

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200533

UNIVERSAL
LIBRARY

॥ श्रीः ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ.

ಉಡುಪಿ.

—•—

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಿಗನ್ನಾಥದಾಸರಾಯರಿಂದ

ವಿರಚಿತವಾದ

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರವು.

—೨— ತೃತೀಯ ಮುದ್ರಣ —

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಉಡುಪಿ.

1925.

ಕ್ರ.ಯ: ೧೨ ಆಣ.

(All rights reserved.)

Printed & Published by

P. Guru Rau,

at the

Srikrishna Press, Udupi.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕಾ.

ಸಂಧಿಸಂಖ್ಯೆ.	ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ
ನಾಂದೀಶ್ಲೋಕಗಳು	1
೧. ಮಂಗಳಾಚರಣಸಂಧಿ	2
೨. ಕರುಣಾಸಂಧಿ	5
೩. ನ್ಯಾಪ್ತಿಸಂಧಿ	11
೪. ಭೋಜನರಸವಿಭಾಗಸಂಧಿ	17
೫. ವಿಭೂತಿಸಂಧಿ	23
೬. ಸಂಚಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಸಂಧಿ	30
೭. ಸಂಚತನ್ಮಾತ್ರಸಂಧಿ (ತನುಚತುಸ್ಪಯಸಂಧಿ)	37
೮. ಮಾತೃಕಾಸಂಧಿ	43
೯. ವರ್ಣಪ್ರಕ್ರಿಯಸಂಧಿ (ಉದಾತ್ತಾನುದಾತ್ತಸಂಧಿ)	49
೧೦. ಸರ್ವಪ್ರತೀಕಸಂಧಿ (ಸರ್ವಸಮರ್ಪಣಸಂಧಿ)	55
೧೧. ಧ್ಯಾನಪ್ರಕ್ರಿಯಾಸಂಧಿ (ಸ್ವಾಪರಜಂಗಮಸಂಧಿ)	60
೧೨. ನಾಡೀಪ್ರಕರಣಸಂಧಿ	66
೧೩. ನಾಮಸ್ಮರಣಸಂಧಿ	74
೧೪. ಪಿತೃಗಣವಿಚಾರಸಂಧಿ (ಸರ್ವಜೀವನಕಲ್ಪಸಂಧಿ)	80
೧೫. ಶ್ವಾಸಸಂಧಿ	86
೧೬. ದತ್ತಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಂಧಿ	92
೧೭. ಸ್ವಗತಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಾನಸಂಧಿ	99
೧೮. ಕ್ರೇಡಾವಿಲಾಸಸಂಧಿ (ಸರ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಂಧಿ)	102
೧೯. ಕರ್ಮವಿಮೋಚನಸಂಧಿ	109
೨೦. ಗುಣತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ	116
೨೧. ಬೃಹತ್ತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ (ಆವೇಶಾವತಾರಸಂಧಿ)	121

ಸಂಧಿಸಂಖ್ಯೆ.	ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ.
೨೨ ಸಕಲದುರಿತನಿವಾರಣಸಂಧಿ (ಭಕ್ತಾಪರಾಧಸಹಿಷ್ಣು ಸಂಧಿ)	132
೨೩ ಕಲ್ಪಸಾಧನಸಂಧಿ (ಅಪರೋಕ್ಷತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ)	138
೨೪ ಬಿಂಬಾಪರೋಕ್ಷಸಂಧಿ ..	149
೨೫ ಆರೋಹಣತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ ...	155
೨೬ ಅವರೋಹಣತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ	159
೨೭ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕಾತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ .	161
೨೮ ಗಣಪತಿಸ್ತೋತ್ರಸಂಧಿ ..	162
೨೯ ಅಣುತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ ...	166
೩೦. ದೈತ್ಯತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ .	170
೩೧ ಸೈವೇದ್ಯಸಮರ್ಪಣಸಂಧಿ .	175
೩೨ ವೇದತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ (ಕಕ್ಷತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ)	180
೩೩. ಫಲಸ್ತುತಿಸಂಧಿ ...	190
೩೪ ಸಂಧಿಮಾಲಾಸಂಧಿ .	195
೩೫. ಮನೋಹರವಿರಲಿದಾಸರ ಫಲಸ್ತುತಿಸಂಧಿ	197
೩೬. ನಿರ್ಗುಣನಾರಸಂಧಿ ...	200

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕಾ ಸಮಾಪ್ತಾ.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವತ್ ಸೂಕ್ತವಾದುರ್ದೇವತಾ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಸ್ತುತಗೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಪುಸ್ತಕವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು. ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಸಂಧಿಗಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿರಲಿವೆ. ದೂರವಿರುವವರೂ ಸಮೀಪವಿರುವವರೂ ಓದುವಂತೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿರಲಿವೆ. ನುಸಾರವಾಗಿ ಸಂಧಿಕ್ರಮವು ಪೂರ್ಣವಾಗುವಂತೆ.

೫೩

ಹ ರಿ ಕ ಥಾ ಮೃ ತ ಸಾ ರ ವು .

— ೨ — . ೩ ೨ ೩ —

ನಾಂದೀಶ್ಲೋಕಗಳು .

■ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ■

ರಾಗ ಸಾಟಿ.

|| ಹ ರಿಃ ಓ ಮ್ ||

ಶೃಂಗಾಂಬರಧರಂ ವಿಷ್ಣುಂ ಶಶಿವರ್ಣಂ ಚತುರ್ಭುಜಮ್ |

ಪ್ರಸನ್ನವದನಂ ಧ್ಯಾಯೇತ್ಸರ್ವವಿಘ್ನೋಪಶಾಂತಯೇ || ೧ ||

ಸರ್ವವಿಘ್ನಪ್ರಶಮನಂ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಕರಂ ಪರಮ್ |

ಸರ್ವಜೀವಪ್ರಣೀತಾರಂ ವಂದೇ ವಿಜಯದಂ ಹರಿಮ್ || ೨ ||

ಯೋ ವಿಪ್ರಲಂಭವಿಪರೀತಮತಿಪ್ರಭೂತ-

ವಾದಾನ್ನಿರಸ್ಯ ಕೃತವಾನ್ಭವಿ ತತ್ಪವಾದಮ್ |

ಸರ್ವೇಶ್ವರೋ ದರಿತಿ ಪ್ರತಿಪಾದಯಂತ-

ಮಾನಂದತೀರ್ಥಮುನಿವರ್ಯಮಹಂ ನಮಾಮಿ || ೩ ||

ಆವಾದಮೌಲಿಸರ್ಯಂತಂ ಗುರುಣಾಮಾಕೃತಿಂ ಸ್ಮರೇತ್ |

ತೇನ ವಿಘ್ನಾಃ ಪ್ರಣಶ್ಯಂತಿ ಸಿದ್ಧಂತಿ ಚ ಮನೋರಥಾಃ || ೪ ||

ಪೃಥ್ವೀಮಂಡಲಮಧ್ಯಸ್ಥಾಃ ಪೂರ್ಣಬೋಧಮತಾನುಗಾಃ |

ಪೃಷ್ಠವಾ ವಿಷ್ಣುರೈದಯಾನ್ತಾನ್ಮಮಸ್ಯ ಗುರುನ್ಮಮ || ೫ ||

ನಮಃ ತ್ರೀಪಾದರಾಜಾಯ ನಮಸ್ತೇ ವ್ಯಾಸಯೋಗಿನೇ |

ನಮಃ ಪುರಂದರಾರ್ಯಾಯ ವಿಜಯಾರ್ಯಾಯ ತೇ ನಮಃ || ೬ ||

ಮನ್ಮನೋಽಭೀಷ್ಟವರದಂ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟಫಲಪ್ರದಮ್ |

ಪುರಂದರಗುರುಂ ವಂದೇ ದಾಸಶ್ರೇಷ್ಠಂ ದಯಾನಿಧಿಮ್ || ೭ ||

ಅಜ್ಞಾನತಿಮಿರಚ್ಛೇದಂ ಬುದ್ಧಿಸಂಪತ್ಪದಾಯಕಮ್ ।

ವಿಜ್ಞಾನವಿಮಲಂ ಶಾಂತಂ ವಿಜಯಾಖ್ಯಗುರುಂ ಭಜೇ ॥ ೮ ॥

ಜಲಜೇಷ್ಠನಿಭಾಕಾರಂ ಜಗದೀಶಸದಾಶ್ರಯಮ್ ।

ಜಗತೀತಲವಿಖ್ಯಾತಂ ಜಗನ್ನಾಥಗುರುಂ ಭಜೇ ॥ ೯ ॥

೧. ಮಂಗಳಾಚರಣಸಂಧಿ.

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಾದ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಾಯರು ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ಗ್ರಂಥವು ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿಂದ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೂ, ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಾದ ರಮಾಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರೇ ಮೊದಲಾದ ಗುರುಗಳನ್ನೂ ಶಿಷ್ಯಚಾರಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ

॥ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನೃಸಿಂಹಾಯ ನಮಃ ॥

(ಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟಿ.)

ರಾಗ ನಾಟ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ । ಕರುಣದಿಂದಾಪಸಿತು ಪೇಳುವೆ ।

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಶ್ರೀರಮಣಿಕರಕಮಲಪೂಜಿತ । ಚಾರುಚರಣಸರೋಜ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ- । ಮಾರ ವಾಣಿಫಣೀಂದ್ರವೀಂದ್ರಭವೇಂದ್ರಮುಖವಿನುತಾ ॥ ನೀರ ಜಭವಾಂಡೋದಯಸ್ಥಿತಿ । ಕಾರಣನೆ ಕೈವಲ್ಯದಾಯಕ । ಸಾರಸಿಂಹನೆ ನಮಿಸೆ ಕರುಣಿಪುದೆಮಗೆ ಮಂಗಳವಾ ॥ ೧ ॥

ಜಗದುದರನತಿವಿಮಲಗುಣರೂ- । ಪಗಳನಾಲೋಚನದಿ ಭಾರತ । ನಿಗಮತತಿಗಳತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಗಳಾ ॥ ಬಗೆಬಗೆಯ ನೂತನವ ಕಾಣುತ । ಮಿಗೆ ಹರುಷದಿಂ ಪೊಗಳಿ ಹಿಗ್ಗನ । ತ್ರಿಗುಣಮಾನಿ ಮಹಾ ಲಕುಮಿ ಸಂತೈಸಲನುದಿನವೂ ॥ ೨ ॥

ನಿರುಪಮಾನಂದಾತ್ಮಭವ ನಿ- । ಜರಸಭಾಸಂನೇವ್ಯ ಋಜು
ಗಣ- । ದರಸೆ ಸತ್ಪ್ರಚುರ ವಾಣೀಮುಖಸರೋಜೇನಾ ॥ ಗರುಡಶೇಷ
ಶಶಾಂಕದಳಶೇ- । ಖರರ ಜನಕ ಜಗದ್ಗುರುವೆ ತ್ವ- । ಚ್ಚರಣಗಳೆಗಭಿ
ವಂದಿಸುವೆ ಪಾಲಿಪುದು ಸನ್ಮತಿಯಾ ॥ ೩ ॥

ಆರುಮೂರೆರಡೊಂದು ಸಾವಿರ । ಮೂರೆರಡು ಶತಶ್ವಾಸ ಜಸ
ಗಳ । ಮೂರುವಿಧ ಜೀವರೊಳಗಬ್ಬಜಕಲ್ಪಪರಿಯಂತಾ ॥ ತಾ ರಚಿಸಿ
ಸಾತ್ವರಿಗೆ ಸುಖ ಸಂ- । ಸಾರ ಮಿಶ್ರರಿಗಧಮ ಜನರಿಗ- । ಪಾರದುಃಖಗ
ಳೇವ ಗುರುಪವಮಾನ ಸಲಹೆಮ್ಮಾ ॥ ೪ ॥

ಚತುರವದನನ ರಾಣಿಯತಿರೋ- । ಹಿತವಿಮಲವಿಜ್ಞಾನಿ ನಿಗಮ ।
ಪ್ರತತಿಗಳೆಗಭಿಮಾನಿ ವೀಣಾಪಾಣಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಣೀ ॥ ನತಿಸಿ ಬೇಡುವೆ ಜನನಿ
ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಪತಿಯ ಗುಣಗಳ ತುತಿಪುದಕೆ ಸ- । ನೃತಿಯ ಪಾಲಿಸಿ ನೆಲಸು
ನೀ ಮದ್ಯದನಸದನದಲೀ ॥ ೫ ॥

ಕೃತಿರಮಣಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಂದನೆ । ಚತುರವಿಂಶತಿತತ್ತ್ವಪತಿ ದೇ- ।
ವತೆಗಳಿಗೆ ಗುರುವೆನಿಸುತಿಹ ಮಾರುತನ ನಿಜವತ್ತೀ ॥ ಸತತ ಹರಿಯಲಿ
ಗುರುಗಳಲಿ ಸ- । ದ್ರತಿಯ ಪಾಲಿಸಿ ಭಾಗವತ ಭಾ- । ರತವುರಾಣರಹಸ್ಯ
ತತ್ತ್ವಗಳರುಪು ಕರುಣದಲೀ ॥ ೬ ॥

ವೇದಪೀಠ ವಿರಿಂಚಿಭವಶ- । ಕ್ರಾದಿಸುರವಿಜ್ಞಾನದಾಯಕ ।
ನೋದಚಿನ್ಮಯಗಾತ್ರ ಲೋಕಪವಿತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರಾ ॥ ಭೇದಭೇದವಿಷಾದ
ಕುಟಿಲಾಂ- । ತಾದಿಮಧ್ಯವಿದೂರ ಆದಾ- । ನಾದಿಕಾರಣ ಬಾದರಾಯಣ
ಪಾಹಿ ಸತ್ಪ್ರಾಣಾ ॥ ೭ ॥

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಮಣಿಮಂತ ಮೊದಲಾ- । ದತಿದುರಾತ್ಮರು ಒಂದ
ಧಿಕ ವಿಂ- । ಶತಿ ಕುಭಾಷ್ಯವ ರಚಿಸೆ ನಡುಮನೆಯೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾ ॥
ಸತಿಯ ಜಠರದೊಳವತರಿಸಿ ಭಾ- । ರತಿರಮಣ ಮಧ್ವಾಭಿಧಾನದಿ ।
ಚತುರದಶಲೋಕದಲಿ ಮೆರೆದಪ್ರತಿಮೆಗೊಂದಿಸುವೇ ॥ ೮ ॥

ಪಂಚಭೇದಾತ್ಮಕ ಪ್ರಪಂಚಕೆ । ಪಂಚರೂಪಾತ್ಮಕನೆ ದೈವಕ ।
ಪಂಚಮುಖಶಕ್ರಾದಿಗಳು ಕಿಂಕರರು ಶ್ರೀಹರಿಗೇ ॥ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ತ್ವ
ತರತಮ । ಪಂಚಿಕೆಗಳಂ ವೇಳ್ವ ಭಾವಿ ವಿ- । ರಿಂಚಿಯೆನಿಸಾನಂದತೀ
ರ್ಥರ ನೆನೆವೆನನುದಿನವೂ ॥ ೯ ॥

ವಾಮದೇವ ವಿರಿಂಚತನಯ ಉ- । ಮಾಮನೋಹರ ಋಗ್ರ
ಧೂರ್ಜಟಿ । ಸಾಮಜಾಜಿನವಸನಭೂಷಣ ಸುಮನಸೋತ್ತಂಸಾ ॥
ಕಾಮಕರ ಕೈಲಾಸಮಂದಿರ । ಸೋಮಸೂರ್ಯಾನಳವಿಲೋಚನ ।
ಕಾಮಿತಸ್ತದ ಕರುಣಿಸೆಮಗೆ ಸದಾ ಸುಮಂಗಳವಾ ॥ ೧೦ ॥

ಕೃತ್ತಿವಾಸನೆ ಹಿಂದೆ ನೀ ನಾ- । ಲ್ಪತ್ತು ಕಲ್ಪ ಸಮಾರನಲಿ ಶಿ- ।
ಸೃತ್ವ ವಹಿಸ್ಯಖಿಳಾಗಮಾರ್ಥಗೋದಿ ಜಲಧಿಯೊಳೂ ॥ ಹತ್ತು ಕಲ್ಪದಿ
ತಪವ ಗೈದಾ- । ದಿತ್ಯರೊಳಗುತ್ತಮನೆನಿಸಿ ಪುರು- । ಪೋತ್ತಮನ ಪರಿ
ಯಂಕಪದವೈದಿದೆಯೊ ಮಹದೇವಾ ॥ ೧೧ ॥

ಪಾಕಶಾಸನಮುಖ್ಯಸಕಲದಿ- । ವೌಕಸರಿಗಭಿನಮಿಪೆ ಋಷಿಗಳಿ- ।
ಗೇಕಚಿತ್ತದಿ ಪಿತ್ಯಗಳಿಗೆ ಗಂಧರ್ವ ಕ್ಷಿತಿಪರಿಗೆ ॥ ಆ ಕಮಲನಾಭಾದಿ
ಯತಿಗಳ- । ನೀಕಕಾನಮಿಸುವೆನು ಬಿಡದೆ ರ- । ಮಾಕಳತ್ರನ ದಾಸ
ವರ್ಗಕೆ ನಮಿಪೆನನವರತಾ ॥ ೧೨ ॥

ಪರಿಮಳವು ಸುಮನದೊಳಗನಳನು । ಅರಣಿಯೊಳಗಿಪ್ಪಂತೆ
ದಾಮೋ- । ದರನು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಮನದಲಿ ತೋರಿ ತೋರದಲೇ ॥
ಇರುತಿಹ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ । ಕರುಣ ಪಡೆವ ಮುಮುಕ್ಷುಜೀವರು ।
ಪರಮಭಾಗವತರನು ಕೊಂಡಾಡುವುದು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ॥ ೧೩ ॥

ಅಂತು ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಾಜವಿರಚಿತ ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರದಲ್ಲಿ
ಸಂಧಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಪದ ಹದಿನೂರಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಾಚರಣಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೨. ಕರುಣಾಸಂಧಿ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ಸಂಬಂಧಿ ಸತ್ತತ್ವಶ್ರವಣದಿಂದಲೇ ಶ್ರೀಶ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಒಲಿವನೆಂತೆಂದು ಪರಮಾತ್ಮನ ದಯಾರಸವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

|| ಶ್ರೀಹರಯೇ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ಏಕತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಶ್ರವಣಮನಕಾನಂದವೀವುದು | ಭವಜನಿತದುಃಖಗಳ ಕಳೆವುದು |
ವಿವಿಧಭೋಗಗಳಹಪರಂಗಳಲಿತ್ತು ಸಲಹುವುದೂ || ಭುವನಪಾವನ
ನೆನಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಧವನ ಮಂಗಳಕಥೆಯ ಪರಮೋ- | ತ್ಸವದಿ ಕಿವಿ
ಗೊಟ್ಟುಲಿವುದು ಭೂಸುರರು ದಿನದಿನದೀ || ೧ ||

ಮಳೆಯು ನೀರೋಣಿಯೊಳು ಪರಿಯಲು | ಬಳಸರೂರೊಳಗಿದ್ದ
ಜನರಾ | ಜಲವು ಹೆದ್ದೊರೆಗೂಡೆ ಮಜ್ಜನಪಾನ ಗೈದಪರಾ || ಕಲುಷವ
ಚನಗಳಾದಡೆಯು ಬಾಂ- | ಬೊಳೆಯ ಪೆತ್ತನ ಪಾದಮಹಿಮಾ | ಜಲಧಿ
ಪೊಕ್ಕದೊಂದ ಮೂರ್ಧ್ವಪರೇ ಮಹೀಸುರರೂ || ೨ ||

ಶ್ರುತಿತತಿಗಳಭಿಮಾನಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಸ್ತುತಿಗಳಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದಪ್ರತಿ-
ಹತಮಹೈಶ್ವರ್ಯಾದ್ಯುಖಿಸದ್ಗುಣಗಣಾಂಭೋಧಿ || ಪ್ರತಿದಿವಸ ತನ್ನಂ
ಘ್ರಿಸೇವಾ- | ರತಮಹಾತ್ಮರು ಮಾಡುತಿಹ ಸಂ- | ಸ್ತುತಿಗೆ ವಶನಾಗುವ
ನಿವನ ಕಾರುಣ್ಯಕೇನೆಂಬೇ || ೩ ||

ಮನವಚನಕತಿದೂರ ನೆನೆವರ- | ನನುಸರಿಸಿ ತಿರುಗುವನು
ಜಾಹ್ನವಿ | ಜನಕ ಜನರೊಳಗಿದ್ದು ಜನಿಸುವ ಜಗದುದರ ತಾನೂ ||
ಘನಮಹಿಮ ಗಾಂಗೆಯನುತ ಗಾ- | ಯನವ ಕೇಳುತ ಗಗನಚ
ರವಾ- | ಹನ ದಿವ್ಯಕಸರೊಡನೆ ಚರಿಸುವ ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ || ೪ ||

ಮಲಗಿ ಪರಮಾದರದಿ ವಾಡಲು । ಕುಳಿತು ಕೇಳುವ ಕುಳಿತು
ಪಾಡಲು । ನಿಲುವ ನಿಂತರೆ ನಲಿವ ನಲಿದರೆ ಒಲಿವೆ ನಿಮಗೆಂಬಾ ॥
ಸುಲಭನೋ ಹರಿ ತನ್ನವರನರೆ- । ಘಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಗಲನು ರಮಾಧವ-
ನೊಲಿಸಲರಿಯದೆ ಪಾಮರರು ಬಳಲುವರು ಭವದೊಳಗೇ ॥ ೫ ॥

ಮನದೊಳಗೆ ತಾನಿಷ್ಟು ಮನವೆಂ- । ದೆನಿಸಿಕೊಂಬನು ಮನದ
ವೃತ್ತಿಗ- । ಕನುಸರಿಸಿ ಭೋಗಗಳನೀವನು ತ್ರಿವಿಧಜೇತನಕೇ ॥ ಮನವನಿ
ತ್ತರೆ ತನ್ನನೀವನು । ತನುವ ದಂಡಿಸಿ ದಿನದಿನದಿ ಸಾ- । ಧನವ ಮಾಳ್ವ
ರಿಗಿತ್ತಪನು ಸ್ವರ್ಗಾದಿಭೋಗಗಳಾ ॥ ೬ ॥

ಪರಮಸತ್ಪುರುಷಾರ್ಥರೂಪನು । ಹರಿಯು ಲೋಕಕೆ ಯೆಂದು
ಪರಮಾ- । ದರದಿ ಸದುಪಾಸನೆಯ ಗೈವರಿಗಿತ್ತಪನು ತನ್ನಾ ॥ ಮರೆದು
ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳ ಕಾಮಿಸು- । ವರಿಗೆ ನಗುತತಿಶೀಘ್ರದಿಂದಲಿ । ಸುರಪ
ತನಯಸುಯೋಧನರಿಗಿತ್ತಂತೆ ಕೊಡುತಿವ್ವಾ ॥ ೭ ॥

ಜಗವನೆಲ್ಲವ ನಿರ್ಮಿಸುವ ನಾ- । ಲೋಗನೊಳಗೆ ತಾನಿದ್ದು ಸಲ
ಹುವ । ಗಗನಕೇಶನೊಳಿದ್ದು ಸಂಹರಿಸುವನು ಲೋಕಗಳಾ ॥ ಸ್ವಗತ
ಭೇದವಿವರ್ಜಿತನು ಸ- । ವಗ ಸದಾನಂದೈಕದೇಹನು । ಬಗೆಬಗೆಯ
ನಾಮದಲಿ ಕರಿಸುವ ಭಕತರನು ಮೊರೆವಾ ॥ ೮ ॥

ಒಬ್ಬನಲಿ ನಿಂದಾಡುವನು ಮ- । ತೊಬ್ಬನಲಿ ನೋಡುವನು
ಬೇಡುವ- । ನೊಬ್ಬನಲಿ ನೀಡುವನು ಮಾತಾಡುವನು ಬೆರಗಾಗಿ ॥
ಆಬ್ಬರದ ಹೆದ್ದಿವನಿವ ಮ- । ತೊಬ್ಬರನೆ ಲೆಕ್ಕಿಸನು ಲೋಕದೊ- ।
ಳೊಬ್ಬನೇ ತಾ ಬಾಧ್ಯಬಾಧಕನಾಗಿ ನಿರ್ಭೀತ ॥ ೯ ॥

ಶರಣಜನಮಂದಾರ ಶಾಶ್ವತ । ಕರುಣೆ ಕಮಲಾಕಾಂತ ಕಾಮದ ।
ಪರಮಪಾವನತರ ಸುಮಂಗಳಚರಿತ ಪಾರ್ಥಸಖಾ ॥ ನಿರುಪಮಾನಂ
ದಾತ್ಮನಿರ್ಗತ । ದುರಿತ ದೇವವರೇಣ್ಯನೆಂದಾ- । ದರದಿ ಕರೆಯಲು
ಬಂದೊದಗುವನು ತನ್ನವರ ಬಳಿಗೆ ॥ ೧೦ ॥

ಜನನಿಯನು ಕಾಣದಿಹ ಬಾಲಕ । ನೆನೆದು ಹಂಬಲಿಸುತೀ
ಕತ್ತಲೆ । ಮನೆಯೊಳಡಗಿದ್ದವನ ನೋಡುತ ನಗುತ ಹರುಷದಲಿ ॥
ತನಯನಂ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ರಂಬಿಸಿ । ಕನಲಿಕೆಯ ಕಳೆವಂತೆ ಮಧುಸೂ- ।
ದನನು ತನ್ನವರಿದ್ದೆಗೆ ಬಂದೊದಗಿ ಸಲಹುವನು ॥ ೧೧ ॥

ಇಟ್ಟುಕಲ್ಲನು ಭಕುತಿಯಿಂದಲಿ । ಕೊಟ್ಟ ಭಕುತಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನನೆ ।
ಕೊಟ್ಟ ಬಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಪಿಡಿಯವಲಕ್ಕಿಗಖಿಳಾರ್ಥ । ಕೆಟ್ಟಮಾತುಗ
ಳಿಂದ ಜೈದ್ಯನ । ಪೊಟ್ಟಿಯೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟ ಬಾಣವ- । ಲಿಟ್ಟ ಭೀಷ್ಮನವ
ಗುಣಗಳನೆಣಿಸಿದನೆ ಕರುಣಾಳೂ ॥ ೧೨ ॥

ಧನವ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಫಣಿ ತಾ- । ನುಣದೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡ
ದನು- । ದಿನದಿ ನೋಡುತ ಸುಖಿಸುವಂದದಿ ಲಕುಮಿವಲ್ಲಭನು ॥ ಪ್ರಣ
ತರನು ಕಾಯ್ದಿಹನು ನಿಷ್ಕಾ- । ಮನದಿ ನಿತ್ಯಾನಂದಮಯ ದು- ।
ಜನರ ಸೇವೆಯನೊಲ್ಲನಪ್ರತಿಮಲ್ಲ ಜಗಕೆಲ್ಲ ॥ ೧೩ ॥

ಬಾಲಕನ ಕಲಭಾಷೆ ಜನನಿಯು । ಕೇಳಿ ಸುಖಬಡುವಂತೆ
ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಲೋಲ ಭಕ್ತರು ಮಾಡುತಿಹ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹಿಗ್ಗುವನು ॥
ತಾಳ ತನ್ನವರಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ । ಹೇಳನವ ಹೆದ್ದೈವ ವಿದುರನ । ಆಲಯದಿ
ಪಾಲುಂಡು ಕುರುಸನ ಮಾನವನೆ ಕೊಂಡ ॥ ೧೪ ॥

ಸ್ಮರಿಸುವವರಸರಾಧಗಳ ತಾ । ಸ್ಮರಿಸ ಸಕಲೇಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕ ।
ಮರಳಿ ತನಗರ್ಪಿಸಲು ಕೊಟ್ಟುದನಂತಮಡಿ ಮಾಡಿ ॥ ಪರಿಪರಿಯಲಿಂ
ದುಣಿಸಿ ಸುಖಸಾ- । ಗರದಿ ಲೋಲಾಡಿಸುವ ಮಂಗಳ- । ಚರಿತ ಚಿನ್ನ
ಯಗಾತ್ರ ಲೋಕಪವಿತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರ ॥ ೧೫ ॥

ಏನು ಕರುಣಾನಿಧಿಯೊ! ಹರಿ ಮ- । ತ್ರೇನು ಭಕ್ತಾಧೀನನೋ!
ಯಿ- । ನ್ನೇನು ಈತನ ಲೀಲೆ! ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಲಿ ಜಗವ ॥ ತಾನೆ
ಸೃಜಿಸುವ ಪಾಲಿಸುವ ನಿ- । ವಾರ್ಣ ಮೊದಲಾದಖಿಳಲೋಕ- । ಸ್ಥಾನ
ದಲಿ ಮತ್ತವರನಿಟ್ಟಾನಂದಬಡಿಸುವನು ॥ ೧೬ ॥

ಜನಪ ಮೆಚ್ಚಿದರೀವ ಧನವಾ- । ಹನವಿಭೂಷಣವಸನಭೂ
ಮಿಯು । ತನುಮನವನಿತ್ತಾದರಿಪರುಂಟೇನೊ ಲೋಕದೊಳು ॥ ಅನ
ವರತ ನೆನೆವರನಂತಾ- । ಸನವೆ ಮೊದಲಾದಾಲಯದೊಳಿ- । ಟ್ಟಣು
ಗನಂದದಲವರ ವಶನಾಗುವ ಮಹಾಮಹಿಮಾ ॥ ೧೭ ॥

ಭುವನಪಾವನಚರಿತ ಪುಣ್ಯ । ಶ್ರವಣಕೀರ್ತನ ಪಾಪನಾಶನ ।
ಕವಿಭೀಡಿತ ಕೈರವದಳಶ್ಯಮ ನಿಶ್ಚೀಮಾ ॥ ಯುವತಿವೇಷದಿ ಹಿಂದೆ
ಗೌರೀ । ಧವನ ಮೋಹಿಸಿ ಕೆಡಿಸಿ ಉಳಿಸಿದ । ಇವನ ಮಾಯವ ಗೆಲು
ವನಾವನು ಈ ಜಗತ್ರಯದೀ ॥ ೧೮ ॥

ಪಾಪಕರ್ಮವ ಸಹಿಸುವರೆ ಲ- । ಕ್ಷೀಪತಿಗೆ ಸಮರಾದ ದಿವಿ
ಜರ- । ನೀ ಪಯೋಜಭವಾಂಡದೊಳಗಾವಲ್ಲಿ ನಾ ಕಾಣೆ ॥ ಗೋಪ
ಗುರುವಿನ ಮಡದಿ ಭೃಗು ನಗ- । ಚಾಪ ಮೊದಲಾದವರು ಮಾಳ್ವ-
ಮ- । ಹಾಪರಾಧಗಳೆಣಿಸಿದನೆ ಕರುಣಾಸಮುದ್ರ ಹರೀ ॥ ೧೯ ॥

ಅಂಗುಟಾಗ್ರದಿ ಜನಿಸಿದಮರತ- । ರಂಗಿಣಿಯು ಲೋಕತ್ರಯಗ
ಳಘ್ನ । ಹಿಂಗಿಸುವಳವ್ಯಾಕೃತಾಕಾಶಾಂತವ್ಯಾಪಿಸಿದಾ ॥ ಇಂಗಡಲ ಮಗ
ಳೊಡೆಯನಂಗೋ- । ಪಾಂಗಗಳಲಿಪ್ಪಮಲನಂತ ಸು- । ಮಂಗಳಪ್ರದ
ನಾಮ ಪಾವನ ಮಾಳ್ವದೇನರಿದೂ ॥ ೨೦ ॥

ಕಾಮಧೇನುಸುಕಲ್ಪತರುಚಿ- । ತಾಮಣಿಗಳಮರೇಂದ್ರಲೋ
ಕದಿ । ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳೇವಲ್ಲದೆ ಸೇವೆ ಮಾಳ್ವರಿಗೆ ॥ ಶ್ರೀಮುಕುಂದನ
ಪರಮ ಮಂಗಳ । ನಾಮ ನರಕಸ್ಥರನು ಸಲಹಿತು । ಪಾಮರರ ಪಂಡಿ
ತರೆನಿಸಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಕೊಡುತಿಹುದು ॥ ೨೧ ॥

ಮನದೊಳಗೆ ಸುಂದರಪದಾರ್ಥವ । ನೆನೆದುಕೊಡೆ ಕೈಕೊಂಡು
ಬಲು ನೂ- । ತನಸುಶೋಭಿತಗಂಧಸುರಸೋಪೇತಫಲರಾಶೀ ॥ ದ್ಯುನ
ದಿನಿವಹಗಳಂತೆ ಕೊಟ್ಟವ- । ರನು ಸದಾ ಸಂತೈಸುವನು ಸ- । ದ್ಗುಣವ
ಕಡ್ಡವರಘವ ಕದಿಯುವನನಘನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೨೨ ॥

ಚೇತನಾಚೇತನವಿಲಕ್ಷಣ | ನೂತನಸದಾರ್ಥಗಳೊಳಗೆ ಬಲು |
ನೂತನತಿಸುಂದರಕೆ ಸುಂದರ ರಸಕೆ ರಸರೂಪಾ || ಜಾತರೂಪೋದರ
ಭವಾದ್ಯರೊ- | ಛಾತತಪ್ರತಿಮಾವ್ರಭಾವ ಧ- | ರಾತಳದೊಳೆಮ್ಮೊಡನೆ
ಯಾಡುತಲಿಪ್ಪ ನಮ್ಮಪ್ಪ

|| ೨೩ ||

ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಶುವಿಗೆ | ಬಂದ ಭಯಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ
ನಿಜ | ಮಂದಿರದಿ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತಾದರಿಸುವಂದದಲೀ || ಹಿಂದೆ ಮುಂ
ದೆಡಬಲವಿ ಒಳಹೊರ- | ಗಿಂದಿರೇಶನು ತನ್ನವರನೆಂ | ದೆಂದು ಸಲಹು
ವನಾಗಸದ ಪೋಲೆತ್ತ ನೋಡಿದರೂ

|| ೨೪ ||

ಒಡಲ ನೆಳಲಂದದಲಿ ಹರಿ ನ- | ಮೊಡನೆ ತಿರುಗುವ ಒಂದಶಿ
ಕ್ಷಣ | ಬಿಡದೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಭಕ್ತಾರ್ಥಿನನೆಂದೆನಿಸೀ || ತಡೆವ ದುರಿತಾ
ಘಗಳ ಕಾಮದ | ಕೊಡುವ ಸಕಲೇಷ್ಟಗಳ ಸಂತತ | ನಡೆವ ನಮ್ಮಂದ
ದಲಿ ನವಸುವಿಶೇಷಸನ್ನಹಿಮ

|| ೨೫ ||

ಬಿಟ್ಟವರ ಭವಪಾಶದಿಂದಲಿ | ಕಟ್ಟುವನು ಬಹುಕಠಿನನಿವ ಶಿ-
ಷ್ಟೇಷ್ಟನೆಂದಂದನವರತ ಸದ್ಭಕ್ತಿಪಾಶದಲಿ || ಕಟ್ಟುವರ ಭವಕಟ್ಟುಬಿಡಿ
ಸುವ | ಸಿಟ್ಟಿನವನಿವನಲ್ಲ ಕಾಮದ | ಕೊಟ್ಟು ಕಾವನು ಸಕಲಸೌಖ್ಯವ
ನಿಹಪರಂಗಳಲಿ

|| ೨೬ ||

ಕಣ್ಣಿಗೆವೆಯಂದದಲಿ ಕೈ ಮೈ | ತಿಣ್ಣೆಗೊದಗುವತೆರದಿ ಪಲ್ಲಳು |
ಪಣ್ಣುಫಲಗಳನಗಿದು ಜಿಹ್ವೆಗೆ ರಸವನೀವಂತೆ || ಪುಣ್ಯಫಲಗಳನೀವು
ದಕೆ ನುಡಿ- | ವೆಣ್ಣೆನಾಣ್ಣಾಂಡದೊಳು ಲಕ್ಷ್ಮಣ- | ನಣ್ಣನೊದಗುವ
ಭಕ್ತರವಸರಕಮರಗಣಸಹಿತ

|| ೨೭ ||

ಕೊಟ್ಟದನು ಕೈಕೊಂಬರೆಕ್ಷಣ | ಬಿಟ್ಟಗಲ ತನ್ನವರ ದುರಿತ
ಗ- | ಕಟ್ಟುವನು ದೂರದಲಿ ದುರಿತಾರಣ್ಯಪಾವಕನು || ಬಿಟ್ಟ ಬೆನ್ನಿಲಿ
ಹೊರಿಸಿದವರೊಳು | ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದನೇನೋ! ಹರಿ ಕಂ- | ಗೆಟ್ಟು
ಸುರರಿಗೆ ಸುಧೆಯನುಣಿಸಿದ ಮುರಿದನಹಿತರನು

|| ೨೮ ||

ಪೇದಮೋದಜಯಾಪಜಯ ಮೊದ- । ಲಾದ ದೋಷಗಳಿಲ್ಲ
ಚಿನ್ಮಯ । ಸಾದರದಿ ತನ್ನಂಘ್ರಿಕಮಲವ ನಂಬಿ ಸ್ತುತಿಸುವರಾ ॥
ಕಾದುಕೊಂಡಿಹ ಪರಮಕರುಣ ಮ- । ಹೋದಧಿಯು ತನ್ನವರು
ಮಾಲ್ದಸ- । ರಾಧಗಳ ನೋಡದಲೆ ಸಂತತ ಸರ್ವಕಾಮದನು ॥ ೨೯ ॥

ವಿಾನ ಕೂರ್ಮ ವರಾಹ ನರಪಂ- । ಚಾನನಾತುಳಶೌರ್ಯ
ವಾಮನ । ರೇಣುಕಾತ್ಮಜ ರಾವಣಾರಿ ನಿಶಾಚರಧ್ವಂಸೀ ॥ ಧೇನುಕಾಸು
ರಮಧನ ತ್ರಿಪುರವ । ಹಾನಿಗೈಸಿದ ನಿಪುಣ ಕಲಿಮುಖ । ದಾನವರ ಸಂ
ಹರಿಸಿ ಧರ್ಮದಿ ಕಾಯ್ತ ಸುಜನರನು ॥ ೩೦ ॥

ಶ್ರೀಮನೋರಮ ಶಮಲವರ್ಜಿತ । ಕಾಮಿತಪ್ರದ ಕೈರವದಳ ।
ಶ್ಯಾಮ ಶಬಲ ಶರಣ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ಶರ್ಕರಾಕ್ಷಸಖಾ ॥ ಸಾಮಸನ್ನತ
ಸಕಲಗುಣಗಣ- । ಧಾಮ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ ವಿಟ್ಟಲ- । ನೀ ಮಹಿಯೊಳ
ವತರಿಸಿ ಸಲಹಿದೆ ಸಕಲ ಸುಜನರನು ॥ ೩೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಎರಡಕ್ಕೆ ಪದ ನಲ್ಲತ್ತನಾಲ್ಕಕ್ಕೆ ಕರುಣಾಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೩. ವ್ಯಾಪ್ತಿಸಂಧಿ.

ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾಪಪ್ರಿಯ ಸರ್ವತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟೆಂದು ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕ

ಶ್ರೀಮತ್ಸರ್ವಜ್ಞಾಧಿಪತಪಾದಪಲ್ಲವಾಯ ನಮಃ ||

ರಾಗ ನಾರಂಗ, ಏಕತಾಳ.

ಪರಿಕಥಾಪ್ರಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |

ಪರಮಭಗವದ್ಧಕ್ಕರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಪುರುಷರೂಪತ್ರಯ ಪುರಾತನ | ಪುರುಷ ಪುರುಷೋತ್ತಮಕ್ಷರಾಕ್ಷರ- | ಪುರುಷಪೂಜಿತಪಾದ ಪೂರ್ಣಾನಂದಜ್ಞಾನಮಯಾ || ಪುರುಷ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸುಮೇಯ ತತ್ತ್ವ- | ತ್ವುರುಷಹೃತ್ಪುಷ್ಕರನಿಲಯ ಮಹ | ಪುರುಷ ಜಾಂಡಾಂತರದಿ ಬಹಿರದಿ ಛಾಪ್ತ ನಿರ್ಲಿಪ್ತಾ || ೧ ||

ಪ್ರೀತಪುಂಸಕಪುರುಷಭೂಸಲಿ- | ಲಾನಳಾನಿಲಗಗನಮನಶಶಿ | ಭಾನುಕಾಲಗುಣಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗೊಂದು ತಾನಲ್ಲ || ಏನು ಇವನ ಮಹಾಮಹಿಮೆ ಕಡೆ- | ಗಾಣರಜಭವಶಕ್ರಮುಖರು ನಿ- | ಧಾನಿಸಲು ಮಾನವರಿಗಳವಡುವುದೆ ವಿಚಾರಿಸಲೂ || ೨ ||

ಗಂಧರಸರೂಪಸ್ವರುಶ ಶ- | ಬೊಂದು ತಾನಲ್ಲದರದರ ವೆಸ- | ರಿಂದ ಕರೆಸುತ ಜೀವರಿಗೆ ತರ್ಪಕನು ತಾನಾಗಿ || ಪೊಂದಿಕೊಂಡಿಹ ಪರಮಕರುಣಾ | ಸಿಂಧು ಶಾಶ್ವತ ಮನವೆ ಮೊದಲಾ- | ದಿಂದ್ರಿಯಗಳೊಳಗಿದ್ದು ಭೋಗಿಸುತಿಹನು ವಿಷಯಗಳಾ || ೩ ||

ಶ್ರವಣನಯನಘ್ರಾಣತ್ವಗ್ರಸ- | ನಿವುಗಳೊಳು ವಾಕ್ಪಾಣಿಪಾದಾ- | ದ್ಯವಯವಗಳೊಳು ತದ್ಗುಣಗಳೊಳು ತತ್ಪ್ರತಿಗಳೊಳಗೆ || ಪ್ರವಿತತನು ತಾನಾಗಿ ಕೃತಿಪತಿ | ವಿವಿಧ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ | ಭವಕೆ ಕಾರಣನಾಗಿ ತಿರುಗಿಸುತಿಹನು ತಿಳಿಸದಲೆ || ೪ ||

ಗುಣಿಗುಣಗಳೊಳಗಿದ್ದು ಗುಣಿಗುಣ- । ನೆನಿಸುವನು ಗುಣಬದ್ಧನಾಗದೆ । ಗುಣಜಪುಣ್ಯಪುಣ್ಯಫಲ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಜೀತನಕೆ ॥ ಉಣಿಸುತವರೊಳಗಿದ್ದು ವೃಜಿನಾ- । ದ್ವನ ಚಿದಾನಂದೈಕದೇಹನು । ಕೊನೆಗೆ ಸಚರಾಚರಜಗದ್ಭುಕುವೆನಿಪನವ್ಯಯನೂ ॥ ೫ ॥

ವಿದ್ಯೆ ತಾನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬನಿ- । ರುದ್ಧದೇವನು ಸರ್ವಜೀವರ । ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ನೆಲಿಸಿದ್ದು ಕೃತಿಪತಿ ಬುದ್ಧಿಯೆನಿಸುವನೂ ॥ ಸಿದ್ಧಿಯೆನಿಸುವ ಸಂಕರುಷಣ ಪ್ರ- । ಸಿದ್ಧನಾಮಕ ವಾಸುದೇವನ- । ವದ್ಯರೂಪಚತುಷ್ಟಯಗಳರಿತವನೆ ಪಂಡಿತನೂ ॥ ೬ ॥

ತನುಚತುಷ್ಟಯಗಳಲಿ ನಾರಾ- । ಯಣನು ಹೃತ್ಯಮಲಾಖ್ಯ ಸಿಂಹಾ- । ಸನದೊಳನಿರುದ್ಧಾದಿರೂಪಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತಾ ॥ ತನಗೆ ತಾನೇ ಸೇವ್ಯ ಸೇವಕ- । ನೆನಿಸಿ ಸೇವಾಸಕ್ತ ಸುರರೊಳ- । ಗನವರತ ನೆಲಿಸಿದ್ದು ಸೇವೆಯ ಕೊಂಬನವರಂತೆ ॥ ೭ ॥

ಜಾಗರಸ್ವಪ್ನಗಳೊಳು ವರ । ಭೋಗೀಶಯನ ಬಹು ಪ್ರಕಾರವಿ- । ಭಾಗ ಗ್ರೈಸಿ ನಿರಂಶಜೀವರ ಚಿಚ್ಛರೀರವನು ॥ ಭೋಗವಿತ್ತು ಸುಷುಪ್ತಿಕಾಲದಿ । ಸಾಗರವ ನದಿ ಕೂಡುವಂತೆ ವಿ- । ಯೋಗರಹಿತನು ಅಂಶಗಳನೇಕತ್ರವೈದಿಸುವಾ ॥ ೮ ॥

ಭಾರ್ಯಾರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕಾರಣ । ಕಾರ್ಯವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಕ । ಪ್ರೇರ್ಯರೂಪಗಳಿಂದ ಪಟಿತಂತುಗಳ ನೋಲಿದ್ದು ॥ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳಂತೆ ತನ್ನಯ । ವೀರ್ಯದಿಂದಲೆ ಕೊಡುತ ಕೊಳುತಿಹ- । ನಾರ್ಯರಿಗೆ ಈತನ ವಿಹಾರವು ಗೋಚರಿಪುದೇನೊ? ॥ ೯ ॥

ಜನಕ ತನ್ನಾತ್ಮಜಿಗೆ ವರಭೂ- । ಷಣ ದುಕ್ಕಾಲವ ತೊಡಿಸಿ ತಾವಂ- । ದನೆಯ ಕೈಕೊಳುತವನ ಹರಸುತ ಹರುಷಬಡುವಂತೆ ॥ ವನರುಹೇಕ್ಷಣ ಪೂಜ್ಯಪೂಜಕ- । ನೆನಿಸಿ ಪೂಜಾಸಾಧನಪದಾ- । ಧ್ವನ ತನಗೆ ತಾನಾಗಿ ಫಲಗಳನೀವ ಭಜಕರಿಗೆ ॥ ೧೦ ॥

ತಂದೆ ಬಹುಸಂಭ್ರಮದಿ ತನ್ನಯ । ಬಂಧುಬಳಗವ ನೆರಹಿ ಮದುವೆಯ । ನಂದನಗೆ ತಾ ಮಾಡಿ ಮನೆಯೊಳಗಿಡುವ ತೆರನಂತೆ ॥ ಇಂದಿರಾಧವ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ- । ಏಂದೆ ಗುಣಗಳ ಚೇತನಕೆ ಸಂ- । ಬಂಧಗೈಸಿ ಸುಖಸುಖಾತ್ಮಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಳಿಡುವ ॥ ೧೧ ॥

ತ್ಯುಣಕೃತಾಲಯದೊಳಗೆ ಪೊಗೆ ಸಂ- । ದಣಿಸಿ ಪ್ರತಿಭಿದ್ರದಲಿ ಪೊರಮ- । ಟ್ಟನಳನಿರವನು ತೋರಿ ತೋರದಲಿಪ್ಪ ತೆರನಂತೆ ॥ ವನಜ ಜಾಂಡದೊಳಖಿಳಜೀವರ । ತನುವಿನೊಳಹೊರಗಿದ್ದು ಕಾಣಿಸ- । ದನಿ ಮಿಷೇಶನು ಸಕಲಕರ್ಮವ ಮಾಳ್ವನವರಂತೆ ॥ ೧೨ ॥

ಪಾದಪಗಳಡಿಗಿರೆಯೆ ಸಲಿಲವು । ತೋದು ಕೊಂಬೆಗಳುಬ್ಬಿ ಪುಷ್ಪ- । ಸ್ವಾದುಫಲವೀವಂದದಲಿ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಜನರಾ- ॥ ರಾಧನೆಯ ಕೈಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮಭ- । ವಾದಿಗಳ ನಾಮದಲಿ ಫಲವಿ- । ತ್ತಾದರಿಸುವನು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ತೋರಗೊಡ ಜಗಕೆ ॥ ೧೩ ॥

ಶ್ರುತಿತತಿಗಳಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದ- । ಪ್ರತಿಮಜಾನಂದಾತ್ಮನಚ್ಯುತ । ವಿತತ ವಿಶ್ವಾಧಾರ ವಿದ್ಯಾಧೀಶ ವಿಧಿಜನಕಾ ॥ ಪ್ರತಿದಿವಸ ಚೇತನರೊಳಗೆ ಪ್ರಾ- । ಕೃತಪುರುಷನಂದದಲಿ ಸಂಚರ- । ಸುತ ನಿಯಮ್ಯ ನಿಯಾಮಕನು ತಾನಾಗಿ ಸಂತೈಪಾ ॥ ೧೪ ॥

ಮನವಿಷಯದೊಳಗಿರಿಸಿ ವಿಷಯವ । ಮನದೊಳಗೆ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಬಲು ನೂ- । ತನವು ಸುಸವಿಾಚೀನವಿದುಪಾದೇಯವೆಂದರುಸಿ ॥ ಕನಸಿಲಾದರು ತನ್ನ ಪಾದದ । ನೆನವನೀಯದೆ ಸರ್ವರೊಳಗಿ- । ದ್ವನುಭವಿಸುವನು ಸ್ಥೂಲವಿಷಯವ ವಿಶ್ವನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೧೫ ॥

ತೋದಕನು ತಾನಾಗಿ ಮನವೊದ- । ಲಾದ ಕರಣದೊಳಿದ್ದು ವಿಷಯವ- । ನೈದುವನು ನಿಜಪೂರ್ಣ ಸುಖಮಯ ಗ್ರಾಹ್ಯಗ್ರಾಹಕನು ॥ ವೇದವೇದ್ಯನು ತಿಳಿಯದವನೋ- । ಪಾದಿ ಭುಂಜಿಸುತೆಲ್ಲರೊಳಗಾ- । ತ್ಲಾದಬಡುವನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನಾ ॥ ೧೬ ॥

ನಿತ್ಯ ನಿಗಮಾತೀತ ನಿರ್ಗುಣ । ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲ ಭಯವಿನಾಶನ ।
 ಸತ್ಯಕಾಮ ಶರಣ್ಯ ಶ್ಯಾಮಲ ಕೋಮಲಾಂಗ ಸುಖೀ ॥ ಮತ್ತನಂದದಿ
 ಮರ್ತ್ಯರೊಳಹೊರ- । ಗೆತ್ತ ನೋಡಲು ಸುತ್ತುತ್ತಿಪ್ಪನು । ಅತ್ಯಧಿಕ
 ಸಂತೃಪ್ತ ತ್ರಿಜಗದ್ವ್ಯಾಪ್ತ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ॥ ೧೭ ॥

ಪವಿಹರಿನ್ಮಣಿವಿದ್ರುಮದ ಸ- । ಚೈವಿಗಳಂದದಿ ರಾಜಿಸುತ ಮಾ- ।
 ಧವ ನಿರಂತರ ದೇವಮಾನವದಾನವರೊಳಿದ್ದು ॥ ತ್ರಿವಿಧಗುಣಕರ್ಮ
 ಸ್ವಭಾವವ । ಪವನಮುಖದೇವಾಂತರಾತ್ಮಕ । ದಿವಸದಿವಸದಿ ವ್ಯಕ್ತಿ
 ಮಾಡುತ್ತಲವರೊಳಿದ್ದುಣಿಸಾ ॥ ೧೮ ॥

ಅಣುಮಹತ್ತಿನೊಳಿಪ್ಪ ಘನ ಪರ- । ಮಣುವಿನೊಳಗಡಗಿಸುವ
 ಸೂಕ್ಷ್ಮತನು । ಮುಣುಗಿಸುವ ತೇಲಿಸುವ ಸ್ಥೂಲಗಳವನ ಮಾಯವಿದು ॥
 ದನುಜ ರಕ್ತಸರೆಲ್ಲರಿವನೊಳು । ಮುನಿದು ಮಾಡುವುದೇನುಲಾಖಲ ।
 ವನಿಕೆಗಳು ಧಾನ್ಯಗಳ ಹಣೆವಂದದಲಿ ಸಂಹರಿಸಾ ॥ ೧೯ ॥

ದೇವಮಾನವದಾನವರು ಯಂ- । ದೀವಿಧದಲಾವಾಗಲಿಪ್ಪರು ।
 ಮೂವರೊಳಗಿವಗಿಲ್ಲ ಸ್ನೇಹೋದಾಸಿನದ್ವೇಷ ॥ ಜೀವರಧಿಕಾರಾನುಸಾರ
 ರದ- । ಲೀವ ಸುಖಸಂಸಾರದುಃಖವ । ತಾವುಣದಲವರವರಿಗುಣಿಸುವ
 ನಿರ್ಗತಾಶನನೊ ॥ ೨೦ ॥

ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ- । ರೆಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದರೆಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ- । ರೆಲ್ಲಿ
 ಪೋಡಿದರೆಲ್ಲಿ ಆಡಿದರೆಲ್ಲಿ ಇರುತಿಹನು ॥ ಬಲ್ಲಿದರಿಗತಿಬಲ್ಲಿದನು ಸರಿ-
 ಯಿಲ್ಲ ಯಿವಗಾವಲ್ಲಿ ನೋಡಲು । ಖುಲ್ಲಮಾನವನೊಲ್ಲನಪ್ರತಿಮೆಲ್ಲ
 ಜಗಕೆಲ್ಲಾ ॥ ೨೧ ॥

ತಪ್ತಲೋಹವು ನೋಟ ಜನರಿಗೆ । ಸಪ್ತಜಿಹ್ವನ ತೆರದಿ ತೋ
 ಪುಡು । ಲುಪ್ತಪಾವಕ ಲೋಹ ಕಾಂಬುದು ಪೂರ್ವದೋಪಾದೀ ॥
 ಸಪ್ತವಾಹನ ನಿಖಿಳಜನರೊಳು । ವ್ಯಾಪ್ತನಾದುದರಿಂದ ಸರ್ವರು । ಆಪ್ತ
 ರಾಗಿಹರೆಲ್ಲಕಾಲದಿ ಹಿತವ ಕೈಕೊಂಡು ॥ ೨೨ ॥

ವಾರಿದನು ಮಳೆಗರೆಯೆ ಬೆಳೆದಿಹ | ಭೂರುಹಂಗಳ ಚಿತ್ರಫಲ
ರಸ | ಬೇರೆಬೇರಿಪ್ಪಂತೆ ಬಹುವಿಧ ಜೀವರೊಳಗಿದ್ದು || ಮಾರಮಣನ
ವರವರ ಯೋಗ್ಯತೆ | ಮಾರದೇ ಗುಣಕರ್ಮಗಳ ಅನು | ಸಾರ ನಡೆ
ಸುವ ದೇವನಿಗೆ ವೈಷಮ್ಯವೆಲ್ಲಿಹುದು || ೨೩ ||

ವಾರಿಜಾಪ್ತನ ಕಿರಣ ಮಣಿಗಳ | ಸೇರಿ ತತ್ತದ್ವರ್ಣಗಳನು ವಿ-
ಹಾರ ಗೈಸದೆ ನೋಳ್ಪರಿಗೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವಂದದಲಿ || ಮಾರಮಣ ಲೋಕ
ತ್ರಯದೊಳಿಹ | ಮೂರುವಿಧಜೀವರೊಳಗಿದ್ದು ವಿ- | ಹಾರ ಮಾಡುವ
ನವರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಕರ್ಮವನುಸರಿಸಿ || ೨೪ ||

ಜಲವನಸಹರಿಸುವ ಘಳಿಗೆ ಬ- | ಟ್ಟಲನುಳಿದು ಜಯಘಂಟೆ
ಕೈಪಿಡಿ- | ದೆಳೆದು ಹೊಡೆವಂದದಲಿ ಸಂತತ ಕರ್ತೃ ತಾನಾಗಿ || ಹಲಧ
ರಾನುಜ ಪುಣ್ಯಪಾಪದ | ಫಲಗಳನು ದೇವಾಸುರರ ಗಣ- | ದೊಳು
ವಿಭಾಗವ ಮಾಡಿಯುಣಿಸುತ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿಪ್ಪ || ೨೫ ||

ಪೊಂದಿಕೊಂಡಿಹ ಸರ್ವರೊಳು ಸಂ- | ಬಂಧವಾಗದೆ ಸಕಲ
ಕರ್ಮವ- | ರಂದದಲಿ ತಾ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ ತತ್ಪಲಗಳುಣದೆ || ಕುಂದ
ದಣುವು ಮಹತ್ತಿನಿಸ ಘಟೆ | ಮಂದಿರದಿ ಸರ್ವತ್ರ ತುಂಬಿಹ | ಬಾಂದ
ಳದ ತೆರನಂತೆ ಇರುತಿಪ್ಪನು ರಮಾರಮಣ || ೨೬ ||

ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣ ಹಿಡಿದು ಬಡಿಯಲು | ವೇದನೆಯು ಲೋಹಗಳ
ಗಲ್ಲದೆ | ಅದುದೇನೈ ಅನಳಗಾವ್ಯಥೆಯೇನು ಮಾಡಿದರು || ಅದಿದೇ
ವನು ಸರ್ವಜೀವರ | ಕಾದು ಕೊಂಡಿಹನೊಳಹೊರಗೆ ದುಃ- | ಖಾದಿ
ಗಳು ಸಂಬಂಧವಾಗುವವೇನೊ ಚಿನ್ಮಯಗೆ || ೨೭ ||

ಮಳಲಮನೆಗಳ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳು | ಕೆಲವು ಕಾಲದಲಾಡಿ
ಮೋದದಿ | ತುಳಿದು ಕೆಡಿಸುವ ತೆರದಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ಲೋಕಗಳಾ ||
ಹಲವು ಬಗೆಯಲಿ ನಿರ್ಮಿಸುವ ನಿ | ಶೈಲನು ತಾನಾಗಿದ್ದು ಸಲಹುವ-
ನೆಲರುಣಿಯ ವೋಲ್ ನುಂಗುವಗೆ ಯೆಲ್ಲಿಹುದೊ ಸುಖದುಃಖ || ೨೮ ||

ವೇಷಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಜನರ ಸು- । ತೋಷಗೈಸುವ ನಟಪುರುಷ
ನೋಲ್ । ದೋಷದೂರನು ಲೋಕದೊಳು ಬಹುರೂಪಮಾತಿನಲಿ ॥
ತೋಷಿಸುವನವರವರ ಮನದಭಿ- । ಲಾಷೆಗಳ ಪೂರೈಸುತನುದಿನ ।
ಪೋಷಿಸುವ ಪೂತಾತ್ಮ ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಜ್ಞಾನಮಯ ॥ ೨೯ ॥

ಅಧಮಮಾನವನೋರ್ವ ಮಂತ್ರ- । ಪಥಗಳನು ತಾನರಿತು
ಪಾವಕ । ಉದಕಗಳ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಇಪ್ಪನದರೊಳಗೆ ॥ ಪದುಮ
ಜಾಂಡೋದರನು ಸರ್ವರ । ಹೃದಯದೊಳಗಿರೆ ಕಾಲಗುಣಕ- । ಮೌದ
ಕಲುಷಸಂಬಂಧವಾಗುವವೇ? ನಿರಂಜನಗೆ ॥ ೩೦ ॥

ಒಂದು ಗುಣದೊಳನಂತ ಗುಣಗಳು । ಮೊಂದು ರೂಪದೊಳಹವು
ಲೋಕಗ- । ಳೊಂದೆ ರೂಪದಿ ಧರಿಸಿ ತದ್ಗತಪದಾರ್ಥದೊಳಹೊರಗೆ ॥
ಬಾಂದಳದ ಮೊಲಿದ್ದು ಬಹು ವೆಸ- । ರಿಂದ ಕರೆಸುತ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನ- ।
ನಂದಮಯ ಪರಿಪರಿ ವಿಹಾರವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುವ ॥ ೩೧ ॥

ಎಲ್ಲರೊಳು ತಾನಿಪ್ಪ ತನ್ನೊಳ- । ಗೆಲ್ಲರನು ಧರಿಸಿಹನು ಅಪ್ರತಿ- ।
ಮಲ್ಲ ಮನ್ಮಥಜನಕ ಜಗದಾದ್ಯಂತಮಧ್ಯಗ- ॥ ಬಲ್ಲ ಬಹುಗುಣ
ಭರಿತ ದಾನವ । ದಲ್ಲಣ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನು । ಸೊಲ್ಲ ಲಾಲಿಸಿ ಸ್ತಂಭ
ದಿಂದಲಿ ಬಂದ ಭಕತನಿಗೆ ॥ ೩೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಮೂರಕ್ಕೆ ಪದ ಎಪ್ಪತ್ತಾರಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೪. ಭೋಜನರಸವಿಭಾಗಸಂಧಿ.

ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಜರಾಜರ ಜೀವರು ಭೋಜನಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಬುದ್ಧ, ಜೋಷ್ಠ, ವೇಯ, ಲೇಹ್ಯಗಳೆಂಬ ಚತುರ್ವಿಧ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ವಿಧ ರಸರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ತಾನೇ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಭೋಜನಮಾಡಿ, ಜೀವರಿಗೂ ಉಚ್ಛೇಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅಂದರೆ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ಪದಾರ್ಥದಲ್ಲಿರುವ ಭಗವದ್ರೂಪಕ್ಕೆ ಸ್ವಹೃತ್ಯಮುಲಸ್ಥ ಬಿಂಬದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಅರ್ಪಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸಾಯ ನಮಃ |

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಪರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |

ಸರನುಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ವಲ್ಲ ||

ನನಜಜಾಂಡದೊಳುಳ್ಳವಿಳ ಚೇ- | ತನರು ಭುಂಜಿಸ ಚತುರವಿಧ
ಘೋ- | ಜನಪದಾರ್ಥದಿ ಚತುರವಿಧ ರಸರೂಪ ತಾನಾಗಿ || ಮನಕೆ
ಬಂದುದನುಂಡುಣಿಸಿ ಸಂ- | ಹನನಕುಪಚಯ ಕರಣಕಾನಂ- | ದನಿಮಿ
ಷರಿಗಾತ್ಮವ್ರದರ್ಶನಸುಖವನೀವ ಹಂ || ೧ ||

ನೀಡದಂದದಲಿಪ್ಪ ಲಿಂಗಕೆ | ಷೋಡಶಾತ್ಮಕ ರಸವಿಭಾಗವ |
ಮಾಡಿ ಷೋಡಶಕಳೆಗಳಿಗೆ ಉಪಚಯಗಳನೆ ಕೊಡುತ್ತಾ || ಕ್ರೋಡ
ಯೆಸ್ಪತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ | ನಾಡಿಗತದೇವತೆಗಳೊಳಗಿ- | ದ್ವಾಡುತಾನಂ
ದಾತ್ಮಚರಿಸುವ ಲೋಕದೊಳು ತಾನೂ || ೨ ||

ವಾರಿವಾಚ್ಯನು ವಾರಿಯೊಳಗಿ- | ದ್ವಾರು ರಸನೆಂದೆನಿಸಿ ಮುವ್ವ- |
ತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷನಾಡಿಯಲಿ ತದ್ರೂಪ || ಧಾರಕನು ತಾನಾಗಿ
ಸರ್ವಶ- | ರೀರದೊಳಹಶ್ವರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಿ- | ಹಾರಮಾಳ್ವನು ಬೃಹತಿ
ಯೆಂಬ ಸುನಾಮದಿಂದ ಕರೆಸಿ || ೩ ||

ಅರು ರಸ ಸತ್ತಾದಿಭೇದದಿ । ಅರು ಮೂರಾಗಿಹವು ಸಾರಾ-
ಸಾರ ನೀತಾನೀತ ಖಂಡಾಖಂಡ ಚಿತ್ವಚುರಾ ॥ ಈರಧಿಕ ಎಷ್ಟತ್ತು
ಸಾವಿರ । ಮಾರಮಣನ ರಸಾಖ್ಯರೂಪ ಶ- । ರೀರದೊಳು ಭೋಜ್ಯ
ಸುಪದಾರ್ಥದಿ ತಿಳಿದು ಭುಂಜಿಪುದು ॥ ೪ ॥

ಕ್ಷೀರಗತರಸರೂಪಗಳು ಮು- । ನ್ನೂರು ಮೇಲ್ಮೈವತ್ತನಾಲಕು ।
ಚಾರುಘೃತರಸರೂಪಗಳು ಇಷ್ಟತ್ತರೊಂಭತ್ತು ॥ ಸಾರಗುಡದೊಳಗೈದು
ಸಾವಿರ । ನೂರುವಂದು ಸುರೂಪ ದ್ವಿಸಹ- । ಸ್ರಾರೆರಡು ಶತಪಂಚವಿಂ
ಶತಿ ರೂಪ ಫಲಗಳಲಿ ॥ ೫ ॥

ವಿಶದ ಸ್ಥಿರ ತೀಕ್ಷ್ಣವು ನಿರಹರ । ರಸಗಳೊಳು ಮೂರೈದು
ಸಾವಿರ । ತ್ರಿಶತನವರೂಪಗಳ ಚಿಂತಿಸಿ ಭುಂಜಿಪುದು ವಿಷಯಾ ॥
ಶ್ವಸನತತ್ವೇಶರೊಳಗಿದ್ದೀ । ಪೆಸರಿನಿಂದಲಿ ಕರೆಸುವನು ಧೇ- । ನಿಸಿದರೀ
ಪರಿ ಮನಕೆ ಪೊಳೆವನು ಬಲ್ಲ ವಿಬುಧರಿಗೆ ॥ ೬ ॥

ಕಪಿಲ ನರಹರಿ ಭಾರ್ಗವ ತ್ರಯ । ವಪುಷ ನೇತ್ರದಿ ನಾಸಿಕಾ
ಸ್ಯದಿ । ಶಫರನಾಮಕ ಜಿಹ್ವೆಯಲಿ ದಂತದಲಿ ಹಂಸಾಖ್ಯ ॥ ತ್ರಿಪದಿಪಾದ್ಯ
ಹಯಾಸ್ಯ ವಾಚ್ಯದೊ- । ಳಪರಿಮಿತಸುಖಪೂರ್ಣ ಸಂತತ । ಕೃಪಣ
ರೊಳಗಿದ್ದವರವರ ರಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೊಡುವ ॥ ೭ ॥

ನಿರುಪಮಾನಂದಾತ್ಮಹರಿ ಸಂ- । ಕರುಷಣ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರೂಪದಿ ।
ಇರುತಿಹನು ಭೋಕ್ತೃಗಳೊಳಗೆ ತಚ್ಛಕ್ತಿದನು ಯೆನಿಸಿ ॥ ಕರೆಸುವನು
ನಾರಾಯಣನಿರು- । ಧೈರಡು ನಾಮದಿ ಭೋಜ್ಯವಸ್ತುಗ । ನಿರತ ತರ್ಪ
ಕನಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯನೀವ ಚೇತನಕೆ ॥ ೮ ॥

ವಾಸುದೇವನು ಒಳಹೊರಗೆ ಅವ- । ಕಾಶ ಕೊಡುವ ನಭಸ್ಥನಾಗಿ
ರ- । ಮಾಸಮೇತ ವಿಹಾರ ಮಾಳ್ವನು ಪಂಚರೂಪದಲೀ ॥ ಆ ಸರೋ
ರುಹಸಂಭವಾಭವ । ವಾಸವಾದ್ಯಮರಾದಿಚೇತನ । ರಾಶಿಯೊಳಗಿಹ
ನೆಂದು ಅರಿತವನವನೆ ಕೋವಿದನು ॥ ೯ ॥

ವಾಸುದೇವನು ಅನ್ನದೊಳು ನಾ- । ನಾಸುಭಕ್ಷ್ಯದಿ ಸಂಕರುಷಣ
ಕೃ- । ತೀಶ ಪರಮಾನ್ನದೊಳು ಫೃತದೊಳಗಿಪ್ಪನನಿರುದ್ಧ ॥ ಆ ಸುಪ
ಣಾಂಸಗನು ಸೂಪದಿ । ವಾಸವಾನುಜ ಶಾಕದೊಳು ಮೂ- । ಲೇಶ
ನಾರಾಯಣನು ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ನೆಲಸಿಹನು ॥ ೧೦ ॥

ಅಗಣಿತಾತ್ಮ ಸುಭೋಜನಪದಾ- । ಧ್ವಗಳ ಒಳಗೆ ಅಖಂಡ
ವಾದೊಂ- । ದಗಳಿನೊಳನಂತಾಂಶದಿಂದಲಿ ಖಂಡನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಜಗದಿ
ಜೀವರ ತೃಪ್ತಿಬಡಿಸುವ- । ಸ್ವಗತಭೇದವಿವರ್ಜಿತನ ಇ- । ಬರ್ಗಿಯ
ರೂಪವನರಿತು ಭುಂಜಿಸಿ ಅರ್ಪಿಸವನಡಿಗೆ ॥ ೧೧ ॥

ಈಪರಿಯಲರಿತುಂಬ ನರ ನಿ- । ತ್ಯೋಪವಾಸಿ ನಿರಾಮಯನು
ನಿ- । ಷಪ್ಪಿಪ ನಿತ್ಯಮಹಾಸುಯಜ್ಞಗಳಾಚರಿಸಿದವನು ॥ ಪೋಪುದಿಪ್ಪುದು
ಬಪ್ಪುದೆಲ್ಲ ರ- । ಮಾಪತಿಗಧಿಷ್ಠಾನವೆನಲು ಕೃ- । ಪಾಪಯೋನಿಧಿ
ಮಾತನಾಲಿಸುವನು ಜನನಿಯಂತೆ ॥ ೧೨ ॥

ಅರೆರೆಡುಸಾವಿರದ ಮೇಲಿ- । ನ್ನೂರು ಐವತ್ತೊಂದು ರೂಪದಿ ।
ಸಾರಭೋಕ್ತನಿರುದ್ಧದೇವನು ಅನ್ನಮಯನೆನಿಸ ॥ ಮೂರೆರೆಡುವರೆ
ಸಾವಿರದ ಮೇಲ್ । ಮೂರಧಿಕ ನಾಲ್ವತ್ತು ರೂಪದಿ । ತೋರುತಿಹ
ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಜಗದೊಳು ಪ್ರಾಣಮಯನಾಗಿ ॥ ೧೩ ॥

ಎರಡು ಕೋಶಗಳೊಳಹೊರಗೆ ಸಂ- । ಕರುಷಣೈದು ಸುಲಕ್ಷ
ದರುವ- । ತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರದೇಳಧಿಕಶತ ರೂಪಗಳ ಧರಿಸಿ ॥ ಕರೆಸಿ
ಕೊಂಬ ಮನೋಮಯನು ಯೆಂ- । ದರವಿದೂರನು ಈರೆರೆಡು ಸಾ-
ವಿರದ ಮುನ್ನೂರಾದ ಮೇಲ್ನಾಲ್ಕಧಿಕ ಯೆಪ್ಪತ್ತು ॥ ೧೪ ॥

ರೂಪದಿಂ ವಿಜ್ಞಾನಮಯನೆಂ- । ಬೀಪೆಸರಿನಿಂ ವಾಸುದೇವನು ।
ವ್ಯಾಪಿಸಿಹ ಮಹದಾದಿತತ್ವವ ತತ್ಪತಿಗಳೊಳಗೆ ॥ ಈಪುರುಷನಾಮಕನ
ಶುಭಸ್ವೇ- । ದಾಪಳೆನಿಸಿ ರವಾಂಬ ತಾ ಬ್ರ- । ಹ್ಮಾಪರೋಕ್ಷಿಗಳಾದ
ವರ ಲಿಂಗಾಂಗ ಕೆಡಿಸುವಳು ॥ ೧೫ ॥

ಐದುಸಾವಿರನೂರ ಯಿಪ್ಪ- । ತ್ರೈದು ನಾರಾಯಣನ ರೂಪವ ।
ತಾ ಧರಿಸಿಕೊಂಡನುದಿನದಲಾನಂದಮಯನೆನಿಸಾ ॥ ಐದುಲಕ್ಷದ
ಮೇಲೆ ಯೆಂಬ- । ತ್ರೈದುಸಾವಿರ ನಾಲ್ಕುಶತಗಳ । ಐದು ಕೋಶಾತ್ಮಕ
ವಿರಿಂಚಾಂಡದೊಳು ತುಂಬಿಹನೂ ॥ ೧೬ ॥

ನೂರುಮೊಂದು ಸುರೂಪದಿಂ ಶಾಂ- । ತೀರಮಣ ತಾನನ್ನ
ನೆನಿಸೈ- । ನೂರು ಮೇಲ್ಮೂರಧಿಕದಶ ಪ್ರಾಣಾಖ್ಯ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ॥
ತೋರುತಿಹನ್ನೆವತ್ತುಐದು ವಿ- । ಕಾರ ಮನದೊಳು ಸಂಕರುಷಣೈ- ।
ನೂರು ಚತುರಾಶೀತಿ ವಿಜ್ಞಾನಾತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಖ್ಯ ॥ ೧೭ ॥

ಮೂರುಸಾವಿರದರ್ಧಶತ ಮೇ- । ಲೀರಧಿಕರೂಪಗಳ ಧರಿಸಿ ಶ- ।
ರೀರದೊಳಗಾನಂದಮಯ ನಾರಾಯಣಾಹ್ವಯನೂ ॥ ಈರರಡುಸಾವಿ
ರದ ಮೇಲ್ಮು- । ನೂರುಐದು ಸುರೂಪದಿಂದಲಿ । ಭಾರತೀಶನೊಳಿಪ್ಪ
ನವನೀತಸ್ಥ ಘೃತದಂತೆ ॥ ೧೮ ॥

ಮೂರಧಿಕಐವತ್ತು ಪ್ರಾಣಶ- । ರೀರದೊಳಗನಿರುದ್ಧನಿಷ್ಠೈ- ।
ನೂರು ಹನ್ನೊಂದಧಿಕಪಾನದೊಳಿಪ್ಪ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ॥ ಮೂರನೇ ವ್ಯಾನ
ನೊಳಗೈದರೆ । ನೂರು ರೂಪದಿ ಸಂಕರುಷಣೈ- । ನೂರುಮುಂವತ್ತೈದು
ದಾನನೊಳಿಪ್ಪ ಮಾಯೇಶ ॥ ೧೯ ॥

ಮೂಲನಾರಾಯಣನು ಐವ- । ತ್ರೀಳಧಿಕ ಐನೂರು ರೂಪವ ।
ತಾಳಿ ಸರ್ವತ್ರದಿ ಸಮಾನನೊಳಿಪ್ಪ ಸರ್ವೇಶ ॥ ಲೀಲೆಗೈವನು ಸಾವಿರದ
ಮೇ- । ಲೇಳುನೂರ್ಹನ್ನೊಂದು ರೂಪವ । ತಾಳಿ ಪಂಚಪ್ರಾಣರೊಳು
ಲೋಕಗಳ ಸಲಹುವನು ॥ ೨೦ ॥

ತ್ರಿನವತಿ ಸುರೂಪಾತ್ಮಕನಿರು- । ಧ್ವನು ಸದಾ ಯಜಮಾನ
ನಾಗಿ- । ಧ್ವನಲಯಮಸೋಮಾದಿಪಿತೃದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ- ॥ ನೆನಿ
ಪನಾ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸಂಕರು- । ಷಣವಿಭಾಗವ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟುಂ- ।
ಡುಣಿಪ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಭೋಜನದಾಯಿ ತುರ್ಯಾಹ್ವ ॥ ೨೧ ॥

ಷಣ್ಣವತಿನಾಮಕನು ವಸು ಮು- । ಕೃಣ್ಣ ಭಾಸ್ಕರರೊಳಗೆ
ನಿಂತು ಪ್ರ- । ಪನ್ನರನುದಿನ ನಿಷ್ಕಪಟಸದ್ಯಕ್ತಿಯಲಿ ಮಾಳ್ಪೆ ॥ ಪುಣ್ಯ
ಕರ್ಮವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕಾ- । ರುಣ್ಯಸಾಗರನಾಪಿತ್ಯಗಳಿಗೆ- । ಗಣ್ಯಸುಖ
ವಿತ್ತವರ ಪ್ರಾರವನು ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲಿ ॥ ೨೨ ॥

ಸುತಪನೇಕೋತ್ತರಸುಪಂಚಾ- । ಶತವರಣಕರಣದಿ ಚತುರ್ವಿಂ- ।
ಶತಿ ಸುತತ್ವದಿ ಧಾತುಗಳೊಳಿದ್ದವಿರತನಿರುದ್ಧಾ ॥ ಜತನ ಮಾಳ್ವನು
ಜಗದಿ ಜೀವ- । ಸ್ತುತಿಗಳ ಷಣ್ಣವತಿನಾಮಕ । ಚತುರಮೂರ್ತಿಗಳ
ಚರಿಸುವರದರಿಂದ ಬಲ್ಲವರು ॥ ೨೩ ॥

ಅಬುಜಜಾಂಡೋದರನು ವಿಸಿನದಿ । ಶಬರಿಯೆಂಜಲನುಂಡು
ಗೋಕುಲ- । ದಬಲೆಯರನೊಲಿಸಿದನು ಋಷಿಸತ್ತಿಯರು ಕೊಟ್ಟನ್ನ ॥
ಸುಭುಜ ತಾ ಭಂಜಿಸಿದ ಸ್ವರಮಣ । ಕುಬುಜಗಂಧಕೆ ಒಲಿದ ಮುನಿ
ಗಣ । ವಿಬುಧಸೇವಿತ ಬಿಡುವನೇ ನಾವಿತ್ತ ಕರ್ಮಫಲ ॥ ೨೪ ॥

ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಪರಮಸುಖಸ- । ದ್ವಗಣಗಣಂಗಳ ಲೇಶಲೇಶಕೆ ।
ಎಣೆಯನಿಸದು ರಮಾಬ್ಜಭವಶಕ್ರಾದಿಗಳ ಸುಖವೂ ॥ ಉಣುತುಣುತ
ಮೈನುರೆದು ಕೃಷ್ಣಾ- । ಪರ್ಣವೆನಲು ಕೈಗೊಂಬನರ್ಭಕ । ಜನನಿ
ಭೋಜನಸಮಯದಲಿ ಕೈಯೊಡ್ಡುವಂದದಲಿ ॥ ೨೫ ॥

ಜೀವಕೃತಕರ್ಮಗಳ ಬಿಡದೆ ರ- । ಮಾವರನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಫಲ
ಗಳ । ನೀವನಧಿಕಾರಾನುಸಾರದಲವರಿಗನವರತಾ ॥ ಪಾವಕನು ಸರ್ವಸ್ವ
ಭುಂಜಿಸಿ । ತಾ ವಿಕಾರವನ್ನೈದನೊಮ್ಮೆಗೆ । ಪಾವನಕೆ ಪಾವನನೆನಿಸ
ಹರಿಯುಂಬುದೇನರಿದು ॥ ೨೬ ॥

ಕಲುಷಜಿಹ್ವೆಗೆ ಸುಷ್ಕುಭೋಜನ । ಜಲಮೊದಲು ವಿಷದೋರು
ವುದು ನಿ- । ಸ್ಕಲುಷಜಿಹ್ವೆಗೆ ಸುರಸತೋರುವುದೆಲ್ಲ ಕಾಲದಲೀ ॥ ಸುಲ
ಲತಾಂಗಗೆ ಸಕಲ ರಸ ಮಂ- । ಗಳವೆನಿಸುತಿಹುದನ್ನಮಯ ಕೈ ।
ಗೊಳದೆ ಬಿಡುವನೆ ಪ್ರೇತನಿಯ ವಿಷಮೊಲಿಯನುಂಡವನು ॥ ೨೭ ॥

ಪೇಳಲೇನು ಸವಿಾರದೇವನು । ಕಾಳಕೂಟವನುಂಡು ಲೋಕವ ।
 ಪಾಲಿಸಿದ ತದ್ವಾಸನೋರ್ವನು ಅವೃತನೆನಿಸಿದನು ॥ ಶ್ರೀಲಕುಮಿಯೊ
 ಲ್ಲಭ ಶುಭಾಶುಭ । ಜಾಲಕರ್ಮಗಳುಂಬನುಪಚಯ- । ದೇಳಿಗೆಗಳವ
 ಗಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು ಸ್ವರಸಗಳ ಬಿಟ್ಟು ॥ ೨೮ ॥

ಈ ಪರಿಯಲಚ್ಯುತನ ತತ್ತ- । ದ್ರೂಪತನ್ನಾಮಗಳ ಸಲೆ ನಾ- ।
 ನಾ ಪದಾರ್ಥದಿ ನೆನೆನೆನೆದು ಭುಂಜಿಸುತಲಿರು ವಿಷಯಾ ॥ ಪ್ರಾಪಕ
 ನ್ನಾಪಕನಿಯಾಮಕ । ವ್ಯಾಪಕನು ಯೆಂದರಿದು ನೀ ನಿ- । ಲೇಪನಾ
 ಗಿರು ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳರ್ಪಿಸವನಡಿಗೇ ॥ ೨೯ ॥

ಐದುಲಕ್ಷೆಂಭತ್ತರೊಂಭ- । ತ್ತಾದಸಾವಿರದೇಳನೂರರ । ಐದು
 ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಭೋಕ್ತೃಗ ಭೋಜ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಶ್ರೀಧರಾದುರ್ಗಾರ
 ಮಣ ಪಾ- । ದಾದಿಶಿರಪರ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪಿಸಿ । ಕಾದುಕೊಂಡಿಹ ಸಂತತ
 ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಟ್ಟಲನು ॥ ೩೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೬ಕ್ಕೆ ಭೋಜನರಸವಿಭಾಗಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೫. ವಿಭೂತಿಸಂಧಿ.

ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಜಡಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಭೂತಿರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಭೂತಿಯೆಂದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯ, ಅಧಿಷ್ಠಾನ. ಅಧಿಕಾರಿ ದೆಶೆಯಿಂದ ಅವರವರಲ್ಲಿ ಅವಿಷ್ಣುನಾಗಿ ಅತಿಶಯಸಮಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ವಿಭೂತಿಯೆಂಬುದು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

॥ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ ॥

ರಾಗ ತಂಕರಾಭರಣ, ಏಕತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾನ್ಯತಸಾರ ಗುರುಗಳ । ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ ।
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಶ್ರೀತರುಣವಲ್ಲಭನ ವರಮ ವಿ- । ಭೂತಿರೂಪವ ಕಂಡಕಂಡ-
ಲ್ಲಿತೆರದಿ ಚಿಂತಿಸುತ ಮನದಲಿ ನೋಡು ಸಂಭ್ರಮದಿ ॥ ನೀತಸಾಧಾ
ರಣವಿಶೇಷಸ- । ಜಾತಿನೈಜಾಹಿತವು ಸಹಜ ವಿ- । ಜಾತಿ ಖಂಡಾಖಂಡ
ಬಗೆಗಳನರಿತು ಬುಧರಿಂದಾ ॥ ೧ ॥

ಜಲಧರಾಗಸದೊಳಗೆ ಚರಿಸುವ । ಹಲವು ಜೀವರ ನಿರ್ಮಿಸಿಹ
ನದ- । ರೊಳು ಸಜಾತಿ ವಿಜಾತಿ ಸಾಧಾರಣವಿಶೇಷಗಳ ॥ ತಿಳಿದು ತತ್ತ್ವ
ಸ್ಥಾನದಲಿ ವೆ- । ಗ್ಗಲಿಸಿ ಹಬ್ಬಿದ ಮನದಿ ಪೂಜಿಸು- । ತ ಲವವ್ಯಾಪ್ತನ
ರೂಪಗಳ ನೋಡುತಲೆ ಹಿಗ್ಗುತಿರು ॥ ೨ ॥

ಪ್ರತಿಮೆ ಸಾಲಗ್ರಾಮ ಗೋಭ್ಯಾ- । ಗತ ಅತಿಥಿ ಶ್ರೀತುಲಸಿ
ಸಿಪ್ಪಲ । ಯತಿ ವನಸ್ಥ ಗೃಹಸ್ಥ ವಟು ಯಜಮಾನ ಸ್ವಪರಜನಾ ॥
ಸೃಧಿವಿಜಲಶಿಖಿವನವತಾರಾ । ಪಥನವಗ್ರಹಯೋಗಕರಣಭ । ತಿಥಿಸಿ
ತಾಸಿತಪಕ್ಷಸಂಕ್ರಮಣವನಧಿಷ್ಠಾನ ॥ ೩ ॥

ಕಾದ ಕಾಂಚನದೊಳಗೆ ಶೋಭಿಸು | ಅದಿತೇಯಾಸ್ಯನ ತೆರದಿ ಲ- |
ಕ್ಷೇತ್ರಧವನು ಪ್ರತಿದಿನದಿ ಸಾಲಗ್ರಾಮದೊಳಗಿಪ್ಪ || ಐದುಸಾವಿರ ಪೇಲೆ
ಮುಪ್ಪ- | ತ್ವೈದಧಿಕ ಐನೂರು ರೂಪದಿ | ಭೂಧರಗಳಭಿಮಾನಿ ದಿವಿಜ
ರೊಳಿಪ್ಪನನವರತ || ೪ ||

ಶ್ರೀರಮಣ ಪ್ರತಿನೆಗಳೊಳಗೆ ಹದಿ- | ಮೂರಧಿಕವಾಗಿಪ್ಪ
ಮೇಲ್ಮೈ- | ನೂರುರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಯಿಪ್ಪನು ಆ ಹಿತಾಚಲದಿ || ದಾರು
ಮಧನವ ಗೈಯೆ ಪಾವಕ | ತೋರುವಂತೆ ಪ್ರತೀಕಸುರರೂಳು | ತೋರು
ತಿಪ್ಪನು ತತ್ತದಾಕಾರದಲಿ ನೋಳ್ವರಿಗೆ || ೫ ||

ಕರಣನೀಯಾಮಕನು ತಾನುಪ- | ಕರಣದೊಳಗೈವತ್ತೆರಡು
ಸಾ- | ವಿರದ ಹದಿನಾಲ್ಕಧಿಕಶತರೂಪಂಗಳನೆ ಧರಿಸಿ || ಇರುತಿಹನು
ತದ್ರೂಪನಾಮಗ- | ಳರಿತು ಪೂಜಿಸುತಿಹರ ಪೂಜೆಯ | ನಿರತ ಕೈ
ಗೊಂಬನು ತೃಷಾರ್ತನು ಜಲವ ಕೊಂಬಂತೆ || ೬ ||

ಬಿಂಬರೂಪನು ಈ ತೆರದಿ ಜಡ | ಮೊಂಬಸಿರ ಮೊದಲಾದ
ಸುರರೊಳ- | ಗಿಂಬುಗೊಂಡಿಹನೆಂದರಿದು ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಗಳ ||
ಹಂಬಲಿಸದನುದಿನದಿ ವಿಶ್ವಕು- | ಟುಂಬಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಣಾನ್ನಕುತ್ಸಿತ |
ಕಂಬಳಿಯೆ ಸೌಭಾಗ್ಯವೆಂದವನಂಸ್ಥಿಗಳ ಭಜಿಸು || ೭ ||

ವಾರಿಯೊಳಗಿಪ್ಪತ್ತನಾಲಕು | ಮೂರರಡುಸಾವಿರದ ಮೇಲ್ಮೈ |
ನೂರು ಹದಿನೇಳನಿಪ ರೂಪವು ಶ್ರೀತುಲಸಿದಳದಿ || ನೂರ ಅರವ
ತೊಂದು ಪುಷ್ಪದಿ | ಮೂರಧಿಕದಶ ದೀವದೊಳು ನಾ- | ನೂರು
ಮೂರು ಸುಮೂರ್ತಿಗಳು ಗಂಧದೊಳಗಿರುತಿಹವೂ || ೮ ||

ಅಷ್ಟದಳಸದ್ಧೃದಯಕಮಲಾ- | ಧಿಸ್ತಿತನು ತಾನಾಗಿ ಸರ್ಪೋ- |
ತ್ಪನ್ನಮಹಿಮನು ದಳಗಳಲಿ ಸಂಚರಿಸುತೊಳಗಿದ್ದು || ದುಷ್ಟರಿಗೆ ದುರ್ಬು
ಧಿಕರ್ಮವ | ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ಸುಜ್ಞಾನಧರ್ಮ ಸು- | ಪುಷ್ಟಿಗೈಸುತ ಸಂತ
ಯಿಪ ನಿರ್ದುಷ್ಟ ಸುಖಪೂರ್ಣ || ೯ ||

ವಿತ್ತದೇಹಾಗಾರದಾರಾ- । ಪತ್ಯಮಿತ್ರಾದಿಗಳೊಳಗೆ ಗುಣ । ಚಿತ್ತ
ಬುದ್ಧ್ಯಾದಿಂದ್ರಿಯಗಳೊಳು ಜ್ಞಾನಕರ್ಮದೊಳು ॥ ತತ್ತದಾಹ್ವಯ
ನಾಗಿ ಕರೆಸುತ । ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಾನುಸಾರದಿ । ನಿತ್ಯದಲಿ ತಾ ಮಾಡಿ
ಮಾಡಿಸನೆಂದು ಸ್ಮರಿಸುತಿರು ॥ ೧೦ ॥

ಭಾವದ್ರವ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳೆನಿಸುವ । ಈವಿಧಾದ್ವೈತತ್ರಯಂಗಳ ।
ಭಾವಿಸುತ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಮರೆಯದಲೆ ॥ ತಾವಕನು ತಾನೆಂದು
ಪ್ರತಿದಿನ । ನೇವಿಸುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ತನ್ನನು । ಈವ ಕಾವ ಕೃಪಾಳು ಕರಿ
ವರಗೊಲಿದ ತೆರದಂತೆ ॥ ೧೧ ॥

ಬಾಂದಳವೆ ಮೊದಲಾದುದರೊಳೊಂ- । ದೊಂದರಲಿ ಪೂಜಾಸು
ಸಾಧನ- । ವೆಂದೆನಿಸುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಬಗೆಬಗೆಯ ನೂತನದಿ ॥
ಸಂದಣಿಸಿಕೊಂಡಿಹವು ಧ್ಯಾನಕೆ । ತಂದನಿತು ಚಿಂತಿಸಿ ಸದಾ ಗೋ- ।
ವಿಂದನರ್ಚಿಸಿ ನೋಡು ನಲಿನಲಿದಾಡು ಕೊಂಡಾಡು ॥ ೧೨ ॥

ಜಲಜನಾಭನ ಮೂರ್ತಿ ಮನದಲಿ । ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ನಿಶ್ಚಲಭಕ್ತು
ತಿಯಲಿ । ಭಳಿಬಿಸಿಲುಮಳೆಘಳಿಗಳ ನಿಂದಿಸದೆ ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ನೆಲದಲಿಹ
ಗಂಧವೆ ಸುಗಂಧವು । ಜಲವೆ ರಸ ರೂಪವೆ ಸುದೀಪವು । ಎಲರು
ಚಾಮರ ರಬ್ಬವಾದ್ಯಗಳರ್ಪಿಸಲು ಮೊಲಿವ ॥ ೧೩ ॥

ಗೋಳಕಗಳು ರಮಾರಮಣನ ನಿ- । ಜಾಲಯಗಳನುದಿನದಿ
ಸಂಪ್ರ- । ಕ್ಷಾಲನೆಯೆ ಸಮ್ರಾಜನವು ಕರಣಗಳೆ ದೀಪಗಳು ॥ ಸಾಲು
ತತ್ತದ್ವಿಪಯಗಳ ಸ- । ಮ್ಮೇಳನವೆ ಪರಿಯಂಕ ತತ್ಸುಖ- । ದೇಳಿಗೆಯೆ
ಸುಪ್ಪತ್ತಿ ಗಾತ್ಮನಿವೇದನವೆ ವಸನ ॥ ೧೪ ॥

ಪಾಪಕರ್ಮವು ಪಾದುಕೆಗಳನು- । ಲೇಪನವು ಸತ್ಪಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಾ- ।
ಲಾಪನವೆ ಶ್ರೀತುಲಿಸುಮನೋವೃತ್ತಿಗಳು ಸುಮನ ॥ ಕೋಪಧೂಪವು
ಭಕ್ತಿ ಭೂಷಣ । ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಸದ್ಬುದ್ಧಿಭತ್ರವು । ದೀಪವೇ ಸುಜ್ಞಾನವಾ
ರಾರ್ತಿಗಳೆ ಗುಣಕಥನ ॥ ೧೫ ॥

ಮನವಚನಕಾಯಿಕಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ- | ಯನುದಿನದಿ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಕ |
ವನರುಹೇಕ್ಷಣಗರ್ವಿಸುತ ಮೋದಿಸುತಲಿರು ಸತತ || ಅನುಭವಕೆ
ತಂದುಕೊ ಸಕಲ ಸಾ- | ಧನಗಳೊಳಗಿದೆ ಮುಖ್ಯ ಪಾಮರ | ಮನು
ಜರಿಗೆ ಪೇಳಿದರೆ ತಿಳಿಯದು ಬುಧರಿಗಲ್ಲದೆ || ೧೬ ||

ಚತುರವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಪಡೆವರೆ | ಚತುರದಶ ಲೋಕಗಳ
ಮಧ್ಯದೊ- | ಳತರುಪಾಯಗಳಿಲ್ಲ ನೋಡಲು ಸಕಲರಾಷ್ಟ್ರದಲಿ || ಸತತ
ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಪ್ರವಿ | ತತನೆನಿಸಿ ರಾಜಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಪತಿಗೆ
ಸರ್ವಸಮರ್ಪಣೆಯು ಮಹಪೂಜೆ ಸದುಪಾಯ || ೧೭ ||

ಗೋಳಕವೆ ಕುಂದಾಗ್ನಿ ಕರಣವು | ಮೇಲೊದಗಿಬಹ ವಿಷಯ
ಸಮಿಧೆಯು | ಘಾಳಿ ಯತ್ನವು ಕಾಮ ಧೂಮವು ಸನ್ನಿಧಾನಾರ್ಚಿ ||
ಮೇಳನವೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಲೆ ಕಿಡಿಗಳು | ತೂಳಿದಾನಂದಗಳೆ ತತ್ತ- | ತ್ಯಾಲ
ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಮಂತ್ರಾಧ್ಯಾತ್ಮಯಜ್ಞವಿಮ || ೧೮ ||

ಮಧುವಿರೋಧಿಯ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಪೂ- | ವದ ಕವಾಟಗಳಕ್ಷಿನಾ
ಸಿಕ | ವದನಶ್ರೋತ್ರಗಳೆರಡು ದಕ್ಷಿಣ ಉತ್ತರದ್ವಾರ || ಗುದವುಪಸ್ಥಗಳೆ
ರಡು ಪಶ್ಚಿಮ | ಕದಗಳೆನಿಸುವು ಪಟ್ಟರೋಜವೆ | ಸದನ ಹೃದಯವೆ
ಮಂಟಪಗಳು ತ್ರಿಗುಣಗಳೆ ಕಲಶ || ೧೯ ||

ಧಾತುಗಳು ಸಪ್ತಾವರಣ ಪುಷ- | ವೀಧಿಗಳೆ ನಾಡಿಗಳು ಮದ
ಗಳು | ಯೂಧಪಗಳು ಸುಷುಮ್ನನಾಡಿಯೆ ರಾಜಸಂಘಾಸ || ಈತನೂ
ರುಹಗಳೆ ವನಂಗಳು | ಮಾತರಿಶ್ವನು ಪಂಚರೂಪದಿ | ಪಾತಕಿಗಳೆಂಬ
ರಿಗಳನು ಸಂಹರಿಸ ತಳವಾರ || ೨೦ ||

ಇನಶಶಾಂಕಾದಿಗಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವನಿತೆಯರಸನ ದ್ವಾರಪಾಲಕ- |
ರೆನಿಸುತಿಹರು ಮನದ ನೃತ್ತಿಗಳೇ ಪದಾತಿಗಳು || ಅನುಭವಿಪ ವಿಷ
ಯಂಗಳೇ ಪ- | ಟ್ಟಣಕೆ ಬಪ್ಪ ಪಸಾರಗಳು ಜೀ- | ವನು ಸುವರ್ತಕ
ಕಪ್ಪಗಳ ಕೈಕೊಂಬ ಹರಿ ತಾನು || ೨೧ ||

ಉರುಪರಾಕ್ರಮನರಮನೆಗೆ ದಶ । ಕರಣಗಳ ಕನ್ನಡಿಯ
ಸಾಲುಗ- । ಕರವಿದೂರನ ಸದ್ವಿಹಾರಕೆ ಚಿತ್ತಮಂಟಪವೂ ॥ ಮರಳಿ
ಬೀಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಚಾ- । ಮರ ವಿಲಾಸಿನ ಬುದ್ಧಿ ದಾಮೋ- । ದರಗೆ
ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣಾಮಗಳೇ ಸುಶಯನಗಳೂ ॥ ೨೨ ॥

ಮಾರಮಣನರಮನೆಗೆ ಸುಮಹಾ- । ದ್ವಾರವೆನಿಸುವ ವದನ
ಕೊಪ್ಪುವ । ತೋರಣ ಶ್ರುತಗಳು ಕೇಶಗಳೇ ಪತಾಕಿಗಳೂ ॥ ಊರಿ
ನದೆವಂಞಿಗಳು ಜಂಘೆಗ- । ಕೂರುಮಧ್ಯೋದರಶಿರಗಳಾ- । ಗಾರ
ದುಪ್ಪರಿಗೆಗಳು ಕೋರಗಳೈದು ಕೋಣೆಗಳು ॥ ೨೩ ॥

ಈ ಶರೀರವೆ ರಥ ಪತಾಕ ಸು- । ವಾಸಗಳು ಪುಂಡ್ರಗಳು ಧ್ವಜ
ಸಿಂ- । ಹಾಸನವು ಚಿತ್ತವು ಸುಬುದ್ಧಿಯು ಕಲಶ ಸನ್ಮನವೂ ॥ ಪಾಶ
ಗುಣ ದಂಡತ್ರಯಗಳು ಶು- । ಭಾಶುಭದ್ವಯಕರ್ಮ ಚಕ್ರ ಮ- ।
ಹಾಸಮಧಾರ್ಪಣಗಳು ದಶಕರಣಂಗಳೆನಿಸುವವೂ ॥ ೨೪ ॥

ಮಾತರಿಶ್ವನು ದೇಹರಥದೊಳು । ಸೂತನಾಗಿಹ ಸರ್ವಕಾಲದಿ ।
ಶ್ರೀತರುಣಿವಲ್ಲಭ ರಥಿಕನೆಂದರಿದು ನಿತ್ಯವಲಿ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪೋಷಿ
ಸುವ ವಾ- । ತಾತಪಾದಿಗಳಿಂದಲವಿರತ । ಈ ತನುವಿನೊಳು ಮಮತೆ
ಬಿಟ್ಟವನವನೆ ಮಹಯೋಗೀ ॥ ೨೫ ॥

ಭವವೆನಿಸ ವನಧಿಯೊಳು ಕರ್ಮ । ಪ್ರವಹದೊಳು ಸಂಚರಿಸು
ತಿದ ದೇ- । ಹನಿ ಸುನಾವೆಯ ಮಾಡಿ ತನ್ನವರಿಂದಲೊಡಗೂಡಿ ॥
ದಿವಸದಿವಸಗಳಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಧವನು ಕ್ರೀಡಿಸನೆಂದು ಚಿಂತಿಸೆ । ಪವನ
ನಯ್ಯ ಭವಾಬ್ಧಿ ದಾಟಿಸಿ ಪರಮಸುಖವೀವಾ ॥ ೨೬ ॥

ಆಸಣಾಲಯಗತಪದಾರ್ಥವು । ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರುಗಳಿಂದ್ರಿಯಗ
ಳಲಿ । ದೀಪಪಾವಕರೊಳಿಡುತಿಕ ತೈಲಾದಿದ್ರವ್ಯಗಳಾ ॥ ಆ ಪರಮಗ
ವದಾನವೆಂದು ಪ- । ದೇಹದೇ ಮರೆಯದಲೆ ಸ್ಮರಿಸುತ । ಭೂಪನಂದದಿ
ಸಂಚರಿಸು ನಿರ್ಭಯದಿ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೨೭ ॥

ವಾರಿಜಭವಾಂಡವೆ ಸುಮಂಟಪ । ಮೇರುಗಿರಿ ಸಿಂಹಾಸನವು
ಭಾ- । ಗೀರಧಿಯೆ ಮಜ್ಜನವು ದಿಗ್ವಸ್ತುಗಳು ನುಡಿ ಮಂತ್ರಾ ॥ ಭೂರು
ಹಜಫಲವುಪ್ಪಗಂಧಸ- । ವಿಾರ ಶಶಿರವಿ ದೀಪ ಭೂಷಣ । ತಾರಕೆಗ
ಳೆಂದರ್ಪಿಸಲು ಕೈಗೊಂಡು ಮನ್ನಿಸುವ ॥ ೨೮ ॥

ಭೂಸುರರೊಳಿಪ್ಪಬ್ಜಭವನೊಳು । ವಾಸುದೇವನು ವಾಯುಖಗಸ
ಸ- । ದಾಶಿವಹಿಪೇಂದ್ರನು ವಿವಸ್ವನ್ನಾಮಕಸ್ನೂರ್ಯ ॥ ಭೇಶಕಾಮಮ
ರಾಸ್ಯವರುಣಾ- । ದೀಸುರರು ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಳೆಪ್ಪರು । ವಾಸವಾಗಿಹ ಸಂಕ
ರುಹಣನ ನೋಡಿ ಮೋದಿಸರು ॥ ೨೯ ॥

ವಿನಾಸಕೇತನತನಯ ಪ್ರಾಣಾ- । ಪಾನವ್ಯಾಸೋದಾನಮುಚ್ಚೈ-
ಕೋನಪಂಚಾಶನ್ಮರುದ್ಗಣ ರುದ್ರ ವಸುಗಣರು ॥ ಮೇನಕಾತ್ಮಜಕುವರ
ವಿಷ್ಣು- । ಕ್ಷೇನ ಧನಪಾದ್ಯನಿಮಿಷರನ ಸ- । ದಾನುರಾಗದಿ ಧೇನಿವುದು
ವೈಶ್ಯರೊಳು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ॥ ೩೦ ॥

ಇರುತಿಹರು ನಾಸತ್ಯದಸ್ತರು । ನಿರರುತಿಯು ಯಮಧರ್ಮ
ಯಮಕಿಂ- । ಕರರು ಮೇದಿನಿ ಕಾಲವೃತ್ತ್ಯ ಶನೈಶ್ಚರಾದಿಗಳು ॥ ಕರೆಸಿ
ಕೊಂಬರು ಶೂದ್ರರೆಂದನ- । ವರತ ಶೂದ್ರರೊಳೆಪ್ಪರಿವರೊಳ- । ಗರವಿ
ದೂರನಿರುದ್ಧನಿಹನೆಂದರಿತು ಮನ್ನಿವುದು ॥ ೩೧ ॥

ವೀತಭಯ ನಾರಾಯಣ ಚತುಃ- । ಪಾತು ತಾನೆಂದೆನಿಸಿ ತತ್ತ-
ಜ್ಞಾತಿಧರ್ಮಸುಕರ್ಮಗಳ ತಾ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುವಾ ॥ ಚೇತನರ
ಒಳಹೊರಗೆ ವೋತ । ಪ್ರೋತನಾಗಿದ್ದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಂ- । ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಧರ್ಮಾ
ರ್ಥಕಾಮಾದಿಗಳ ಕೊಡುತಿಹನು ॥ ೩೨ ॥

ನಿಧನ ಧನದ ವಿಧಾತ ವಿಗತಾ- । ಭೃಥಿಕ ಸಮಾಸಮವರ್ತಿ
ಸಾಮಗ । ತ್ರಿದಶಗಣಸಂಪೂಜ್ಯ ತ್ರಿಕಕುಬ್ಧಾಮ ಶುಭನಾಮ ॥ ಮಧು
ಮಥನ ಭೃಗುರಾಮ ಘೋಟಕ । ವದನ ಸರ್ವಪದಾರ್ಥದೊಳು ತುದಿ ।
ನೊದಲು ತುಂಬಿಹನೆಂದು ಚಿಂತಿಸು ಬಿಂಬರೂಪದಲಿ ॥ ೩೩ ॥

ಕನ್ನಡಿಯ ಕೈವಿಡಿದು ನೋಡಲು | ತನ್ನಿರವು ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದಿ |
ಕಣ್ಣಿಗೊಪ್ಪುವ ತೆರದಿ ಅನಿರುದ್ಧನಿಗೆ ಈ ಜಗವು || ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವೆ ತೋರು
ತಿಪ್ಪುದು | ಜನ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ | ಬನ್ನ ಮಯಗಾಸೆಂದರಿದು
ಪೂಜಿಸಲು ಕೈಕೊಂಬಾ || ೩೪ ||

ಬಿಂಬರೆನಿಸುರು ಸ್ವೋತ್ತಮರು ಪ್ರತಿ | ಬಿಂಬರೆನಿಸುರು ಸ್ವಾವರರು
ಪ್ರತಿ | ಬಿಂಬಬಿಂಬಗಳೊಳಗೆ ಕೇವಲಬಿಂಬ ಹರಿಯೆಂದು || ಸಂಭ್ರಮದಿ
ಪಾಡುತಲಿ ನೋಡುತ | ಲುಂಬುಡುವದಿಡುವದು ಕೊಡುವದೆ | ಲ್ಲಂಬು
ಜಾಂಬಕನಂಘ್ರಿಪೂಜೆಗಳೆಂದು ನಲಿದಾಡು || ೩೫ ||

ನದಿಯ ಜಲ ನದಿಗರೆಸ ತೆರದಂ- | ದದಲಿ ಭಗವದ್ವತ್ಪರ್ಮಗ- |
ಳುದಧಿರಯನನಿಗರ್ಪಿಸುತ ವ್ಯಾವೃತ್ತ ನೀನಾಗಿ || ವಿಧಿನಿಷೇಧಾದಿಗಳ
ಗೊಳಗಾ- | ಗದಲೆ ಮಾಡುತ ದರ್ವಿಯಂದದಿ | ಪದುಮನಾಭನ
ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನೆನೆವುತಿರು || ೩೬ ||

ಅರಿಯದಿರ್ದರು ಯೆಮ್ಮೊಳಿದ್ದನ- | ವರತವಿಷಯಗಳುಂಬ
ಜ್ಞಾನೋ- | ತ್ತರದಿ ತನಗರ್ಪಿಸಲು ಚಿತ್ಸುಖವಿತ್ತು ಸಂತ್ಯೆಪ || ಸರಿತು
ಕಾಲಪ್ರವಹಗಳು ಕಂ- | ಡರೆಯು ಸರಿ ಕಾಣದಿರೆ ಪರಿವವು | ಮರಳಿ
ಮಜ್ಜನಪಾನಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಸುಖವಿಹವೂ || ೩೭ ||

ಏನುಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳು ಲ- | ಕ್ಷೀಣಿವಾಸನಿಗರ್ಪಿಸನುಸಂ- |
ಧಾನಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಸಂದೇಹಿಸದೆ ದಿನದಿನದಿ | ಮಾನನಿಧಿ ಕೈಗೊಂಡು
ಸುಖವಿ- | ತ್ತಾನತರ ಸಂತ್ಯೆಪ ತೃಣಜಲ | ಧೇನು ತಾನುಂಡನವರತ
ಪಾಲ್ಗರೆವ ತೆರನಂತೆ || ೩೮ ||

ಪೂರ್ವದಕ್ಷಿಣಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರ | ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯಗ್ನಿವಾಯುಸು- |
ಶಾರ್ವರೀಕರದಿಗ್ಗಲಯದೊಳು ಹಂಸನಾಮಕನು || ಸಾರ್ವಕಾಲದಿ
ಸರ್ವರೊಳು ಸುರ | ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ಮ- | ತೋರ್ವ
ರಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದವ್ಯಕ್ತಾತ್ಮನೆಂದೆನಿಸಿ || ೩೯ ||

ಪರಿಯಿಡಾವತ್ಸರನು ಸಂವ- । ತ್ಸರದೊಳನಿರುದ್ಧಾದಿರೂಪವ ।
 ಧರಿಸಿ ಬಾರ್ಹಸ್ಪತ್ಯಸೌರಭ ಚಾಂದ್ರಮನು ಯೆನಿಸಿ ॥ ಇರುತಿಹ ಜಗ
 ನ್ನಾಥ ವಿಟ್ರಲ । ಸ್ಮರಿಸುವವರನ ಸಂತಯಿಪನೆಂ- । ದುರುಪರಾಕ್ರಮ
 ನುಚಿತಸಾಧನಯೋಗ್ಯತೆಯನರಿತು ॥ ೪೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಜಕ್ಕೆ ಪದ ೧೪೬ಕ್ಕೆ ವಿಭೂತಿಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಪ್ತಪಣಮಸ್ತು.

ಅಂತರಂಗ

೬. ಪಂಚಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಸಂಧಿ.

“ದ್ಯುಪರ್ಜನ್ಯ ಧರಾಪಂ ಸ್ತ್ರೀ” ಎಂಬ ಪಂಚಾಗ್ನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ
 ಯಜ್ಞ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಸಂಧಿ
 ಯನ್ನು ಉಪಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಲದೇಹ ಉತ್ಪತ್ತಿ ವಿಚಾರವನ್ನೂ
 ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

॥ ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸಾಯ ನಮಃ ॥

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ, ಮಟ್ಟತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರ ಗುರುಗಳ । ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ ।

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಪ್ರಸನ್ನ ಪಿತ ಭೂ ವಾರಿದಾಂಬರ- । ನೆನಿಸ ಪಂಚಾಗ್ನಿಯಲಿ
 ನಾರಾ- । ಯಣನ ತ್ರಿಂಶತಿ ಮೂರ್ತಿಗಳ ವ್ಯಾವಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳಾ ॥
 ನೆನೆದು ದಿವಸಗಳೆಂಬ ಸಮಿಥಿಗ- । ಳನು ನಿರಂತರ ಹೋಮಿಸುತ
 ಪಾ- । ವನಕೆ ಪಾವನನೆನಿಸ ಪರಮನ ಬೇಡು ಪರಮಸುಖ ॥ ೧ ॥

ಗಗನ ವಾವಕ ಸಮಿಥಿ ರವಿ ರ- । ಶ್ರೀಗಳೆ ಧೂಮವು ಅರ್ಚಿ
 ಯೆನಿವುದೆ । ಹಗಲು ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆ ಕಿಡಿಗಳು ಚಂದ್ರಮಾಂಗಾರಾ ॥
 ಮೃಗವರೋದರನೊಳಗೆ ಐರೂ- । ಪಗಳ ಚಿಂತಿಸಿ ಭಕ್ತಿರಸ ಮಾ- ।
 ತುಗಳೆ ಮಂತ್ರವ ಮಾಡಿ ಹೋಮಿಸುವರು ನಿಪಶ್ಚಿತರು ॥ ೨ ॥

ಪಾವಕನು ಪರ್ಜನ್ಯ ಸಮಿಧಯು | ಪ್ರಾವಹೀಪತಿ ಧೂಮಗಳೆ
ಮೇ- | ಘಾವಳಿಗಳರ್ಚಿ ಕ್ಷಣಪ್ರಭೆ ಗರ್ಜನವೆ ಕಿಡಿಯು || ಭಾವಿಸು
ವದಂಗಾರ ಸಿಡಿಲೆ- | ದೀ ವಿಧಾಗ್ನಿಯೊಳಭ್ರಜಾತನ | ಕೋವಿದರು
ಯೋಮಿಸುವರನುದಿನ ಪರಮ ಭಕುತಿಯಲೀ || ೩ ||

ಧರಣಿಯೆಂಬುದೆ ಅಗ್ನಿ ಸಂವ- | ತ್ವರವೆ ಸಮಿಧೆ ವಿಹಾಯಸವೆ
ಹೊಗೆ | ಇರುಳುರಿ ದಿಶಾಂಗಾರಸಾಂತರದಿಗ್ವಲಯ ಕಿಡಿಯು ||
ವರುಷನೆಂಬಾಹುತಿಗಳಿಂದಲಿ | ಹರಿಯ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಸಕಲರೊಳಗ- |
ಧ್ವರಿಯನಾಗಿರು ಸರ್ವರೂಪಾತ್ಮಕನ ಚಿಂತಿಸುತ || ೪ ||

ಪುರುಷ ಶಿಖಿ ವಾಕ್ಸಮಿಧೆ ಧೂಮವು | ಕರಣ ಅರ್ಚಿಯು
ಜಹ್ನೆ ತ್ರೋತ್ರಗ- | ಕೆರಡು ಕಿಡಿಗಳು ಲೋಚನಗಳಂಗಾರವೆನಿಸು
ವವು || ನಿರುತ ಬುಂಜಿಸುವನ್ನ ಯದುಕುಲ | ವರನಿಗವದಾನಗಳು
ಯಂದೀ- | ಪರಿ ಸಮರ್ಪಣೆಗೈಯೆ ಕೈಕೊಂಡನುದಿನದಿ ಪೊರೆವ || ೫ ||

ಮತ್ತೆ ಯೋಷಾಗ್ನಿಯಲಿ ತಿಳಿವುದು- | ಪಸ್ಥತತ್ವವೆ ಸಮಿಧೆ
ಕಾಮೋ- | ತ್ವತ್ತಿಪರ ಮಾತುಗಳೆ ಧೂಮವು ಯೋನಿಮಹದರ್ಚೀ ||
ತತ್ಪವೇರಾಂಗಾರ ಕಿಡಿಗಳು | ಉತ್ಸಹಗಳುತ್ಸರ್ಜನವು ಪುರು- |
ಷೋತ್ತಮನಿಗವದಾನವೆನೆ ಕೈಕೊಂಡು ಮನ್ನಿಸುವ || ೬ ||

ಐದು ಅಗ್ನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮರೆಯದೆ | ಐದು ರೂಪಾತ್ಮಕನ ಯಿಷ್ಟ- |
ತ್ವೈದುರೂಪಗಳನುದಿನದಿ ನೆನೆವರಿಗೆ ಜನ್ಮಗಳ || ಐದಿಸನು ನಳಿನಾಕ್ಷ
ರಣದೊಳು | ಮೈದುನನ ಕಾಯ್ದಂತೆ ಸಲಹುವ | ಬೈದವಗೆ ಗತಿಯಿತ್ತ
ಭಯಹರ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನು || ೭ ||

ಪಂಚನಾರೀತುರಗದಂದದಿ | ಪಂಚರೂಪಾತ್ಮಕನು ತಾ ಷ- |
ಛ್ರಿಂಚ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ತತ್ತನ್ನಾಮದಿಂ ಕರೆಸಿ || ಪಂಚಪಾವಕ ಮುಖದಿ
ಗುಣಮಯ | ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕ ಶರೀರವ | ಪಂಚವಿಧಜೀವರಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲಲಿ ರಮಿಸುವನು || ೮ ||

ವಿಧಿಭವಾದಿಸಮಸ್ತಜೀವರ । ಹೃದಯದೊಳಗೇಕಾತ್ಮನೆನಿಸುವ ।
ಪದುಮನಾಭನು ಅಚ್ಯುತಾದಿ ಅನಂತ ರೂಪದಲಿ ॥ ಅಧಿಸುಭೂತಾಧ್ಯಾತ್ಮ
ತ್ವವಧಿದೈ- । ವದೊಳು ಕರೆಸುವ ಪ್ರಾಣನಾಗಾ- । ಭಿಧನು ದಶರೂಪದಲಿ
ದಶವಿಧಪ್ರಾಣರೊಳಗಿದ್ದು ॥ ೯ ॥

ಈರೆರಡುಸಾವಿರದ ಯಿಪ್ಪ- । ತ್ತಾರಧಿಕ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಗ- ।
ಳೀರೆರಡು ಸ್ಥಾನದಲಿ ಚಿಂತಿಪುದನುದಿನದಿ ಬುಧರು ॥ ನೂರಯಿಪ್ಪತ್ತೇ
ಳಧಿಕ ಮೂ- । ರಾರುಸಾವಿರ ರೂಪದಿಂ ದಶ । ಮಾರುತನೊಳಿದ್ದವರ
ವರ ಪೆಸರಿಂದ ಕರೆಸುವನು ॥ ೧೦ ॥

ಚಿತ್ತವಿಸುವುದು ಯೆಂಟಧಿಕ ಯಿ- । ಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ನಾಲ್ಕು ಶತ
ದೈ- । ವತ್ತುಮೂರು ಸುಮೂರ್ತಿಗಳು ಅಹವಿಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತಾ ॥ ಹತ್ತು
ನಾಲಕು ರೂಪಗಳ ನೆರೆ । ಬಿತ್ತರವನೀಪರಿ ತಿಳಿದು ಪುರು- । ಪೋತ್ತ
ಮನ ಸರ್ವತ್ರ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡು ಕೊಂಡಾಡು ॥ ೧೧ ॥

ಈರೆರಡು ಶತ ದ್ವೈಷ್ಟಧಿಕ ಹದಿ- । ನಾರುಸಾವಿರ ರೂಪ ಸರ್ವ
ಶ- । ರೀರದೊಳು ಶಬ್ದಾದಿಗಳಧಿಷ್ಠಾನದೊಳಗಿಪ್ಪ ॥ ಮಾರುತನ ನಾಗಾ
ದಿರೂಪದಿ । ಮೂರನೇ ಗುಣಮಾನಿ ಶ್ರೀದು- । ಗಾರಮಣ ವಿದ್ಯಾಕು
ಮೋಹವ ಕೊಡುವ ಕರಣಕ್ಕೆ ॥ ೧೨ ॥

ಐದು ವಿದ್ಯೆಗಳೊಳಗೆ ಇಹ ನಾ- । ಗಾದಿಗಳಧಿಷ್ಠಾನದಲಿ ಲ- ।
ಪ್ತೀಧವನು ಕೃದ್ಧೋಲ್ಕ ಮೊದಲಾದೈದು ರೂಪಗಳ ॥ ತಾ ಧರಿಸಿ ಸಜ್ಜ
ನರ ವಿದ್ಯೆಯ । ಛೇದಿಸುವ ತಾಮಸರಿಗಜ್ಞಾ- । ನಾದಿಗಳ ಕೊಟ್ಟವರವರ
ಸಾಧನವ ಮಾಡಿಸುವ ॥ ೧೩ ॥

ಗೋವುಗಳೊಳುದ್ಧೀಧನಿಹ ಪ್ರ- । ಸ್ತಾವಹಿಂಕಾರೆರಡು ರೂಪದ- ।
ಲಾವಿಯಜಗಳೊಳಹನು ಪ್ರತಿಹಾರಾಹ್ನ ಹಯಗಳೊಳೂ ॥ ಜೀವನ
ಪ್ರದ ನಿಧನ ಮನುಜರೊ- । ಳೀವಿಧದೊಳಹ ಪಂಚಸ್ಥಾನವ । ರ್ಭಾವ
ರ್ಭಾವಕೆ ನೆನವರಿಗೆ ಐದಿಸನು ಜನ್ಮಗಳಾ ॥ ೧೪ ॥

ಯುಗಚತುಷ್ಟಯಗಳಲಿ ತಾನಿ- । ದ್ವೈಗಪ್ರವರ್ತಕ ಧರ್ಮಕರ್ಮಗ- । ಳೆಗೆ ಪ್ರವರ್ತಕ ವಾಸುದೇವಾದೀರೇಡು ರೂಪ ॥ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಯುಗಾದಿಕ್ರತು ತಾ । ಯುಗಪ್ರವರ್ತಕನೆನಿಸಿ ಧರ್ಮ । ಪ್ರಘಟಕನು ತಾನಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಗೀವ ಸಂಪದವ ॥ ೧೫ ॥

ತಲೆಯೊಳಿಹ ನಾರಾಯಣನು ಗಂ- । ಟಲೆಡೆ ಪೂಡಲೊಳು ವಾಸುದೇವನು । ಬಲದಲಿಹ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನೆಡಭಾಗದೊಳಗನಿರುದ್ಧಾ ॥ ಕೆಳಗಿನಂಗದಿ ಸಂಕರುಷಣನ । ತಿಳಿದು ಈಸರಿ ಸಕಲ ದೇಹಗ- । ಳೊಳಗೆ ಪಂಚಾತ್ಮಕನ ರೂಪವ ನೋಡು ಕೊಂಡಾಡು ॥ ೧೬ ॥

ತನುವಿಶಿಷ್ಟದಿ ಇಪ್ಪ ನಾರಾ- । ಯಣನು ಕಟಪಾದಾಂತ ಸಂಕರು । ಪಣನು ಶಿರಜಘನಾಂತವಾಗಿಹ ವಾಸುದೇವಾಖ್ಯಾ ॥ ಅನಿಮಿಷೇ ಶನಿರುದ್ಧ ಪ್ರದ್ಯು- । ಮ್ನನು ಯೆಡದಿ ಬಲಭಾಗದಲಿ ಚಿಂ- । ತನೆಯ ನಾಳ್ವಂಗುಂಟೆ ಮೈಲಿಗೆ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳೂ ॥ ೧೭ ॥

ಸದುಮನಾಭನು ಸಾಣೆಯೊಳಗಿಹ । ವದನದಲಿ ಹೃಷಿಕೇಶನಾಸಿಕ । ಸದನದಲಿ ಶ್ರೀಧರನು ಜಿಹ್ವೆಯೊಳಿಪ್ಪ ವಾಮನನೂ ॥ ಮೃದುಳತ್ವಗ್ಗೇಶದಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ । ಮಧುವಿರೋಧಿಯು ಲೋಚನದಿ ಕ- । ಣದಲಿ ಇಪ್ಪನು ವಿಷ್ಣುನಾಮಕ ಶ್ರವಣನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೧೮ ॥

ಮನದೊಳಿಹ ಗೋವಿಂದ ಮಾಧವ । ಧನಪಸಖ ತತ್ವದೊಳು ನಾರಾ- । ಯಣನು ಮಹತತ್ವದೊಳು ಅವ್ಯಕ್ತದೊಳು ಕೇಶವನು ॥ ಇನಿತು ರೂಪವ ದೇಹದೊಳು ಚಿಂ- । ತನೆಯ ಗೈವ ಮಹಾತ್ಮರೀಯೊಳು । ಮನುಜರಲ್ಲವರಮರೇ ಸರಿ ಹರಿಕೃಪಾಬಲದಿ ॥ ೧೯ ॥

ನೆಲದೊಳಿಪ್ಪನು ಕೃಷ್ಣರೂಪದಿ । ಜಲದೊಳಿಪ್ಪನು ಹರಿಯೆನಿಸಿ ಶಿಖಿ- । ಯೊಳಗೆ ಇಪ್ಪನು ಪರಶುರಾಮನು ವೇಂದ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಎಲರೊಳಿಪ್ಪ ಜನಾರ್ದನನು ಬಾಂ- । ದಳದೊಳಚ್ಚುತ ಗಂಧ ನರಹರಿ । ಪೊಳೆವ ಧೋಕ್ಷಜ ರಸಗಳೊಳು ರಸರೂಪ ತಾನಾಗಿ ॥ ೨೦ ॥

ರೂಪ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಸ್ವರ್ಗ । ಪ್ರಾಪಕನು ಅನಿರುದ್ಧ
ಶಬ್ದದಿ । ವ್ಯಾಪಿಸಿಹ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಪಥದಿ ವಾಸುದೇವನಿಹಾ । ತಾ
ಪೊಳೆವ ಪಾಯುಷ್ಠನಾಗಿ ಜ- । ಯಾಪತಿಯು ಸಂಕರುಷಣನು ಸು- ।
ಸ್ಥಾಪಕನು ಅಹ ಪಾದದೊಳು ದಾಮೋದರನು ಪೊಳೆವ ॥ ೨೧ ॥

ಚತುರವಿಂಶತಿ ತತ್ತ್ವದೊಳು ಶ್ರೀ । ಪತಿಯೆ ಅನಿರುದ್ಧಾದಿ
ರೂಪದಿ । ವಿತತನಾಗಿದ್ದಖಿಳಜೀವರ ಸಂಹನನದೊಳಗೆ ॥ ವ್ರತತಿಯಂ
ದದಿ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿತ । ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ತರ್ಪಕನೆನಿಸಿಕೊಂ- । ಡತುಳಮಹಿ
ಮನು ಷಣ್ಮವತಿ ನಾಮದಲಿ ನೆಲಸಿಹನೂ ॥ ೨೨ ॥

ಚತುರವಿಂಶತಿ ತತ್ತ್ವದೊಳು ತ- । ತ್ವತಿಗಳೆನಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮನುಖ
ದೇ- । ವತಿಗಳೊಳು ಹನ್ನೊಂದುನೂರೈವತ್ತೆರಡುರೂಪಾ ॥ ವಿತತನಾಗಿ
ದ್ವೈಲ್ಲ ಜೀವರ । ಜತನಮಾಡುವಗೋಸುಗ ಜಗ- । ತ್ವತಿಗೆ ಯೇನಾ
ದರು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವಿದರಿಂದ ॥ ೨೩ ॥

ಇಂದಿರಾಧವ ಶಕ್ತಿಮೊದಲಾ- । ದೊಂದಧಿಕದಶರೂಪದಿಂದಲಿ ।
ಹೊಂದಿಹನು ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಪುರುಷನಾಮಕನು ॥ ಸುಂದರ
ಪ್ರದ ಪುರ್ಣಜ್ಞಾನಾ- । ನಂದಮಯ ಚಿದ್ವೇಹದೊಳು ತಾ- । ನೊಂದರೆ
ಕ್ಷಣವಗಲದಲೆ ಪರಮಾಪ್ತನಾಗಿಪ್ಪ ॥ ೨೪ ॥

ಆರಧಿಕ ದಶರೂಪದಿಂದಲಿ । ತೋರುತಿಪ್ಪನು ವಿಶ್ವಲಿಂಗಶ- ।
ರೀರದೊಳು ತೈಜಸನು ಪ್ರಾಜ್ಞನು ತುರ್ಯನಾಮಕನು ॥ ಮೂರಯಿದು
ರೂಪಗಳ ಧರಿಸುತ । ಲೀರಯಿದು ಕರಣದೊಳು ಮಾತ್ರದಿ । ಖೇರಶಿಖಿಜಲ
ಭೂಮಿಯೊಳಗಹ ಆತ್ಮನಾಮದಲಿ ॥ ೨೫ ॥

ಮನದೊಳಾಹಂಕಾರದೊಳು ಚಿಂ- । ತನೆಯ ಮಾಳ್ವದು ಅಂತ
ರಾತ್ಮನ । ಘನಸುತತ್ತ್ವದಿ ಪರಮನವ್ಯಕ್ತದಲಿ ಜ್ಞಾನಾತ್ಮಾ ॥ ಇನಿತು
ಪಂಚಾಶದ್ವರಣವೇ- । ದ್ಯುನ ಅಜಾಡ್ಯೈವತ್ತು ಮೂರ್ತಿಗ- । ಳನು ಸದಾ
ಸರ್ವತ್ರ ದೇಹಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜಿವುದು ॥ ೨೬ ॥

ಚತುರವಿಂಶತಿ ತತ್ತ್ವದೊಳು ತ- | ತ್ವತಿಗಳೆನಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಮುಖ
ದೇ- | ವತೆಗಳೊಳು ಹದಿಮೂರುಸಾವಿರದೆಂಟನೂರಧಿಕ || ಚತುರವಿಂ
ಶತಿ ರೂಪದಿಂದಲಿ | ವಿತತನಾಗಿದ್ದೆಲ್ಲರೊಳು ಪ್ರಾ- | ಕೃತಪುರುಷನಂದ
ದಲಿ ಪಂಚಾತ್ಮಕನು ರಮಿಸುವನು || ೨೭ ||

ಕೇಶವಾದಿಸುಮೂರ್ತಿ ದ್ವಾದಶ | ಮಾಸ ಪುಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವೇದ- |
ನ್ಯಾಸನನಿರುದ್ಧಾದಿರೂಪಗಳಾರು ಋತುಗಳಲಿ || ವಾಸವಾಗಿಹವೆಂದು
ತ್ರಿಂಶತಿ | ವಾಸರದಿ ಸತ್ಕರ್ಮಧರ್ಮ ನಿ- | ರಾಶೆಯಿಂದಲಿ ಮಾಡು
ಕರುಣವ ಬೇಡು ಕೊಂಡಾಡು || ೨೮ ||

ಲೋಷ್ಠಕಾಂಚನಲೋಹಶೈಲಜ | ಕಾಷ್ಠ ಮೊದಲಾದಖಿಳ ಜಡ
ಪರ- | ಮೇಷ್ಠಿ ಮೊದಲಾದಖಿಳಚೇತನರೊಳಗೆ ಅನುದಿನವೂ || ಚೇಷ್ಟೆ
ಗಳ ಮಾಡಿಸುತ ತಿಳಿಸದೆ | ಪ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸ- | ವೇಷ್ಠದಾಯಕ
ಸಂತವಿಸುವನು ಸರ್ವಜೀವರನು || ೨೯ ||

ವಾಸುದೇವನಿರುದ್ಧರೂಪದಿ | ಪುಂಶರೀರದೊಳಿಹನು ಸರ್ವದ |
ಪ್ರೀಶರೀರದೊಳಿಹನು ಸಂಕರುಷಣನು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ || ದ್ವಾಸುಪರ್ಣಶ್ರತಿ
ವಿಸುತ ಸ- | ವಾಸುನಿಲಯ ನಾರಾಯಣನ ಸದು- | ವಾಸನೆಯ
ಗೈವವರೆ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರೆನಿಸುವರು || ೩೦ ||

ತನ್ನನಂತಾನಂತರೂಪ ಹಿ- | ರಣ್ಯಗರ್ಭಾದಿಗಳೊಳಗೆ ಕಾ- |
ರುಣ್ಯಸಾಗರ ಹರಹಿ ಅವರವರಖಿಳ ವ್ಯಾಪಾರ || ಬನ್ನಬಡದಲೆ ಮಾಡಿ
ಮಾಡಿಸಿ | ಧನ್ಯರೆನಿಸಿ ಸಮಸ್ತ ದಿವಿಜರ | ಪುಣ್ಯಕರ್ಮವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ಫಲವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸುವ || ೩೧ ||

ಸಾಗರದೊಳಿಹ ನದಿಯ ಜಲಭೇ- | ದಾಗಸದೊಳಿಪ್ಪ ಬಲ್ಲವು |
ಕಾಗೆ ಗುಬ್ಬಿಗಳರಿಯಬಲ್ಲವೆ ನದಿಯ ಜಲಸ್ಥಿತಿಯ || ಭೋಗಿವರಪ
ರ್ಯಂಕ ಶಯನನೊ- | ಳೀಗುಣತ್ರಯ ಬದ್ಧಜಗವಿಹು- | ದಾಗಸು
ಜ್ಞರು ತಿಳಿವರಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಳವಡದು || ೩೨ ||

ಕರಣಗುಣಭೂತಗಳೊಳಗೆ ತ- । ದ್ವರರೆಸಿಸ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದಿವಿಜ
ರೊ- । ಳರಿತು ರೂಪಚತುಷ್ಟಯಗಳನುದಿನದಿ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ಸ್ಮರಿಸುತನು
ಮೋದಿಸುತ ಹಿಗ್ಗುತ । ಪರವಶದಿ ಪಾಡುವವರಿಗೆ ತ- । ನಿರವ ತೋರಿಸಿ
ಭವವಿಮುಕ್ತರ ಮಾಡಿ ಪೋಷಿಸುನಾ ॥ ೩೩ ॥

ಮೂಲರೂಪನು ಮನದೊಳಿಹ ಶ್ರವ- । ಣಾಲಿಯೊಳಗಿಹ ಮತ್ಸ್ಯ
ಕೂರ್ಮನು । ಕೋಲರೂಪನು ತ್ವಗ್ರಸನದೊಳಗಿಪ್ಪ ನರಸಿಂಹ ॥ ಬಾಲ
ವಟು ವಾಮನನು ಸಾಸಿಕ । ನಾಳದೊಳು ವದನದಲಿ ಭಾರ್ಗವ । ವಾಲಿ
ಭಂಜನ ಹಸ್ತದೊಳು ಪಾದದಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೩೪ ॥

ಜಿನವಿಮೋಹಕ ಬುದ್ಧ ಪಾಯುಗ । ದನುಜಭಂಜನ ಕಲ್ಕಿ
ಮೇಧ್ರದಿ । ಇನಿತು ದಶರೂಪಗಳ ದಶಕರಣಂಗಳಲಿ ತಿಳಿದು ॥ ಅನುಭ
ವಿಪ ವಿಷಯಗಳ ಕೃಷ್ಣಾ- । ಪರ್ಣವೆನಲು ಕೈಗೊಂಬ ವೃಜಿನಾ- ।
ದರ್ಶನ ವರಜಗನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನೂ ॥ ೩೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೮೧ಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೭. ಮಂಚತನ್ಮಾತ್ರಸಂಧಿ.

(ತನುಚತುಷ್ಟಯಸಂಧಿ)

ಸ್ವಕೀಯ ದೇಹದ್ವಾರವ ವಿಸರಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನಚಕ್ರಸ್ಥಿಸಿಂದ ತಿಳಿದು
ಉಪಾಸನ ಮಾಡತಕ್ಕದೆಂದು ಅರ್ಥಾತ್ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಸ್ಥೂಲದೇಹ ವಿಚಾರ
ವನ್ನೇ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

|| ಶ್ರೀಹರಯೇ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಭೃಗುಸಲಿಲಶಿಖಿವನಭೂತಾ- | ಕಾಶದೊಳಗೈದೈದು ತನ್ಮಾ- |
ತ್ರಾಸಹಿತ ಮೊಂದಧಿಕಪಂಚಾಶದ್ವರಣವೇದ್ಯಾ || ಈ ಶರೀರದಿ ವ್ಯಾಪಿ
ಸಿಡ್ಡು ಸು- | ರಾಸುರರಿಗೆ ನಿರಂತರದಲಿ ಸು- | ಖಾಸುಖಪ್ರದನಾಗಿ
ಯಾಡುವ ದ್ವೇಷಿಪರ ಬಡಿವ || ೧ ||

ಪ್ರಣವಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ತ್ರಿನಾಮದಿ | ತನುವಿನೊಳು ತ್ರಿಸ್ಥಾನಗನಿರು- |
ದ್ಧನು ತ್ರಿಪಂಚಕಯೇಕವಿಂಶತಿಚತುರವಿಂಶತಿಗ || ಎನಿಸಿ ಯೆಪ್ಪತ್ತೆ
ರಡು ಸಾವಿರ- | ವಿನಿತು ನಾಡಿಗಳೊಳು ನಿಯಾಮಿಸು- | ತಿನಗಭಸ್ತಿಗ
ಲೋಕದೊಳು ಸರ್ವತ್ರ ಬೆಳಗುವನು || ೨ ||

ಜೀವಲಿಂಗನಿರುದ್ಧ ಸ್ಥೂಲಕ- | ಕೇವರಗಳಲಿ ವಿಶ್ವ ತುರಗ |
ಗ್ರೀವ ಮೂಲೇಶಾಚ್ಯುತತ್ರಯ ಹಂಸಮೂರ್ತಿಗಳ || ಈ ವಿಧ ಚತು
ಸ್ಥಾನದಲಿ ಶಾಂ- | ತೀವರನ ಈರೆರಡು ರೂಪದಿ | ಭಾವಿಸುವದೇಕೋ
ನವಿಂಶತಿಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವತ್ರ || ೩ ||

ಕಲುಷವಿಲ್ಲದ ದರ್ಪಣವಿ ಪ್ರತಿ- । ಫಲಿಸಿ ಸರ್ವ ಪದಾರ್ಥಗಳು
ಕಂ- । ಗೊಳಿಸುವಂದದಿ ಬಿಂಬ ಜಡಜೀತನಗಳೊಳಗಿದ್ದು ॥ ಪ್ರೇಳೆವ
ಬಹುರೂಪದಲಿ ಸಜ್ಜನ- । ರೊಳಗೆ ಮನದರ್ಪಣವಿ ತಾ ನಿ- । ಶ್ವಲ
ನಿರಾಮಯ ನಿರ್ವಿಕಾರ ನಿರಾಶ್ರಯಾನಂತ ॥ ೪ ॥

ಈ ಶರೀರಚತುಷ್ಟಯಗಳೊಳು । ಕೋಶಧಾತುಗ ಭಾರತೀಶ
ಪ್ರಾ- । ಣೇಶನಿಷ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಾವಿರದಾರುನೂರೆನಿಪಾ ॥ ಶ್ವಾಸ ರೂಪಕ
ಹಂಸ ಭಾಸ್ಕರ । ಭೇಶರೊಳಗಿದ್ದವರ ಕೈವಿಡಿ- । ದೀ ಸರೋಜ ಭವಾಂ
ಡದೊಳು ಸರ್ವತ್ರ ತುಂಬಿಹನು ॥ ೫ ॥

ಶಿರಗಳೈದೈದಿರಡು ಬಾಹುಗ- । ಕೆರಡು ವಾದಗಳೊಂದು
ಮಧ್ಯೋ- । ದರದಿ ಶೋಭಿಸ ವಾಬ್ಬನೋಮಯನೆನಿಸಿ ನಿತ್ಯದಲಿ ॥
ಕರಣ ಧಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಯೆಪ್ಪ- । ತೈರಡುಸಾವಿರ ನಾಡಿಗಳಲಿ- । ಪುರವಿ
ದೂರನು ಭಾರತಪ್ರತಿಸಾಧ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೬ ॥

ಈರೆರಡು ದೇಹೋರ್ಮಿಭೂತಗ- । ಇರಧಿಕದಶಯುಗ್ಮಿನುತ
ಲ- । ಕ್ಷೀರಮಣ ವಿಷ್ಣ್ವಾಘ್ನರೂಪದಿ ಚತುಃಪಷ್ಟಿಕಳಾ ॥ ಧಾರಕನು
ತಾನಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮವು- । ರಾರಿಮುಖ್ಯರೊಳಿದ್ದು ಸತತ ವಿ- । ಹಾರವಾಳ್ವ
ಚತುಷ್ಟದಾಹ್ವಯದಿಂದ ಲೋಕದೊಳು ॥ ೭ ॥

ತೃಣಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂತಜೀವರ । ತನುಚತುಷ್ಟಯಗಳಲಿ
ನಾರಾ- । ಯಣನ ಸಾವಿರಪೈದು ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಮೇಲಾರು ॥ ಗಣನೆ
ಮಾಳ್ವುದು ಬುಧರು ರೂಪವ । ಘಟಿಸ್ಸಾರ್ಯಾದಿತ್ರ ನಾಮಗ- ।
ಳನುದಿನದಿ ಜಪಿಸವರಿಗೀವಾರೋಗ್ಯ ಸಂಪದವಾ ॥ ೮ ॥

ಐದುನೊರೆಪ್ಪತ್ತನಾಲಕು । ಆಧಿಭೌತಿಕದಲ್ಲಿ ತೀವದು । ಐದೆ
ರಡು ಶತವೇಕವಿಂಶತಿರೂಪವಧ್ಯಾತ್ಮಾ ॥ ಭೇದಗಳಲಿನ್ನೂರುಮುಪ್ಪ- ।
ತ್ತಾದ ಮೇಲೊಂದಧಿಕ ಮೂರ್ತಿಗ- । ಇಾದರದಲಧಿದೈವದೊಳು ಚಿಂತಿ
ವುದು ಭೂಸುರರು ॥ ೯ ॥

ಸುರುಚಿಶಾರ್ವರಿಕರನೆನಿಸಿ ಸಂ. | ಕರುಷಣ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಶಶಿಭಾ-
ಸ್ತುರರೊಳಗೆ ಅರವತ್ತಧಿಕಮುನ್ನೂರು ರೂಪದಲಿ || ಕರೆಸಿಕೊಂಬನು
ಅಹಸ್ಸಂವ- | ತ್ಸರನೆನಿಸನು ವಿಶಿಷ್ಟನಾಮದ- | ಲರಿತವರಿಗಾರೋಗ್ಯ
ಭಾಗ್ಯವನೀವ ನಂದಮಯ || ೧೦ ||

ಏಕಪಂಚಾಶದ್ವರಣಗತ | ಮಾಕಳತ್ರನು ಸರ್ವರೊಳಗ- | ವ್ಯಾಕ್ಯ
ತಾಕಾಶಾಂತವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಿಗಮತತಿಗಳನೂ || ವ್ಯಾಕರಣಭಾರತಮುಖಾ
ದ್ಯಾ- | ನೇಕಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಭಾಷ್ಯ- | ನೀಕಗಳ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮನೋವಾ
ದ್ವಯನೆನಿಸಿಕೊಂಬ || ೧೧ ||

ಭಾರಭೃನ್ನಾಮಕನ ಸಾವಿರ- | ದಾರನೂರಿಪ್ಪತ್ತುನಾಲಕು |
ಮೂರುತಿಗಳು ಚರಾಚರದಿ ಸರ್ವತ್ರ ತುಂಬಿಹವೂ || ಆರುನಾಲಕು
ಜಡಗಳಲಿ ಹದಿ- | ನಾರು ಚೇತನಗಳಲಿ ಚಿಂತಿಸೆ | ತೋರಿಕೊಂಬನು
ತನ್ನರೂಪವ ಸಕಲ ರಾವಿನಲಿ || ೧೨ ||

ಮಿಸುಣಿಮೇಲಿಹ ಮಣಿಯಪೋಲ್ ರಾ- | ಜಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ
ಗಳ ಮನದಲಿ | ಬಿಸಜಜಾಂಡಾಧಾರಕನು ಅಧೇಯನೆಂದೆನಿಸಿ || ದ್ವಿಶತ
ನಾಲ್ಕತ್ತೆರಡು ರೂಪದಿ | ಶಶಿಯೊಳಪ್ಪನು ಶಶದೊಳಗೆ ಶೋ- | ಭಿಸುವ
ನಾಲ್ಕತ್ತೆರಡಧಿಕ ಕತರೂಪದಲಿ ಬಿಡದೆ || ೧೩ ||

ಎರಡುಸಾವಿರದೆಂಟುರೂಪವ- | ನರಿತು ಸರ್ವಪದಾರ್ಥದಲಿ
ಶ್ರೀ- | ವರನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡು ವರಗಳ ಬೇಡು ಕೊಂಡಾಡು || ಬರಿದೆ
ಜಲದೊಳು ಮುಳುಗಿ ಬಿಸಿಲೊಳು | ಬೆರಳನೆಣಿಸಿದರೇನು ಸದ್ಗುರು |
ಹಿರಿಯರನುಸರಿಸಿದೆ ಮರ್ಮವನರಿಯದಿಹ ನರನು || ೧೪ ||

ಮತ್ತೆ ಚಿದ್ವೇಹದ ಒಳಗೆ ಯೆಂ- | ಭತ್ತುಸಾವಿರದೇಳನೂರಿ- | ಪ್ಪ
ತ್ತರೈದು ನೃಸಿಂಹರೂಪದಲಿದ್ದು ಜೀವರಿಗೇ || ನಿತ್ಯದಲಿ ಹಗಲಿರುಳು
ಬಪ್ಪಪ- | ವೃತ್ಯವಿಗೆ ತಾ ವೃತ್ಯವೆನಿಸುವ | ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲ ಭಯನಿ
ವಾರಣ ಭಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನ || ೧೫ ||

ಜ್ವರದೊಳಿಪ್ಪತ್ತೇಳು ಹರನೊಳ- | ಗಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ರೂಪದಿ |
ಎರಡುಸಾವಿರದೊಂಟುನೂರಿಪ್ಪತ್ತರೇಳೆನಿಸು || ಜ್ವರಹರಾಹ್ವಯ ನಾರಸಿಂ
ಹನ | ಸ್ಮರಣೆಮಾತ್ರದಿ ದುರಿತರಾಶಿಗ- | ಛರದೆ ಪೋಪವು ತರಣೆಬಿಂಬವ
ಕಂಡ ಹಿಮದಂತೆ || ೧೬ ||

ಮಾಸಪರಿಯಂತರವು ಬಿಡದೆ ನ್ಯ- | ಕೇಸರಿಯ ಶುಭನಾಮ
ಮಂತ್ರ ಜಿ- | ತಾಸನದಲೇಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿ ನಿಷ್ಕಪಟದಿಂದಾ || ಬೇಸರದೆ
ಜಪಿಸಲು ವೃಜಿನಗಳ | ನಾಶಗೈಸಿ ಮನೋರಥಗಳ ೪- | ರೇಶ
ಪೂರ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವನು ಕಡೆಗೆ ಪರಗತಿಯಾ || ೧೭ ||

ಚತುರಮೂರ್ತ್ಯಾತ್ಮಕ ಹರಿಯು ತ್ರಿಂ- | ಶತಿ ಸುರೂಪದಿ ಬ್ರಹ್ಮ
ನೊಳು ಮಾ- | ರುತನೊಳಿಪ್ಪತ್ತೇಳು ರೂಪದೊಳಿಪ್ಪ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ||
ಸುತರೊಳಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಹದಿನೆಂ- | ಟತುಳರೂಪಗಳರಿತು ವತ್ಸರ | ಶತಗ
ಳಲಿ ಪೂಜಿಸುತಲಿರು ಚತುರಾತ್ಮಕನ ಪದವಾ || ೧೮ ||

ನೂರುವರುಷಕೆ ದಿವಸ ಮೂವ- | ತ್ತಾರುಸಾವಿರವಹವು ನಾಡಿ
೮- | ರೀರದೊಳಗಿನಿತಿಹವು ಸ್ತ್ರೀಪುಂಭೇದದಲಿ ಹರಿಯೂ || ಈರಧಿಕ
ಯೆಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ | ಮೂರುತಿಗಳನೆ ನೆನೆದು ಸರ್ವಾ- | ಧಾರಕನ
ಸರ್ವತ್ರ ಪೂಜಿಸು ಪೂರ್ಣನೆಂದರಿದೂ || ೧೯ ||

ಕಾಲಕರ್ಮಗುಣಸ್ವಭಾವಗ- | ಳಾಲಯನು ತಾನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ಲೋಲ ತತ್ತದ್ರೂಪನಾಮದಿ ಕರೆಸುತೊಳಗಿದ್ದು || ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಸರ್ವ
ಜೀವರ | ಪಾಲಿಸುವ ಸಂಹರಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿಸ | ಮೂಲಕಾರಣ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣ
ಕಾರ್ಯಗಳ ಮನೆ ಮಾಡಿ || ೨೦ ||

ತಿಲಜವರ್ತಿಗಳನುಸರಿಸಿ ಪ್ರ- | ಜ್ವಲಿಸಿ ದೀಪಗಲಾಲಯದ
ಕ- | ತ್ತಲೆಯ ಭಂಗಿಸಿ ತದ್ಗತಾರ್ಥವ ತೋರುವಂದದಲಿ || ಜಲರು
ಹೇಕ್ಷಣ ತನ್ನವರ ಮನ- | ದೊಳಗೆ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಕರ್ಮಕೆ | ನೊಲಿದು
ಹೊಳೆವುತ ತೋರುವನು ಗುಣರೂಪಕ್ರಿಯೆಗಳನು || ೨೧ ||

ಅವ ದೇಹವ ಕೊಡಲಿ ಹರಿ ಮ- । ತ್ತಾವ ಲೋಕದೊಳಿಡಲಿ ತಾ
ಮ- । ತ್ತಾವ ದೇಶದೊಳಿರಲಿ ಅವಾವಸ್ಥೆಗಳು ಬರಲಿ ॥ ಈವಿಧದಿ ಜಡ
ಚೇತನದೊಳು ಸ- । ರಾವರೇಶನ ರೂಪಗುಣಗಳ । ಭಾವಿಸುತ ಸುಜಾ
ನಭಕುತಿಯ ಬೇಡು ಕೊಂಡಾಡೂ ॥ ೨೨ ॥

ಒಂದರೊಳಗೊಂದೊಂದು ಬೆರೆದಿಹ- । ವಿಂದಿರೇಶನ ರೂಪಗಳ
ಮನ । ಬಂದ ತೆರದಲಿ ಚಿಂತಿಸಿದಕನುಮಾನವಿಂತಿಲ್ಲಾ ॥ ಸಿಂಧುರಾಜ
ನೊಳಂಬರಾಲಯ । ಬಂಧಿಸಲು ಪ್ರತಿತಂತುಗಳೊಳುದ- । ಬಿಂದು ವ್ಯಾಪಿ
ಸಿದಂತೆ ಇರುತಿಪ್ಪನು ಚರಾಚರದೀ ॥ ೨೩ ॥

ಒಂದುರೂಪದೊಳೊಂದವಯವದೊ- । ಕೊಂದುರೋಮದೊ
ಳೊಂದು ದೇಶದಿ । ಪೊಂದಿಯಿಪ್ಪಬುಜಾಂಡನಂತಾನಂತಕೋಟಿಗಳು ॥
ಹಿಂದೆ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಕಾಣನೆ । ವೊಂದುರೂಪದಿ ಸೃಷ್ಟಿಪ್ರಳಯವ- ।
ನಿಂದಿರೇಶನೊಳೇನಿದಚ್ಚರಿಯಪ್ರಮೇಯ ಸದಾ ॥ ೨೪ ॥

ಒಂದನಂತಾನಂತರೂಪಗ- । ಕೊಂದೆ ರೂಪದೊಳಿಹವು ಲೋಕ
ಗ- । ಕೊಂದೆ ರೂಪದಿ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಮೊದಲಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ॥ ಒಂದೆ
ಕಾಲದಿ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸದೆ । ಸಂದಣಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಜಗದೊಳು । ನಂದ
ನಂದನ ರಣದೊಳಿಂದ್ರಾತ್ಮಜಗೆ ತೋರಿಸನೆ ॥ ೨೫ ॥

ಶ್ರೀರಮೇಶನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ನವ । ನಾರಿಕುಂಜರದಂತೆ ಯೇಕಾ-
ಕಾರ ತೋರ್ಪವು ಅವಯವಾಹ್ವಯ ಅವಯವಗಳಲ್ಲೀ ॥ ಬೇರೆಬೇರ್ಕಂ
ಗೊಳಿಸುತಿರ್ಪ ಶ- । ರೀರದೊಳು ನಾನಾಪ್ರಕಾರ ವಿ- । ಕಾರಶೂನ್ಯ
ವಿರಾಟನೆನಿಸುವ ಪದುಮಜಾಂಡದೊಳು ॥ ೨೬ ॥

ವಾರಿಜಭವಾಂಡದೊಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ನಾರಸಿಂಹನ ರೂಪಗುಣ
ಗಳು । ವಾರಿಧಿಯೊಳಿಹ ತೆರೆಗಳಂದದಿ ಸಂದಣಿಸುತಿಹವು ॥ ಕಾರಣಾಂ
ಶಾವೇಶ ಪೃಷ್ಠವ- । ತಾರಕಾರ್ಯವೃತ್ತಾವೃತ್ತವು । ಆರು ನಾಲ್ಕು
ವಿಭೂತಿಯಂತರ್ಯಾಮಿ ರೂಪಗಳು ॥ ೨೭ ॥

ಮಣಿಗಳೊಳಗಿಹ ಸೂತ್ರದಂದದಿ । ಪ್ರಣವಪಾದ್ಯನು ಜೇತನಾ
ಜೇ- । ತನಜಗತ್ತಿನೊಳನುದಿನದಲಾಡುವನು ಸುಖಪೂರ್ಣ ॥ ದಣಿವಿ
ಕೆಯು ಇವಗಿಲ್ಲ ಬಹು ಕಾ- । ರುಣಿಕನಂತಾನಂತಜೀವರ । ಗಣದೊ
ಳೇಕಾಂತಾಂಶ ರೂಪದಿ ನಿಂತು ನೇಮಿಸುವ ॥ ೨೮ ॥

ಜೀವಜೀವರ ಭೇದ ಜಡಜಡ । ಜೀವಜಡ ಜಡಜೀವರಿಂದಲಿ ।
ಶ್ರೀವರನು ಅತ್ಯಂತ ಭಿನ್ನ ವಿಲಕ್ಷಣನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ॥ ಮೂವರಿಂದಲಿ ಪದು
ಮಜಾಂಡದಿ । ತಾ ವಿಲಕ್ಷಣಳೆನಿಸುತಿಪ್ಪಳು । ಸಾವಧಿಕ ಸಮಶೂನ್ಯ
ಳೆಂದರಿತೀರ್ವರನು ಭಜಿಸು ॥ ೨೯ ॥

ಆದಿತೇಯರು ತಿಳಿಯದಿಹ ಗುಣ । ವೇದಮಾನಿಗಳೆಂದೆನಿಸ
ವಾ- । ಕ್ಯಾದಿಗಳು ಬಲ್ಲರವರರಿಯದ ಗುಣಗಣಂಗಳನು ॥ ವೇಧ ಬಲ್ಲನು
ಬೊಮ್ಮನರಿಯದ- । ಗಾಧಗುಣಗಳ ಲಕುಮಿ ಬಲ್ಲಳು । ಶ್ರೀಧರೊಬ್ಬ
ನುಪಾಸ್ಯ ಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣ ಹರಿಯೆಂದೂ ॥ ೩೦ ॥

ಇಂತನಂತಾನಂತ ಗುಣಗಳ । ಪ್ರಾಂತಗಾಣದೆ ಮಹಲಕುಮಿ
ಭಗ- । ವಂತಗಾಭರಣಾಯುಧಾಂಬರವಾಲಯಗಳಾಗಿ ॥ ಸ್ವಾಂತದಲಿ
ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಪರಮ ದು- । ರಂತಮಹಿಮನ ದೌತ್ಯಕರ್ಮ ನಿ- । ರಂತ
ರದಿ ಮಾಡುತಲಿ ತದಧೀನತ್ವವೈದಿದಳೂ ॥ ೩೧ ॥

ಪ್ರಳಯಜಲಧಿಯೊಳುಳ್ಳ ನಾವೆಯು । ಕೊಲಬುಗಾಣದೆ ಸುತ್ತ
ವಂದದಿ । ಜಲರುಹೇಕ್ಷಣನಮಲಗುಣರೂಪಗಳ ಚಿಂತಿಸುತಾ ॥ ನೆಲೆ
ಯಗಾಣದೆ ಮಹಲಕುಮಿ ಚಂ- । ಚಲವನೈದಿಹಳಲ್ಪಜೀವರಿ- । ಗಳ
ವಡುವವೇನಿವನ ಮಹಿಮೆಗಳೇಜಗತ್ರಯದೀ ॥ ೩೨ ॥

ಶ್ರೀನಿಕೇತನ ಸಾತ್ವತಾಂಶತಿ । ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯ ಗಯಾಸುರಾರ್ದನ ।
ಮೌನಿಕುಲಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮಾನದ ಮಾತುಲಧ್ವಂಸೀ ॥ ದೀನಜನಮಂದಾರ
ಮಧುರಿಪು । ಪ್ರಾಣದ ಜಗನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಿಲ । ತಾನೆ ಗತಿಯೆಂದನುದಿನದಿ
ನಂಬಿದವರನು ಪೊರೆವಾ ॥ ೩೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೧೪ಕ್ಕೆ ಪಂಚತನ್ಮಾತ್ರಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೮. ಮಾತೃಕಾಸಂಧಿ.

ಇದರಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಸಾರೋಕ್ತನಾದ ಮಾತೃಕಾಸಂತ್ರಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಕೀಯ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನವನ್ನೂ, ತತ್ವಾಭಿಮಾನಿದೇವತೆಗಳ ಮತ್ತು ಅಜಾದಿವರ್ಣವಾಡ್ಕ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ ವಾಸುದೇವಾಯ ನಮಃ |

ರಾಗ ಆರಭಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |
ಪರಸುಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಮೊದಮಾನಿಜಯಂತನೊಳಗೆ ಸು- | ಮೇಧನಾಮಕನಿವ್ವ ದಕ್ಷಿಣ |
ಪಾದದಂಗುಟದಲ್ಲಿ ಪವನನು ಭಾರಭೃದ್ರೂಪಾ || ಕಾದುಕೊಂಡಿಹ
ಟಂಕಿತರ ಮೊದ- | ಲಾದ ನಾಮದಿ ಸಂಧಿಗಳಲಿ- | ರೈದು ರೂಪದ
ಲಿವ್ವು ಸಂತತ ನಡೆದು ನಡೆಸುತ್ತಲಿ || ೧ ||

ಕಪಿಲ ಚಾರ್ವಾಂಗಾದಿರೂಪದಿ | ನವುಗಳೊಳು ಹಸ್ತಗಳ ಸಂಧಿ
ಯೊ- | ಕಪರಿಮಿತಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡುತ್ತಲಿವ್ವ ದಿನದಿನದಿ || ಕೃಪಣವತ್ಸಲ
ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳು ಪರ | ಸುಫಲಿಯೆನಿಸುವ ಗುದ ಉಪಸ್ಥದಿ | ವಿಪುಳಬಲಿ
ಭಗ ಮನವೆನಿಸಿ ತುಂದಿಯೊಳಗಿರುತಿಹನೊ || ೨ ||

ಐದು ಮೇಲೊಂದಧಿಕ ದಳವು- | ಕೈದು ಪದ್ಮವು ನಾಭಿಮೂ
ಲದಿ | ಐದು ಮೂರ್ತಿಗಳಿಹವು ಅನಿರುದ್ಧಾದಿ ನಾಮದಲಿ || ಐದಿಸುತ
ಗರ್ಭವನು ಜೀವರ- | ನಾದಿಕರ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣಗಳ | ಹಾದಿ ತಪ್ಪಲು
ಗೊಡದೆ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮಾಡುತಿಹಾ || ೩ ||

ನಾಭಿಯಲಿ ಪಟ್ಟೀಣಮಂಡಲ- । ದೀ ಭವಿಷ್ಯಬ್ರಹ್ಮನೊಳು
ಮು- । ಕ್ರಾಭ ಶ್ರೀಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಿಪ್ಪನು ವಿಬುಧಗಣಸೇವ್ಯಾ ॥ ಶೋಭಿ
ಸುತ ಕೌಸ್ತುಭನೆ ಮೊದಲಾ- । ದಾಭರಣ ಆಯುಧಗಳಿಂದ ಮು- ।
ಹಾಭಯಂಕರ ಪಾಪವುರುಷನ ಶೋಷಿಸುತ ನಿತ್ಯ ॥ ೪ ॥

ದ್ವಾದಶಾರ್ಕರ ಮಂಡಲವು ಮು- । ಧ್ಯೋದರದೊಳು ಸುಷುಮ್ನ
ಮೊಳಗಿಹು- । ದೈದು ರೂಪಾತ್ಮಕನು ಅರವತ್ತಧಿಕ ಮುನ್ನೂರೂ ॥ ಈ
ದಿವಾರಾತ್ರಿಗಳ ಮಾನಿಗ- । ಛಾದ ದಿವಿಜರ ಸಂತಯಿಸುತ ನಿ- । ಷಾದ
ರೂಪಕ ದೈತ್ಯರನು ಸಂಹರಿಸ ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ೫ ॥

ಹೃದಯದೊಳಗಿಹುದಷ್ಟದಳಕಮು- । ಲದರೊಳಗೆ ಪ್ರಾದೇಶನಾ
ಮಕ- । ನುಡಿತಭಾಸ್ಕರನಂತೆ ತೋರ್ಪನು ಬಿಂಬನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಪದುಮ
ಚಕ್ರಸುಶಂಖಸುಗದಾಂ- । ಗದಕಟಕಮಕುಟಾಂಗುಳೀಯಕ । ಪದಕ
ಕೌಸ್ತುಭಹಾರಗೈನೇಯಾದಿಭೂಷಿತನೂ ॥ ೬ ॥

ದ್ವಿದಳಪದ್ಮವು ಶೋಭಿಪುದು ಕಂ- । ಠದಲಿ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ
ತನ್ನಯ । ಸುದತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಹಂಸೋಪಾಸನೆಯ ಮಾಳ್ವ ॥
ಉದಕವನ್ನಾದಿಗಳಿಗವಕಾ- । ಶದನು ತಾನಾಗಿದ್ದುದಾನಾ- । ಭಿಧನು
ಶಬ್ದವ ನುಡಿದು ನುಡಿಸುವ ಸರ್ವಜೀವರೊಳೂ ॥ ೭ ॥

ನಾಸಿಕದಿ ನಾಸತ್ಯದಸ್ತರು । ಶ್ವಾಸಮಾನಿ ಪ್ರಾಣಭಾರತಿ । ಹಂಸ
ಧಸ್ವಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಪ್ಪರವರೊಳಗೆ ॥ ಭೇಶಭಾಸ್ಕರರಕ್ಷಿಯುಗಳಕ- ।
ಧೀಶರೆನಿಸರು ಅವರೊಳಗೆ ಲ- । ಕ್ಷ್ಮೀಶದಧಿವಾಮನರು ನೀಯಾಮಿ
ಸುತಲಿರುತಿಹರೂ ॥ ೮ ॥

ಸ್ತಂಭರೂಪದಲಿಪ್ಪ ದಕ್ಷಿಣ । ಅಂಬಕದಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಗುಣರೂ- ।
ಪಾಂಭ್ರಣಿಯು ತಾನಾಗಿ ಯಿಪ್ಪಳು ವತ್ಸರೂಪದಲಿ । ಪೊಂಬಸಿರ ಪದ
ಯೋಗ್ಯಪವನ ತ್ರಿ- । ಯಂಬಕಾದಿಸಮಸ್ತದಿವಿಜಕ- । ದಂಬಸೇವಿತ
ನಾಗಿ ಸರ್ವಪದಾರ್ಥಗಳ ತೋರ್ಪಾ ॥ ೯ ॥

ನೇತ್ರಗಳಲಿ ನಸಿಷ್ಠ ವಿಶ್ವಾ- । ಮಿತ್ರ ಭಾರದ್ವಾಜ ಗೌತಮ- ।
ನತ್ರಿಯಾಜಮದಗ್ನಿನಾಮಗಳಿಂದ ಕರೆಸುತಲೀ ॥ ಪತ್ರತಾಪಕಶಕ್ರಸೂ-
ರ್ಯಧ- । ರಿತ್ರಿಪರ್ಜನ್ಯಾದಿ ಸುರರು ಜ- । ಗತ್ರಯೇಶನ ಭಜಿಪರನುದಿನ
ಸರಮ ಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ೧೦ ॥

ಜ್ಯೋತಿಯೊಳಗಿಪ್ಪನು ಕಪಿಲ ಪುರು- । ಹೂತಮುಖದಿಕ್ಷತಿ
ಗಳಿಂದ ಸ- । ಮೇತನಾಗಿಹ ದಕ್ಷಿಣಾಕ್ಷಿಯ ಮುಖದೊಳಿಹ ವಿಶ್ವ ॥
ಶ್ರೇತವರ್ಣ ಚತುರ್ಭುಜನು ಸಂ- । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಸ್ಥೂಲವಿಷಯವ ।
ಚೇತನರಿಗುಂಡುಣಿಪ ಜಾಗ್ರತೆಯಿತ್ತು ನೃಗಜಾಸ್ಯ ॥ ೧೧ ॥

ನೆಲಸಿಹರು ದಿಗ್ಧೀವತೆಗಳಿ- । ಕೈಲದಿ ಕರ್ಣಂಗಳಲಿ ತೀರ್ಥಂ- ।
ಗಳಿಗೆ ಮಾನಿಗಳಾದ ಸುರನದಿಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರರು ॥ ಬಲದ ಕಿವಿಯಲಿ
ಯಿರುತಿಹರು ಬಾಂ- । ಬೊಳೆಯಜನಕತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ನಿ- । ಮೃಲಿನ
ರನು ಮಾಡುವನು ಈಪರಿ ಚಿಂತಿಸುವ ಜನರಾ ॥ ೧೨ ॥

ಚಿತ್ತಜೇಂದ್ರರು ಮನದೊಳಿಪ್ಪರು । ಕೃತ್ತಿವಾಸನಹಂಕೃತಿಯೊ-
ಳಗೆ । ಚಿತ್ತಚೇತನಮಾನಿಗಳು ವಿಹಗೇಂದ್ರಫಣಿಪರೊಳು ॥ ನಿತ್ಯದಲಿ
ನೆಲೆಗೊಂಡು ಹತ್ತೊಂ- । ಭತ್ತುವೊಗ ತೈಜಸನು ಸ್ವಪ್ನಾ- । ವಸ್ಥೆಯೈ-
ದಿಸಿ ಜೀವರನ ಪ್ರವಿವಿಕ್ತಭುಕುವೆನಿಸಾ ॥ ೧೩ ॥

ಜ್ಞಾನಮಯ ತೈಜಸನು ಹೃದಯ । ಸ್ಥಾನವೈದಿಸಿ ಪ್ರಾಜ್ಞನೆಂ-
ಬಭಿ- । ಧಾನದಿಂ ಕರೆಸುತ್ತ ಚಿತ್ಸುಖವ್ಯಕ್ತಿಯನೆ ಕೊಡುತಾ ॥ ಅನತೇ-
ಷ್ವಪ್ರದನು ಅನುಸಂ- । ಧಾನವೀಯದೆ ಸುಪ್ತಿಯೈದಿಸಿ । ತಾನೆ ಪುನರಪಿ
ಸ್ವಸ್ವಜಾಗ್ರತೆಯಿಾವ ಚೇತನಕೆ ॥ ೧೪ ॥

ನಾಲಿಗೆಯೊಳಿಹ ವರುಣ ಮತ್ಸ್ಯಣು- । ನಾಲಿಗೆಯೊಳು ವುಪೇಂ-
ದ್ರಇಂದ್ರರು । ತಾಲುಪರ್ಜನ್ಯಾಖ್ಯಸೂರ್ಯನು ಅರ್ಧಗರ್ಭನಿಹಾ ॥
ಅಲಿಯೊಳು ವಾಮನ ಸುಭಾಮನ । ಫಾಲದೊಳು ಶಿವಕೇಶವನು
ಸುಕ- । ಪೋಲದೊಳಗೆ ರತೀಶ ಕಾಮನು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ॥ ೧೫ ॥

ರೋಮಗಳಲಿ ವಸಂತ ತ್ರಿಕಕು- । ಬ್ಧಾಮ ಮುಖದೊಳಗಗ್ನಿಭಾ
ಗವ । ತಾಮರಸಭವ ವಾಸುದೇವರು ಮಸ್ತಕದೊಳಿಹರೂ ॥ ಈ
ಮನದೊಳಿಹ ವಿಷ್ಣು ಶಿಖದೊಳು- । ಮಾಮಹೇಶ್ವರನಾರಸಿಂಹ ।
ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನನುದಿನದಿ ನೆನೆವರ ಮೃತ್ಯು ಪರಿಹರಿಸಾ ॥ ೧೬ ॥

ಮೌಳಿಯಲ್ಲಿಹ ವಾಸುದೇವನು । ಏಳಧಿಕ ನವ ಜಾತಿರೂಪವ ।
ತಾಳಿ ಮುಖದೊಳು ನಯನಶ್ರವಣಾದ್ಯವಯವಗಳೊಳಗೇ ॥ ಅಳರಸು
ತಾನಾಗಿ ಸತತ ಸು- । ಲೀಲೆ ಗೈವುತಲಿಪ್ಪ ಸುಖಮಯ । ಕೇಳಿ ಕೇಳಿಸಿ
ನೋಡಿ ನೋಡಿಸಿ ನುಡಿದು ನುಡಿಸುವನೂ ॥ ೧೭ ॥

ಎರಡಧಿಕ ಯೆಪ್ಪತ್ತೆನಿಸ ಸಾ- । ವಿರದ ನಾಡಿಗೆ ಮುಖ್ಯವೇಕೋ-
ತ್ತರಶತಗಳಲ್ಲಿಹವು ನೂರಾವೊಂದು ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ॥ ಅರಿತು ದೇಹದಿ
ಕಲಶನಾಮಕ । ಹರಿಗೆ ಕಳೆಗಳಿವೆಂದು ನೈರಂ- । ತರದಿ ಪೂಜಿಸುತಿ
ಹರು ಪರಮಾದರದಿ ಭೂಸುರರೂ ॥ ೧೮ ॥

ಇದಕೆ ಕಾರಣವೆನಿಸುವವು ಯೆರ- । ಡಧಿಕದಶನಾಡಿಗಳೊಳಗೆ
ಸುರ- । ನದಿಯೆ ಮೊದಲಾದಮೂರ್ತಿರ್ಧಗಳಿಹವು ಕರಣದಲೀ ॥ ಪದು
ಮನಾಭನು ಕೇಶವಾದಿ । ದ್ವಿದಶರೂಪದಲಿಪ್ಪನಲ್ಲತಿ । ಮೃದುಳವಾದ
ಸುಷುಮ್ಮದೊಳಗೇಕಾತ್ಮನೆನಿಸುವನು ॥ ೧೯ ॥

ಆಮ್ನಯಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ಶ್ರೀಪ್ರ- । ದ್ಯುಮ್ಮ ದೇವನು ದೇಹದೊ
ಳಗೆ ಸು- । ಸುಮ್ಮದೀಡಾಪಿಂಗಳದಿ ವಿಶ್ವಾದಿ ರೂಪದಲಿ ॥ ನಿರ್ಮಲಾ
ತ್ಮನು ವಾಣಿವಾಯು ಚ- । ತುರ್ಮುಖರೊಳಿಬಿಡುಜೀವರ । ಕರ್ಮ
ಗುಣವನುಸರಿಸಿ ನಡೆವನು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನು ॥ ೨೦ ॥

ಅಬ್ಧಯನ ಋತುಮಾಸಪಕ್ಷ ಸು- । ಶಬ್ದದಿಂದಲಿ ಕರೆಸುತಲಿ
ನೀ- । ಲಾಬ್ದವರ್ಣನಿರುದ್ಧ ಮೊದಲಾದೈದು ರೂಪದಲಿ ॥ ಹಬ್ಬಿಹನು
ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಕರು- । ಣಾಬ್ಧಿ ನಾಲ್ವತ್ತೈದು ರೂಪದಿ । ಲಭ್ಯನಾಗುವನೀ
ಪರಿಯ ಧೇನಿಸುವ ಭಕತರಿಗೆ ॥ ೨೧ ॥

ಐದು ರೂಪಾತ್ಮಕನು ಇಪ್ಪ- । ತೈದು ರೂಪದಲಿಪ್ಪ ಮತ್ಥದಿ- ।
ನೈದು ತಿಥಿಯಿಪ್ಪತ್ತುನಾಲಕರಿಂದ ನೆಚ್ಚಿಸಲು ॥ ಐದುವದು ಮುನ್ನೂರ
ರರವ- । ತ್ತಾದ ದಿವಸಾಹ್ವಯನೊಳಗೆ ಮನ । ತೋಯ್ದವಗೆ ತಾಪತ್ರ
ಯದ ಮಹದೋಷವೆಲ್ಲಿಹವೂ ॥ ೨೨ ॥

ದಿವಸಯಾಮಮುಹೂರ್ತಘಟಿಕಾ- । ದೈವಯವಗಳೊಳಗಿದ್ದು
ಗಂಗಾ । ಪ್ರವಹದಂದದಿ ಕಾಲನಾಮಕ ಪ್ರವಹಿಸುತಲಿಪ್ಪಾ ॥ ಇವನ
ಗುಣರೂಪಕ್ರಿಯಂಗಳ- । ನಿವಹದೊಳು ಮುಳುಗಾಡುತಲಿ ಭಾ- ।
ಗವಿ ಸದಾನಂದಾತ್ಮಕಾಗಿಹಳ್ಳಿ ಕಾಲದಲಿ ॥ ೨೩ ॥

ವೇದತತಿಗಳ ಮಾನಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಧ- । ರಾಧರನ ಗುಣರೂಪಕ್ರಿಯ
ಗಳ- । ನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತವನು ಕಾಣದೆ ಮನದಿ ಯೋಚಿಸುತ ॥ ಅದಪೆನೆ
ಈತನಿಗೆ ಪತ್ನಿ ಕೃ- । ಪೋದಧಿಯು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ಲೋ- । ಕಾಧಿಪನು
ಭಿಕ್ಷುಕನ ಮನೆಯೌತನವ ಕೊಂಬಂತೆ ॥ ೨೪ ॥

ಕೋವಿದರು ಚಿತ್ರೈಸುವದು ಶ್ರೀ- । ದೇವಿಯೊಳಗಿಹ ನಿಖಿಳಗುಣ
ತ್ಯುಣ । ಜೀವರಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ವ-ತ್ತು ಕ್ರಮದಿಂದ ॥ ದೇವ
ದೇವಕಿಯಿಪ್ಪಳೆಂದರಿ- । ದಾ ವಿರಿಂಚನ ಜನನಿ ಈತನ । ಅವಕಾಲಕು
ಅರಿಯಳಂತವ ನರರ ಪಾಡೇನು ॥ ೨೫ ॥

ಕ್ಷೀರದಧಿನವನೀತಘೃತದೊಳು । ಸೌರಭರಸಾಹ್ವಯನೆನಿಸಿ
ಶಾಂ- । ತೀರಮಣಜ್ಞಾನ ಕ್ರಿಯೇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯೆಂದೆಂಬಾ ॥ ಈರೆರಡು
ನಾಮದಲಿ ಕರೆಸುವ । ಭಾರತೀ ವಾಗ್ದೇವಿವಾಯು ಸ- । ರೋರುಹಾಸ
ನದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹರೆಲ್ಲ ಕಾಲದಲೀ ॥ ೨೬ ॥

ವಸುಗಳೆಂಟು ನವಪ್ರಜೇಶರು । ಶ್ವಸನಗಣವೈವತ್ತು ಯೇಕಾ- ।
ದಶ ದಿವಾಕರರನಿತು ರುದ್ರರು ಅಶ್ವಿನಿಗಳೆರಡೂ ॥ ದಶವಿಹೀನ ಶತಾಖ್ಯ
ಈ ಸುಮ- । ನಸರೊಳಗೆ ಚತುರಾತ್ಮ ನೀಯಾ- । ಮಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಸ
ವಿಾರ ಖಗಪ ಪಣೇಂದ್ರರೊಳಗಿದ್ದೂ ॥ ೨೭ ॥

ತೋರುತಿಪ್ಪನು ಚಕ್ರದಲಿ ಹಿಂ- । ಕಾರನಾಮಕ ಶಂಬದಲಿ
ಪ್ರತಿ- । ಹಾರ ಗದೆಯಲಿ ನಿಧನ ಪದ್ಮದಲಿಪ್ಪ ಪ್ರಸ್ತಾವ ॥ ಕಾರುಣಿಕನು
ದ್ವಿಧನಾಮದಿ । ಮಾರಮಣನೈರೂಪಗಳ ಶಂ- । ಬಾರಿ ಮೊದಲಾದಾ
ಯುಧಗಳೊಳು ಸ್ಮರಿಸಿ ಧರಿಸುತಿರು ॥ ೨೮ ॥

ತನುವೆ ರಥ ವಾಗಾಭಿಮಾನಿಯೆ । ಗುಣವೆನಿಸುವಳು ಶ್ರೋತ್ರ
ದೊಳು ರೋ- । ಹಿಣಿ ಶಶಾಂಕರು ಪಾಶಪಾಣಿಗಳಶ್ವವೆಂದೆನಿಸಿ ॥
ಇನನು ಸಂಜ್ಞಾದೇವಿಯರು ಇಹ- । ರನಳಲೋಚನ ಸುತನೆನಿಸುವ ।
ಪ್ರಣವಪಾದ್ಯ ಪ್ರಾಣನಾಮಕ ರಧಿಕನೆನಿಸುವನೂ ॥ ೨೯ ॥

ಅಮಿತಮಹಿಮನಪಾರಗುಣಗಳೆ । ಸಮಿತವರ್ಣಾತ್ಮಕಶ್ರುತಿ
ಸ್ಮೃತಿ । ಗಮಿಸಲಾಪನೆ ತದಭಿಮಾನಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬ ॥ ಕಮಲಸಂ
ಭವ ಭವಸುರೇಂದ್ರಾ- । ದ್ಯಮರರನುದಿನ ತಿಳಿಯಲರಿಯರು । ಸ್ವಮ
ಹಿಮೆಗಳಾದ್ಯಂತಮಧ್ಯಗಳರಿವ ಸರ್ವಜ್ಞಾ ॥ ೩೦ ॥

ವಿತ್ತದೇಹಾಗಾರದಾರಾ- । ಪತ್ಯಮಿತ್ರಾದಿಗಳೊಳಗೆ ಹರಿ । ಪ್ರತ್ಯ
ಗಾತ್ರನು ಯೆಂದೆನಿಸಿ ನೆಲೆಸಿಪ್ಪನೆಂದರೂ ॥ ನಿತ್ಯದಲಿ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಬಡಿ
ಸುತ । ಉತ್ತಮಾಧಮ ಮಧ್ಯಮರ ಕೃತ । ಕೃತ್ಯನಾಗುನ್ಮತ್ತನಾಗದೆ
ಭೃತ್ಯನಾನೆಂದೂ ॥ ೩೧ ॥

ದೇವ ದೇವೇಶನ ಸುಮೂರ್ತಿ ಕ- । ಕೇವರಗಳೊಳಗನವರತ
ಸಂ । ಭಾವಿಸತ ಪೂಜಿಸುತ ನೋಡುತ ಸುಖಿಸುತಿರು ಬಿಡದೇ ॥ ಶ್ರೀವ
ರಜಗನ್ನಾಥ ವಿಠಲನು । ತಾವೊಲಿದು ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ಭವ । ನೋವ
ಪರಿಹರಿಸುವನು ಪ್ರವಿತತ ಪತಿತಪಾವನನು ॥ ೩೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಅಕ್ಕೆ ಪದ ೨೪೬ಕ್ಕೆ ಮಾತೃಕಾಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೯. ವರ್ಣಪ್ರಕ್ರಿಯಾಸಂಧಿ.

(ಉದಾತ್ತಾನುದಾತ್ತಸಂಧಿ.)

ಇದರಲ್ಲಿ ೫೧ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ವ್ಯಂಜಕಗಳಾದ ಉದಾತ್ತಾನುದಾತ್ತಾದಿ ವೇದಸ್ವರಗಳ ವಿಚಾರ, ಜೀವವಿಚಾರ, ಜೈವೀಯ ಸ್ವರೂಪ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮಾತರಿಶಬ್ದವೇವರ ಪ್ರವೇಶ ನೊದಲಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

|| ಶ್ರೀಹಯಗ್ರೀವಾಯ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಕಾನಡ, ಅಟತಾಳ.

ಪರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಹರಿಯ ವಂಚಾರದ್ವರ್ಣನು- | ಸ್ವರವುದಾತ್ತಾನುದಾತ್ತಪ್ರಚಯ |
ಸ್ವರಿತಸಂಧಿವಿಸರ್ಗಬಿಂದುಗಳೊಳಗೆ ತದ್ವಾಚ್ಯಾ || ಇರುವ ತತ್ತನ್ನಾಮ
ರೂಪಗ- | ಳರಿತುಪಾಸನಗೈವರಿಳೆಯೊಳು | ಸುರರೆ ಸರಿ ನರರಲ್ಲವವ
ರಾಡುವದೆ ವೇದಾರ್ಥ || ೧ ||

ಈರನಲಿ ಎಜ್ಜಾನ ಭಗವ- | ದ್ವಾಸರಲಿ ಸಪ್ತಕೈ ವಿಷಯನಿ- |
ರಾರೆ ಮಿಥ್ಯಾವಾದವಲಿ ಪ್ರದ್ವೇಷ ನಿತ್ಯದಲೇ || ಈ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲಿ
ರ- | ಮೇಲನಿಹನೆಂದರಿದು ಅವರಭಿ- | ಲಾಷೆಗಳ ಪೂರೈಸುವದೆ ಮಹ
ಯಜ್ಞ ಹರಿಪೂಜೆ || ೨ ||

ತ್ರಿದಶ ಯೇಕಾತ್ಮಕನೆನಿಸಿ ಭೂ | ಉದಕಶಿಖಿಯೊಳು ಹತ್ತುಕರ
ಣದಿ | ಅಧಿಕರಿಸಿಸುವ ಪ್ರಾಣಮುಖ್ಯಾದಿತ್ಯರೊಳು ನೆಲಸಿ || ವಿದಿತನಾ
ಗಿಜ್ಜನವರತ ನಿರ- | ವಧಿಕ ಮಹಿಮನು ಸಕಲ ವಿಷಯವ | ನಿಧನನಾ
ಮಕ ಸಂಕರಾಪನಾಹ್ವಯನು ಸ್ವೀಕರಿಸಾ || ೩ ||

ದಹಿಕ ದೈತಿಕ ಕಾಲಿಕತ್ರಯ । ಗಹನಕರ್ಮಗಳುಂಟು ಇದ
ರೊಳು । ವಿಹಿತಕರ್ಮಗಳರಿತು ನಿಷ್ಕಾಮಕನು ನೀನಾಗಿ ॥ ಬೃಹತಿನಾ
ಮಕ ಭಾರತೀಶನ । ಮಹಿತರೂಪವ ನೆನದು ಮನದಲಿ । ಅಹರಹರ್ಭ
ಗವಂತಗರ್ಪಿಸು ಪರಮ ಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ೪ ॥

ಮೂರುವಿಧಕರ್ಮಗಳೊಳಗೆ ಕಂ- । ಸಾರಿ ಭಾರ್ಗವ ಹಯವದನ
ಸಂ- । ಪ್ರೇರಕನು ತಾನಾಗಿ ನವರೂಪಗಳನೆ ಧರಿಸಿ ॥ ಸೂರಿ ಮಾನವ
ವಾನವರೊಳು ವಿ- । ಕಾರಶೂನ್ಯನು ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ । ಸಾರಭೋಕ್ತನು
ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೊಡುತಿವ್ವ ಜೀವರಿಗೆ ॥ ೫ ॥

ಅನಲ ಪಕ್ಷವಗೈಸಿದನ್ನವ- । ನನಲನೊಳು ಹೋಮಿಸುವ ತೆರ
ದಂ- । ತನಿಮಿಷೇಶನು ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿದಖಿಳ ಕರ್ಮಗಳಾ ॥ ಮನವ
ಜನಕಾಯದಲಿ ತಿಳಿದನು- । ದಿನದಿ ಕೊಡು ಶಂಕಿಸದೆ ವೃಜಿನಾ- ।
ದರ್ಶನ ಸದಾ ಕೈಕೊಂಡು ಸಂತೈಸುವನು ತನ್ನವರ ॥ ೬ ॥

ಕುದುರೆಬಾಲದ ಕೊನೆಯ ಕೂದಲ । ತುದಿ ವಿಭಾಗವ ಮಾಡಿ
ಶತವಿಧ- । ವದರೊಳೊಂದನು ನೂರು ಭಾಗವ ಮಾಡಲೆಂತಿಹುದೋ ॥
ವಿಧಿಭವಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದಿವಿಜರ । ಮೊದಲುಮಾಡಿ ತೃಣಾಂತಜೀವರೊ- ।
ಳಧಿಕ ನ್ಯೂನತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು ಜೀವಪರಮಾಣೂ ॥ ೭ ॥

ಜೀವನಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರಮೂರುತಿ । ಜೀವನಂಗುಟಮಾತ್ರಮೂರುತಿ ।
ಜೀವನಪ್ರಾದೇಶ ಜೀವಾಕಾರಮೂರ್ತಿಗಳೂ ॥ ಏವಮಾದಿಯನಂತರೂ
ಪದಿ । ಯಾವದವಯವಗಳೊಳು ವ್ಯಾಪಿಸಿ । ಕಾವ ಕರುಣಾಳುಗಳ
ದೇವನು ಈ ಜಗತ್ರಯವ ॥ ೮ ॥

ಬಿಂಬಜೀವಾಂಗುಷ್ಠಮಾತ್ರದಿ । ಯೆಂಬುಗೊಂಡಿಹ ಸರ್ವರೊಳು
ಸೂ- । ಕ್ಷ್ವಾತ್ರಬರದಿ ಹೃತ್ಪಮಲ ಮಧ್ಯನಿವಾಸಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಎಂಬರೀ
ತಗೆ ಕೋವಿದರು ವಿ- । ಶ್ವಂಭರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಭಕ್ತ ಕು- । ಟುಂಬಿ
ಸಂತೈಸುವನು ಈವರಿ ಬಲ್ಲ ಭಜಕರನು ॥ ೯ ॥

ಪುರುಷನಾಮಕ ಸರ್ವಜೀವರೋ- । ಳಿರುವ ದೇಹಾಕಾರರೂಪದಿ ।
ಕರಣನೀಯಾಮಕ ಹೃಷೀಕಪನ್ನಂದ್ರಿಯಂಗಳಲಿ ॥ ತುರಿಯನಾಮಕ
ವಿಶ್ವ ತಾ ಹ- । ನ್ನಿರಡು ಬೆರಳುಳಿದುತ್ತಮಾಂಗದಿ । ಯೆರಡಧಿಕ ಎಪ್ಪತ್ತು
ಸಾವಿರ ನಾಡಿಯೊಳಗಿಪ್ಪ ॥ ೧೦ ॥

ವ್ಯಾಪಕನು ತಾನಾಗಿ ಜೀವಸ್ವ- । ರೂಪದೇಹದ ಒಳಹೊರಗೆ
ನಿ- । ಲೇಪನಾಗಿಹ ಜೀವಕೃತಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸೀ ॥ ಶ್ರೀಪಯೋಜ
ಭವೇರರಿಂದ ಪ್ರ- । ದೀಪವರ್ಣ ಸುಮೂರ್ತಿ ಮಧ್ಯಗ । ತಾ ಪೊಳೆವ
ವಿಶ್ವಾದಿರೂಪದಿ ಸೇವೆ ಕೈಕೊಳುತ ॥ ೧೧ ॥

ಗರುಡಶೇಷಭವಾದಿನಾಮವ । ಧರಿಸಿ ಪವನಸ್ವರೂಪದೇಹದಿ ।
ಕರಣನೀಯಾಮಕನು ತಾನಾಗಿಪ್ಪ ಹರಿಯಂತೆ ॥ ಸರಸಿಜಾಸನವಾಣಿ
ಭಾರತಿ । ಭರತನಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಲಿಂಗದಿ । ಇರುತಿಹರು ಮಿಕ್ಕಾದಿತೇ
ಯರಿಗಿಲ್ಲವಾಸ್ಥಾನ ॥ ೧೨ ॥

ಜೀವನಕೆ ತುಷದಂತೆ ಲಿಂಗವು । ಸಾವಕಾಶದಿ ನೊಂದಿ ಸುತ್ತಲಾ ।
ಪ್ರಾವರಣರೂಪದಲಿ ಇಪ್ಪದು ಭಗವದಿಚ್ಛೆಯಲೀ ॥ ಕೇವಲ ಜಡಪ್ರಕೃತಿ
ಯಿದಕಧಿ- । ದೇವತೆಯು ಮಹಲಕುಮಿಯೆನಿಸುಳು । ಆ ವಿರಜೆಯ
ಸ್ನಾನಪರಿಯಂತರದಿ ಹತ್ತಿಹದು ॥ ೧೩ ॥

ಅರಧಿಕದಶ ಕಳೆಗಳುಳ್ಳ ಶ- । ರೀರವನಿರುದ್ಧಗಳ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಸೇರಿ ಇಪ್ಪವು ಜೀವಪರಮಾಚ್ಛಾದಿಕದ್ವಯವು ॥ ಬಾರದಂದದಿ ದಾನವ
ರನತಿ । ದೂರಗೈಸುತ ಶ್ರೀಜನಾರ್ದನ । ಮೂರುಗುಣದೊಳಗಿಪ್ಪನೆಂದಿಗು
ತ್ರಿವೃತುವೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೧೪ ॥

ರುದ್ರನೊದಲಾದಮರರಿಗೆ ಅನಿ- । ರುದ್ಧದೇಹವೆ ಮನೆ ಯೆನಿ
ಸುವದು । ಇದ್ದು ಕೆಲಸವ ಮಾಡರಲ್ಲಿಂದಿತ್ತಸ್ಥೂಲದಲೀ ॥ ಕ್ರುದ್ಧಖಳ
ದಿವಿಜರು ಪರಸ್ಪರ । ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದಲಿ ದ್ವಂದ್ವಕರ್ಮ ಸ- । ವೃದ್ಧಿಗಳ
ನಾಚರಿಸುವರು ಪ್ರಾಣೇಶನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ॥ ೧೫ ॥

ಮಹಿಯೊಳಗೆ ಸುಕ್ಷೇತ್ರತೀರ್ಥದಿ । ತುಹಿನ ವರುಷ ವಸಂತಕಾ
ಲದಿ । ದಹಿಕ ದೈಶಿಕ ಕಾಲಿಕತ್ರಯ ಧರ್ಮಕರ್ಮಗಳಾ ॥ ದ್ರುಹಿಣ
ನೊದಲಾದಮರರೆಲ್ಲರು । ವಹಿಸಿ ಗುಣಗಳನನುಸರಿಸಿ ಸ- । ನಿಹಿತರಾ
ಗಿದ್ದೆಲ್ಲರೊಳು ಮಾಡುವರು ವ್ಯಾಪಾರಾ ॥ ೧೬ ॥

ಕೇಶ ಸಾಸಿರ ವಿಧ ವಿಭಾಗವ । ಗ್ರಿಸಲೆನಿತನಿತಿಹ ಸುಷುಮ್ನವು ।
ಆ ಶಿರಾಂತದಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹುದೀದೇಹಮಧ್ಯದಲಿ ॥ ಆ ಸುಷುಮ್ನಕೆ ವಜ್ರ
ಕಾರ್ಯ ಪ್ರ- । ಕಾಶಿನೀ ವೈದ್ಯುತಿಗಳಹವು ಪ್ರ- । ದೇಶದಲಿ ಪಶ್ಚಿಮಕೆ
ಖುತ್ತರ ಪೂರ್ವ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ॥ ೧೭ ॥

ಆ ನಳನಭವ ನಾಡಿಯೊಳಗೆ ತ್ರಿ- । ಕೋಣಚಕ್ರವು ಇಪ್ಪದಲ್ಲಿ
ಕೃ- । ಶಾನು ಮಂಡಲ ಮಧ್ಯಗನು ಸಂಕರುಹಣಾಹ್ವಯನು ॥ ಹೀನ
ಪಾಪಾತ್ಮಕನೆ ಪುರುಷನ । ಹಾನಿ ಗ್ರಿಸುತ ದಿನದಿನದಿ ವಿ- । ಜ್ಞಾನಮಯ
ಶ್ರೀವಾಸುದೇವನು ಐದಿಸುವ ಕರುಣೆ ॥ ೧೮ ॥

ಮಧ್ಯನಾಡಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಹೃ- । ತ್ವದ್ವನೂಲದಿ ಮೂಲಪತಿ
ಪದ । ಪದ್ಮನೂಲವಲೆಪ್ಪ ಪವನನ ಪಾದಮೂಲದಲಿ ॥ ಪೈದ್ವಿಕೋಂ
ಡಿಕ ಜೀವಲಿಂಗನಿ- । ರುದ್ಧ ದೇಹವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ಕ- । ಪರ್ದಿ ನೊದಲಾ
ದಮರರೆಲ್ಲರು ಕಾದುಕೊಂಡಿಹರು ॥ ೧೯ ॥

ನಾಳ ಮಧ್ಯದಲಿಪ್ಪ ಹೃತ್ತೀ- । ಲಾಲಜದೊಳಿಪ್ಪಪ್ಪದಳದಿ ಕು- ।
ಲಾಲಚಕ್ರದ ತೆರದಿ ಚರಿಸುತ ಹಂಸನಾಮಕನೂ ॥ ಕಾಲಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ
ಎಣ್ಣೆಸೆ । ಪಾಲಕರ ಕೈಸೇವೆಗೊಳುತ ಕೃ- । ಪಾಳು ಅವರಭಿಲಾಷೆಗಳ
ಪೂರೈಸಿ ಕೊಡುತಿಪ್ಪಾ ॥ ೨೦ ॥

ವಾಸವಾನುಜ ರೇಣುಕಾತ್ಮಜ । ದಾಶರಥಿ ವೃಜಿನಾರ್ದನಮಲ
ಜ- । ಲಾಶಯಾಲಯ ಹಯವದನ ಶ್ರೀಕಪಿಲ ನರಸಿಂಹ ॥ ಈಸು
ರೂಪದೊಳವರವರ ಸಂ- । ತೋಪಬಡಿಸುತ ನಿತ್ಯಸುಖಮಯ । ವಾಸ
ವಾಗಿಹ ಹೃತ್ಕಮಲದೊಳು ಬಿಂಬನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೨೧ ॥

ಸುರ ಕನಾಲಯಕ್ಕೆದಿದಡೆ ಮನ- । ವೆರಗುವದು ಸತ್ಪುಣ್ಯಮಾ
ಗದಿ । ಬರಲು ವಹ್ನಿಯ ಮನೆಗೆ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯ ಹಸಿತ್ವವೆಯು ॥ ತರಣೆ
ತನಯನಿಕೇತನದಿ ಸಂ- । ಭರಿತ ಕೋಪಾಟೋಪ ತೋರುವ । ದರವಿ
ದೂರನು ನಿಮುಖತಿಯೊಳರೆ ಪಾಪಗಳ ಮಾಳ್ವಾ ॥ ೨೨ ॥

ವರುಣನಲ್ಲಿ ವಿನೋದಹಾಸ್ಯವು । ಮರುತನೊಳು ಗಮನಾಗಮನ
ಹಿಮ- । ಕರದನಾಧಿಪನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಬುದ್ಧಿ ಜನಿಸುವಗೂ ॥ ಹರನ
ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಗೋ ಧನ । ಧರಣಿ ಕನ್ಯಾದಾನಗಳು ಒಂ- । ದರೆಫಳಿಗೆ
ತಡೆಯದಲೆ ಕೊಡುತಿಹ ಚಿತ್ತಪುಟ್ಟುವದು ॥ ೨೩ ॥

ಹೃದಯದೊಳಗೆ ವಿರಕ್ತಿ ಕೇಸರ- । ಕೊದಗೆ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿ
ಲಿಂಗದಿ । ಮಧುಹ ಕರ್ಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆ ಜಾಗ್ರತೆಯು ಪುಟ್ಟುವದು ॥
ಸುದರುಶನ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟಾ- । ಯುಧವ ಪಿಡಿದು ದಿಶಾಧಿಪತಿಗಳ ।
ಪದನದಲಿ ಸಂಚರಿಸುತೀಸರಿ ಬುದ್ಧಿಗಳ ಕೊಡುವಾ ॥ ೨೪ ॥

ಸೂತ್ರನಾಮಕ ಪ್ರಾಣಪತಿ ಗಾ- । ಯತ್ರಿ ಸಂಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಾಗೀ ।
ಗಾತ್ರದೊಳು ನೆಲಸಿರಲು ತಿಳಿಯದೆ ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲೇ ॥ ಧಾತ್ರಿಯೊಳು
ಸಂಚರಿಸಿ ಪುತ್ರಕ- । ಆತ್ರಪಹಿತನುದಿನದಿ ತೀರ್ಥ । ಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರೆಯ
ಮಾಡಿದೆವು ಯೆಂದೆನುತ ಹಿಗ್ಗುವರು ॥ ೨೫ ॥

ನಾರಸಿಂಹ ಸ್ವರೂಪದೊಳಗೆ ಶ- । ರೀರನಾಮದಿ ಕರಸುವನು
ಹದಿ- । ನಾರು ಕಳೆಗಳು ವುಳ್ಳಲಿಂಗದಿ ಪುರುಷನಾಮಕನು ॥ ತೋರು
ವನು ಅನಿರುದ್ಧದೊಳು ಶಾಂ- । ತೀರಮಣ ಅನಿರುದ್ಧರೂಪದಿ । ಪ್ರೇರಿ
ಸುವ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸ್ಫೂಲಕಳೇವರದೊಳಿದ್ದು ॥ ೨೬ ॥

ಮೊದಲು ತ್ವಕ್ಚರ್ಮಗಳು ಮಾಂಸವು । ರುಧಿರಮೇದೋಮಜ್ಜ
ವಸ್ಥಿಗ- । ಅದರೊಳಗೆ ಏಕೋನವಂಚಾಶನ್ಮರುದ್ಧನವು । ನಿಘನಹಿಂಕಾ
ರಾದಿ ಸಾಮಗ- । ನದರ ನಾಮದಿ ಕರಸುತೊಂಭ- । ತ್ವಧಿಕನಾಲ್ವತ್ತೆ
ನಿಪರೂಪದಿ ಧಾತುಗಳೊಳಿವು ॥ ೨೭ ॥

ಸಪ್ತಧಾತುಗಳೊಳಹೊರಗೆ ಸಂ- । ತಪ್ತಲೋಹಗತಾಗ್ನಿಯಂ
ದದಿ । ಸಪ್ತಸಾಮಗನಿಷ್ಪನನ್ನಮಯಾದಿಕೋಶದೊಳು ॥ ಲಿಪ್ತನಾಗದೆ
ತತ್ತದಾಹ್ವಯ । ಕ್ಲಿಪ್ತಭೋಗವ ಕೊಡುತ ಸ್ವಪ್ನಸು- । ಮುಪ್ತಿಜಾಗ್ರತೆ
ಈವ ತೈಜಸಪ್ರಾಜ್ಞವಿಶ್ವಾಖ್ಯಾ ॥ ೨೮ ॥

ತೀವಿಕೊಂಡಿಹವಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜಕ- । ಕೇವರದಿ ಯಂಗುಲಿಯ ಪರ್ವದ ।
ತಾವಿನಲಿ ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತೆನಿಸ ತ್ರಿಸ್ಥಳದಿ ॥ ಸಾವಿರದ ಎಂಭತ್ತು
ರೂಪವ । ಕೋವಿದರು ಪೇಳುವರು ದೇಹದಿ । ದೇವತೆಗಳೊಡಗೂಡಿ
ಕ್ರೀಡಿಸುವನು ರಮಾರಮಣಾ ॥ ೨೯ ॥

ಕೀಟ ಪೇಶಸ್ಥರಿ ನನವಿನಲಿ । ಕೀಟಭಾವವ ತೊರೆದು ತದ್ವತ್ ।
ಖೇಟರೂಪವನೈದಿಯಾಡುವ ತೆರದಿ ಭಕುತಿಯಲಿ ॥ ಕೈಟಭಾರಿ ಧ್ಯಾನ
ದಿಂದೆ ಭ- । ವಾಟವಿಯನತೀಘ್ರದಿಂದಲಿ । ದಾಟಿ ಸಾರೂಪ್ಯವನು
ಐಮವರಲ್ಪಜೀವಿಗಳು ॥ ೩೦ ॥

ಈ ಪರಿಯ ದೇಹದೊಳು ಭಗವ- । ದ್ರೂಪಗಳ ಮರಿಯದಲೆ
ಮನದಿ ಪ- । ದೇಪದೇ ಭಕುತಿಯಲಿ ಸ್ಮರಿಸುತಲಿಪ್ಪ ಭಕುತರಿಗೆ ॥
ಗೋಪತಿ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ ಸ- । ವಿಸ್ವಾಸಗನು ತಾನಾಗಿ ಸಂತತ ಸ್ವಾಪ
ರೋಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಿ ಪೊರೆವನು ಎಲ್ಲಕಾಲದಲಿ ॥ ೩೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೭೭ಕ್ಕೆ ಉದಾತ್ತಾನುದಾತ್ತಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೧೦. ಸರ್ವಪ್ರತೀಕಸಂಧಿ.

(ಸರ್ವಸಮರ್ಪಣಸಂಧಿ)

ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಿತತನಾದ ಶ್ರೀಧರನನ್ನು ಸರ್ವತ್ರ ಚಿಂತಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವರೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ.

॥ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾಯ ನಮಃ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಲಿವ ಪರಬೋಮ್ಮನತಿವಿಮಲಾಂ- | ಗಾವಬದ್ಧರು ಯೆಂದೆನಿಸ
ರಾ- | ಜೀವಭವ ಮೊದಲಾದಮರರನುದಿನದಿ ಹರಿಪದವಾ || ಸೇವಿಪರಿ
ಗನುಕೂಲರಲ್ಲದೆ | ತಾವು ಇವರನ ಕೆಡಿಸ ಬಲ್ಲರೆ | ಶ್ರೀವಿಲಾಸಾಸ್ವದನ
ವಾಸರಿಗುಂಟೆ ಅಪಜಯವು || ೧ ||

ಶ್ರೀದನಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳೇ- | ಕಾದಶಸ್ಥಾನಾತ್ಮದೊಳಗಿ- |
ಛಿದ್ರದರದಿ ಸಂತುತಿಸುವವರಿಗೆ ಈ ನವಗ್ರಹವೂ || ಅದಿತೇಯರು ಸಂತ
ತಾಧಿ | ವ್ಯಾಧಿಗಳ ಪರಿಹರಿಸುತವರನು | ಕಾದುಕೊಂಡಿಹರೆಲ್ಲರೊಂದಾ
ಗೀಶನಾಜ್ಞೆಯಲೀ || ೨ ||

ಮೇದಿನಿಯ ಮೇಲುಳ್ಳ ಗೋಷ್ಠವು- | ದೋದಕಗಳೆಲ್ಲಮಲತೀ
ರ್ಥವು | ಪಾದಪಾದ್ರಿಧೌರಾತಳವು ಸುಕ್ಷೇತ್ರಜೀವಗಣಾ || ಶ್ರೀದನ ಪ್ರತಿ
ಮೆಗಳು ಇವರುಂ- | ಬೋದನವೆ ನೈವೇದ್ಯ ನಿತ್ಯದಿ | ಹಾದಿ ನಡವದೆ
ನರ್ತನಗಳೆಂದರಿತವನೆ ಯೋಗಿ || ೩ ||

ಸರ್ವದೇಶವು ಪುಣ್ಯದೇಶವು | ಸರ್ವಕಾಲವು ಪುಣ್ಯಕಾಲವು |
 ಸರ್ವಜೀವರು ದಾನಸಾತ್ರರು ಮೂರುಲೋಕದೊಳು || ಸರ್ವಮಾತು
 ಗಳೆಲ್ಲ ಮಂತ್ರವು | ಸರ್ವಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ ಪೂಜೆಯು | ಶರ್ವವಂದ್ಯನ
 ವಿಮಲಮೂರ್ತಿ ಧ್ಯಾನವುಳ್ಳವಗೆ || ೪ ||

ದೇವಖಾತ ತಟಾಕ ವಾಪಿ ಸ- | ರೋವರಗಳಭಿಮಾನಿಸುರರು
 ಕ- | ಳೇವರದೊಳಹ ರೋಮಕೂಪಗಳೊಳಗೆ ತುಂಬಿಹರು || ಆ ವಿಯ
 ದ್ಗಂಗಾದಿ ನದಿಗಳು | ಭಾವಿಸುವದೆಪ್ಪತ್ತೆರಡೆನಿಸ | ಸಾವಿರ ಸುನಾಡಿ
 ಗಳೊಳಗೆ ಪ್ರವಹಿಸುತಲಿಹನೆಂದೂ || ೫ ||

ಮೂರು ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಶೋಭಿಸ | ಈರಧಿಕ ಎಷ್ಟುತುಸಾ
 ವಿರ | ಮಾರುತಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಮಾಧವ ಪ್ರತಿದಿವಸದಲ್ಲಿ || ತಾ ರಮಿ
 ಸುತಿಹನೆಂದು ತಿಳಿದಿಹ | ಸೂರಿಗಳು ದೇವತೆಗಳವರ ಶ- | ರೀರಗಳು
 ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಅವರರ್ಚನೆಯೆ ಹರಿಪೂಜೆ || ೬ ||

ಶ್ರೀವರನಿಗಭಿಷೇಕವೆಂದರಿ- | ದೀವಸುಂಧರಿಯೊಳಗೆ ಬಲ್ಲವ- |
 ರಾವ ಜಲದಲಿ ಮಿಂದರೆಯು ಗಂಗಾದಿ ತೀರ್ಥಗಳು || ತಾನೊಲಿದು
 ಬಂದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂ- | ಡೀವವಖಿಳಾರ್ಥಗಳನರಿಯದ | ಜೀವರಮರತ
 ರಂಗಿಣಿಯನ್ನೈದಿದರು ಫಲವೇನು || ೭ ||

ನದನದಿಗಳೆಳೆಯೊಳಗೆ ಸರಿವವು | ಉದಧಿಪರಿಯಂತರದಿ ತರು
 ವಾ- | ಯದಲಿ ರಮಿಸುವವಲ್ಲಿ ತನ್ಮಯವಾಗಿ ತೋರದಲಿ || ವಿಧಿನಿಷೇಧ
 ಗಳಾಚರಿಸುವರು | ಬುಧರು ಭಗವದ್ರೂಪ ಸರ್ವ- | ತ್ರದಲಿ ಚಿಂತನೆ
 ಬರಲು ತ್ಯಜಿಸುವರಖಿಳ ಕರ್ಮಗಳ || ೮ ||

ಕಲಿಯೆ ಮೊದಲಾದಖಿಳ ದಾನವ- | ರೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಭವಾದಿ
 ದೇವ- | ಕಳು ನಿಯಾಮಕರಾಗಿ ಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಅವರವರ ||
 ಕಲುಷಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ | ಜಲರುಹೇಕ್ಷಣಗರ್ಹಿಸುತ ನಿ- |
 ಶ್ಚಲಸುಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಪೂರ್ಣರು ಸುಖಿಸರವರೊಳಗೆ || ೯ ||

ಅವ ಜೀವರೋಳಿದ್ದರಿನ್ನೇ- | ನಾವ ಕರ್ಮನ ಮಾಡಲಿನ್ನೇ- | ನಾವ
ಗುಣರೂಪಗಳುಪಾಸನೆ ಮಾಡಲೇನವರೂ || ಕಾವನಯ್ಯನ ಪರಮಸ
ತ್ವರು- | ಕಾವಲೋಕನಬಲದಿ ಚರಿಸುವ | ದೇವತೆಗಳನು ಮುಟ್ಟಲಾ
ಪವೆ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳು

|| ೧೦ ||

ಪತಿಯೊಡನೆ ಮನಬಂದ ತೆರದಲಿ | ಪ್ರತಿದಿವಸನಲಿ ರಮಿಸಿ
ಮೋದಿಸಿ | ಸುತರ ಪಡೆದಿಳೆಯೊಳು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಳೆಂದು ಕರೆಸುವಳು ||
ಕೃತಿಪತಿಕಥಾವೃತ್ತಸುಭೋಜನ | ರತಮಹಾತ್ಮರಿಗಿತರದೋಷ |
ಪ್ರತತಿಗಳು ಸಂಬಂಧಿಸುವವೇಚ್ಯತನ ದಾಸರಿಗೆ

|| ೧೧ ||

ಸೂಸಿ ಬಹ ನದಿಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ಸ- | ಹಾಸತೋರುವೆನೆಂದು
ಜಲ ಕೆದ- | ರಿಸಿದರೆ ಕೈಸೋತು ಮುಳುಗುವ ಹರಿಯ ಬಿಟ್ಟವನು ||
ಕ್ಷೇಶವೈದುವನಾದಿಯಲಿ ಸ- | ವೇಶಕ್ಲಾಪ್ತಿಯ ಮಾಡಿದುದ ಬಿ- |
ಟ್ಟಾಶೆಯಿಂದಲಿ ಅನ್ಯರಾರಾಧಿಸುವ ಮಾನವನು

|| ೧೨ ||

ನಾನು ನನ್ನದು ಯೆಂಬ ಜತಮತಿ | ಮಾನವರು ದಿನದಿನದಿ
ಮಾಡುವ | ಸ್ನಾನಜಪದೇವಾರ್ಚನೆಯು ಮೊದಲಾದ ಕರ್ಮಗಳ ||
ದಾನವರು ಶೇಷದೊಯ್ದರಲ್ಲದೆ | ತ್ರಿನಿವಾಸನು ಸ್ವೀಕರಿಸ ಮ- | ದ್ದಾನೆ
ಪಕ್ಷ ಕಪಿತ್ಥಫಲ ಭಕ್ಷಿಸಿದವೋಲಹುದು

|| ೧೩ ||

ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗುಳ್ಳವಿಳ ತೀರ್ಥ | ಕ್ಷೇತ್ರಚರಿಸಿದರೇನು ಪಾತ್ರಾ- |
ಪಾತ್ರವರಿತನ್ನಾದಿ ದಾನವ ಮಾಡಿ ಫಲವೇನು || ಗಾತ್ರ ನಿರ್ಮಲನಾಗಿ
ಮಂತ್ರ | ಸ್ತೋತ್ರಪಡಿಸಿದರೇನು ಹರಿ ಸ- | ವತ್ರಗತನೆಂದರಿಯದಲಿ
ತಾ ಕರ್ತೃವೆಂಬವನು

|| ೧೪ ||

ಕಂಡ ನೀರೊಳು ಮುಳುಗಿ ದೇಹವ | ದಂಡಿಸಿದ ಫಲವೇನು
ದಂಡ ಕ- | ಮಂಡಲಂಗಳ ಧರಿಸಿ ಯತಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ಫಲವೇನು || ಅಂಡ
ಜಾಧಿಪನಂಸಗನ ಪದ | ಪುಂಡರೀಕದಿ ಮನವಹರ್ನಿಶಿ | ಬಂಡುಣಿಯ
ಮೋಲರಿಸಿ ಸುಖಬಡದಿಪ್ಪ ಮಾನವನು

|| ೧೫ ||

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಕಥೆಗಳ । ನೋದಿಪೇಳಿದರೇನು ಸಕಲ ನಿ- ।
ಷೇಧ ಕರ್ಮವ ತೋರೆದು ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡೇನೂ ॥ ಓದನಂಗಳ
ಜರಿದು ಶ್ವಾಸ ನಿ- । ರೋಧಗೈಸಿದರೇನು ಕಾಮ । ಕ್ರೋಧವಳಿಯದೆ
ನಾನು ನನ್ನದು ಯೆಂಬ ಮಾನವನು ॥ ೧೬ ॥

ಎನು ಕೇಳಿದರೇನು ನೋಡಿದ- । ರೇನು ಓದಿದರೇನು ಪೇಳಿದ- ।
ರೇನು ಪಾಡಿದರೇನು ಮಾಡಿದರೇನು ದಿನದಿನದಿ ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಜ್ಞಾನ
ಕರ್ಮ ಸ- । ದಾನುರಾಗದಿ ನೆನದು ತತ್ತತ್ । ಸ್ಥಾನದಲಿ ತದ್ರೂಪ
ತನ್ನಾಮಕನ ಸ್ಮರಿಸದವ ॥ ೧೭ ॥

ಬುದ್ಧಿವಿದ್ಯಾಬಲದಿ ಪೇಳಿದ । ಶುದ್ಧಕಾವ್ಯವಿದಲ್ಲ ತತ್ವಸು- ।
ಪದ್ಧತಿಗಳನು ತಿಳಿದ ಮಾನವನಲ್ಲ ಬುಧರಿಂದ ॥ ಮಧ್ವವಲ್ಲಭ ತಾನೆ
ಹೃದಯದೊ- । ಳಿದ್ದು ನುಡಿದಂದದಲಿ ನುಡಿದೆನ- । ಬದ್ಧಗಳ ನೋಡ
ದಲೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟಾಬಿಪುರು ಬುಧರು ॥ ೧೮ ॥

ಕಬ್ಬಿನೊಳಗಿಹ ರಸ ವಿದಂತನಿ- । ಗಬ್ಬಬಲ್ಲದೆ ಭಾಗ್ಯಯೌವನ ।
ಮಬ್ಬಿನಲಿ ಮೈಮರೆದವಗೆ ಹರಿಸುಚರಿತಾವೃತವು ॥ ಲಭ್ಯವಾಗದು
ಹರಿಪದಾಬ್ಜದಿ । ಹಬ್ಬಿದತಿಸದ್ಭಕ್ತಿರಸ ವುಂ- । ಡುಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬಿ ಸುಖಾಬ್ಧಿ
ಯೊಳಗಾಡುವವಗಲ್ಲದಲೆ ॥ ೧೯ ॥

ಖಗವರಧ್ವಜನಂಸ್ಪ್ರಭಕುತಿಯ । ಬಗೆಯನರಿಯದ ಮಾನವರಿ
ಗಿದು । ಒಗಟೆಂದದಿ ತೋರುತಿಪ್ಪದು ಎಲ್ಲಕಾಲದಲೀ ॥ ತ್ರಿಗುಣವರ್ಜಿ
ತನಮಲಗುಣಗಳ । ಪೊಗಳಿ ಹಿಗ್ಗುವ ಭಾಗವತರಿಗೆ । ಮಿಗೆಭಕುತಿ
ಸುಜ್ಞಾನ ಸುಖವಿತ್ತವರ ರಕ್ಷಿಪುದು ॥ ೨೦ ॥

ಪರಮತತ್ವರಹಸ್ಯವಿದು ಭೂ- । ಸುರರು ಕೇಳ್ವದು ಸಾದರದಿ ನಿ- ।
ಸ್ಮರಿಗಳಿಗೆ ಮೂಢರಿಗೆ ಪಂಡಿತಮಾನಿಸಿತುನರಿಗೆ । ಅರಸಿಕರಿದು
ಪೇಳ್ವದಲ್ಲನ- । ವರತಭಗವತ್ಪಾದಯುಗಳಾಂ- । ಬುರುಹಮಧುಕರರಿ
ನಿಸುವರಿಗರುಪುವದು ಮೋದದಲೀ ॥ ೨೧ ॥

ಲೋಕವಾರ್ತೆಯಿದಲ್ಲ ಪರಲೋ- । ಕೈಕನಾಥನ ವಾರ್ತೆಕೇಳ್ವರೆ ।
ಕಾಕುಮನುಜರಿಗಿದು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸೊಗಸುವುದೇ ॥ ಕೋಕನದ
ಪರಿಮಳವು ಪಟ್ಟದ । ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂದದಲಿ ಜಲಚರ । ಭೇಕ ಬಲ್ಲದೆ
ಇದರ ರಸ ಹರಿಭಕ್ತಗಲ್ಲದಲೆ ॥ ೨೨ ॥

ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನ ರಹಿತ ಸಕಲೇ- । ಸ್ವಪ್ರದಾಯಕ ಸರ್ವಗುಣ
ವೂ- । ಣಪ್ರಮೇಯ ಜರಾಮರಣವರ್ಜಿತ ವಿಗತಶೋಕಾ ॥ ವಿಸ್ತ
ತಮ ವಿಶ್ವಾತ್ಮ ಘೃಣಿಸೂ- । ಯಪ್ರಕಾಶಾನಂತಮಹಿಮ ಘೃ- । ತ
ಪ್ರತೀಕಾರಾಧಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜ ಸುರರಾಜಾ ॥ ೨೩ ॥

ವನಚರಾದ್ರಿಧರಾಧರನೆ ಜಯ । ಮನುಜವ್ಯಗವರನೇಷ ಜಯ
ವಾ- । ಮನ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮದೇವ ಜಯ ಭೃಗುರಾಮ ಭೂಮ ಜಯ ॥
ಜನಕಜಾವಲ್ಲಭನೆ ಜಯ ರು- । ಗೃಣಿಮನೋರಥಸಿದ್ಧಿದಾಯಕ । ಜಿನ
ವಿಮೋಹಕ ಕಲಿವಿದಾರಣ ಜಯ ಜಯಾರಮಣ ॥ ೨೪ ॥

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಾತ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಕ- । ರಾರ್ಚಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜ ಸುಮ
ನಸ । ಪ್ರೋಚ್ಚಸನ್ಮಂಗಳದ ಮಧ್ವಾಂತಃಕರಣರೂಢಾ ॥ ಅಚ್ಯುತ ಜಗ
ನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲ । ನಿಚ್ಚ ಮೆಚ್ಚಿದ ಜನರ ಬಿಡ ಕಾ- । ಡ್ಗಿಚ್ಚುಗೊಂಡಾರ
ಣ್ಯದೊಳು ಗೋಗೋಪರನು ಕಾಯ್ದ ॥ ೨೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಗಂಕ್ಕೆ ಪದ ೩೦೨ಕ್ಕೆ ಸರ್ವಪ್ರತೀಕಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೧೧. ಧ್ಯಾನಪ್ರಕ್ರಿಯಾಸಂಧಿ.

(ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಸಂಧಿ)

ಇದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದವ ನಿಷ್ಕಾಮಕರ್ಮ ಮಾಡುವ ವಿಧಿಯೂ, ವೇದದಲ್ಲಿಯ ನಾದಿಗಳ ವಿಚಾರವೂ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ನಿಯಾಮಕ ಕ್ರಮವೂ, ವ್ಯತಿರೇಕ ಪೂಜಾಕ್ರಮವೂ, ಪ್ರತಿನೂಪೂಜಾ ಗೋಳಕಗಳ ವಿಚಾರವೂ, ಹೇಳುವರಲ್ಲದೆ, ದಾರಾಸತ್ಯಾದಿಗಳೇ ಗತಿಸ್ತದರೆಂತ ತಿಳಿಯಕೂಡದು, ಸರ್ವತ್ರಗತ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಇಷ್ಟದಾಯಕನೆಂತ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

॥ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಪರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಸಾರ ಗುರುಗಳ । ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಹೇಳುವೆ ।
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದವನಿ ಕೇಳುವುದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಹೌದುಕೆಯ ಕಂಟಕ ಸಿಕತೆ ಮೊದ- । ಲಾದವನುದಿನ ಬಾಧಿ
ಸುವವೇ- । ಕಾದಶೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಬಿಡದೆ ಹೃಷೀಕಪನ ಮೂರ್ತಿ ॥
ಸಾದರದಿ ನೆನವವನು ಯೇನಪ- । ರಾಧಗಳ ಮಾಡಿದರು ಸರಿಯೆ
ನಿ- । ರೋಧಗೃಹವು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಕೆ ದುರಿತರಾಶಿಗಳು ॥ ೧ ॥

ಹಗಲು ನಂದಾದೀಪದಂದದಿ । ನಿಗಮವೇದ್ಯನ ಪೂಜಿಸುತ
ಕೈ- । ಮುಗಿದು ನಾಲ್ಕರೊಳೊಂದು ಪುರುಷಾರ್ಥವನು ಬೇಡದಲೆ ॥
ಜಗದುದರ ಕೊಟ್ಟದನು ಭುಂಜಿಸು । ಮಗ ಮಡದಿ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಾ
ತ್ಮಾ । ದಿಗಳು ಭಗವದಧೀನವೆಂಬಡಿದಿಗಿ ನೆನವುತಿರೂ ॥ ೨ ॥

ಅಸ್ವತಂತ್ರನು ಜೀವ ಹರಿ ಸ- । ವಸ್ವತಂತ್ರನು ನಿತ್ಯಸುಖ
ಮಯ । ನಿಃಸ್ವಬದ್ಧಾಲ್ಪಜ್ಞಶಕ್ತಿ ಮುದುಃಖನಿರ್ವಿಣ್ಣಾ ॥ ಹ್ರಸ್ವದೇಹಿ
ಸನಾಥ ಜೀವನು । ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ ಕರ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಸ- । ರಸ್ವತೀಶಾದ್ಯಮ
ರನುತ ಹರಿಯೆಂದು ಕೊಂಡಾಡು ॥ ೩ ॥

ಮತ್ತೆ ವಿಶ್ವಾದ್ಯೈಂಟುರೂಪೊಂ- । ಭತ್ತರಿಂದಲಿ ವೆಚ್ಚಿಸಲು ಎ- ।
ಪ್ಪತ್ತೆರಡು ರೂಪಗಳಹವು ಮೊಂದೊಂದೆ ಸಾಹಸ್ರಾ ॥ ಪೃತ್ವೃಧಕು
ನಾಡಿಗಳೊಳಗೆ ಸ- । ಮೋತ್ತಮನ ತಿಳಿಯೆಂದು ಭೀಷ್ಮನು । ವಿಸ್ತರಿ
ಸಿದನು ಧರ್ಮತನಯಗೆ ಶಾಂತಿಪರ್ವದಲಿ ॥ ೪ ॥

ಎಂಟುಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಳಗೆ ವಿಶ್ವಾ- । ದೈಂಟು ರೂಪದಲಿದು ಭಕ
ತರ । ಕಂಟಕವ ಪರಿಹರಿಸುತಲಿ ಪಾಲಿಸುವ ಪ್ರತಿದಿನದಿ ॥ ನೆಂಟಿನಂದದಿ
ಎಡೆಬಿಡದೆ ಮೈ- । ಕುಂಠರಮಣನು ತನ್ನವರ ನಿ- । ಪ್ಪಂಟಕ ಸುಮಾ
ರ್ಗದಲಿ ನಡೆಸುವ ದುರ್ಜನರ ಬಡುವ ॥ ೫ ॥

ಸ್ವರಮಣನು ಶಕ್ತ್ಯಾದಿರೂಪದಿ । ಕರಣವಾನಿಗಳೊಳಗೆ ನೆಲಸಿ- ।
ದ್ವರವಿದೂರನು ಸ್ಥೂಲವಿಷಯಗಳುಂಡುಣಿಸ ನಿತ್ಯಾ ॥ ಅರಿಯದಲೆ
ತಾನುಂಬೆನೆಂಬವ । ನಿರಯಗಳನುಂಬುವನು ನಿಶ್ಚಯ । ಮರಳಮರಳ
ಭವಾಟವಿಯು ಸಂಚರಿಸಿ ಬಳಲುವನು ॥ ೬ ॥

ಸುರುಚಿ ರುಚಿರ ಸುಗಂಧ ಶುಚಿಯೆಂ- । ದರಿತಿಹನು ಪದ್ರಸಗ
ಳೊಳು ಹ- । ನ್ನಿರಡುರೂಪದಲಿಪ್ಪ ಶ್ರೀಭೂದುರ್ಗಿಯರ ಸಹಿತ ॥ ಸ್ವರಮ
ಣನು ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಸಾ- । ವಿರ ಸವಾರನ ರೂಪದೊಳಗಿ- । ದ್ವುರುಪ
ರಾಕ್ರಮ ಕರ್ತೃಯೆನಿಸುವ ನಾಡಿಯೊಳಗಿದ್ದು ॥ ೭ ॥

ನಿನ್ನ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ನೆನವವ- । ರನ್ಯಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದರು ಸರಿ ।
ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳೆನಿಸುವವು ಸಂದೇಹವಿನ್ನಿಲ್ಲ ॥ ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಿಸದೆ ಸ್ನಾನ
ಜಪಹೋ- । ಮಾನ್ನವಸ್ತ್ರ ಗಜಾಶ್ವ ಭೂಧನ । ಧಾನ್ಯ ಮೊದಲಾದಖಳ
ದಾನವ ಮಾಡಿ ಫಲವೇನು ॥ ೮ ॥

ಇಷ್ಟಭೋಗ್ಯಪದಾರ್ಥದೊಳು ಶಿಪಿ- । ವಿಷ್ಣುನಾಮದಿ ಸರ್ವಜೀ
ವರ । ತುಷ್ಟಿಬದಿಸುವ ವಿನದಿನದಿ ಸುತುಷ್ಟ ತಾನಾಗಿ ॥ ಕೋಷ್ಠದೊಳು
ನೆಲಸಿದ್ದು ರಸಮಯ । ಪುಷ್ಟಿಯೈದಿಸುತಂದ್ರಿಯಗಳೊಳು । ಪ್ರೇಷನಾ
ಗಿದ್ದೆಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳುಂಬ ತಿಳಿಸದಲೆ ॥ ೯ ॥

ಕಾರಕಾಹ್ವಯ ಜ್ಞಾನಕರ್ಮ । ಪ್ರೇರಕನು ತಾನಾಗಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ।
ತೋರುವನು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಾಧಿಪರೊಳಗೆ ನೆಲಸಿದು ॥ ಮೂರುಗು
ಣಮಯ ದ್ರವ್ಯ ತದಾ- । ಕಾರ ತನ್ನಾಮದಲಿ ಕರೆಸುವ । ತೋರಿ
ಕೊಳ್ಳದೆ ಜನರ ನೋಹಿಸ ಮೋಹಕಲ್ಪಕನು ॥ ೧೦ ॥

ದ್ರವ್ಯವೆನಿಸುವ ಭೂತ ಮಾತ್ರದೊ- । ಳವ್ಯಯನು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿ
ಯಗಳೊಳು । ಭವ್ಯ ಸತ್ವಿಯನೆನಿಸ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳೊಳಗಿದ್ದು ॥
ಸ್ತವ್ಯಕಾರಕನೆನಿಸಿ ಸುಖಮಯ । ಸೇವ್ಯ ಸೇವಕನೆನಿಸಿ ಜಗದೊಳು ।
ಹವ್ಯವಾಹನನರಣಿಯೊಳಗಿಪ್ಪಂತೆ ಇರುತಿಪ್ಪಾ ॥ ೧೧ ॥

ಮನಸೆ ಮೊದಲಾದಿಂದ್ರಿಯಗಳೊಳ- । ಗನಿಲದೇವನು ಶುಚಿ
ಯೆನಿಸಿಕೊಂ- । ಡನವರತ ನೆಲಸಿಪ್ಪ ಶುಚಿಷದ್ಭೋತನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ತನು
ವಿನೊಳಗಿಪ್ಪನು ಸದಾ ವಾ- । ಮನ ಹೃಷೀಕೇಶಾಖ್ಯರೂಪದ- । ಲನುಭ
ವಕೆ ತಂದಿವ ವಿಷಯಜಸುಖವ ಜೀವರಿಗೆ ॥ ೧೨ ॥

ಪ್ರೇರಕಪ್ರೇರ್ಯರೊಳು ಪ್ರೇರ್ಯ । ಪ್ರೇರಕನು ತಾನಾಗಿ ಹರಿ
ನಿ- । ವೈರದಿಂದ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ತನ್ನಾಮರೂಪದಲಿ ॥ ತೋರಿಕೊಳ್ಳದೆ
ಸರ್ವರೊಳು ಭಾ- । ಗೀರಥೀಜನಕನು ಸಕಲ ವ್ಯಾ- । ಪಾರಗಳ ತಾ
ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ ನೋಡಿ ನಗುತಿಪ್ಪಾ ॥ ೧೩ ॥

ಹರಿಯೆ ಮುಖ್ಯ ನಿಯಾಮಕನು ಎಂ- । ದರಿದು ಪುಣ್ಯಪುಣ್ಯ
ಹರುಷಾ ಮರುಷ ಲಾಭಾಲಾಭ ಸುಖದುಃಖಾದಿ ದ್ವಂದ್ವಗಳಾ ॥ ನಿರುತ
ಅವನಂಘ್ರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ । ನರಕಭೂಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದಿ । ಕರಣ ನೀ
ಯಾಮಕನ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ನೆನವುತಿರಾ ॥ ೧೪ ॥

ಮಾಣವಕ ತತ್ಪಲಗಳನುಸಂ । ಧಾನವಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮಗಳ ಸ್ವೇ- ।
ಚ್ಚಿನುಸಾರದಿ ಮಾಡಿ ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನದಿ ॥ ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ
ವಿಧಿವಿಪೇಧಗ- । ಕೇನು ನೋಡದೆ ಮಾಡು ಕರ್ಮ ಪ್ರ- । ಧಾನ ಪುರು
ಷೇಶನಲಿ ಭಕುತಿಯ ಬೇಡು ಕೊಂಡಾಡು ॥ ೧೫ ॥

ಹಾನಿ ವೃದ್ಧಿ ಜಯಾಪಜಯಗಳು । ಏನು ಕೊಟ್ಟದ ಭುಂಜಿಸುತ
ಲ- । ಕ್ಷೈನಿವಾಸನ ಕರುಣವನೆ ಸಂಪಾದಿಸನುದಿನದೀ ॥ ಜ್ಞಾನಸುಖ
ಮಯ ತನ್ನವರ ಪರ- । ಮಾನುರಾಗದಿ ಸಂತಯಿಸ ದೇ- । ಹಾನುಬಂ
ಧಿಗಳಂತೆ ಒಳಹೊರಗಿದ್ದು ಕರುಣಾಳೂ ॥ ೧೬ ॥

ಆ ಪರಮ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳೊಳು । ವ್ಯಾಪಕನು ತಾನಾಗಿ ವಿಷ
ಯವ । ತಾ ಪಂಗ್ರಹಿಸುವನು ತಿಳಿಸದೆ ಸರ್ವಜೀವರೊಳೂ ॥ ಪಾಪರ
ಹಿತ ಪುರಾಣಪುರುಷ ಸ- । ವಿಾಪದಲಿ ನೆಲಿಸಿದ್ದು ನಾನಾ । ರೂಪಧಾ
ರಕ ತೋರಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಳ್ವ ॥ ೧೭ ॥

ಖೇಚರರು ಭೂಚರರು ವಾರಿನಿ । ಶಾಚರರೊಳಿದ್ದವರ ಕರ್ಮಗ- ।
ಳಾಚರಿಸುವನು ಘನಮಹಿಮ ಪರಮಾಲ್ಪನೋಪಾದೀ ॥ ಗೋಚರಿಸನು
ಬಹುಪ್ರಕಾರಾ- । ಲೋಚನೆಯ ಮಾಡಿದರು ಮನಸಿಗೆ । ಕೇಚಕಾರಿ
ಪ್ರೀಯ ಕವಿಜನಗೇಯ ಮಹರಾಯಾ ॥ ೧೮ ॥

ಒಂದೆ ಗೋತ್ರಪ್ರವರ ಸಂಧ್ಯಾ- । ವಂದನೆಗಳನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಂ
ತಕೆ । ತಂದೆತನಯರು ಬೇರೆ ತಮ್ಮಯ ಪೆಸರುಗೊಂಬಂತೆ ॥ ಒಂದೆ
ದೇಹದೊಳಿದ್ದು ನಿಂದ್ಯಾ- । ನಿಂದ್ಯಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ । ಇಂದಿ
ರೇಶನು ಸರ್ವಜೀವರೊಳೇಶನೆನಿಸುವನೊ ॥ ೧೯ ॥

ಕಿಟ್ಟಗಟ್ಟದ ಲೋಹ ಪಾವಕ । ಸುಟ್ಟು ವಿಂಗಡ ಮಾಡುವಂತೆ
ಘ- । ರಟ್ಟ ವ್ರೀಹಿಯೊಳಪ್ಪ ತಂಡುಲ ಕಡೆಗೆ ತೆಗೆವಂತೆ । ವಿಟ್ಟಲಾ
ಎಂದೊಮ್ಮೆ ಮೈಮರ- । ದಟ್ಟಹಾಸದಿ ಕರೆಯೆ ದುರಿತಗ- । ಳಟ್ಟಿಳಿಯ
ಬಿಡಿಸಿವನ ತನ್ನೊಳಗಿಟ್ಟು ಸಲಹುವನು ॥ ೨೦ ॥

ಜಲಧಿಯೊಳು ಸ್ವೇಚ್ಛಾನುಸಾರದಿ । ಜಲಚರಪ್ರಾಣಿಗಳು ತ
ತ್ತತ್ ॥ ಸ್ಥಳಗಳಲಿ ಸಂತೋಷಬಡುತಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ ॥ ನಳಿನನಾ
ಭನೊಳಬ್ಜಭವ ಮು- । ಪೊಳಲಾರಿಗ ಮೈಗಣ್ಣ ಮೊದಲಾ- । ಧಲವು
ಜೀವರ ಗಣವು ವರ್ತಿಸುತಿಹದು ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ೨೧ ॥

ವಾಸುದೇವನು ಒಳಹೊರಗೆ ಯಾ- । ಭಾಸಕನು ತಾನಾಗಿ ಬಿಂಬ
ಪು- । ಕಾಶಿಸುವ ತದ್ರೂಪ ತನ್ನಮದಲಿ ಸರ್ವತ್ರಾ ॥ ಈ ಸಮನ್ವ
ಯವೆಂದೆನಿಸ ಸದು- । ಪಾಸನೆಯ ಗೈವವನು ಮೋಕ್ಷಾ- । ಸ್ವೇಷಿಗಳೊ
ಳುತ್ತಮನು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನವನಿಯೊಳು ॥ ೨೨ ॥

ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುಗಳೊಳಗೆ ಯೋಗ್ಯಾ- । ಯೋಗ್ಯ ರಸಗಳನರಿತು
ಯೋಗ್ಯಾ- । ಯೋಗ್ಯರಲಿ ನೆಲಸಿಪ್ಪ ಹರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸನುದಿನದಿ ॥
ಭಾಗ್ಯಬಡತನ ಬರಲು ಹಿಗ್ಗದೆ । ಕುಗ್ಗಿಸೊರಗದೆ ಸದ್ಭಕ್ತಕುತಿ ವೈ- । ರಾಗ್ಯ
ಗಳನೇ ಮಾಡು ನೀ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನೆನಿಸದಲೆ ॥ ೨೩ ॥

ಸ್ಥಳಜಲಾದ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ । ಫಲ ಸುಪುಷ್ಪಜಗಂಧ ರಸ ಶ್ರೀ-
ತುಲಸಿ ಮೊದಲಾದಖಳ ಪೂಜಾಸಾಧನಪದಾರ್ಥ ॥ ಹಲವುಬಗೆಯಿಂದ
ರ್ಪಿಸುತ ಬಾಂ- । ಬೊಳೆಯ ಜನಕಗೆ ನಿತ್ಯನಿತ್ಯದಿ । ತಿಳಿವುದಿವು ವ್ಯತಿ
ರೇಕಪೂಜೆಗಳೆಂದು ಕೋವಿದರೂ ॥ ೨೪ ॥

ಶ್ರೀಕರನ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಅವ- । ಶೋಕಿಸುತಗುಣರೂಪಕ್ರಿಯ
ವ್ಯತಿ- । ಶೇಕ ತಿಳಿಯದಲನ್ವಯಿಸು ಬಿಂಬನಲಿ ಮರೆಯದಲೆ ॥ ಸ್ವೀಕರಿ
ಸುವನು ಕರುಣದಿಂದ ನಿ- । ರಾಕರಿಸದೆ ಕೃಪಾಳು ಭಕ್ತರ । ಶೋಕಗಳ
ಪರಿಹರಿಸಿ ಸುಖವಿತ್ತನವರತ ಪೊರೆವಾ ॥ ೨೫ ॥

ಇನಿತು ವ್ಯತಿರೇಕಾನ್ವಯಗಳೆಂ- । ದೆನಿಸ ಪೂಜಾವಿಧಿಗಳನೆ ತಿಳಿ- ।
ದನಿಮಿಷೇಶನ ತೃಪ್ತಿಬಡಿಸುತಲಿರು ನಿರಂತರದಿ ॥ ಘನಮಹಿಮ ಕೈ
ಕೊಂಡು ಸ್ಥಿತಿಮೃತಿ । ಜನುಮಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ಸೇವಕ । ಜನರೊಳಿಟ್ಟ
ನಂದಬಡಿಸುವ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೂ ॥ ೨೬ ॥

ಜಲಜನಾಭನಿಗರಡು ಪ್ರತಿಮೆಗ- । ಲಿಲೆಯೊಳಗೆ ಜಡಜೇತನಾ
ತೃಕ । ಚಲದೊಳಿರ್ಬಗೆ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಭೇದದಲಿ ಜಡದೊಳಗೇ ॥ ತಿಳಿವ
ದಾಹಿತಪ್ರತಿಮೆ ಸಹಜಾ- । ಚಲಗಳೆಂದಿರ್ಬಗೆ ಪ್ರತೀಕದಿ । ಲಲಿತ
ಪಂಚತ್ರಯ ಸುಗೋಳಕವರಿತು ಭಜಿಸುತಿರು ॥ ೨೭ ॥

ವಾರಿಜಾಸನ ವಾಯು ವೀಂದ್ರ ಉ- । ಮಾರಮಣ ನಾಕೇಶ ಸ್ಮರ
ಹಂ- । ಕಾರಿಕ ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳು ಪುರುಷರ ಕಳೇವರದಿ ॥ ತೋರಿಕೊಳದ
ನಿರುದ್ಧದೋಷವಿ- । ದೂರನಾರಾಯಣನ ರೂಪಶ- । ರೀರಮಾನಿಗ
ಳಾಗಿ ಭಜಿಸುತ ಸುಖವ ಕೊಡುತಿಹರು ॥ ೨೮ ॥

ಸಿರಿ ಸರಸ್ವತಿ ಭಾರತೀ ಸೌ- । ಪರಣಿ ವಾರುಣಿ ಪಾರ್ವತೀ
ಮುಖ- । ರಿರುತಿಹರು ಸ್ತ್ರೀಯರೊಳಗಭಿಮಾನಿಗಳು ತಾವೆನಿಸಿ ॥ ಅರುಣ
ವರ್ಣನಿಭಾಂಗ ಶ್ರೀಸಂ- । ಕರುಷಣ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರೂಪಗ- । ಲಿರುಳುಹ
ಗಲೂಪಾಸನೆಯ ಗೈಯುತಲೆ ನೋದಿಸರು ॥ ೨೯ ॥

ಕೃತಪ್ರತೀಕದಿ ಟಂಕಿಭಾರ್ಗವ । ಹುತವಹಾನಿಲಮುಖ್ಯದಿವಿ
ಜರು । ತುತಿಸಿಕೊಳುತಭಿಮಾನಿಗಳು ತಾವಾಗಿ ನೆಲಸಿದ್ದು ॥ ಪ್ರತಿ
ದಿವಸ ಶ್ರೀತುಳಸಿಗಂಧಾ- । ಕ್ಷತೆ ಕುಸುಮಫಲದೀಪ ಪಂಚಾ- ।
ಮೃತದಿ ಪೂಜಿಸ ಭಜಕರಿಗೆ ಕೊಡುತಿಹರು ಪುರುಷಾರ್ಥ ॥ ೩೦ ॥

ನಗಗಳಭಿಮಾನಿಗಳೆನಿಸ ಸುರ- । ರುಗಳು ಸಹಜಾಚಲಗಳಿಗೆ
ಮಾ- । ನಿಗಳೆನಿಸಿ ಶ್ರೀನಾಸುದೇವನ ಪೂಜಿಸುತಲಿಹರು ॥ ಸ್ವಗತಭೇದ
ವಿವರ್ಜಿತನ ನಾ- । ಲ್ಪಿಗೆ ಪ್ರತೀಕದಿ ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸೆ । ವಿಗತ ಸಂಸಾ
ರಾಬ್ಧಿ ದಾಂಟಿಸಿ ಮುಕ್ತರನು ಮಾಳ್ವೆ ॥ ೩೧ ॥

ಆವ ಕ್ಷೇತ್ರಕೆ ಪೋದರೇನಿ- । ನ್ನಾವ ತೀರ್ಥದಿ ಮುಳುಗಲೇನಿ- ।
ನ್ನಾವ ಜಸತಪಹೋಮದಾನವ ಮಾಡಿ ಫಲವೇನು ॥ ಶ್ರೀವರಜಗ
ನ್ನಾಥವಿಠಲನ । ಈ ವಿಧದಿ ಜಂಗಮವು ಸ್ಥಾವರ । ಜೀವರೊಳು ಪರಿ
ಪೂರ್ಣನೆಂದರಿಯದಿಹ ಮಾನವರೂ ॥ ೩೨ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೩೪ಕ್ಕೆ ಧ್ಯಾನಪ್ರಕ್ರಿಯಾಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

೧೨. ನಾಡಿಪ್ರಕರಣಸಂಧಿ.

ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಡಿಗತನದನದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಮಾನವಾದಂಥ ಪಟ್ಟಿಂಶತ್ ಹಸ್ತ ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತನಾದ ಅತ್ಮಾಖ್ಯಾಬಿಂಬನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಪುರುಷನು ಸಮಸ್ತ ನದಿನದಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದ ಫಲಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಭಗವದ್ರೂಪಗಳನ್ನು ಕಾಣುವನೆಂಬ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಹಯಗ್ರೀವಾಯ ನಮಃ ||

೦೧ಗ ತೋಡಿ, ಅಭಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ವಾಸುದೇವನು ಪ್ರಾಣಮುಖತ- | ತ್ವೇಶರಿಂದಲಿ ಸೇವೆಕೈಕೊಳು- |
ತೀಶರೀರದೊಳಿಪ್ಪ ಮೂವತ್ತಾರು ಸಾಹಸ್ರಾ || ಈ ಸುನಾಡಿಗಳೊಳಗೆ
ಶ್ರೀಭೂ- | ವಾಸಮೇತ ವಿಹಾರಗೈವ ಪ- | ರೇಶನಮಲ ಸುಮೂರ್ತಿ
ಗಳ ಚಿಂತಿಸುತ ಹಿಗ್ಗುತಿರು || ೧ ||

ಚರಣಗಳೊಳಿಹ ನಾಡಿಗಳು ಪ- | ನೈರಡುಸಾವಿರ ಮಧ್ಯದೇಹ
ದೊ- | ಳಿರುತಿಹವು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಬಾಹುಗಳೊಳಗೆ ಈರೆರಡು || ಶಿರದೊ
ಳಾರು ಸಹಸ್ರ ಚಿಂತಿಸಿ | ಇರುಳುಹಗಲಭಿಮಾನಿ ದಿವಿಜರ- | ನರಿತು
ಪಾಸನೆಗೈವರಿಳೆಯೊಳು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳು || ೨ ||

ಬೃಹತಿನಾಮಕ ವಾಸುದೇವನು | ವಹಿಸಿ ಸ್ತ್ರೀರೂಪಗಳ ದೋಷ
ವಿ- | ರಹಿತ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡುಸಾವಿರ ನಾಡಿಗಳೊಳಿದ್ದು || ದ್ರುಹಿಣ ಮೊದ
ಲಾದಮರ ಗಣಸ- | ನೈಹಿತ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಹ- | ಮಹಿಮ ಸಂ
ತ್ಯೆಸುವನು ಸಂತತ ಪರಮಕರುಣಾಳು || ೩ ||

ನೂರುವರುಷಕೆ ದಿನಸ ಮೂವ- । ತ್ತಾರುಸಾವಿರವಹವು ನಾಡಿ
ಶ- । ರೀರದೊಳಗಿನಿತಿಹವು ಯೆಂದರಿತೊಂದು ದಿನಸದಲಿ ॥ ಸೂರಿಗಳ
ಸತ್ಕರಿಸಿದವ ಪ್ರತಿ । ವಾರದಲಿ ದಂಪತಿಗಳರ್ಚನೆ । ತಾ ರಚಿಸಿದವ
ಸತ್ಯ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂದೆಂದು ॥ ೪ ॥

ಚತುರವಿಂಶತಿ ತತ್ವಗಳು ತ- । ತ್ವತಿಗಳೆವಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಮುಖ
ದೇ- । ವತೆಗಳನುದಿನ ಪ್ರತಿಪ್ರತೀನಾಡಿಗಳೊಳಿರುತ್ತಿದುರ್ ॥ ಚತುರದಶ
ಲೋಕದೊಳು ಜೀವ । ಪ್ರತತಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಶಾ- । ಶ್ವತನ ತತ್ತ್ವ
ತ್ಸನ್ನದಲಿ ನೋಡುತಲೆ ಮೋದಿಸರೂ ॥ ೫ ॥

ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು ಸದಾ ಎ- । ಪ್ಪತ್ತೆರಡುಸಾಹಸ್ರದೊಳು ಮೂ- ।
ವತ್ತು ನಾಲಕುಲಕ್ಷದೈವತ್ತಾರುಸಾಹಸ್ರಾ ॥ ಚಿತ್ತ್ವಕೃತಿಯೊಡಗೂಡಿ
ಪರಮಸು- । ನಿತ್ಯ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ಭಕ್ತರ । ತೆತ್ತಿಗನು ತಾನಾಗಿ ಸರ್ವ
ತ್ರದಲಿ ಸಂತ್ಯೆಪಾ ॥ ೬ ॥

ಮಣಿಗಳೊಳಗಿಹ ಸೂತ್ರದಂದದಿ । ಪ್ರಣವಸಾಧ್ಯನು ಸರ್ವಚೇ
ತನ । ಗಣದೊಳಿದ್ದನವರತ ಸಂತ್ಯೆಸುವನು ತನ್ನವರ ॥ ಪ್ರಣತಕಾಮದ
ಭಕ್ತಚಿಂತಾ- । ಮಣಿ ಚಿದಾನಂದೈಕದೇಹನು । ಅಣುಮಹದ್ಗತನಲ್ಪ
ರೋಪಾದಿಯಲಿ ನೆಲಸಿಪ್ಪ ॥ ೭ ॥

ಈ ಸುಷುಮ್ನಾದ್ಯಖಿಳನಾಡೀ । ಕೋಶನಾಭೀಮೂಲದಲಿ ವೃಷ- ।
ಣಾಸನದ ವ ಧ್ಯದಲಿ ಇಪ್ಪುದು ತುಂದಿನಾಮದಲಿ ॥ ಆ ಸರೋಜಾಸನ
ಮುಖರು ಮೂ- । ಲೇಶನಾನಂದಾದಿ ಸುಗುಣೋ- । ಪಾಸನೆಯ ಗೈವು
ತಲಿ ದೇಹಗಳೊಳಗೆ ಇರುತಿಹರು ॥ ೮ ॥

ಸೂರಿಗಳು ಚಿತ್ತೈಸುವದು ಭಾ- । ಗೀರಧಿಯೆ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥ
ಗ- । ಳೀರಧಿಕಯೆಪ್ಪತ್ತಸಾವಿರ ನಾಡಿಯೊಳಗಿಹವೂ ॥ ಈ ರಹಸ್ಯವನ
ಲ್ಪಜನರಿಗೆ । ತೋರಿ ಪೇಳದೆ ನಾಡಿನದಿಯೊಳು । ಧೀರರನುದಿನ ಮಜ್ಜ
ನವ ಮಾಡುತಲಿ ಸುಖಿಸುವರು ॥ ೯ ॥

ತಿಳಿವದೀದೇಹದೊಳಗಿಹ ಯೆಡ । ಬಲದ ನಾಡಿಗಳೊಳಗೆ ದಿವಿ
ಜರು । ಜಲಜಸಂಭವ ನಾಯುವಾಣ್ಯಾದಿಗಳು ಬಲದಲ್ಲಿ ॥ ಎಲರುಣೆಗೆ
ವಿಹಗೇಂದ್ರ ಚಳಿವೆ- । ಟ್ಟಳಿಯ ಪಣ್ಣಹಿಸಿಯರು ವಾರುಣಿ । ಕುಲಶ
ಧರ ಕಾವಾದಿಗಳು ಎಡಭಾಗದೊಳಗಿಹರು ॥ ೧೦ ॥

ಇಕ್ಕಲದೊಳಿಹ ನಾಡಿಯೊಳು ದೇ- । ವರ್ಕಳಿಂದೊಡನಾಡು
ತಲಿ ಪೊಂ- । ಬಕ್ಕಿದೇರನು ಜೀವರಧಿಕಾರಾನುಸಾರದಲಿ ॥ ತಕ್ಕಸಾಧನ
ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸು- । ತಕ್ಕರದಿ ಸಂತ್ಯೆಪ ಭಕತರ । ದಕ್ಕಗೊಡನಸುರ
ರ್ಗಿ ಸತ್ಪುಣ್ಯಗಳನಪಹರಿಸಾ ॥ ೧೧ ॥

ತುಂದಿವಿಡಿದಾ ಶಿರದ ಪರಿಯಂ- । ತೊಂದೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಯಿಹದು
ತಾವರೆ । ಕಂದನಿಹನದರೊಳಗೆ ಅದಕೀರೈದು ಶಾಖೆಗಳೂ ॥ ಒಂದಧಿಕ
ದಶಕರಣಗಳು ಸಂ- । ಬಂಧಗೈವಿಹವಲ್ಲಿ ರವಿಶಶಿ । ಸಿಂಧನಾಸತ್ಯಾದಿ
ಗಳು ನೆಲೆಗೊಂಡಿಹರು ಸತತಾ ॥ ೧೨ ॥

ಪೊಕ್ಕಳಡಿವಿಡಿದೊಂದೆ ನಾಡಿಯು । ಸುಕ್ಕದಲೆ ಧಾರಾಳರೂಪದಿ ।
ಸಿಕ್ಕಿಹದು ನಡುದೇಹದೊಳಗೆ ಸುಷುಮ್ನನಾಮದಲಿ ॥ ರಕ್ಕಸರನೊಳ
ಪೊಗಗೊಡದೆ ದಶ । ದಿಕ್ಕಿನೊಳಗೆ ಸವಿಾರದೇವನು । ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಮತ್ತೊ
ಬ್ಬರನು ಸಂಚರಿಸ ದೇಹದೊಳು ॥ ೧೩ ॥

ಇನಿತು ನಾಡೀಶಾಖೆಗಳು ಈ । ತನುವಿನೊಳಗಿಹವೆಂದು ಏಕಾ- ।
ತ್ವನು ದ್ವಿಸಪ್ತತಿ ಸಾವಿರಾತ್ಮಕನಾಗಿ ನಾಡಿಯೊಳೂ ॥ ವನಿತೆಯಿಂದೊಡ
ಗೂಡಿ ನಾರಾ- । ಯಣ ದಿವಾರಾತ್ರೆಯೊಳಗೀಸರಿ । ವನಜಜಾಂಡದೊ
ಳಖಿಳ ಜೀವರೊಳಿದ್ದು ಮೋಹಿಸುವಾ ॥ ೧೪ ॥

ದಿನದಿನದಿ ವರ್ಧಿಸುವ ಕುಮುದಾ- । ಪ್ತನ ಮಯೂಖದ ಸೊಬಗು
ಗತಲೋ- । ಜನ ವಿಲೋಕಿಸಿ ಮೋದಬಡಬಲ್ಲನೆ ನಿರಂತರದಿ ॥ ಕುನ
ರಗೀ ಸುಕಥಾವ್ಯತದ ಭೋ- । ಜನದ ಸುಖ ದೊರಕುವದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ಮನೊಹರನ ಸದ್ಗುಣವ ಕೀರ್ತಿಪ ಭಕತಗಲ್ಲದೆ ॥ ೧೫ ॥

ಈ ತನುವಿನೊಳಗಿಹವು ಮೋತ- । ಮೋತರೂಪದಿ ನಾಡಿಗಳು
ಪುರು- । ಹೂತಮುಖರಲ್ಲಿಹರು ತಮ್ಮಿಂದಧಿಕರೊಡಗೂಡಿ ॥ ಭೀತಿಗೊ
ಳಿಸುತ ದಾನವರ ಸಂ- । ಧಾತನಾಮಕ ಹರಿಯ ಗುಣ ಸಂ- । ಪ್ರೀತಿ
ಯಲಿ ಸದುಪಾಸನೆಯ ಗೈಯುತಲೆ ಮೋದಿಸರು ॥ ೧೬ ॥

ಜಲಟಕುಕ್ಕುಟಖೇಟಜೀವರ । ಕಳೆವರಗಳೊಳಗಿದ್ದು ಕಾಣಿಸಿ- ।
ಕೊಳದೆ ತತ್ತದ್ರೂಪನಾಮಗಳಿಂದ ಕರೆಸುತಲಿ । ಜಲರುಹೇಕ್ಷಣ ವಿವಿಧ
ಕರ್ಮಂ- । ಗಳ ನಿರಂತರ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ । ಫಲಗಳುಣ್ಣದೆ ಸಂಚರಿ
ಸುವನು ನಿತ್ಯಸುಖಪೂರ್ಣ ॥ ೧೭ ॥

ತಿಳಿದುಪಾಸನೆ ಗೈವುತೀಸರಿ । ಮಲಿನನಂತಿರು ದುರ್ಜನರ ಕಂ- ।
ಗಳಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದೆ ವಿಪಶ್ಚಿತರೊಡನೆ ಗರ್ವಿಸದೆ ॥ ಮಳೆ ಬಿಸಿಲು ಹಶು
ತ್ವವೆ ಜಯಾಜಯ । ಖಳರ ನಿಂದಾನಂದೆ ಭಯಗಳಿ- । ಗಳುಕದಲೆ
ಮದ್ದಾನೆಯಂದದಿ ಚರಿಸು ಧರೆಯೊಳಗೆ ॥ ೧೮ ॥

ಕಾನನಗ್ರಾಮಸ್ಥ ಸರ್ವ । ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿವಸದಲಿ ಯೇ-
ನೇನು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳು ಹರಿಪೂಜೆಯೆಂದರಿದು ॥ ಧೇನಿಸುತ ಸದ್ಭ
ಕ್ತಿಯಲಿ ಪವ- । ಮಾನಮುಖದೇವಾಂತರಾತ್ಮಕ । ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿರ್ಗುಪ್ತಿ
ಸುತ ಮೋದಿಸುತ ನಲಿಯುತಿರು ॥ ೧೯ ॥

ನೋ ಕನೀಯನು ಲೋಕದೊಳು ಶುನಿ । ಸೂಕರಾದಿಗಳೊಳಗೆ
ನೆಲಿಸಿ- । ದ್ವೇಕಮೇವಾದ್ವಿತಿಯ ಬಹುರೂಪಾಹ್ವಯಗಳಿಂದಾ ॥ ತಾ ಕರೆ
ಸುತೊಳಗಿದ್ದು ತಿಳಿಸದೆ । ಶ್ರೀಕಮಲಭವ ಮುಖ್ಯ ಸಕಲದಿ- । ವಾಕಸ
ಗಣಾರಾಧ್ಯ ಕೈಕೊಂಡನವರತ ಮೊರೆವ ॥ ೨೦ ॥

ಇನಿತುಪಾಸನೆಗೈವುತಿಹ ಸ- । ಜ್ಞನರು ಸಂಸಾರದಲಿ ಪ್ರತಿಪ್ರತಿ ।
ದಿನಗಳಲಿ ಯೇನೇನು ಮಾಡುವದೆಲ್ಲ ಹರಿಪೂಜೆ ॥ ಎನಿಸಿಕೊಂಬದು
ಸತ್ಯವೇ ಮಾ- । ತಿನಲಿ ಸಂಶಯಬಡುವ ನರನ- । ಲ್ಪನು ಸುನಿಶ್ಚಯ
ಬಾಹ್ಯಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಫಲವೇನು ॥ ೨೧ ॥

ಭೋಗ್ಯಭೋಕ್ತೃಗಳೊಳಗೆ ಹರಿ ತಾ । ಭೋಗ್ಯಭೋಕ್ತೃನುಯೆ
ನಿಸಿ ಯೋಗ್ಯಾ- । ಯೋಗ್ಯರಸಗಳ ದೇವದಾನವಗಣಕೆ ವುಣಿಸುವನು ॥
ಭಾಗ್ಯನಿಧಿ ಭಕ್ತರ್ಗ್ಗೆ ಸದ್ವೈ- । ರಾಗ್ಯಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೀವನ- । ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ
ದ್ವೇಷಾದಿಗಳ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ ॥ ೨೨ ॥

ಈ ಚತುರ್ದಶಭುವನದೊಳಗೆ ಚ- । ರಾಚರಾತ್ಮಕ ಜೀವರಲ್ಲಿ
ವಿ- । ರೋಚನಾತ್ಮಜವಂಚಕನು ನೆಲಸಿದ್ದು ದಿನದಿನದೀ ॥ ಯಾಚಕನು
ಎಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬ ಮ- । ರೀಚಿದಮನ ಸುಹಂಸರೂಪಿ ನಿ- । ಷೇಚಕಾ
ಹ್ವಯನಾಗಿ ಜನರಭಿಲಾಷೆ ಪೂರೈಸಾ ॥ ೨೩ ॥

ಅನ್ನದನ್ನಾದನ್ನಮಯ ಸ್ವಯ- । ಮನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯುಪಿಳ ಚೇತನ-
ಕನ್ನಕಲ್ಪಕನಾಹನನಿರುದ್ಧಾದಿನಾಮದಲಿ ॥ ಅನ್ಯರನಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಗುಣ
ಕಾ- । ರುಣ್ಯಸಾಗರ ಸೃಷ್ಟಿಸುವನು ಹಿ- । ರಣ್ಯಗರ್ಭನೊಳಿದ್ದು ಪಾಲಿ
ಸುವನು ಜಗತ್ರಯವ ॥ ೨೪ ॥

ತ್ರಿಪದ ತ್ರಿದಶಾಧ್ಯಕ್ಷ ತ್ರಿಸ್ಥ । ತ್ರಿಸಥಗಾಮಿಸಿತಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ।
ಕೃಪಣವತ್ಸಲ ಕುವಲಯ ದಳಶ್ಯಾಮ ನಿರ್ದೀಪಾ ॥ ಅಸರಿಮಿತಚಿತ್ತನು
ಗುಣಾತ್ಮಕ- । ವಪುಷ ವೈಕುಂಠಾದಿಲೋಕಾ- । ಧಿಪ ತ್ರಯಾಮಯ
ತನ್ನವರ ನಿಷ್ಕಪಟದಿಂ ಪೂರೆವಾ ॥ ೨೫ ॥

ಲವಣಮಿಶ್ರಿತ ಜಲವು ತೋರ್ಪದು । ಲವಣದೋಷಾದಿಯಲಿ
ಜಿಹ್ವೆಗೆ । ವಿವರಗೈಸಲು ಶಕ್ಯವಾಗುವದೇನೊ ನೋಳ್ವರಿಗೆ ॥ ಸ್ವವಶ
ವ್ಯಾಪೀಯೆನಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- । ಧವ ಚರಾಚರದೊಳಗೆ ತುಂಬಿಹ- । ನವದಿ
ತನ ಸಾಕಲ್ಯಬಲ್ಲವರಾರು ಧರೆಯೊಳಗೆ ॥ ೨೬ ॥

ವ್ಯಾಪ್ಯನಂದದಿ ಸರ್ವಜೀವರೊ- । ಳ್ವು ಚಿನ್ಮಯ ಘೋರಭವ
ಸಂ- । ತಪ್ಯಮಾನರು ಭಜಿಸೆ ಭಕುತಿಗಳಿಂದಲಿಹಸರದಿ ॥ ಪ್ರಾಪ್ಯನಾ
ಗುವನವರವಗುಣಗ- । ಳೊಪ್ಪುಗೊಂಬನು ಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ತಪ್ಪಿಸುವ
ಜನ್ಮಾದಿದೋಷಗಳವರಿಗನವರತ ॥ ೨೭ ॥

ಹಲವು ಬಗೆಯೊಳು ಹರಿಯ ಮನದೊಳು | ಎಲಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ಯೇನು ಮಾಡುವ | ಕೆಲಸಗಳ ಅವನಂಭಿಪ್ರಾಜೆಗಳೆಂದು ನೆನವುತಿರು ||
ಹಲಧರಾನುಜ ತಾನೆ ಸರ್ವ | ಸ್ಥಳಗಳಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದು ನಿಶ್ಚಯ- | ಚಲ
ಭಕುತಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೈಸ || ೨೮ ||

ದೋಷಗಂಧವಿದೂರ ನಾನಾ | ವೇಷಧಾರಕ ಈ ಜಗತ್ರಯ |
ಪೋಷಕ ಪುರಾತನಪುರುಷ ಪುರುಹೂತಮುಖವಿನುತ || ಶೇಷವರಸರಿ
ಯಂಕಶಯನ ವಿ- | ಭೀಷಣಪ್ರಿಯ ವಿಜಯಸಖ ಸಂ- | ತೋಷಬಡಿ
ಸುವ ಜನರಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳ ಪೂರೈಸಿ || ೨೯ ||

ಶ್ರೀಮಹಿಷೇವಿತಪದಾಂಬುಜ | ಭೂಮ ಸದೈಶ್ವರೈಕಲಭ್ಯ ಪಿ- |
ತಾಮಹಾದ್ಯಮರಾಸುರಾರ್ಚಿತ ಪಾದಪಂಕ್ತೇಜಾ || ವಾಮ ನಾಮನ
ರಾಮ ಸಂಸಾ- | ರಾಮಯೌಷಧ ಹೇ ಮಮಕುಲ | ಸ್ವಾಮಿ ಸಂತ್ಯೆ
ಪೆನಲು ಬಂದೊದಗುವನು ಕರುಣಾಳೂ || ೩೦ ||

ದನುಜದಿವಿಜರೊಳಿದ್ದು ಅವರವ- | ರನುಸರಿಸಿ ಕರ್ಮಗಳ
ಮಾಪ್ತನು | ಜನನಮರಣಾದ್ಯಖಿಳ ದೋಷವಿದೂಳನೆನ್ನೊಡನೆ || ಜನಿ
ಸುವನು ಜೀವಿಸುವ ಸಂರ- | ಕ್ಷಣೆಯ ಮಾಡುವನೆಲ್ಲ ಕಾಲದಿ | ಧನವ
ಕಾಯ್ತಿದ ಸರ್ಪನಂತನಿಮಿತ್ತ ಬಾಂಧವನು || ೩೧ ||

ಬಿಸರುಹಾವ್ರಾಗಸದಿ ತಾನುದ- | ಯಿಸಲು ವೃಕ್ಷಂಗಳ ನೆಳಲು
ಪಸ- | ರಿಸುವವಿಳೆಯೊಳು ಅಸ್ತಮಿಸಲಲ್ಲಲ್ಲಿ ಲೀನಿಸುವು || ಶ್ವಸನಮು
ಖ್ಯಮರಾಂತರಾತ್ಮಕ- | ನೊಶದೊಳಿವ್ವುದು ಈ ಜಗತ್ರಯ | ಬಸುರೊ
ಳಿಂಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಕರ್ಮವ ತೋರ್ಪ ನೋಳ್ವರಿಗೇ || ೩೨ ||

ತ್ರಿಭುವನೈಕಾರಾಧ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಸುಭುಜಯುಗಕಾಲಿಂಗಿತಾಂಗ- |
ಸ್ವಭು ಸುಖಾತ್ಮ ಸುವರ್ಣವರ್ಣ ಸುಪರ್ಣವರವಹನಾ || ಅಭಯದಾ
ನಂತಾರ್ಕಶಶಿಸ- | ನಿಭು ನಿರಂಜನ ನಿತ್ಯದಲಿ ತನ- | ಗಭಿನಮಿಸುವ
ರಿಗೀವ ಸರ್ವಾರ್ಥಗಳ ತಡೆಯದಲೆ || ೩೩ ||

ಕವಿಗಳಿಂದಲಿ ತಿಳಿದು ಪ್ರಾತ- । ಸ್ವವನ ಮಧ್ಯಂದಿನವು ಸಾಯ
ಮ । ಸವನಗಳು ವಸುರುದ್ರರಾದಿತ್ಯರೊಳು ರಾಜಿಸುವ ॥ ಸವನನೊಳು
ಕೃತಿಜಯಸುಮಾಯಾ- । ಧವನ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯವ ಚಿಂತಿಸಿ । ದಿವಸ
ವೆಂಬಾಹುತಿಗಳಿಂದರ್ಚಿಸುತ ಸುಖಿಸುತಿರೂ ॥ ೩೪ ॥

ಚತುರವಿಂಶತ್ಯಬ್ಧ ವಸುದೇ- । ವತೆಗಳೊಳು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನಿಪ್ಪನು ।
ಚತುರಚತ್ವಾರಿಂಶತಿಗಳಲಿ ಸಂಕರುಷಣಾಖ್ಯ ॥ ಹುತವಹಾಕ್ಷನೊಳಿ
ಹನು ಮಾಯಾ- । ಪತಿಯು ಹದಿನಾರಧಿಕದ್ವಾತ್ರಿಂ- । ಶತಿ ವರುಷಗಳ
ಲಿಪ್ಪನಾದಿತ್ಯನೊಳು ಸಿತಕಾಯಾ ॥ ೩೫ ॥

ಷೋಡಶೋತ್ತರ ಶತವರುಷದಲಿ । ಷೋಡಶೋತ್ತರ ಶತಸುರೂ
ಪದಿ ॥ ಕ್ರೇಡಿಸುವ ವಸುರುದ್ರರಾದಿತ್ಯರೊಳು ಸತಿಸಹಿತಾ ॥ ವ್ರೇಡೆಯಿ
ಲ್ಲದೆ ಭಜಿಸ ಭಕತರ । ಪೀಡಿಸುವ ದುರಿತಾಘಗಳ ದೂ- । ರೋಡಿಸುವ
ಬಳಿಯಲಿ ಬಿಡದೆ ನೆಲಸಿಪ್ಪ ಭಯಹಾರಿ ॥ ೩೬ ॥

ಮೂರಧಿಕಯೆಂಭತ್ತು ಸಹಸ್ರೈ- । ನೂರಯಿಪ್ಪತ್ತೈನಿಪ ರೂಪದಿ ।
ತೋರುತಿಪ್ಪ ದಿವಾನಿಶಾಧಿಸರೊಳಗೆ ನಿತ್ಯದಲಿ । ಭಾರತಿಪ್ರಾಣರೊಳ
ಗಿದ್ದು ನಿ- । ವಾರಿಸುತ ಭಕತರ ದುರಿತ ಹಿಂ- । ಕಾರ ನಿಧನ ಪ್ರಥಮ
ರೂಪದಿ ಪಿತೃಗಳನೆ ಪೊರೆವಾ ॥ ೩೭ ॥

ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ । ಶುದ್ಧಪೂರ್ಣಾಂಬರವ ಪಂಕ
ದೊ- । ಳದ್ವಿ ತೆಗೆಯಲು ಲೇಪವಾಗುವದೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ॥ ಪದ್ಮನಾಭನು
ಸರ್ವಜೀವರೊ- । ಳದ್ದರೇನು ಗುಣತ್ರಯಗಳಿಂ । ಬದ್ಧನಾಗುವನೇನೊ
ನಿತ್ಯಸುಖಾತ್ಮಚಿನ್ಮಯನೂ ॥ ೩೮ ॥

ಸಕಲದೋಷವಿದೂರ ಶಶಿಪಾ- । ವಕ ಸಹಸ್ರಾನಂತಸೂರ್ಯ ।
ಪ್ರಕರಸನ್ನಿಭಗಾತ್ರ ಲಕುಮಿಕಳತ್ರ ಸುರಮಿತ್ರ ॥ ವಿಖನಸಾಂಡದೊಳಿಪ್ಪ
ಬ್ರಹ್ಮಾ- । ಧ್ಯವಿಳ ಜೇತನ ಗಣಕೆ ತಾನೇ । ಸಖನೆನಿಸಿಕೊಂಡಕುಟಿಲಾ
ತ್ಮಕನಿಪ್ಪನವರಂತೆ ॥ ೩೯ ॥

ದೇಶಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ಇವ್ವಾ- । ಕಾಶದೋಪಾದಿಯಲಿ ಜೇತನ ।
ರಾಶಿಯೊಳು ನೆಲಸಿಪ್ಪನವ್ಯವಧಾನದಲಿ ನಿರುತಾ ॥ ಶ್ರೀಸಹಿತ ಸರ್ವತ್ರ
ನಿರವಾ- । ಕಾಶ ಕೊಡುವಂದದಲಿ ಕೊಡುತ ನಿ- । ರಾಶಿಯಲಿ ಸರ್ವಾಂ
ತರಾತ್ಮಕ ಶೋಭಿಸುವ ಸುಖದಾ ॥ ೪೦ ॥

ಶ್ರೀವಿರಿಂಚಾದ್ಯಮರಗಣ ಸಂ- । ಸೇವಿತಾಂಘ್ರಿಸರೋಜ ಈ
ಜಡ । ಜೀವರಾಶಿಗಳೊಳಹೊರಗೆ ನೆಲಸಿದ್ದು ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ಸಾವಕಾಶನು
ಯೆನಿಸಿ ತನ್ನ ಕ- । ಕೇವರದಲಿಂಬಿಟ್ಟು ಸಲಹುವ । ದೇವದೇವಕಿರಮಣ
ದಾನವ ಹರಣ ಜಿತಮರಣಾ ॥ ೪೧ ॥

ಮಾಸವೊಂದಕೆ ಪ್ರತಿದಿವಸದಲಿ । ಶ್ವಾಸಗಳು ಅಹವಷ್ಟಚಿತ್ತಾ- ।
ರಿಂಶತಿ ಸಹಸ್ರಾಧಿಕಾರು ಸುಲಕ್ಷ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ॥ ಹಂಸನಾಮಕ ಹರಿಯ
ಷೋಡಶ । ಈ ಶತಾಬ್ದದಿ ಭಜಿಸೆ ವಲಿವ ದ- । ಯಾಸಮುದ್ರ ಕುಚೇ
ಲಗೊಲಿದಂದದಲಿ ದಿನದಿನದಿ ॥ ೪೨ ॥

ಸ್ಥೂಲದೇಹದೊಳಿದ್ದು ವರುಷಕೆ । ಏಳಧಿಕಯೆಪ್ಪತ್ತುಲಕ್ಷದ ।
ಮೇಲೆ ಎಪ್ಪತ್ತಾರುಸಾವಿರ ಶ್ವಾಸಜಪಗಳನು ॥ ಘಳಿದೇವನು ಕರುಣ
ದಲಿ ಈ- । ರೇಳುಲೋಕದೊಳುಳ್ಳ ಜೇತನ । ಜಾಲದೊಳು ಮಾಡುವನು
ತ್ರಿಜಗದ್ವ್ಯಾಪ್ತ ಪರಮಾತ್ಮ ॥ ೪೩ ॥

ಈತರಡುದೇಹಗಳೊಳಿದ್ದು ಸ- । ವಿಾರದೇವನು ಶ್ವಾಸಜಪ ನಾ- ।
ನೂರಧಿಕವಾಗಿಪ್ಪ ಯೆಂಭತ್ತಾರು ಸಾಹಸ್ರಾ ॥ ತಾ ರಚಿಸುವನು ದಿವಸ
ವೊಂದಕೆ । ಮೂರುವಿಧ ಜೀವರೊಳಗಿದ್ದು ಖ- । ರಾರಿಕರುಣಾಬಲವ
ದೆಂತುಟೊ ಪವನರಾಯನೊಳು ॥ ೪೪ ॥

ಶ್ರೀಧನ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನು । ತಾ ದಯದಿ ವದನದೊಳು
ನುಡಿದೋ- । ಪಾದಿಯಲಿ ನಾ ನುಡಿದೆನಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿ ಬುಧಜನರು ॥ ಸಾಧು
ಲಿಂಗ ಪ್ರದರ್ಶಕರು ನಿ- । ಷೇಧಿಸಿದರೇನಹುದು ಯೆನ್ನಪ- । ರಾಧವೇ
ನಿದರೊಳಗೆ ಪೇಳ್ವದು ತಿಳಿದು ಕೋವಿದರು ॥ ೪೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೩೭೯ಕ್ಕೆ ಕರುಣಾಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

೧೩. ನಾಮಸ್ಮರಣಸಂಧಿ.

ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸರಾಯರು ಹರಿಯನಾಮೋಚ್ಚಾರಣದಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಹಾಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆಂತಲೂ, ಸತ್ಸಾಧನೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮಾ ತಿಳಿಯುವ ವಿಚಾರವನ್ನೂ, ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ವಿಚಾರವನ್ನೂ, ಪಂಚಭೂತಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಜೀವರ ಭೋಜನೋಪಯೋಗವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅನುಸಂಧಾನಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ, ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಪ್ರಕಾರವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

— --

ಶ್ರೀಸೀತಾಪತಯೇ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸನಾರ ಗುರುಗಳ, ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಜೇಳುವೆ |

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಮಕ್ಕಳಾಡಿಸುವಾಗ ಮಡದಿಯೊ | ಳಕ್ಕರದಿ ನಗುವಾಗ ಹಯಪ- | ಲ್ಲಕ್ಕ ಗಜ ಮೊದಲಾದ ವಾಹನವೇರಿ ಮೆರೆವಾಗ || ಬಿಕ್ಕುವಾಗಾ ಕಳಿಸುತಲಿ ದೇ- | ವಕ್ಕಿತನಯನ ಸ್ಮರಿಸುತಿಹ ನರ | ಸಿಕ್ಕನೆಮದೂತರಿಗೆ ಆವಾವಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು || ೧ ||

ಸರಿತು ಪ್ರವಹಗಳಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾಂ- | ಬರದಿ ಪುತ್ರಾದಿಯಲಿ ಹರ್ಷಾ- | ಮರ್ಷ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಿಂದಲಾಗಲಿ ಮೊಮ್ಮೆ ಬಾಯ್ತೆರೆದು | ಹರಿಹರಿಹರಿಯೆಂಬ ಯೆರಡ- | ಕ್ಷರ ನುಡಿದ ಮಾತ್ರದಲಿ ದುರಿತಗ- | ಳರದೆ ಪೋಪವು ತೂಲರಾಶಿಯೊಳನಲ ಪೊಕ್ಕಂತೆ || ೨ ||

ಮಲಗುವಾಗಲು ಯೇಳುವಾಗಲು | ಕುಳಿತು ಮಾತಾಡುತಲಿ ಮನೆಯೊಳು | ಕೆಲಸಗಳ ಮಾಡುತಲಿ ಮೈದೊಳೆವಾಗ ಮೆಲುವಾಗ || ಕಲುಷದೂರನ ಸಕಲ ಶಾವಿಲಿ | ತಿಳಿಯೆ ತತ್ತನ್ನಾಮರೂಪವ | ಬಳಿಯಲಿಪ್ಪನು ಒಂದರೆಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟಿಗಲನವರ || ೩ ||

ಆವ ಕುಲದವನಾದಡೇನಿ- । ನನ್ನವ ದೇಶದೊಳಿದ್ದಡೇನಿ- ।
 ನನ್ನವಕರ್ಮವ ಮಾಡಲೇನಿನ್ನವ ಕಾಲದಲೀ ॥ ಶ್ರೀವರನ ಸರ್ವತ್ರ
 ದಲಿ ಸಂ- । ಭಾವಿಸುತ ಪೂಜಿಸುತ ಮೋದಿಸುತ ಕೋವಿದರಿಗುಂಟೇನೊ
 ಭಯದುಃಖಾದಿ ದೋಷಗಳು ॥ ೪ ॥

ವಾಸುದೇವನ ಗುಣಸಮುದ್ರದೊ- । ಕೇಸಬಲ್ಲವ ಭವಸಮುದ್ರ- ।
 ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ದಾಂಟುವನು ಶೀಘ್ರದಲಿ ಜಗಮೊಳಗೆ ॥ ಜೇಸರದೆ
 ದುರ್ವಿಷಯಗಳನಭಿ- । ಲಾಞೆಯಲಿ ಬಳಲುವನ ನಾನಾ । ಕ್ಲೇಶಗಳ
 ನನುಭವಿಸ ಭಕ್ತಿಸುಮಾರ್ಗ ಕಾಣದಲೆ ॥ ೫ ॥

ಸನ್ನನಜಪದೇವಾರ್ಚನೆಯು ವ್ಯಾ- । ಬ್ಯಾಸ ಭಾರತಮುಖಮ
 ಹೋಪಪು- । ರಾಣಕಥೆಗಳ ವೇಳೆ ಕೇಳಿದರೇನು ದಿನದಿನದಿ ॥ ಜ್ಞಾನಕ
 ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದೇ- । ನೇನು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳು ಲ- । ಕ್ಷೈನಿ
 ವಾಸನ ಪೂಜೆಯೆಂದರ್ಪಿಸದ ಮಾನವನು ॥ ೬ ॥

ದೇವಗಂಗೆಯೊಳುಳ್ಳವಗೆ ದುರಿ- । ತಾವಳಿಗಳುಂಟೇ ವಿಚಾರಿಸು ।
 ಪಾವುಗಳ ಭಯವುಂಟೆ ವಿಹಗಾಧಿಸನ ಮಂದಿರದೀ ॥ ಜೀವಕರ್ತೃತ್ವ
 ವನು ಮರೆದು ಸ- । ರಾವರೇಶನೆ ಕರ್ತೃಯೆಂದರಿ- । ದಾವ ಕರ್ಮವ
 ಮಾಡಿದರು ಲೇಪಿಸವು ಕರ್ಮಗಳು ॥ ೭ ॥

ಏನು ಮಾಡುವ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗ- । ಳನೆ ಮಾಡುವೆನೆಂಬವಧ
 ಮನು । ಹೀನಕರ್ಮಕೆ ಪಾತ್ರ ನಾ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹರಿಯೆಂಬಾ ॥ ಮಾನವನು
 ಮಧ್ಯಮನು ದ್ವಂದ್ವಕೆ । ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ಕರ್ತನೆಂದು ಸ- । ದಾನುರಾ
 ಗದಿ ನೆನೆದು ಸುಖಿಸುವನೇ ನರೋತ್ತಮನೊ ॥ ೮ ॥

ಈ ವುಪಾಸನೆಗೈವರಳೆಯೊಳು । ದೇವತೆಗಳಲ್ಲದಲೆ ನರರ- । ಲ್ಲಾವ
 ಬಗೆಯಿಂದಾದರಿವರರ್ಚನೆಯು ಹರಿಪೂಜೆ ॥ ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಮೆಗಳೆನಿಸರು
 ರ- । ಮಾವಿನೋದಿಗೆ ಇವರನುಗ್ರಹ । ದೇವರನುಗ್ರಹವೆನಿಸುವದು
 ಸನ್ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರಿಗೇ ॥ ೯ ॥

ತನುವೆ ನಾನೆಂಬುವನು ಸತಿಸುತ । ಮನೆಧನಾದಿಗಳೆನ್ನದೆಂ
ಬುವ । ದ್ಯುನದಿ ಮೊದಲಾದುದಕಗಳೆ ಸತ್ತೀರ್ಥವೆಂಬುವನು ॥ ಅನಲ
ಲೋಹಾದಿ ಪ್ರತೀಕಾ- । ಚ್ಚನವೆ ದೇವರಪೂಜೆ ಸುಜನರೆ । ಮನುಜರ
ಹುದೆಂಬುವನು ಗೋಖರನೆನಿಸ ಬುಧರಿಂದ ॥ ೧೦ ॥

ಅನಲ ಸೋಮಾರ್ಕೇಂದು ತಾರಾ- । ವನಿ ಸುರಾಸಗಮುಖ್ಯತೀ
ರ್ಥಗ- । ಇನಿಲ ಗಗನ ಮನಾದಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮಾನೀ ॥ ಎನಿಸ
ಸುರರು ವಿಸ್ತೃತರು ಸ- । ನೃನದಿ ಭಜಿಸದಲಿಪ್ಪವರ ಪಾ- । ವನವ
ಮಾಡರು ತಮ್ಮ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದರು ಸರಿಯೆ ॥ ೧೧ ॥

ಕೆಂಡ ಕಾಣದೆ ಮುಟ್ಟಿದರು ಸರಿ । ಕಂಡು ಮುಟ್ಟಲು ದಹಿಸದಿ
ವ್ವದೆ । ಪುಂಡರೀಕದಳಾಯತಾಕ್ಷನ ವಿಮಲಪದಪದ್ಮ ॥ ಬಂಡುಣಿಗಳೆಂ
ದೆನಿಸ ಭಕುತರ । ಹಿಂದು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಲಿ ತನು । ದಿಂಡುಕೆಡ
ಹಿದ ನರನ ಪಾವನಮಾಳ್ವರಾಕ್ಷಣದಿ ॥ ೧೨ ॥

ಈ ನಿಮಿತ್ತ ಪುನಃಪುನಃ ಸು- । ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಹವಾಸ ಮಾಡು
ಕು- । ಮಾನವರ ಕೂಡಾಡದಿರು ಲೌಕಿಕಕೆ ಮರುಳಾಗಿ ॥ ವೈನತೇ
ಯಾಂಸಗನ ಸರ್ವ । ಸ್ಥಾನದಲಿ ತನ್ನಾಮರೂಪನ । ಧ್ಯಾನಿಸುತ
ಸಂಚರಿಸು ಇತರಾಲೋಚನೆಯ ಬಿಟ್ಟು ॥ ೧೩ ॥

ಈ ನಳಿನಜಾಂಡದೊಳು ಸರ್ವ । ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳಿದ್ದನವರತ ವಿ- ।
ಜ್ಞಾನಮಯ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮಾಡುವನು ತಿಳಿಸದಲೆ ॥ ಏನು ಕಾಣದೆ
ಸಕಲ ಕರ್ಮಗ- । ಇಾನೆ ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ನರನು ಕು- । ಯೋನಿಯೈ
ದುವ ಕರ್ತು ಹರಿಯೆಂದವನೆ ಮುಕ್ತನಹ ॥ ೧೪ ॥

ಕಲಿಮಲಾಸಗಳೆನಿಸುತಿಹ ಬಾಂ- । ಬೊಳೆಯೊಳಗೆ ಸಂಚರಿಸಿ
ಬದುಕುವ । ಜಲಚರಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬಲ್ಲವೆ ತೀರ್ಥಮಹಿಮೆಯನು ॥
ಹಲವುಬಗೆಯಲಿ ಹರಿಯ ಕರುಣಾ । ಬಲದಿ ಬಲ್ಲಿದರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾ ।
ನಿಳವಿಪೇಶಾದ್ಯವರರಿಯರನಂತನಮಲಗುಣಾ ॥ ೧೫ ॥

ಶ್ರೀಲಕುಮಿವಲ್ಲಭನು ಹೃತ್ತೀ- । ಲಾಲಜದೊಳಿದ್ದಖಿಳಚೇತನ ।
ಜಾಲವನು ಮೋಹಿಸುವ ತ್ರಿಗುಣದಿ ಬದ್ಧರನು ಮಾಡಿ ॥ ಸ್ಥೂಲಕರ್ಮದಿ
ರತರ ಮಾಡಿ ಸು- । ಲೀಲೆಗಳ ತಳಿಸದಲೆ ಭವದಿ ಕು- । ಲಾಲಚಕ್ರದ
ತೆರದಿ ತಿರುಗಿಸುತಿಹನು ಮಾನವರ ॥ ೧೬ ॥

ನೇದಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಗೈದು ನಿ- । ಷೇಧಕರ್ಮವ ತೊರೆದು ನಿತ್ಯದಿ ।
ಸಾಧುಕರ್ಮವ ಮಾಳ್ವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಸುಖವೀವಾ ॥ ಐದಿಸುವ ಪಾಪಿ
ಗಳ ನಿರಯವ । ಖೇದಮೋದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ದು- । ವಾದಿಗಳಿಗಂಧಂತ
ಮದಿ ಮಹದುಃಖಗಳನುಣಿಸ ॥ ೧೭ ॥

ನಿರ್ಗುಣೋಪಾಸಕಗೆ ಗುಣಸಂ- । ಸರ್ಗದೋಷಗಳೇಯದಲೆ
ಅಪ- । ವರ್ಗದಲಿ ಸುಖವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸುವನು ಕೃಪಾಸಾಂದ್ರ ॥ ದುರ್ಗ
ಮನು ಯೆಂದೆನಿಸ ತ್ರೈವಿ- । ದೈರ್ಯ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ಸಂತತ । ಸ್ವರ್ಗ
ಭೂನರಕದಲಿ ಸಂಚಾರವನೆ ಮಾಡಿಸುವಾ ॥ ೧೮ ॥

ಮೂವರೊಳಗಿದ್ದರು ಸರಿಯೆ ಸುಖ । ನೋವುಗಳು ಸಂಬಂಧವಾ
ಗವು । ಪಾವನಕೆ ಪಾವನ ಪರಾತ್ಪರ ಪೂರ್ಣ ಸುಖವನಧೀ ॥ ಈ ವನ
ರುಹಭವಾಂಡದೊಳುಪ್ಪಕ- । ಕೇವರತದಾಕಾರ ಮಾಡಿ ಸು- । ರಾವರೇ
ಶಚರಾಚರಾತ್ಮಕ ಲೋಕಗಳ ಪೊರೆವಾ ॥ ೧೯ ॥

ಈ ನಿಮಿತ್ತ ನಿರಂತರ ಸ್ವಾ- । ಧೀನಕರ್ತೃತ್ವವನು ಮರದೇ- ।
ನೇನು ಮಾಡುವದೆಲ್ಲ ಹರಿ ಒಳಹೊರಗೆ ನೆಲಿಸಿದ್ದು ॥ ತಾನೆ ಮಾಡುವ
ನೆಂದರಿದು ಮ- । ದ್ವಾನೆಯಂದದಿ ಸಂಚರಿಸು ಪವ- । ಮಾನವಂದಿತ
ವಂದರೆಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟುಗಲ ನಿನ್ನಾ ॥ ೨೦ ॥

ಹಲವು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ದೇಹವ । ಬಳಲಿಸದೆ ದಿನದಿನದಿ
ಹೃದಯಾ- । ಮಲಸದನದಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ಕೊರಮೂರ್ತಿಯನೆ ಭಜಿಸೂ ॥
ತಿಳಿಯದೀ ಪೂಜಾಪ್ರಕರಣವ । ಫಲಸುಪುಷ್ಪಾಗ್ರೋದಕ ಶ್ರೀ- । ತುಲಸಿ
ದಳವರ್ಪಿಸಲು ಒಪ್ಪನು ವಾಸುದೇವ ಸದಾ ॥ ೨೧ ॥

ಧರಣಿನಾರಾಯಣನು ಉದಕದಿ । ತುರಿಯನಾಮಕನಗ್ನಿಯೊಳು
ಸಂ- । ಕರುಷಣಾಹ್ವಯ ವಾಯುಗಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನಿರುದ್ಧ ॥ ಇರುತಿಹನು
ಅಕಾಶದೊಳು ಮೂ- । ರೆರಡುರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಭೂತಗ । ಕರೆಸುವನು
ತನ್ನಾಮರೂಪದಿ ಪ್ರಜರ ಸಂತೈಸ ॥ ೨೨ ॥

ಘನಗತನು ತಾನಾಗಿ ನಾರಾ- । ಯಣನು ತನ್ನಾಮದಲಿ ಕರೆ
ಸುವ । ವನದ ಗರ್ಭೋದಕದಿ ನೆಲಸಿಹ ವಾಸುದೇವಾಖ್ಯ ॥ ಧ್ವನಿಸಿ
ಡಿಲು ಸಂಕರುಷಣನು ಮಿಂ- । ಚಿನೊಳು ಶ್ರೀಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ವೃಷ್ಟಿಯ ।
ಹನಿಗಳೊಳಗನಿರುದ್ಧನಿಪ್ಪನು ವರುಷನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ೨೩ ॥

ಗೃಹಕುಟುಂಬ ಧನಾದಿಗಳ ಸ- । ನ್ನಹಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿ ವಿಹಿತಾ- ।
ವಿಹಿತ ಧರ್ಮಸುಕರ್ಮಗಳ ತಿಳಿಯದಲೆ ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ಅಹರಮೈಧುನ
ನಿದ್ರೆಗೊಳಗಾ- । ಗಿಹರು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹೃ- । ದ್ಗಹನಿವಾಸಿಯನರಿ
ಯದಲೆ ಭವದೊಳಗೆ ಬಳಲುವರು ॥ ೨೪ ॥

ಜಡಜಸಂಭವ ಖಗ ಘಟಿಸ ಕೆಂ- । ಜೆಡೆಯರೊಂದೊಡಗೂಡಿ
ರಾಜಿಸು- । ತಡವಿಯೊಳಗಿಪ್ಪನು ಸದಾ ಗೋಜಾದ್ರಿಜನು ಯೆನಿಸಿ ॥
ಉಡುಪನಿಂದಭಿವೃದ್ಧಿಗಳ ತಾ । ಕೊಡುತ ಪಕ್ಷಿವೃಗಾಹಿಗಳ ಕಾ- ।
ರೊಡಲ ಕಾವನು ತತ್ತದಾಹ್ವಯನಾಗಿ ಜೀವರನು ॥ ೨೫ ॥

ಅಸರಿಮಿತ ಸನ್ಮಹಿಮು ನರಹರಿ । ವಿಪಿನದೊಳು ಸಂತೈಸುವನು
ಕಾ- । ಶೃಪಿಯನಳೆದವ ಸ್ಥಳಗಳಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಕೇಶವನೂ ॥ ಖಸತಿ ಗಗ
ನದಿ ಜಲಗಳಲಿ ಮಹ । ಶಫರನಾಮಕ ಭಕ್ತರನು ನಿ- । ಪ್ಪಕಟದಿಂದಲಿ
ಸಲಹುವನು ಕರುಣಾಳು ದಿನದಿನದಿ ॥ ೨೬ ॥

ಕಾರಣಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಸ್ಥೂಲವ- । ತಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಾಂಶಾದಿರೂ
ಪಕೆ । ಸಾರಶುಭಪ್ರವಿವಿಕ್ತನಂದ ಸ್ಥೂಲನಿಸ್ಸಾರಾ ॥ ಅರು ರಸಗಳನರ್ಪಿ
ಸಲ್ಪರಿ- । ಗೀ ರಹಸ್ಯವ ಪೇಳಿದೆ ಸದಾ- । ಪಾರಮಹಿಮನ ರೂಪಗುಣ
ಗಳ ನೆನೆದು ಸುಖಿಸುತಿರಾ ॥ ೨೭ ॥

ಜಲಗತುಡುಸನ ವಿಮಲಬಿಂಬವ | ಮೆಲುನೆನೆಂಬತಿಹರುಷದಿಂ
ದಲಿ | ಜಲಚರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಿತ್ಯದಿ ಯತ್ನಗೈವಂತೆ || ಹಲಧರಾನುಜ
ಭೋಗ್ಯರಸಗಳ | ನೆಲೆಯನರಿಯದೆ ಪ್ರಾಜಿಸುತ ಹಂ- | ಬಲಿಸುವರು
ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಸತ್ಕುಲಜರಾನೆಂದೂ || ೨೮ ||

ದೇವಋಷಿಗಂಧರ್ವ ಪಿತೃ ನರ- | ದೇವ ಮಾನವದನುಜಗೋ
ಜಖ- | ರಾವಿ ಮೊದಲಾದಖಳ ಚೇತನ ಭೋಗ್ಯರಸಗಳನೂ || ಯಾವ
ದವಯವಗಳೊಳಗಿದ್ದು ರ- | ಮಾವರನು ಸ್ವೀಕರಿಸ ಯಾವ- | ಜ್ಞೇವಗ
ಣಕೆ ಸ್ವಯೋಗ್ಯರಸಗಳನೀವನೆಂದೆಂದೂ || ೨೯ ||

ಒರಟುಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಲೌಕಿಕ | ಹರಟೆಗಳ ನೀಡಾಡಿ ಕಾಂ
ಚನ | ಪರಟೆಲೋಷ್ಪಾದಿಗಳು ಸಮನೆಂದರಿತು ನಿತ್ಯದಲಿ || ಪುರುಟಗ
ಭಾಂಡೋದರನು ಸ- | ತ್ಪುರುಟನೆಂದೆನಿಸೆಲ್ಲರೊಳಗಿ- | ದ್ವುರುಟಕ
ರ್ಮವ ಮಾಳ್ವನೆಂದಡಿಗಡಿಗೆ ನೆನವುತಿರೂ || ೩೦ ||

ಭೂತಳದಿ ಜನರುಗಳು ಮರ್ಮದ | ಮಾತುಗಳನಾಡಿದರೆ ಸಹಿ
ಸದೆ | ಘಾತಿಸುವರತಿಕೋಪದಿಂದಲಿ ಯೆಚ್ಚರಿಸ ತೆರದಿ || ಮಾತುಳಾಂ
ತಕ ಜಾರ ಹೇ ನವ- | ನೀತಚೋರನೆ ಯೆನಲು ತನ್ನ ನಿ- | ಕೇತನ
ದೊಳಿಟ್ಟವರ ಸಂತೈಸುವನು ಕರುಣಾಳೂ || ೩೧ ||

ಹರಿಕಥಾವೃತ್ತಸಾರವಿದು ಸಂ- | ತರು ಸದಾ ಚಿತ್ತೈಸುವದು ನಿ- |
ಸ್ಕರಿಗಳಿಗೆ ಪಿಶುನರಿಗಯೋಗ್ಯರಿಗಿದನು ಪೇಳದಲೆ || ನಿರುತ ಸದ್ಭಕ್ತಿ
ಯಲಿ ಭಗವ- | ಚ್ಚರಿತೆಗಳ ಕೊಂಡಾಡಿ ಹಿಗ್ಗುವ | ಪರಮಭಗವದ್ವಾಸ
ರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವದು ಈ ರಹಸ್ಯ || ೩೨ ||

ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು ಸದಾ ಏ- | ನಿತ್ತದೇಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದರಿ- | ದ
ತ್ಯಧಿಕ ಸಂತೋಷದಿಂ ನೆನವುತ್ತು ಭುಂಜಿವುದು || ನಿತ್ಯಸುಖಸಂಪೂರ್ಣ
ಪರಮಸು- | ಹೃತ್ತಮ ಜಗನ್ನಾಥನಿಟ್ಟಲ | ಬತ್ತಿಸಿ ಭವಾಂಬುಧಿಯ
ಚಿತ್ಸುಖವೃತ್ತಿ ಕೊಡತಪ್ಪಾ || ೩೩ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೧೩ಕ್ಕೆ ನಾಮಸ್ಮರಣಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

೧೪. ಪಿತೃಗಣವಿಚಾರಸಂಧಿ.

(ಸರ್ವಜೀವನಕಲ್ಪಸಂಧಿ.)

ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಿತೃಂತರ್ಗತ ಭಗವದುಪಾಸನಾ ವಿಚಾರವಾದ ಸಾಂವತ್ಸರಿಕ ಶ್ರಾದ್ಧಾದಿ ಪಿತೃಯಜ್ಞವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನಪೂರ್ವಕ ಮಾಡ ಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಸಮಾನ್ಯಪ್ರಕರಣ, ಅಂಶಾಂ ಶವಿಚಾರ, ಜೀವರ ಸೃಷ್ಟ್ಯಾಸೃಷ್ಟ್ಯವಿಚಾರ, ಪಂಚಭೇದಲಕ್ಷಣ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

|| ಶ್ರೀಪಾಂಡುರಂಗವಿಠಲಾಯ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ರೈತರಮಣ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ವಸುದೇ- | ವತೆಗಳಾಹಂಕಾರತ್ರಯದೊಳು |
ಚತುರವಿಂಶತಿರೂಪದಿಂದಲಿ ಭೋಜ್ಯನೆನಿಸುವನೂ || ಹುತವಹಾಕೃಷ್ಣಂತ
ರ್ಗತ ಜಯಾ- | ಪತಿಯು ತಾನೇ ಮೂರಧಿಕ ತ್ರಿಂ- | ಶತಿಸುರೂಪದಿ
ಭೋಕ್ತೃವೆನಿಸುವ ಭೋಕ್ತೃಗಳೊಳಿದ್ದೂ || ೧ ||

ಅರಧಿಕಮೂವತ್ತರೂಪದಿ | ವಾರಿಜಾಸ್ತ ನೊಳಿರುತಿಹನು ಮಾ- |
ಯಾರಮಣ ಶ್ರೀವಾಸುದೇವನು ಕಾಲನಾಮದಲಿ || ಮೂರುವಿಧ ಪಿತೃ
ಗಳೊಳು ವಸುತ್ರಿಪು- | ರಾರಿಯಾದಿತ್ಯಗನಿರುದ್ಧನು | ತೋರಿಕೊಳ್ಳದೆ
ಕರ್ತೃಕರ್ಮಕ್ರಿಯನೆನಿಸಿಕೊಂಬಾ || ೨ ||

ಸ್ವವಶನಾರಾಯಣನು ತಾ ಪ- | ಣ್ಣವತಿನಾಮದಿ ಕರೆಸುತಲಿ
ವಸು | ಶಿವದಿವಾಕರ ಕರ್ತೃಕರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗಳೊಳಗಿದ್ದೂ || ನೆವನವಿಲ್ಲದೆ
ನಿತ್ಯದಲಿ ತ- | ನ್ನವರು ಮಾಡುವ ಸೇವೆಕೈಕೊಂ- | ಡವರ ಪಿತೃಗಳ
ಗೀವನಂತಾನಂತಸುಖಗಳನೂ || ೩ ||

ತಂತುಪಟದಂದದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- । ಕಾಂತ ಪಂಚಾತ್ಮಕನೆನಿಸು
ವನು । ಕಂತುಹರ ರವಿಕರ್ತೃಗಳೊಳಿದ್ದನವರತ ತನ್ನಾ । ಚಿಂತಿಸುವ
ಸಂತರನು ಗುರುವು- । ಧ್ವಾಂತರಾತ್ಮಕ ಸಂತಯಿಸುವನು । ಸಂತತಬಿ
ಳಾರ್ಥಗಳ ಪಾಲಿಸಿ ಇಹಪರಂಗಳಲಿ

॥ ೪ ॥

ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೋಸುಗ । ನಿದ್ರಾಕರ್ಮವ ತೊರೆದು ವಿಹಿ
ತಗ- । ಳೊಂದು ವಿದಾರದೆ ಸಾಂಗಕರ್ಮಗಳಾಚರಿಸುವವರೂ ॥ ವಂದ
ನಿಯರಾಗಿಳೆಯೊಳಗೆ ದೈ- । ನಂದಿನದಿ ದೈಶಿಕ ದಹಿಕ ಸುಖ- । ದಿಂದ
ಬಾಪ್ಪರು ಬಹು ದಿವಸದಲಿ ಕೀರ್ತಿಯುತರಾಗಿ

॥ ೫ ॥

ಅಂಶಿಯಂಶಾಂತರ್ಗತತ್ರಯ । ಹಂಸವಾಹನ ಮುಖ್ಯದಿವಿಜರ ।
ಸಂಶಯದಿ ತಿಳಿದಂತರಾತ್ಮಕ ಶ್ರೀಜನಾರ್ದನನಾ ॥ ಸಂಸ್ಕರಣಪೂರ್ವಕದಿ
ಷಡಧಿಕ । ತ್ರಿಂಶತ್ತಿತ್ರಯರೂಪವರಿತು ವಿ- । ಪಾಂಸಗನ ಪೂಜಿಸುವರ
ವರೆ ಕೃತಾರ್ಥರೆನಿಸುವರೂ

॥ ೬ ॥

ಮೂರುವರೆಸಾವಿರದ ಮೇಲರೆ । ನೂರರೈರೂಪದಿ ಜನಾರ್ದನ ।
ಸೂರಿಗಳು ಮಾಡುವ ಸಮಾರಾಧನೆಗೆ ವಿಘ್ನಗಳೂ ॥ ಬಾರದಂತೆ ಬಹು
ಪ್ರಕಾರ ಬು- । ರಾರಿ ಕಾಪಾಡುವನು ಸರ್ವಶ- । ರೀರಗಳೊಳಿದ್ದವರವರ
ಪೆಸರಿಂದೆ ಕರೆಸುತಲಿ

॥ ೭ ॥

ಜಯ ಜಯ ಜಯಾಕಾಂತ ದತ್ತಾ- । ತ್ರೇಯ ಕಪಿಲ ಮಹಿದಾಸ
ಭಕ್ತ- । ಪ್ರಿಯ ಪುರಾತನ ಪುರುಷ ಪೂರ್ಣಾನಂದಜ್ಞಾನಘನ ॥ ಹಯ
ವದನ ಹರಿ ಹಂಸ ಲೋಕ । ತ್ರಯವಿಲಕ್ಷಣ ನಿಖಿಳಜಗದಾ- । ಶ್ರಯ
ನಿರಾಮಯ ದಯದಿ ಸಂತೈಸೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿವುದೂ

॥ ೮ ॥

ಷಣ್ಣವತಿಯೆಂಬಕ್ಷರೇಡ್ಯನು । ಷಣ್ಣವತಿನಾಮದಲಿ ಕರೆಸುತ ।
ತನ್ನವರ ಸದ್ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿಂದ ಮಾಡುತಿಹಾ ॥ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮವ ಸ್ವೀಕ
ರಿಸಿ ಕಾ- । ರುಣ್ಯಸಾಗರ ಸಲಹುವನು ಬ್ರ- । ಹೃಣ್ಯದೇವ ಭವಾಬ್ಧಿ
ಪೋತ ಬಹು ಪ್ರಕಾರದಲಿ

॥ ೯ ॥

ದೇಹಗಳ ಕೊಡುವವನು ಅವರವ- । ರಹರವನು ಕೊಡದಿಹನೆ
ಸುಮನಸ । ಮಹಿತ ಮಂಗಳಚರಿತ ಸದ್ಗುಣಭರಿತನನರತಾ ॥ ಅಹಿಕ
ಪಾರತ್ರಿಕಸುಖಪ್ರದ । ಮಹಿಸಿ ಬೆನ್ನಿಲಿ ಬೆಟ್ಟವಮೃತವ । ದ್ರುಹಿಣ ಮೊದ
ಲಾದವರಿಗುಣಿಸಿದ ಮುರಿದನಹಿತರನು ॥ ೧೦ ॥

ದ್ರುಹಿಣ ಮೊದಲಾದಮರರಿಗೆ ಸ- । ನ್ನಹಿಮ ಮಾಯಾರಮಣ
ತಾನೇ । ಸ್ವಹನೆನಿಸಿ ಸಂತ್ಯಪ್ತಿಬಡಿಸುವ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ಪ್ರಹಿತ
ಸಂಕರ್ಷಣನು ಪಿತ್ಯಗಳಿ- । ಗಹರನೆನಿಸ ಸ್ವಧಾಖ್ಯರೂಪದಿ । ಮಹಿಜ
ಫಲತ್ಯಣ ಪೆಸರಿನಲಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನಿರುದ್ಧಾ ॥ ೧೧ ॥

ಅನ್ನನೆನಿಸುವ ನೃಪಶುಗಳಿಗೆ ಹಿ- । ರಣ್ಯಗರ್ಭಾಂಡದೊಳು
ಸಂತತ । ತನ್ನನೀಪರಿಯೆಂದುಪಾಸನೆಗೈವ ಭಕತರನು ॥ ಬನ್ನಬಡಿಸದೆ
ಭವಸಮುದ್ರ ಮ- । ಹೋನ್ನತಿಯ ದಾಂಟಿಸಿ ಚತುರ್ವಿಧ- । ವನ್ನಮ
ಯನಾತ್ಮಪ್ರದರ್ಶನ ಸುಖವನೀವ ಸದಾ ॥ ೧೨ ॥

ಮನವಚನಕಾಯಗಳ ದೆಶೆಯಿಂ- । ದನ್ನದಿನದಿ ಬಿಡದಾಚರಿ
ಸುತಿ- । ಪ್ಪನುಚಿತೋಚಿತಕರ್ಮಗಳ ಸದ್ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ । ಅನಿಲದೇವ
ನೊಳಿಪ್ಪ ನಾರಾ- । ಯಣಗಿದನ್ನವುಯೆಂದು ಕೃಷ್ಣಾ- । ಪರ್ಣವೆನುತ
ಕೊಡೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸಂತೈಸ ಕರುಣಾಳು ॥ ೧೩ ॥

ಎಳುವಿಧವನ್ನಪ್ರಕರಣವ । ಕೇಳಿ ಕೋವಿದರಾಸ್ಯದಿಂದಲಿ । ಅಲ
ಸವ ಮಾಡದಲೆ ಅನಿರುದ್ಧಾದಿ ರೂಪಗಳಾ ॥ ಕಾಲಕಾಲದಿ ನೆನೆದು
ಪೂಜಿಸು । ಸ್ಥೂಲಮತಿಗಳಿಗಿದನು ಪೇಳದೆ । ಶ್ರೀಲಕುಮಿವಲ್ಲಭನೆ
ಅನ್ನಾದನ್ನನನ್ನದನು ॥ ೧೪ ॥

ಎಂದರಿತು ಸಪ್ತಾನ್ನಗಳ ಧೈ- । ನಂದಿನದಿ ಮರೆಯದೆ ಸದಾ
ಗೋ- । ವಿಂದಗರ್ಪಿಸು ನಿರ್ಭಯದಿ ಮಹಯಜ್ಞವಿದುವೆಂದೂ ॥ ಇಂದಿ
ರೇಶನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ದಯ- । ದಿಂದೆ ಬೇಡಿಸಿಕೊಳದೆ ತವಕದಿ । ತಂದು
ಕೊಡುವನು ಪರಮಮಂಗಳ ತನ್ನ ದಾಸರಿಗೆ ॥ ೧೫ ॥

ಸೂಜಿ ಕರದಲಿ ಪಿಡಿದು ಸಮರವ | ನಾ ಜಯಿಸುವೆನು ಎಂಬ
ನರನಂ- | ತೀಜಗತ್ತಿನೊಳುಳ್ಳ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಿತ್ಯದಲಿ || ಶ್ರೀಜಗತ್ಪತಿ
ಚರಣಯುಗಳಸ- | ರೋಜ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ | ಪೂಜಿಸದೆ ಧರ್ಮಾ
ರ್ಥಕಾಮವ ಬಯಸಿ ಬಳಲುವರೂ || ೧೬ ||

ಶಕಟಭಂಜನ ಸಕಲ ಜೀವರ | ನಿಕಟಗನು ತಾನಾಗಿ ಲೋಕಕೆ |
ಪ್ರಕಟನಾಗದೆ ಸಕಲ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುತಾ || ಅಕುಟಲಾತ್ಮಕ
ಭಕತಜನರಿಗೆ | ಸುಖದನೆನಿಸುವ ಸರ್ವಕಾಲದ- | ಲಕಟಕಟ ಈತನ
ಮಹಾಮಹಿಮೆಗಳಿಗೆನೆಂಬೆ || ೧೭ ||

ಶ್ರೀಲಕುಮಿವಲ್ಲಭನು ವೈಕುಂ- | ಠಾಲಯದಿ ಪುಣವ ಪ್ರಕೃತಿ
ಕೇ- | ಲಾಲಜಾಸನಮುಖ್ಯಚೇತನರೊಳಗೆ ನೆಲಿಸಿದ್ದು || ಮೂಲಕಾರಣ
ನಂಶನಾಮದಿ | ಲೀಲೆಗೈಸುತ ತೋರಿಕೊಳ್ಳದೆ | ಪಾಲಿನೊಳು ಘೃತ
ವಿದ್ದ ತೆರದಂತಿಪ್ಪ ಶ್ರಿಸ್ಥಳದಿ || ೧೮ ||

ಮೂರು ಯುಗದಲಿ ಮೂಲರೂಪನು | ಸೂರಿಗಳ ಸಂತ್ಯೆಸಿ ದಿತಿ
ಯ ಕು- | ಮಾರಕರ ಸಂಹರಿಸಿ ಧರ್ಮವನುಳುಹಬೇಕೆಂದು || ಕಾರು
ಣಿಕ ಭೂಮಿಯೊಳು ನಿಜ ಪರ- | ವಾರಸಹಿತವತರಿಸಿ ಬಹುವಿಧ |
ತೋರಿದನು ನರವತ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಸಕಲ ಚೇತನಕೇ || ೧೯ ||

ಕಾರಣಾಹ್ವಯ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗಿ- | ದ್ವಾರಧಿಕ ಹದಿನೆಂಟು ತತ್ವವ |
ತಾ ರಚಿಸಿ ತದ್ರೂಪ ತನ್ನಾಮಂಗಳನೆ ಧರಿಸೀ || ನೀರಜಭವಾಂಡವನು
ನಿರ್ಮಿಸಿ | ಕಾರುಣಿಕ ಕಾರ್ಯಾಖ್ಯರೂಪದಿ | ತೋರುವನು ಸಹಜಾ
ಹಿತಾಚಲಗಳಲಿ ಪ್ರತಿದಿನದೀ || ೨೦ ||

ಜೀವರಂತರ್ಯಾಮಿ ಅಂತಿಕ- | ಕೇವರಗಳೊಳಗಿಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ |
ತಾ ವಿಹಾರವ ಗೈವೃತನುದಿನವಂಶನಾಮದಲಿ || ಈ ವಿಷಯಗಳನುಂಟು
ಸುಖಮಯ- | ನೀವ ಸುಖ ಸಂಸಾರದುಃಖವ | ದೇವ ದಾನವ ಮಾನ
ವರಿಗವಿರತ ಸುದಾಮಸುಖಾ || ೨೧ ||

ದೇಶದೇಶವ ಸುತ್ತಿ ದೇಹಾ- । ಯಾಸಗೊಳಿಸದೆ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮ
ದು- । ರಾಶಿಗೊಳಗಾಗದಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯವಿಳ ಜೇತನರೂ ॥ ಭೂಸಲಿಲ
ಪಾವಕ ಸಮಾರಾ- । ಕಾಶ ನೊದಲಾದವಿಳ ತತ್ತ್ವ ಸ- । ರೇಶಗಿವಧಿ
ಷ್ಠಾನವೆಂದರಿತರ್ಚಿಸನವರತಾ ॥ ೨೨ ॥

ಎರಡು ವಿಧದಲಿ ಲೋಕದೊಳು ಜೀ- । ವರುಗಳೆಪ್ಪರು ಸಂತತ
ಕ್ಷರಾ- । ಕ್ಷರ ವಿಲಿಂಗಸಲಿಂಗ ಸೃಜ್ಯಾಸೃಜ್ಯ ಭೇದದಲಿ ॥ ಕರೆಸುವದು
ಜಡಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಣವಾ- । ಕ್ಷರ ಮಹಾದಣುಕಾಲನಾಮದಿ । ಹರಿಸಹಿತ
ಭೇದಗಳ ಪಂಚಕ ಸ್ಮರಿಸು ಸರ್ವತ್ರಾ ॥ ೨೩ ॥

ಜೀವಜೀವರ ಭೇದ ಜಡಜಡ । ಜೀವಜಡಗಳ ಭೇದ ಪರಮನು ।
ಜೀವಜಡಸುವಿಲಕ್ಷಣನು ಯೆಂದರಿದು ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ಈ ವಿರಿಂಚಾಂಡ
ದೊಳು ಯೆಲ್ಲಾ । ತಾವಿನಲಿ ತಿಳಿದೈದುಭೇದ ಕ- । ಕೇವರದೊಳರಿತ
ಚ್ಯುತನ ಪದವೈದು ತೀಳಿದಲಿ ॥ ೨೪ ॥

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷರಾಕ್ಷರಾಖ್ಯ । ದ್ವೇಧವಕ್ಷರದೊಳು ರಮಾಮಧು- ।
ಸೂದನರು ಕ್ಷರಗಳೊಳು ಪ್ರಕೃತಿಪ್ರಣವಕಾಲಗಳು ॥ ನೇಧಮುಖ್ಯತ್ವ
ಣಾಂತಜೀವರ । ಭೇದಗಳನರಿತೀರಹಸ್ಯವ । ಬೋಧಿಸದೆ ಮಂದರಿಗೆ
ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಚಿಂತಿಪುದೂ ॥ ೨೫ ॥

ದೀಪದಿಂ ದೀಪಗಳು ಪೊರಮ- । ಟ್ವಾಪಣಾಲಯಗತ ತಿಮಿರ
ಗಳ । ತಾ ಪರೀಹರಗೈಸಿ ತದ್ಗತಪದಾರ್ಥ ತೋರ್ಪಂತೆ ॥ ಸೌಪರಣಿವರ
ವಾಹನನು ಬಹು । ರೂಪನಾಮದಿ ಯೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ । ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದು
ಯಥೇಷ್ಟ ಮಹಿಮೆಯ ತೋರ್ಪ ತಿಳಿಸದಲೆ ॥ ೨೬ ॥

ನಳಿನಮಿತ್ರಗೆ ಇಂದ್ರಧನು ಪ್ರತಿ- । ಫಲಿಸುವಂತೆ ಜಗತ್ರಯವು
ಕಂ- । ಗೊಳಿಸದನುಪಾಧಿಯಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಾಹ್ವಯದಿ ಹರಿಗೆ ॥ ತಿಳಿಯೆ
ತ್ರಿಕಕುಬ್ಧಾನುನತಿ ಮಂ- । ಗಳಸುರೂಪವ ಸರ್ವತಾವಿಲಿ । ಮೊಳೆವ
ಹೃದಯಕೆ ಪ್ರತಿದಿವಸ ಪ್ರಹ್ಲಾದಪೋಷಕನು ॥ ೨೭ ॥

ರಸವಿಶೇಷದೊಳತಿವಿಮಲಸಿತ । ವಸನತೋಯಿಸಿಯನ್ನಿಂಗಳ
ಗಿಡೆ । ಪಸರಿಸುವದು ಪ್ರಕಾಶ ನಸುಗುಂದದಲೆ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ತ್ರಿಶಿರದೂ
ಷಣವೈರಿ ಭಕ್ತಿಸು- । ರಸದಿ ತೋಯ್ದು ಮಹಾತ್ಮರನು ಬಾ- । ಧಿಸವು
ಭವದೊಳಗಿದ್ದರೆಯು ಸರಿ ದುರಿತರಾಶಿಗಳು ॥ ೨೮ ॥

ವಾರಿನ್ನಿಧಿಯೊಳಗಖಿಳನದಿಗಳು । ಬೇರೆಬೇರೆ ನಿರಂತರದಲಿ ಎ- ।
ಹಾರಗೈಯುತ್ತ ಪರಮಮೋದದಲಿಪ್ಪ ತೆರದಂತೆ ॥ ಮೂರು ಗುಣಗಳ
ಮಾಯೆಯೆನಿಸುವ । ಶ್ರೀರಮಾರೂಪಗಳು ಹರಿಯಲಿ । ತೋರುತಿಪ್ಪವು
ಸರ್ವಕಾಲದಿ ಸಮರಹಿತವೆನಿಸಿ ॥ ೨೯ ॥

ಕೋಕನದಸಖನುದಯ ಘೂಕಾ- । ಲೋಕನಕೆ ನೊಗಸದಿರೆ
ಭಾಸ್ಕರ । ತಾ ಕಳಂಕನೆ ಯಾಕೃತೀಪತಿ ಜಗನ್ನಾಧನಿರೆ ॥ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ಸುಖಬಡಲರಿಯದವಿ- । ವೇಕಿಗಳು ನಿಂದಿಸಿದರೇನಹು- । ದೀಕವಿತ್ತವ
ಕೇಳಿ ಸುಖಬಡದಿಹರೆ ಕೋವಿದರು ॥ ೩೦ ॥

ಚೇತನಾಚೇತನಗಳಲಿ ಗುರು । ಮಾತರಿಪ್ಪಾಂತರ್ಗತ ಜಗ- ।
ನ್ನಾಥವಿಠಲ ನಿರಂತರದಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಳದೆ ॥ ಕಾತುರವ ಪುಟ್ಟಿ-
ವಿಷಯದಲಿ । ಯಾತುಥಾನರ ಮೋಹಿಸುವ ನಿ- । ಭೀತ ನಿತ್ಯಾನಂದ
ಮಯ ನಿರ್ದೋಷ ನಿರವಧ್ಯ ॥ ೩೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೪೩ಕ್ಕೆ ಸಿತ್ಯಗಣಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೧೫. ಶ್ವಾಸಸಂಧಿ.

ಒಂದು ಘಟಿಕಾ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಂವತ್ಸರದ ವರೆಗೂ ಶ್ರೀ
ನಾಯುದೇವರು ಶ್ವಾಸ ಜಪಮಾಡಿ ಗತಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಂತ್ರಸಾರೋಕ್ತ
ಕ್ರಮದಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

|| ಶ್ರೀನಾಮನಾಯ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಮರಾಳಿ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಭೌರತೀಶನು ಘಳಿಗೆಯೊಳು ಮು- | ನ್ನೂರ ಅರವತ್ತುಸುರ ಜಪ
ಗಳ | ತಾ ರಚಿಸುವನು ಸರ್ವಜೀವರೊಳಿದ್ದು ಬೇಸರದೇ || ಕಾರುಣಿಕ
ನವರವರ ಸಾಧನ | ಪೂರಯಿಸಿ ಭೂಸ್ವರ್ಗನರಕವ | ಸೇರಿಸುವ
ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಕಲೇಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕನು || ೧ ||

ತಾಸಿಗೊಂಭೈನೂರು ಶ್ವಾಸೋ- | ಚಾಭ್ಯಾಸಗಳ ನಡೆಸುತಲಿ
ಜೀತನ | ರಾಶಿಯೊಳು ಹಗಲಿರುಳು ಜಾಗ್ರತನಾಗಿ ನಿತ್ಯದಲಿ || ಈ
ಸುಮನಸೋತ್ತಂಸ ಲೇಶಾ- | ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಪೋಷಿಸುತ ಮೂ- | ಲೇಶ
ನಂಘ್ರಿಸರೋಜಮೂಲದಲಿಪ್ಪ ಕಾಣಿಸದೆ || ೨ ||

ಅರಿವುದೊಂದ್ಯಾಮದೊಳು ಶ್ವಾಸಗ- | ಳೆರಡುಸಾವಿರದೇಳುನೂ
ರನು | ಶರಸಹಸ್ರದ ಮೇಲೆ ನಾನೂರಹವು ದ್ವಿತಿಯಕ್ಕೆ || ಮರಳಿ
ಯಾಮತ್ರಯಕೆ ವಸುಸಾ- | ವಿರದ ಮೇಲ್ನೂರಣಿಕೆಯಲಿ ಹ- | ನ್ನೇರಡು
ತಾಸಿಗೆ ಹತ್ತುಸಾವಿರದೆಂಟು ನೂರಹವು || ೩ ||

ಒಂದುದಿನದೊಳಗನಿಲನಿಪ್ಪ- । ತೊಂದುಸಾವಿರದಾರುನೂರು
ಮು- । ಕುಂದನಾಜ್ಜದಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ ಲೋಕಗಳ ಪೊರೆವ ॥ ಎಂದು
ಪವನನ ಪೊಗಳುತಿರು ಯೆಂ- । ದೆಂದು ಮರೆಯದೆ ಯಾಮಹಿಮೆ
ಸಂ- । ಕ್ರಂದನಾದ್ಯರಿಗುಂಟೆ ನೋಡಲು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ೪ ॥

ಮೂರುಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ವಿಂಶತಿ । ಯಾರೆರಡು ಸಾವಿರವು ಪಕ್ಷಕೆ ।
ಅರುಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕತ್ತೆಂಟುಸಾವಿರವು ॥ ಮಾರುತನು ಮಾಸಕೆ
ಜಪಿಸಿ ಸಂ- । ಸಾರಸಾಗರದಿಂದೆ ಸುಜನರ । ಪಾರುಗಾಣಿಸಿ ಸಲಹುವನು
ಬಹು ಭೋಗಗಳನಿತ್ತು ॥ ೫ ॥

ಎರಡುತಿಂಗಳಿಗಹವು ಋತು ಭೂ- । ಸುರರು ತಿಳಿವದು ಶ್ವಾಸ
ಜಪ ಹ- । ನ್ನೇರಡುಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಭತ್ತಾರುಸಾಹಸ್ರ ॥ ಕರೆಸು
ವದು ಅಯನಾಹ್ವಯದಲರೆ । ವರುಷ ಮೂವತ್ತೆಂಟು ಲಕ್ಷೋ- । ಪರಿ
ತಿಳಿವದೆಂಭತ್ತು ಯೆಂಟುಸಹಸ್ರ ಕೋವಿದರು ॥ ೬ ॥

ವರುಷಕಿವರಿಮ್ಮಡಿ ಜಪಂಗಳ । ಗುರುವರಿಯ ತಾ ಮಾಡಿ
ಮಾಡಿಸಿ । ದುರಿತಗಳ ಪರಿಹರಿಸುವನು ಚಿಂತಿಸುವ ಸಜ್ಜನರ ॥ ಸುರ
ವಿರೋಧಿಗಳೊಳಗೆ ನೆಲಸಿ- ॥ ದ್ವರವಿದೂರ ತನೋಧಿಕಾರಿಗ- । ಕಿರವರಿತು
ಸೋಹಮ್ಮುವಾಸನೆ ಮಾಲ್ಪನವರಂತೆ ॥ ೭ ॥

ಇನಿತುಪಾಸನೆ ಸರ್ವಜೀವರೋ- । ಇನಿಲದೇವನು ಮಾಡುತಿರೆ
ಚಿಂ- । ತನೆಯ ಮಾಡದೆ ಕಂಡನೀರೊಳು ಮುಳುಗಿ ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ಮನೆ
ಯೊಳಗೆ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನಾದ್ಯಾ- । ಸನದಿ ಕುಳಿತು ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಹು ಸ- । ಜ್ಞನ
ನೆನಿಸಿ ಜಪಮಣಿಗಳೆಣಿಸಿದರೇನು ಬೇಸರದೆ ॥ ೮ ॥

ಓದನೋದಕವೆರಡು ತೇಜದೊ- । ಕೈದುವವು ಲಯ ತದಭಿಮಾ
ನಿಗ- । ಇಾದ ಶಿವಪವನರು ರಮಾಧೀನತ್ವವೈದುವರು ॥ ಈದಿವಿಜರೊಡ
ಗೂಡಿ ಶ್ರೀಮಧು- । ಸೂದನನ ಐದುವಳು ಯೆಂದರಿ- । ದಾದರದಲ
ನ್ನೋದಕವ ಕೊಡುತುಣುತ ಸುಖಿಸುತಿರು ॥ ೯ ॥

ಚಾಲಿತೋಪಲಜಾವಿಗಳು ಮೆ- | ದ್ವಾಲಯದಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾನುಸಾರದಿ |
ಪಾಲಗರೆವಂದದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ತನ್ನವರಾ || ಕೇಳುಕರ್ಮವ ಸ್ವೀಕ
ರಿಸಿ ತ- | ನ್ನಾಲಯದೊಳಿಟ್ಟವರ ಪೊರೆವ ಕೈ- | ಪಾಳು ಕಾಮದ ಕೈರ
ವದಳಶ್ಯಾಮ ಶ್ರೀರಾಮ || ೧೦ ||

ಶಶಿ ದಿವಾಕರ ಪಾವಕರೋಹ | ಅಸಿತಸಿತಲೋಹಿತಗಳಲಿ ಶಿವ |
ಶ್ವಸನ ಭಾರ್ಗವಿ ಮೂವರೊಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹಯವದನ || ವಸುಧಿಪಾ
ರ್ಥನ ಶ್ರಿವೃತುವೆನಿಸೀ | ವಸುಮತಿಯೊಳನ್ನೋದಕಾನಲ | ಪೆಸರಿನಿಂ
ದಲಿ ಸರ್ವಜೀವರ ಸಲಹುವನು ಕರುಣೆ || ೧೧ ||

ದೀಪ ಕರದಲಿ ಏಡಿದು ಕಾಣದೆ | ಕೂಪದೊಳು ಬಿದ್ದಂತೆ ವೇದ
ಮ- | ಹೋಪನಿಷದರ್ಥಗಳ ನಿತ್ಯದಿ ಪೇಳುವವರೆಲ್ಲ || ಶ್ರೀಪವನಮುಖ
ವಿನುತನಮಲ ಸ್ತ- | ರೂಪಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ತಿಳಿಯದೆ- | ಪಾಪಪುಣ್ಯಕೆ
ಜೀವಕರ್ತೃವಕರ್ತೃ ಹರಿಯೆಂಬಾ || ೧೨ ||

ಅನಿಲದೇವನು ವಾಙ್ಮನೋಮಯ- | ನೆನಿಸಿ ಪಾವಕ ವರಣ
ಸಂಕ್ರಂ | ದನ ಮುಖಾಧ್ಯರೊಳಿದ್ದು ಭಗವದ್ರೂಪಗುಣಗಳನು || ನೆನೆ
ನೆನೆದು ಉಚ್ಚರಿಸುತಲಿ ನ- | ಮ್ಮನು ಸದಾ ಸಂತೈಸುವನು ಸ- | ನ್ನುನಿ
ಗಣಾರಾಧಿತಪದಾಂಬುಜ ಗೋಜಸುರರಾಜ || ೧೩ ||

ಪಾದಪೆನಿಸವು ವಾಙ್ಮನೋಮಯ | ಪಾದರೂಪದ್ವಯಗಳೊಳು
ಪ್ರ- | ಹ್ಲಾದಪೋಷಕ ಸಂಕರುಷಣಾಹ್ವಯದಿ ನೆಲಸಿದ್ದು || ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ
ಪುರಾಣಗಳ ಸಂ- | ವಾದರೂಪದಿ ಮನನಗೈವೃತ | ಪೋದಮಯ
ಸುಖವಿತ್ತು ಸಲಹುವ ಸರ್ವಸಜ್ಜನರ || ೧೪ ||

ಗಂಧವಹ ದಶದಿಶೆಗಳೊಳಗರ- | ವಿಂದಸಾರಭ ಪಸರಿಸುತ
ಘ್ರ- | ಣೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಸುಖವನೀಯುತ ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ || ಇಂದಿರೇ
ಶನ ಸುಗುಣಗಳ ದೈ- | ನಂದಿನದಿ ತುತಿಸುತನುಮೋದಿಸು- | ತಂಧು
ಧಿರಸುಮೂಕನಂತಿರು ಮಂದಜನರೊಡನೆ || ೧೫ ||

ಶ್ರೀರಮಣನರಮನೆಯ ಪೂರ್ವ । ದ್ವಾರದಲ್ಲಿಹ ಸಂಜ್ಞ ಸೂರ್ಯ
ಗ । ಭಾರತೀಪತಿ ಪ್ರಾಣನೊಳಗಿಹ ಲಕುಮಿಸರಯಣನ ॥ ಸೇರಿ ಮನು
ಜೋತ್ತಮರು ಸರ್ವಶ- । ರೇರಗತನಾರಾಯಣನ ಅವ- । ತಾರಗುಣ
ಗಳ ತುತಿಸುತಲಿ ಮೋದಿಸರು ಮುಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೬ ॥

ಪ್ರಣವಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನ ಪುರದ ದ- । ಕ್ಷಿಣವಾಟದಲಿಪ್ಪ ಶಶಿರೋ- ।
ಹಿಣಗತ ವ್ಯಾನಸ್ಸ ಕೃತಿಪ್ರದ್ಯಮ್ಮ ರೂಪವನು ॥ ಗುಣಗಳನು ಸಂತುತಿ
ಸುತಲಿ ಪಿತೃ- । ಗಣ ಗದಾಧರನತಿವಿಮಲ ಪ- । ಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ
ನುಸಾರದಿ ಸಂಜರಿಸುತಿಹರು ॥ ೧೭ ॥

ಅಮಿತಪಿಕ್ರಮನಾಲಯದ ಪ- । ಶ್ವಿಮಕವಾಟದಿ ಪತಿಸಹಿತ
ಸಂ- । ಭ್ರಮದಿ ಭಗವದ್ಗುಣಗಳನೆ ಪೊಗಳತಲಿ ಮೋದಿಸುವ ॥ ಸುಮ
ನಸಾಸ್ಯನೊಳಿಸ್ವಪಾನಗ । ದಮನ ಸಂಕರುಷಣನ ನಿಜಹೃ- । ತ್ಯಮಲ
ದೊಳು ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಋಷಿಗಣವೈದಿ ಸುಖಿಸುವರೂ ॥ ೧೮ ॥

ಸ್ವರಮಣನ ಗುಣರೂಪ ಸಪ್ತ । ಸ್ವರಗಳಿಂದಲಿ ಪಾಡುತಿಹ
ತುಂ- । ಬುರುವೆ ಮೊದಲಾದವಿಳ ಗಂಧರ್ವರು ರಮಾಪತಿಯ ॥ ಪುರದ
ಉತ್ತರಬಾಗಿಲಾಧಿಪ । ಸುರಪಶಚಿಗ ಸಮಾನವಾಯುಗ । ಹರಿನ್ಮಣಿ
ನಿಭ ಶಾಂತಿಪತಿಯನಿರುದ್ಧನೈದುವರು ॥ ೧೯ ॥

ಗರುಡಶೇಷಸುರೇಂದ್ರಮುಖ ಪು- । ಪ್ಪರನೆ ಕಡೆಯಾಗಿಪ್ಪವಿಳ
ನಿ- । ಜರರು ಉರ್ಧ್ವದ್ವಾರಗತ ಭಾರತಿಯುದಾನನೊಳು ॥ ಮೆರೆವ
ಮಾಯಾವಾಸುದೇವನ । ಪರಮಮಂಗಳವಯವಗಳ ಮಂ- । ದಿರವ
ನೈದಿ ಸದಾ ಮುಕುಂದನ ನೋಡಿ ಸುಖಿಸುವರು ॥ ೨೦ ॥

ದ್ವಾರಪಂಚಕಪಾಲಕರೋಳಹ । ಭಾರತೀಪ್ರಾಣಾಂತರಾತ್ಮಕ ।
ಮಾರಮಣನೈರೂಪ ತತ್ತದ್ವಾರದಲಿ ಬಪ್ಪ ॥ ಮೂರೆರಡುವಿಧ ಮುಕ್ತಿ
ಯೋಗ್ಯರ । ತಾರತಮ್ಯವನರಿತವರ ಕಂ- । ಸಾರಿ ಸಂಸಾರಾಬ್ಧಿ
ದಾಂಟಿಸಿ ಮುಕ್ತರನು ಮಾಳ್ವ ॥ ೨೧ ॥

ಬೆಳಗಧೂಜೆಯು ನೋಳ್ವರಿಗೆ ಥಳ- । ಥಳಿಸುತಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸು
ವಂದದಿ । ತೊಳೆದು ದೇಹವ ನಾಮಮುದ್ರೆಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ॥ ಒಲಿಸಿ
ನಿತ್ಯ ಕುತರ್ಕಯುಕ್ತಿಗ- । ಳಲವಬೋಧರ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಮರ್ವ । ತಿಳಿಯ
ದಿಹ ನರ ಬರಿದೆ ಇದರೊಳು ಶಂಕಿಸಿದರೇನೂ ॥ ೨೦ ॥

ಉದಧಿಯೊಳಗೂರ್ಮಿಗಳು ತೋರ್ಪಂ- । ದಪಲಿ ಹಂಸೋದ್ಧೀಧ
ಹರಿ ಹಯ- । ವದನ ಕೃಷ್ಣಾದ್ಯಮಿತನವತಾರಗಳು ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ಪದು
ಮನಾಭನೊಳಿರುತಿಹವು ಸ- । ವದ ಸಮಸ್ತವ್ರತಗಳ ಚಿ- । ಧೃದ
ಯಗತರೂಪಗಳನವ್ಯವಧಾನದಲಿ ಬಿಡದೆ ॥ ೨೧ ॥

ಶರಧಿಯೊಳು ಮಕರಾದಿಜೀವರು । ಇರುಳುಹಗಲೇಕಪ್ರಕಾರದಿ
ಚರಿಸುತನುಮೋದಿಸುತಲಿಪ್ಪಂದದಿ ಜಗತ್ರಯವೂ ॥ ಇರುತಿಹವು ಜಗ
ದೀಶನುದರದಿ । ಕರಿಸುವದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬನಾಮದಿ । ಧರಿಸಿಹವು ಹರಿ
ನಾಮರೂಪಂಗಳನು ಅನವರತ ॥ ೨೨ ॥

ಜನನಿ ಸೌಖ್ಯಪದಾರ್ಥಗಳ ಭೋ- । ಜನವ ಮಾಡಲು ಗರ್ಭ
ಗತ ಶಿಶು । ದಿನದಿನದಲಭಿವೃದ್ಧಿಯೈದುವ ತೆರದಿ ಜೀವರಿಗೆ ॥ ವನಜ
ನಾಭನು ಸರ್ವರಸ ವುಂ- । ಡುಣಿಸಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಚಾಹ್ನವಿ । ಜನಕ
ಜನ್ಮಾದ್ಯಖಿಳದೋಷವಿದೂರ ಗಂಭೀರ ॥ ೨೩ ॥

ಅತಿಗೊಳಗಾದವನು ಜನರಿಗೆ । ದಾಸನೆನಿಸುವನಾಶೆಯನು ನಿಜ ।
ದಾಸಗೈದಿಹ ಪುಂಸಗೆಲ್ಲರು ದಾಸರೆನಿಸುವರೂ ॥ ಶ್ರೀಶನಂಘ್ರಸರೋಜ
ಯುಗಳ ನಿ- । ರಾಶೆಯಿಂದಲಿ ಭಜಿಸಿ ವೊಲಿದು ರ- । ಮಾಸಹಿತ ತನ್ನನೆ
ಕೊಡುವ ಕರುಣಾಸಮುದ್ರ ಹರಿ ॥ ೨೪ ॥

ದ್ವೈನದಿಯಾದ್ಯಂತವನು ಕಾಣದೆ । ಮನುಜನೇಕತ್ರದಲಿ ತಾ
ಮ- । ಜ್ಞಾನವಗೈಯೆ ಸಮಸ್ತದೋಷ ವಿಮುಕ್ತನಹ ತೆರದಿ ॥ ಅನಘನ
ಮಲಾನಂತನಂತ ಸು- । ಗುಣಗಳೊಳಗೊಂದೇ ಗುಣೋಪಾ- । ಸನವ
ಗೈವ ಮಹಾತ್ಮ ಧನ್ಯ ಕೃತಾರ್ಥನೆನಿಸುವನು ॥ ೨೫ ॥

ವಾಸುದೇವನು ಕರೆಸುವನು ಕಾ- | ಪಾಸನಾಮದಿ ಸಂಕರುಷ
ಣನು | ವಾಸವಾಗಿಹ ತೂಲದೊಳು ತಂತುಗನು ಪ್ರದ್ಯಮ್ನ || ವಾಸ
ರೂಪನಿರುದ್ಧದೇವನು | ಭೂಷಣನು ತಾನಾಗಿ ತೋರ್ಪ ಪ- | ರೇಶ
ನಾರಾಯಣನು ಸರ್ವದ ಮಾನ್ಯ ಮಾನದನೂ || ೨೮ ||

ಲಲನೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಜೈಲಗ- | ಳೊಳಗೆ ಓತಪ್ರೋತರೂಪದಿ |
ನೆಲಸಿಹನು ಚತುರಾತ್ಮಕ ಜಗನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲನು || ಭಳಿಬಿಸಿಲು ಮಳೆ
ಫಾಳೆಯಿಂದರೆ- | ಫಳಿಗೆ ಬಿಡದಲೆ ಕಾವನೆಂದರಿ- | ದಿಳೆಯೊಳರ್ಚಿಸು
ತಿರು ಸದಾ ಸರ್ವಾಂತರಾತ್ಮಕನ || ೨೯ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೪೭೨ಕ್ಕೆ ಶ್ವಾಸಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೧೬. ದತ್ತಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಂಧಿ.

ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನು ಉದಯಮೊದಲು ಶಯನಪರ್ಯಂತ ಯಾವಯಾವ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನ್ನು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮಗೆ ಅನನ್ಯಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಜೀವನ ಕರ್ತೃತ್ವವೆಂಬ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಈಶ್ವರನಂತೆ ಸ್ವಾಧೀನ ಕರ್ತೃತ್ವವಲ್ಲ; ಪರಾಧೀನವಾದದ್ದು, ಈಶ್ವರನು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿದ ಕೆಲವು ತತ್ವಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

|| ಶ್ರೀಉಪೇಂದ್ರಾಯ ನಮಃ ||

ರಾಗ ತೋಷಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ ! ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ !

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಠೇರುಣಿಕ ಹರಿ ತನ್ನೊಳಿಪ್ಪಾ- | ಪಾರಸ್ವಾತಂತ್ರಿಯಗುಣದಿ ನಾ- |
ನೂರು ತೆಗೆದು ಸಪಾದ ಅರೊಂದಧಿಕ ಅರುವತ್ತು || ನಾರಿಗಿತ್ತದ್ವಿಷೋ
ಡಶಾಧಿಕ | ನೂರು ಪಾದತ್ರಯವ ತನ್ನ ಶ- | ರೀರದೊಳಗೀಸು ವಿಭಾ
ಗವ ಮಾಡಿ ತ್ರಿಸದಾಹ್ನ || ೧ ||

ಸತ್ಯಲೋಕಾಧಿಪನೊಳಗೆ ಐ- | ವತ್ತೆರಡು ಪವಮಾನನೊಳು
ನಾ- | ಲ್ವತ್ತು ಮೇಲೆಂಟಧಿಕ ಶಿವನೊಳಗಿಟ್ಟನಿಪ್ಪತ್ತು || ಚಿತ್ತಜೇಂದ್ರ
ರೊಳ್ಳೆದಧಿಕದಶ | ತತ್ವಮಾನಿಗಳೆನಿಸ ಸುರರೊಳು | ಹತ್ತು ಯಾರೈ
ದವಿಳಜೀವರೊಳಿಟ್ಟ ನಿರವದ್ಯಾ || ೨ ||

ಕಲಿಮೊದಲುಗೊಂಡಖಿಳದಾನವ- | ರೊಳಗೆ ನಾಲ್ವತ್ತೈದು ಯಾ
ಪರಿ | ತಿಳಿದುಪಾಸನೆ ಮಾಡು ಮರೆಯದೆ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಿ || ಇಳಿ
ಯೊಳಗೆ ಸಂಚರಿಸು ಲಕ್ಷ್ಮೀ- | ನಿಲಯನಾಳಾನೆಂದು ಸರ್ವ | ಸ್ಥಳಗ
ಳಲಿ ಸಂತೈಸುತಿಪ್ಪನು ಗೆಳೆಯನಂದದಲಿ || ೩ ||

ಅವನಿಶ ಸ್ವಾಮಿತ್ವಧರ್ಮವ । ಸ್ವವಶಮಾತ್ಯಾಗಿತ್ತು ತಾ ಮ- ।
ತ್ವವರ ಮುಖದಲಿ ರಾಜಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿಸುವ ತೆರದಿ ॥ ಕವಿಭಿರೀಡಿತ
ತನ್ನ ಕಳೆಗಳ । ದಿವಿಜದಾನವಮಾನವರೊಳಿ- । ಟ್ಟವಿರತ ಗುಣತ್ರಯಜ
ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುವಾ ॥ ೪ ॥

ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೇತೆರದಿ ಕಾ- । ರುಣ್ಯಸಾಗರ ದೇವದಾನವ ।
ಮಾನವರೊಳಿಟ್ಟವರ ಫಲವ್ಯತ್ಯಾಸವನೆ ಮಾಡಿ ॥ ಬನ್ನಬಡಿಸುವ ಭಕ್ತಿ
ಹೀನರ । ಸನ್ನತಸುಕರ್ಮಗಳ ಫಲವ ಸ್ತ- । ವನ್ನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟವರ ಸುಖ
ಬಡಿಸುವನು ಸುಭುಜಾಹ್ನ ॥ ೫ ॥

ಮಾಣಿಕವ ಕೊಂಡಂಗಡಿಯೊಳಜಿ- । ವಾನ ಕೊಟ್ಟ ಪುರುಷನ
ಸಮಾ- । ಧಾನ ಮಾಡುವ ತೆರದಿ ವೈತ್ಯರು ನಿತ್ಯದಲಿ ಮಾಳ್ವ ॥ ದಾನ
ಯಜ್ಞಾದಿಗಳ ಫಲಯಜ । ಮಾನ ತಾನಪಹಂಸಿ ಅಸಮಾ- । ಚೀನ
ಸುಖಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಅಸುರರ ಮತ್ತರನು ಮಾಳ್ವ ॥ ೬ ॥

ಏಣಲಾಂಭನನಮಲಕಿರಣ ಕ್ರ- । ಮೇಣ ವೃದ್ಧಿಯನ್ನೈದಿ ಲೋಗರ
ಕಾಣಗೊಡದಿಹ ಕತ್ತಲೆಯ ಭಂಗಿಸುವ ತೆರದಂತೆ ॥ ವೈನತೇಯಾಂಸ
ಗನ ಮೂರ್ತಿ । ಧ್ಯಾನವುಳ್ಳ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಸು- । ಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳು
ವರ್ಧಿಸಿ ಸುಖವ ಕೊಡುತಿಹವೂ ॥ ೭ ॥

ಜನಪನಂಕೆಯ ಜೋರ ಪೊಳಲೊಳು । ಧನವ ಕದ್ದೊಯ್ದಿಯ
ಲವನವ- । ಗುಣಗಳೆಣಿಸದೆ ಪೊರೆವ ಕೊಡದಿರೆ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ತೆರದಿ ॥ ಅನು
ಚಿತೋಚಿತಕರ್ಮ ಕೃಷ್ಣಾ- । ಪರ್ಣವೆನಲು ಕೈಕೊಂಡು ತನ್ನರ- । ಮನೆ
ಯೊಳಿಟ್ಟಾನಂದಬಡಿಸುವ ಮಾಧವಾನತರಾ ॥ ೮ ॥

ಅನ್ನದನ್ನದನ್ನನಾಮಕ । ಮುನ್ನ ಪೇಳ್ವ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವರೊ- ।
ಳನ್ನರೂಪ ಪ್ರವೇಶಗೈದವರವರ ವ್ಯಾಪಾರ ॥ ಬನ್ನಬಡದಲಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಡಿಸಿ । ಧನ್ಯರಿವರಹುದೆಂದೆನಿಸಿ ತ್ರೈ- । ಗುಣ್ಯವರ್ಜಿತ ತತ್ತದಾಹ್ನ
ಯನಾಗಿ ಕರೆಸುವನೂ ॥ ೯ ॥

ಸಲಿಲಬಿಂದು ಸಯೋಬ್ಧಿಯೊಳು ಬೀ- | ಕಲು ವಿಕಾರವನ್ನೈದಬ
ಲ್ಲದೆ | ಜಲವು ತದ್ರೂಪವನೆ ಐದುವದೆಲ್ಲ ಕಾಲದಲಿ || ಕಲಿಮಲಾಪಹ
ನರ್ಚಿಸುವ ಸ- | ತ್ಕುಲಜರ ಕುಕರ್ಮಗಳು ತಾ ನಿ- | ಸ್ಕುಲಾಪಕರ್ಮ
ಗಳಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಕೊಡುತಿಹವೂ || ೧೦ ||

ಮೊಗದೊಳಗೆ ಮೊಗವಿಟ್ಟು ಮುದ್ದಿಸಿ | ಮಗುವಿನಂ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ
ನೇಹದಿ | ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಸ್ತನಗಳುಣಿಸುವ ಜನನಿಯಂದದಲಿ || ಅಗಣಿ
ತಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಪಾದಾ- | ಬ್ಜಗಳ ಧೇನಿಸ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ | ಪ್ರಘಟಕನು
ತಾನಾಗಿ ಸೌಖ್ಯಗಳೇನ ಸರ್ವತ್ರ || ೧೧ ||

ತೋಟಗನು ಭೂಮಿಯೊಳು ಬೀಜವ | ನಾಟಬೇಕೆಂದೆನುತ ಹಿತ
ನಲಿ | ಮೂಟೆಯಿಂ ನೀರೆತ್ತಿ ಸಸಿಗಳ ಸಂತಯಿಸುವಂತೆ || ಪಾಟುಬಡದಲಿ
ಜಗದಿ ಜೀವರ | ಘೋಟಕಾಸ್ಯನು ಸೃಜಿಸಿ ಯೋಗ್ಯತೆ | ದಾಟಗೊಡ
ದಲಿ ನಲಹುತಿಪ್ಪನು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ || ೧೨ ||

ಭೂಮಿಯೊಳು ಜಲವಿರೆ ತೃಷಾರ್ತನು | ತಾ ಮರೆದು ಮೊಗವೆತ್ತಿ
ಯೆಣ್ಣೆಸೆ | ಪ್ಪೂಮಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಕಾಣದೆ ಹುಡುಕುವಂದದಲಿ ||
ಶ್ರೀಮನೋರಮ ಸರ್ವರಂತ- | ಯಾಮಿಯಾಗರೆ ತಿಳಿಯದನುದಿನ |
ಭ್ರಾಮಕರು ಭಜಿಸುವರು ಭಕುತಿಯಲನ್ಯದೇವತೆಯ || ೧೩ ||

ಮುಖ್ಯಫಲವೈಕುಂಠ ಮುಖ್ಯಾ- | ಮುಖ್ಯಫಲ ಮಹರಾದಿಲೋ
ಕಾ- | ಮುಖ್ಯಫಲವೈಷಯಿಕವೆಂದರಿತಭಕುತಿಯಿಂದ || ರಕ್ತಸಾರಿಯ
ಭಜಿಸುತಲೆ ನಿ- | ದುಃಖನಾಗು ನಿರಂತರದಿ ಮೊರೆ | ಹೊಕ್ಕವರ ಬಿಡ
ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭಾರತೀಶ ಪಿತ || ೧೪ ||

ವ್ಯಾಧಿಯಿಂ ಪೀಡಿತ ಶಿಶುವಿಗೆ ಗು- | ಡೋದಕವನೆರೆದದಕೆ
ಔಷಧಿ | ತೇದು ಕುಡಿಸುವ ತಾಯಿಯೋಪಾದಿಯಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞ || ಬಾದ
ರಾಯಣ ಭಕ್ತಜನಕ ಪ್ರ- | ಸಾದರೂಪಕನಾಗಿ ಭಾಗವ- | ತಾದಿಯಲಿ
ಪೇಳಿದನು ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳೆ ಫಲವೆಂದು || ೧೫ ||

ದೂರದಲ್ಲಿಹ ಪರ್ವತ ಘನಾ- । ಕಾರ ತೋರ್ಪದು ನೋಳ್ಳ ಜನ
ರಿಗೆ । ಸಾರೆಗೈಯಲು ಸರ್ಪವ್ಯಾಘ್ರಗಳಿಂದ ಭಯವಿಹುದು ॥ ಘೋರತರ
ಸಂಸಾರ ಸೌಖ್ಯಾ- । ಸಾರತರವೆಂದರಿತು ನಿತ್ಯ ರ- । ಮಾರಮಣನಾ
ರಾಧಿಸುವರದಿಂದ ಬಿಲ್ಲವರು ॥ ೧೬ ॥

ಕೆಸರ ಘಟಗಳ ಮಾಡಿ ಬೇಸಿಗೆ । ಬಿಸಿಲೋಟೊಣಗಿಸಿದರದು
ಘನ । ರಸವ ತುಂಬಲುಬಹುದೆ ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರ ನಾನೆಂಬ ॥ ಸಶುನ
ನರರೇನೇನು ಮಾಳ್ಳಾ- । ನಶನ ದಾಸ ಸ್ನಾನಕರ್ಮಗ- । ಳೊಸರಿಪ್ರಾಣ
ಸಪ್ತ ಬರಿದೆ ದೇವಾಯಾಸವನೆ ಕೊಟ್ಟು ॥ ೧೭ ॥

ಎರಡು ದೀಕ್ಷೆಗಳೆಹವು ಬಾಹ್ಯಾಂ- । ತರವೆನಿಸ ನಾಮದಲಿ ಬುಧ
ರಿಂ- । ದರಿತು ದೀಕ್ಷಿತನಾಗು ದೀರ್ಘದ್ವೇಷಗಳ ಬಿಟ್ಟು ॥ ಹರಿಯೆ
ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಕ್ಷರಾಕ್ಷರ । ಪುರುಷಪೂಜಿತನಾದ ಜನ್ಮಾ- । ಧ್ಯಾನವಿ
ದೂರ ಸುಖಾತ್ಮ ಸರ್ವಗನೆಂದು ಸ್ಮರಿಸುತಿರು ॥ ೧೮ ॥

ಹೇಯವಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲವೂಪಾ- । ದೇಯವಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲ ನ್ಯಾಯಾ- ।
ನ್ಯಾಯಧರ್ಮಗಳಿಲ್ಲ ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ॥ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಲ್ಲ
ಕಮಲದ- । ಳಾಯತಾಕ್ಷಗೆ ಯೆನಲು ಯಾಸೋ- । ಕಾಯಿಯಂದದಿ
ಮುಳುಗಗೊಡದೆ ಭವಾಬ್ಧಿ ದಾಟಿಸುವಾ ॥ ೧೯ ॥

ಮಂದನಾದರು ಸರಿಯೆ ಗೋಪಿ- । ಚಂದನತ್ರೀಮುದ್ರೆಗಳ
ನಲ- । ವಿಂದ ಧರಿಸುತ ಶ್ರೀತುಲಸಿ ಪದುಮಾಕ್ಷಿ ಸರಗಳನೂ । ಕಂಠ
ರದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಧರಿಸಿ ಮು- । ಕುಂದ ಶ್ರೀಭೂರಮಣ ತ್ರಿಜಗ- । ದ್ವಂದ್ಯ
ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿ ಮಮಕುಲದೈವವೆನೆ ಪೊರೆನಾ ॥ ೨೦ ॥

ಪ್ರಾಯಧನಮದದಿಂದ ಜನರಿಗೆ । ನಾಯಕಪ್ರಭುವೆಂಬೆ ಪೂರ್ವ
ದಿ । ತಾಯ ಪೊಟ್ಟಿಯೊಳಿರಲು ಪ್ರಭುವೆಂದೇಕೆ ಕರೆಯರೆಳ್ಳಿ ॥ ಕಾಯ
ನಿನ್ನನು ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗಲು । ರಾಯ ನೀನೆಂಬರೆ ಪ್ರಭುತ್ವ ಪ- । ಲಾಯ
ನವನೈದಿತು ಸವಿಾಪದಲಿದ್ದರದು ತೋರು ॥ ೨೧ ॥

ವಾಸುದೇವೈಕಪ್ರಕಾರದಿ । ಈಶನೆನಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಶ- । ಚೇಶ
ಮೊದಲಾದಮರರಿಲ್ಲರು ದಾಸರೆನಿಸುವರು ॥ ಈ ಸುಮಾರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು
ಸೋಹಮು- । ಪಾಪನೆಯ ಗೃವ ನರ ದೇಹಜ । ದೈಶಿಕ ಕ್ಲೇಶಗಳು
ಬರಲದನೇಕೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ ॥ ೨೨ ॥

ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಲಿ ತ್ರಿಜಗ- । ದ್ವ್ಯಾಪಕತ್ವ ನಿಯಾಮಕತ್ವ ।
ಸ್ಪೃಶಕತ್ವ ವರತ್ವವೀಶತ್ವಾದಿ ಗುಣಗಳಿಗೆ ॥ ಲೋಪವಿಲ್ಲೇಕಪ್ರಕಾರ ಸ್ವ-
ರೂಪನೆನಿಸುವು ಸರ್ವಕಾಲದಿ । ಪೋಪವಲ್ಲಿವು ಜೀವರಿಗೆ ದಾಸತ್ವದೋ
ಪಾದಿ ॥ ೨೩ ॥

ನಿತ್ಯನೂತನ ನಿರ್ವಿಕಾರ ಸು- । ಹೃತ್ತಮ ಪ್ರಣವಸ್ಥ ವರ್ಣೋ- ।
ತ್ವತ್ತಿಕಾರಣ ವಾಜ್ಞನೋಮಯ ಸಾಮಗಾನರತ । ದತ್ತಕಪಿಲಹಯಾ
ಸ್ಯರೂಪದಿ । ಸೃತ್ ಸೃಥಗ್ಜೀವರೊಳಗಿದ್ದು ಸ್ವ- । ವರ್ತಿಸುವನವರವರ
ಯೋಗ್ಯತೆ ಕರ್ಮವನುಸರಿಸಿ ॥ ೨೪ ॥

ಶ್ರುತಿಗಳಾತನ ಮಾತು ವಿಮಲ । ಸ್ಮೃತಿಗಳಾತನ ಶಿಕ್ಷೆ ಜೀವ ।
ಪ್ರತತಿಪ್ರಕೃತಿಗಳೆರಡು ಪ್ರತಿಮೆಗಳೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಹವು ॥ ಇತರ ಕರ್ಮ
ಗಳೆಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿ- । ಪತಿಗೆ ಪೂಜೆಗಳೆಂದು ಸ್ಮರಿಸುತ । ಚತುರವಿಧ ಪುರು
ಷಾರ್ಥಗಳ ಬೇಡದಿರು ಸ್ವಪ್ನದಲೀ ॥ ೨೫ ॥

ಭೂತಳಾಧಿಸನಾಜ್ಞಧಾರಕ । ದೂತರಿಗೆ ಸೇವಾನುಸಾರದಿ । ವೇತ
ನವ ಕೊಟ್ಟವರ ಸಂತೋಷಿಸುವ ತೆರದಂತೆ ॥ ಮಾತರಿಶ್ವಪ್ರಿಯನು
ಪರಮ । ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ಸದ್ಗುಣಂಗಳ । ಗಾಥಕರ ಸಂತೋಷಬಡಿಸು
ವನಿಹಸರಂಗಳಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ದೀಪ ದಿವದಲಿ ಕಂಡರಾದಡೆ । ಲೋಪಗೈಸುವರಾಪ್ತಾಣ ಹರಿ ಸ- ।
ವಿಾಪದಲ್ಲಿರೆ ನಂದನಾಮ ಸುನಂದನೆನಿಸುವವು ॥ ಔಪಚಾರಿಕವಲ್ಲ
ಸುಜನರ । ಪಾಪಕರ್ಮವು ಪುಣ್ಯವೆನಿವುದು । ಪಾಪಿಗಳ ಸತ್ಪುಣ್ಯ
ಕರ್ಮವು ಪಾಪವೆನಿಸುವುದು ॥ ೨೭ ॥

ಧನವ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಪ್ರದ್ಯಾ- । ವಣಿಕರಂದದಿ ಕೋವಿದರ
ಮನೆ । ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸು ಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣಗೋಷುಗದೀ ॥ ಮನನಗೈ
ಮಹದೇಶಿಸುತ ದು- । ಜ್ಞಾನರ ಕೂಡಾಡದಿರು ಸ್ವಪ್ನದಿ । ಪ್ರಣತಕಾಮದ
ಕೊಡುವ ಸೌಖ್ಯಗಳಿಹಪರಂಗಳಲಿ ॥ ೨೮ ॥

ಕಾರಕಕ್ರಿಯ ದ್ರವ್ಯವಿಭ್ರಮ । ಮೂರುವಿಧಜೀವರಿಗೆ ಬಹು ಸಂ- ।
ಸಾರಕಿವು ಕಾರಣವೆನಿಸುವವು ಯೆಲ್ಲ ಕಾಲದಲೀ ॥ ದೂರ ಓಡಿಸಿ
ಭ್ರಾಮಕತ್ರಯ । ಮಾರಿಗೊಳಗಾಗದಲೆ ಸರ್ವಾ- । ಧಾರಕನ ಚಿಂತಿ
ಸುತಲಿರು ಸರ್ವತ್ರ ಮರೆಯದಲೆ ॥ ೨೯ ॥

ಕರಣಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದರೆ ವಿ- । ಸ್ಮರಣೆಕಾಲದಿ ಮಾತುಗಳಿಗು- ।
ತ್ತರವ ಕೊಡದಲೆ ಸುಮ್ಮನಿಪ್ಪರು ಜಾಗರಾವಸ್ಥೆ ॥ ಕರುಣಿಸಲು ವ್ಯಾಪಾರ
ಮಾಡುವ । ಬರಲು ನಾಲಕವಸ್ಥೆಗಳ ಪರಿ । ಹರಿಸಿಕೊಳನೇತಕೆ ಸ್ವತಂ
ತ್ರನು ತಾನೆ ಯೆಂಬುವನು ॥ ೩೦ ॥

ಯುಕ್ತಿಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃ- । ತ್ಯುಕ್ತಮಾತುಗಳಿವು ವಿಚಾ
ರಿಸೆ । ಮುಕ್ತಿಗಿವು ಸೋಪಾನವೆನಿಸುವು ಪ್ರತಿಪ್ರತೀಪದವು ॥ ಭಕ್ತಿಪೂ
ರ್ವಕ ಪರಿಸುವವರಿಗೆ । ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೊಡುವ ಸ್ವರೂಪಸುಖ ಪ್ರವಿ- । ವಿಕ್ತರನ
ಮಾಡುವನು ಭವಭಯದಿಂದ ಬಹುರೂಪ ॥ ೩೧ ॥

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸುಗುಣಮಣಿಗಳ । ಪ್ರಾಣಮತ ವಯನಾಖ್ಯ
ಸೂತ್ರದೆ । ಪೋಣಿಸಿದ ಮಾಲಿಕೆಯು ವಾಙ್ಮಯನಂಸಗರ್ಪಿಸಿದಾ ॥
ಜ್ಞಾನಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಷಯವಹುದ- । ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಅಸಹ್ಯ ತೋರ್ಪುದು ।
ಮಾಣಿಕವ ಮರ್ಕಟನ ಕೈಯಲಿ ಕೊಟ್ಟ ತೆರದಂತೆ ॥ ೩೨ ॥

ಶ್ರೀವಿಧೀರವಿಪಾಹಿವೇಶಶ- । ಚೇವರಾತ್ಮಭವಾರ್ಕಶಶಿದಿ- । ಗ್ಧೀವ
ಯುಷಿಗಂಧವಕಿನ್ನರಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯಗಣಾ ॥ ಸೇವಿತಪದಾಂಭೋಜ ತತ್ಪಾ- ।
ದಾವಲಂಬಿಗಳಾದ ಭಕತರ । ಕಾವ ಕರುಣಾಸಾಂದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮೀಹೃತ್ಪ್ತ
ಮುದಚಂದ್ರ ॥ ೩೩ ॥

ಅದರುಶವ ಗತಾಕ್ಷ ಭಾಷಾ । ಭೇದದಿಂದಲಿ ಕರೆಯಲದನು ನಿ-
ಪೇಧ ಗ್ರೈದವಲೋಕಿಸದೆ ಬಿಡುವರೆ ವಿವೇಕಿಗಳೂ ॥ ಮಾಧವನ ಗುಣ
ಪೇಳ್ವ ಪ್ರಾಕೃತ- । ವಾದರೆಯು ಸರಿ ಕೇಳಿ ಪರಮಾ- । ಹೃದಬಡದಿ
ಪ್ರಸನ್ನ ನಿರಂತರ ಬಲ್ಲ ಕೋವಿದರೂ ॥ ೩೪ ॥

ಭಾಸ್ಕರನ ಮಂಡಲವ ಕಂಡು ನ- । ಮಸ್ತುರಿಸಿ ನೋದಿಸದೆ
ದ್ವೇಷದಿ । ತಸ್ತುರನು ನಿಂದಿಸಲು ಕುಂದಹೃದೇ ದಿವಾಕರಗೆ ॥ ಸಂಸ್ಕೃತ
ವಿದಲ್ಲೆಂದು ಕುಹಕ ತಿ- । ರಸ್ತುರಿಸಲೇನಹುದು ಭಕ್ತಿಪು- । ರಸ್ತುರದಿ
ಕೇಳ್ವರಿಗೆ ವಲಿವನು ಪುಷ್ಕರಾಕ್ಷ ಸದಾ ॥ ೩೫ ॥

ಪತಿತನ ಕಪಾಲದೊಳು ಭಾಗೀ- । ರಥಿಯ ಜಲವಿರೆ ಸೇಯನೆನಿ
ಪುದೆ । ಇತರ ಕವಿನಿರ್ಮಿತ ಕುಕಾವ್ಯಶ್ರಾವ್ಯ ಬುಧರಿಂದಾ ॥ ಕೃತಿಪತಿ
ಕಥಾನ್ವಿತವೆನಿಸ ಪ್ರಾ- । ಕೃತವೆ ತಾ ಸಂಸ್ಕೃತವೆನಿಸಿ ಸ । ದ್ಗತಿಯ
ನೀವುದು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಪೇಳಿ ಕೇಳ್ವರಿಗೆ ॥ ೩೬ ॥

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಸಯುಕ್ತಿಗ್ರಂಥಗ- । ಕೋದಿ ಕೇಳ್ವವನಲ್ಲ ಸಂತತ ।
ಸಾಧುಗಳ ಸಹವಾಸ ಸಲ್ಲಾಪಗಳು ಮೊದಲಿಲ್ಲಾ ॥ ಮೋದತೀರ್ಥಾ
ರ್ಯರ ಮತಾನುಗ- । ರಾದವರ ಕರುಣದಲಿ ಪೇಳ್ವಿ ರ- । ಮಾಧವ
ಜಗನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲ ತಿಳಿಸಿದದರೊಳಗೆ ॥ ೩೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೦೯ಕ್ಕೆ ದತ್ತಸ್ನಾತಂತ್ರ್ಯಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೧೭. ಸ್ವಗತಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಾನಸಂಧಿ.

ತನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಹ್ಲಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿಭಾಗಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಾನಾದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಗತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಾನನೆಂತ ಹೆಸರು. ಅದರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ ಶ್ರೀಶ್ರೀವಿಕ್ರಮಾಯ ನಮಃ |

ರಾಗ ತೋಡಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಸಂಧಿಸೂಚನೆ:— ಸ್ವಗತಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗುಣವ ಹರಿ | ತೆಗೆದು ಪ್ರಹ್ಲಾದ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟದ | ಭೃಗುಮುನಿಪ ನೇಳಿದನು ಇಂದ್ರದ್ವ್ಯಮ್ಮ ಕ್ಷಿತಿಪನಿಗೆ ||

ನರಮ ವಿಷ್ಣು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮಾಯಾ | ತರುಣಿ ವಕ್ಷಸ್ಥಳನಿವಾಸಿಯು |
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ಪ್ರಾಣರೀವರು ಸಚಿವರೆನಿಸುವರೂ || ಸರುವ ಕರ್ಮ
ಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ತಿಯ- | ರುರಗಭೂಷಣಹಂಕೃತಿತ್ರಯ | ಕರೆಸುವಮರೇಂ
ದ್ರಾರ್ಕಮುಖರಿದ್ರಿಯಪರೆನಿಸುವರೂ || ೧ ||

ಈ ದಿವ್ಯಾಕಸರಂತೆ ಕಲಿವೊದ- | ಲಾದ ದೈತ್ಯರು ಸರ್ವದೇಹದಿ |
ತೋದಕರು ತಾವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮಾಡುವರೂ || ವೇಧನಂದದಿ ಕಲಿ
ಯಹಂಕಾ- | ರಾಧಿಸಾಧಮ ಮಧುಕುಕ್ಕೈಟಭ | ಕ್ರೋಧಿ ಶಂಬರ
ಮುಖರು ಮನಸಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯೆನಿಸುವರೂ || ೨ ||

ದೇವತೆಗಳೋಪಾದಿ ನಿತ್ಯದೊ- | ಕೇವಮಾದಿ ಸ್ತನಾಮದಿಂದಲಿ |
ಯಾವದಿಂದ್ರಿಯಗಳೊಳು ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮಾಡುವರೂ || ಸೇವಕರ
ನೇವಾನುಗುಣ ಫಲ- | ವೀವ ನೃಪನಂದದಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವ- | ಭಾವ ಸ್ವಾತಂ
ತ್ರ್ಯ ವಿಭಾಗವ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ಹರಿ || ೩ ||

ಅಗಣಿತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವ ನಾಲ್ಕು - ಬಗೆ ವಿಭಾಗವ ಮಾಡಿ
ಯೊಂದನು । ತೆಗೆದು ದಶವಿಧಗೈಸಿ ಪಾದರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣನಲಿ ॥ ಮೊಗ
ಚತುಷ್ಟಯನೊಳು ಸಪಾದ್ಯು - ದುಗುಣವಿರಿಸಿದ ಮತ್ತೆ ದಶವಿಧ
ಯುಗಳ ಗುಣವನು ಮಾಡಿ ಯೆರಡು ಸದಾಶಿವನೊಳಿಟ್ಟು ॥ ೪ ॥

ಪಾಕಶಾಸನ ಕಾಮರೋಳು ಸಾ - ಧೈರ್ಯವಿಟ್ಟು ದಶೇಂದ್ರಿಯರ
ಸುಡಿ - ವೌಕಸಾದ್ಯರೊಳೊಂದು ಯಾವಜ್ಜೀವರೊಳಗೊಂದೂ ॥
ನಾಲ್ಕುವರೆ ಕಲ್ಯಾದಿ ದೈತ್ಯಾ - ನೀಕಕಿತ್ತನು ಯೆರಡು ತ್ರಿವಿಧ ನಿ -
ವೇಕಗೈಸಿದಿರೆಗೆ ಒಂದೆರಡಾತ್ಮತನ್ನೊಳಗೆ ॥ ೫ ॥

ಈವಿಧದಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತತ್ವವ । ದೇವಮಾನವ ದಾನವರೊಳು
ರ - ಮಾವಿನೋದಿ ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಟ್ಟುಲ್ಲ ರಮಿಸುವನೂ ॥ ಮೂವರೊ
ಳಗಿದ್ದವರ ಕರ್ಮವ । ತಾವಿಕಾರವ ಗೈಸದಲೆ ಕ - ಲ್ಪಾವಸಾನಕೆ
ಕೊಡುವನಾಯಾಸವರವರ ಗತಿಯಾ ॥ ೬ ॥

ಆಲಯಗಳೊಳಗಿಷ್ಟ ದೀಪ । ಜ್ವಾಲೆವರ್ತಿಗಳನುಸರಿಸಿ ಜನ -
ರಾಲಿಗಳಿಗೊಪ್ಪುವ ತೆರದಿ ಹರಿ ತೋರ್ಪ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ಕಾಲಕಾಲದಿ
ತ್ರಿಧರಾ ದು - ಗಾಲಲನೆಯರ ಕೂಡಿ ಸುಖಮಯ । ಲೀಲೆಗೈಯಲು
ತ್ರಿಗುಣ ಕಾರ್ಯಗಳಹವು ಜೀವರಿಗೆ ॥ ೭ ॥

ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂ ಮಾಳ್ವ ಕರ್ಮ । ದ್ವಂದ್ವಗಳ ತನಗರ್ಪಿಸಲು
ಗೋ - ವಿಂದ ಪುಣ್ಯವ ಕೊಂಡು ಪಾಪವ ಭಸ್ಮವನೆ ಮಾಳ್ವ ॥ ಇಂದಿ
ರೇಶನು ಭಕ್ತಜನರನು । ನಿಂದಿಸುವರೊಳಗಿಷ್ಟ ಪುಣ್ಯವ । ತಂದು ತನ್ನ
ವಗೀವ ಪಾಪಗಳವರಿಗುಣಿಸುವನು ॥ ೮ ॥

ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಾಪಕರ್ಮ ಪ್ರ - ವರ್ತಕರ ನಿಂದಿಸಲೆ
ತನಗಿಂ - ದುತ್ತಮರ ಗುಣಕರ್ಮಗಳ ಕೊಂಡಾಡದಲೆ ಯಿವ್ವಾ ॥
ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ಗೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀ - ಹತ್ಯ ಮೊದಲಾದವಿಳ ದೋಷಗ -
ಳಿತ್ತಪನು ಸಂದೇಹ ಬಡಸಲ್ಲವಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರಮತ ॥ ೯ ॥

ತನ್ನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗುಣಗಳ ಹಿ- । ರಣ್ಯಭಾರ್ಯರಿಗೆ ಕಲಿ
ಮುಖ । ದಾನವರ ಸಂತತಿಯವರಧಿಕಾರವನು ಸರಿಸೀ ॥ ಪುಣ್ಯಪಾಪ
ಗಳೇವ ಬಹು ಕಾ- । ರುಣ್ಯಸಾಗರನಲ್ಪಶಕ್ತಿಗೆ- । ಘುಣ್ಯಲರಿಯದೆ
ಇರಲು ಉಣಗಲಿಸಿದನು ಸರ್ವರಿಗೆ ॥ ೧೦ ॥

ಸತ್ಯವಿಕ್ರಮ ಪುಣ್ಯಪಾಪ ಸ- । ಮತ್ತರಿಗೆ ಕೊಡಲೋಸುಗದಿ
ನಾ- । ಲ್ಪತ್ತು ಭಾಗವ ಮಾಡಿ ಲೇಶಾಂಶವನು ಜನಕೇವ ॥ ಅತ್ಯಲುಪ
ಕರಮಾಣುವಿಗೆ ಸಾ- । ಮರ್ಘ್ಯವನು ತಾ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ತೂಲಸ- । ದಾರ್ಥ
ಗಳನುಂಟುಣಿಸ ಸರ್ವದ ಸರ್ವಜೀವರಿಗೆ ॥ ೧೧ ॥

ತಿಮಿರ ತರಣಿಗಳೇಕವೇಶದಿ । ಸಮನಿಸಿಪ್ಪನೆ ಯಂದಿಗಾದರು ।
ಭ್ರಮಣ ಭಳಿಬಿಸಿಲಂಜಕಗಳುಂಟೇನೊ ಸರ್ವತಕೆ ॥ ಅಮಿತಜೀವರೊ
ಳಿದ್ದು ಲಕುಮಾ- । ರಮಣ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮಾಡುವ । ಕಮಲಸತ್ಯ
ಸರೋವರಗಳೊಳಗಿಪ್ಪ ತೆರನಂತೆ ॥ ೧೨ ॥

ಅಂಬುಜೋದ್ಭವ ಮುಖ್ಯ ಸುರ ಕಲಿ । ಶಂಬರಾದಿ ಸಮಸ್ತ
ಪೈತ್ಯಕ- । ದಂಬಕನುದಿನ ಪುಣ್ಯಪಾಪ ವಿಭಾಗವನೆ ಮಾಡಿ ॥ ಅಂಬು
ಧಿಯ ಜಲವನು ಮಹಾಘಟಿ । ಬಿಂಬರಿತು ತುಂಬುವ ತೆರದಿ ಪ್ರತಿ ।
ಬಿಂಬರೊಳು ತಾನಿದ್ದು ಯೋಗ್ಯತೆಯಂತೆ ಫಲವೇವ ॥ ೧೩ ॥

ಇನಿತು ವಿಷ್ಣುರಹಸ್ಯದೊಳ್ ಭೃಗು- । ಮುನಿಪನಿಂಪ್ರದ್ಯಮ್ನ
ಗರುಪಿದು- । ದನು ಬುಧರು ಕೇಳುವದು ನಿತ್ಯದಿ ಮತ್ತರವ ಬಿಟ್ಟು ॥
ಅನುಚಿತೋಕ್ತಿಗಳಿದ್ದರೆಯು ಸರಿ । ಗಣನೆ ಮಾಡದಿರೆಂದು ವಿದ್ವ- ।
ಜ್ಞನಕೆ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯ ಮಾಡುವೆ ವಿನಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೧೪ ॥

ವೀತಭಯ ವಿಶ್ವೇಶ ವಿಧಿಸಿತ । ಮಾತುಳಾಂತಕ ಮಧ್ವವಲ್ಲಭ ।
ಭೂತಭಾವನನಂತಭಾಸ್ಯರತೇಜ ಮಹರಾಜಾ ॥ ಗೌತಮರ ಮಡ
ದಿಯನು ಕಾಯ್ದಾ- । ನಾಥರಕ್ಷಕ ಗುರುತಮ ಜಗ- । ನ್ನಾಥವಿಟ್ಟು
ತನ್ನ ನಂಬಿದ ಭಕತರನೆ ಪೊರೆವ ॥ ೧೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೭೪ಕ್ಕೆ ಸ್ವಗತಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಾನಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

೧೮. ಕ್ರೀಡಾವಿಲಾಸಸಂಧಿ.

(ನರ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಂಧಿ.)

ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನು ಜೀವರ ಕರ್ಮ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರೂಪ ದಿಂದ ಜೀವರಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತಾನೇ ಕರ್ಮಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆಂತಲೂ, ಪರ ಮಾತ್ಮನು ಸರ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನೆಂತಲೂ, ಜೀವನು (ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ತೃಣಪರ್ಯಂತ) ಪರಾಧೀನನೆಂತಲೂ ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

...//...

|| ಶ್ರೀಜಗಜ್ಞ ಸ್ಮಾದಿಕಾರಣಾಯ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಪರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾವಿಸಿತು ನೇಳುವೆ |

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ | ಪಲ್ಲ ||

ಸಂಧಿಸೂಚನೆ:—ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಚರಿತೆಗಳ ಪರ- | ಮಾನು ರಾಗದಿ ಬೆಸಗೊಳಲು ಮುನಿ | ಶೌನಕಾದ್ಯರಿಗರೂಪವನು ಸೂತಾರ್ಯ ದಯದಿಂದಾ ||

ಪುಚನ ಭಕ್ಷಣ ಗಮನ ಭೋಜನ | ವಚನ ವೈಭವ ಶಯನ ವೀಕ್ಷಣ | ಅಚಲನಾಚಲನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಾಧ್ಯನೇ ಜನಕೆ || ಶುಚಿ ಸ ದನ ದಯದಿಂದೆ ಜೀವರ | ನಿಜಯದೊಳು ತಾ ನಿಂತು ಮಾಡುವ | ಉಚಿತ ನೋಚಿತ ಕರ್ಮಗಳನೆಂದರಿದು ಕೊಂಡಾಡೂ || ೧ ||

ವಿಷ್ಣುಶ್ರವ ದೇಹದೊಳಗೆ ಪ್ರ- | ವಿಷ್ಣುನಾಗಿ ನಿರಂತರದಿ ಬಹು | ಜೇಷ್ಠಗಳ ಮಾಡುತ್ತಿರೆ ಕಂಡು ಸರ್ಜೀವವೆನುತಿಹರೂ || ಹೃಷ್ಣರಾಗುವ ರವರ ನೋಡಿ ಕ- | ನಿಷ್ಕರೇಲ್ಲರು ನೇವೆ ಮಾಳ್ವರು | ಬಿಟ್ಟು ಕ್ಷಣದಲಿ ಕುಣಿಸನೆಂದರಿದನುಪೇಕ್ಷಿಸರು || ೨ ||

ಕ್ರೀಡೆಗೋಸುಗ ಅವರವರ ಗತಿ | ನೀಡಲೋಸುಗ ದೇಹಗಳ
ಕೊ- | ಟ್ಟಾಡುವನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೇಂದ್ರರೊಳು ಮೊಕ್ಕಾ ||
ಮಾಡುವನು ವ್ಯಾಪಾರ ಬಹು ವಿಧ | ಮೂಢವೈತ್ಯರೊಳಿದ್ದು ಪ್ರತಿದಿನ |
ಕೇಡು ಲಾಭಗಳಿಲ್ಲವಿದರಿಂದಾವ ಕಾಲವಲೀ || ೩ ||

ಅಕ್ಷರೇಡ್ಯನು ಬ್ರಹ್ಮ ವಾಯು | ತ್ರೈಕ್ಷಸುರಸ ಸುರಾಸುರಗಳ- |
ಧೈಕ್ಷನಾಗಿದ್ದೆಲ್ಲರೊಳು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತಿಹಾ || ಅಕ್ಷಯನು ಸತ್ಯಾ
ತ್ಮಕ ಪರಾ- | ಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವರೊಳಗೆ ವಿ- | ಲಕ್ಷಣನು ತಾನಾಗಿ
ಲೋಕವ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಲಿಪ್ಪಾ || ೪ ||

ಶ್ರೀಸರಸ್ವತಿ ಭಾರತೀಗಿರಿ- | ಜಾ ಶರ್ಚಿ ರತಿ ರೋಹಿಣೀ ಸಂ- |
ಜ್ಞಾ ಶತರೂಪಾದ್ಯವಿಳ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಳು ಸ್ತ್ರೀರೂಪಾ || ವಾಸವಾಗಿದ್ದೆ
ಲ್ಲರಿಗೆ ವಿ- | ಶ್ವಾಸ ತನ್ನಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಭಿ- | ಲಾಷಗಳ ಪೂರೈ
ಸುತಿಪ್ಪನು ಯೋಗ್ಯತೆಗಳರಿತೂ || ೫ ||

ಕೋಲುಕುದುರೆಯ ಮಾಡಿ ಆಡುವ | ಬಾಲಕರ ತೆರನಂತ
ಲಕ್ಷ್ಮೀ- | ಲೋಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗುಣವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂದ್ರರೊಳಗಿಟ್ಟು || ಲೀಲೆ
ಗೈವನು ತನ್ನವರಿಗನು- | ಕೂಲನಾಗಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕಾಲದಿ | ಖುಳರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂ
ಲನಾಗಿಹ ಪ್ರಕಟನಾಗದಲೆ || ೬ ||

ಸೌಪರಣಿವರವಹನ ನಾನಾ | ರೂಪನಾಮದಿ ಕರೆಸುತ್ತವರ ಸ- |
ವಾಸದಲ್ಲಿರ್ದವಿಳ ವ್ಯಾಪಾರವನು ಮಾಡುವನು || ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳೆರಡು
ಅವರ ಸ್ವ- | ರೂಪಗಳನನುಸರಿಸಿಯುಣಿಸ ಸ- | ರೋಪಕಾರಿ ಪರೇಶ
ಪೂರ್ಣಾನಂದ ಜ್ಞಾನಘನಾ || ೭ ||

ಅಹರನಿದ್ರಾ ಮೈಥುನಗಳಹ- | ರಹರ ಬಯಸಿ ಬಳಲುವ
ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಮಹಿತನ ಮಹಾಮಹಿಮೆಗಳನೆಂತರಿವ ನಿತ್ಯದಲೀ || ಅಹಿಕ
ಸೌಖ್ಯವ ಮರೆದು ಮನದಲಿ | ವಹಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳ ಪರಮೋ- |
ತ್ಸಹದಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಲೆ ಮೈಮರೆದವರಿಗಲ್ಲದಲೆ || ೮ ||

ಒಂಫವೋಕ್ಷಪ್ರದನ ಜ್ಞಾನವು । ಮಂದಮತಿಗಳಿಗೆಂತು ದೊರೆ
ವದು । ಬಿಂದುಮಾತ್ರ ಸುಖಾನುಭವ ಪರ್ವತಕೆ ಸಮ ದುಃಖ ॥
ಎಂದು ತಿಳಿಯದಲನ್ಯದೈವಗ- । ಳಿಂದ ಸುಖವನಪೇಕ್ಷಿಸುವರು ಮು-
ಕುಂದನಾರಾಧನೆಯ ಬಿಟ್ಟವಗುಂಟೆ ಮುಕ್ತಿಸುಖ ॥ ೯ ॥

ರಾಜ ತನ್ನವಾತ್ಯಕರುಣದಿ । ನೈಜಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರ್ಯ
ನಿ- । ಯೋಜಿಸುತ ಮಾನಾಪಮಾನವ ಮಾಳ್ವ ತೆರನಂತೆ ॥ ಶ್ರೀಜನಾ
ರ್ದನ ಸಕಲರೊಳಗಸ- । ರಾಜಿತನು ತಾನಾಗಿ ಸರ್ವ ಪ್ರ- । ಯೋಜ
ನವ ಮಾಡಿಸುತ ಮಾಡುವ ಫಲಕೆ ಗುರಿಮಾಡಿ ॥ ೧೦ ॥

ವಾಸುದೇವ ಸ್ವತಂತ್ರವ ಸರೋ- । ಜಾಸನಾದ್ಯಮರಾಸುರರಿ
ಗಿಯ- । ಲೋಸುಗರ್ಧವ ತೆಗೆದದರೊಳರ್ಧವ ಚತುರ್ಭಾಗ । ಗ್ರೀಷ
ಯೊಂದನು ಶತವಿಧ ದ್ವಿಪಂ- । ಚಾಶತಾಬ್ಜಜಗಷ್ಟಚತ್ವಾ- । ರಿಂಶದನಿ
ಲನಿಗಿತ್ತು ವಾಣೀ ಭಾರತೀಗರ್ಧ ॥ ೧೧ ॥

ದ್ವಿತಿಯ ಪಾದವ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡದು । ಶತವಿಭಾಗವ ಮಾಡಿ
ತಾ ವಿಂ- । ಶತಿಯುಮೇಶನೊಳಿಟ್ಟು ಯಿಂಪ್ರನೊಳ್ಳಿದಧಿಕ ಹತ್ತು ॥ ರತಿ
ಪನೊಳಗಿನಿತಿಟ್ಟಿಖಿಳ ದೇ- । ವತೆಗಳೊಳಗೀರೈದು ಜೀವ । ಪ್ರತತಿಯೊಳು
ದಶವೈದಧಿಕ ನಾಲ್ಕತ್ತು ದೈತ್ಯರೊಳು ॥ ೧೨ ॥

ಕಾರುಣಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರಿಯತ್ನವ । ಮೂರುವಿಧಗೈಸೆರಡು ತನ್ನೊಳು ।
ನಾರಿಗೊಂದನು ಕೊಟ್ಟ ಸ್ವಾತಂತ್ರಿಯವ ಸರ್ವರಿಗೆ ॥ ಧಾರುಣಿಕ ತನ್ನ
ನುಗರಿಗೆ ವ್ಯಾ- । ಪಾರ ಕೊಟ್ಟು ಗುಣಾಗುಣಗಳ ವಿ- । ಚಾರಮಾಡುವ
ತೆರದಿ ತ್ರಿಗುಣ ವ್ಯಕ್ತಿಯನೆ ಮಾಳ್ವ ॥ ೧೩ ॥

ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಕೆ ಸಹಯವಾಗುವ । ಧನ್ಯರಿಗೆ ಕಲ್ಯಾದಿದೈತ್ಯರ ।
ಪುಣ್ಯಫಲಗಳನೀವ ದಿವಿಜರ ಪಾಪಕರ್ಮಫಲಾ ॥ ಅನ್ಯಕರ್ಮವ
ಮಾಳ್ವರಿಗೆ ಅನು- । ಗುಣ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬಹು ಕಾ- । ರುಣ್ಯಸಾ
ಗರನೀತೆರದಿ ಭಕ್ತರನು ಸಂತ್ಯೆಪ ॥ ೧೪ ॥

ನಿರುಸಮಗೆ ಸರಿಯುಂಟು ಯೆಂದು- | ಚ್ಚರಿಸುವವ ತದ್ಭಕ್ತರೊಳು
ಮ- | ತ್ಸರಿಸುವವ ಗುಣಗುಣಿಗಳಿಗೆ ಭೇದಗಳ ಪೇಳುವವ || ದರಸುದ
ರ್ಶನ ಪೂರ್ವಪುಂಡ್ರವ | ಧರಿಸಿದವರೊಳು ದ್ವೇಷಿಸುವ ಹರಿ | ಚರಿತೆ
ಗಳ ಕೇಳದಲೆ ಲೋಗರ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳುವವ || ೧೫ ||

ಏವಮಾದಿ ದ್ವೇಷವುಳ್ಳ ಕು- | ಜೀವರೆಲ್ಲರು ದೈತ್ಯರೆಂಬರು |
ಕೋವಿದರ ವಿಜ್ಞಾನಕರ್ಮವ ನೋಡಿ ನಿಂದಿಪರು || ದೇವದೇವನ ಬಿಟ್ಟು
ಯಾವ- | ಜ್ಞೇವ ಪರಿಯಂತರದಿ ತುಚ್ಛರ | ಸೇವೆಯೆಂದುಪಜೀವಿಸು
ವರಜ್ಞಾನಕೊಳಗಾಗಿ || ೧೬ ||

ಕಾಮಲೋಭಕ್ರೋಧಮದ ಹಿಂ- | ಸಾಮಯಾನ್ಯತದಂಭಕಪಟ
ತ್ರಿ- | ಧಾಮನವತಾರಗಳ ಭೇದವ ಪೂರ್ಣಸುಖ ಬದ್ಧ || ಆಮಿಷನಿವೇ
ದಿತವ ಭೋಜ್ಯತಿ- | ತಾಮಸಾನ್ನವನುಂಬ ತಾಮಸ | ಶ್ರೀಮದಾಂಧರ
ಸಂಗದಿಂದಲಿ ತಮವೆ ವರ್ಧಿಪುದು || ೧೭ ||

ಜ್ಞಾನಭಕುತಿ ವಿರಕ್ತಿ ವಿನಯ ಪು- | ರಾಣಶಾಸ್ತ್ರಶ್ರವಣಚಿಂತನ |
ದಾನಶಮದಮಯಜ್ಞಸತ್ಯಾಹಿಂಸಭೂತದಯಾ || ಧ್ಯಾನ ಭಗವನ್ನಾ
ಮಕೀರ್ತನ | ಮೌನಜಪ ತಪವ್ರತ ಸುತೀರ್ಥ- | ಸ್ನಾನಮಂತ್ರಸ್ತೋ
ತ್ರವಂದನ ಸಜ್ಜನರ ಗುಣವೂ || ೧೮ ||

ಲೇಶಸ್ವಾತಂತ್ರಿಯಗುಣವನು ಪ್ರ- | ವೇಶಗೈಸಿದ ಕಾರಣದಿ
ಗುಣ | ದೋಷಗಳು ತೋರುವವು ಸತ್ವಾಸತ್ವಜೀವರೊಳು || ಶ್ವಾಸ
ಭೋಜನ ಪಾನ ಶಯನ ವಿ- | ಲಾಸ ಮೈಥುನ ಗಮನ ಹರುಷ |
ಕ್ಷೇಶ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಹವು ಚೇತನಕೆ || ೧೯ ||

ಅರ್ಧ ತನ್ನೊಳಗಿರಿಸಿ ವುಳಿದೊಂ- | ದರ್ಧವ ವಿಭಾಗಿಸುತಲಾ
ವೃಜಿ- | ನಾರ್ದನನು ಪೂರ್ವದಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರಿಯವ ಕೊಟ್ಟಂತೆ || ಸ್ವರ್ಧು
ನೀಪಿತ ಕೊಡುವವರ ಸುಖ | ವೃದ್ಧಿಗೋಸುಗ ಬ್ರಹ್ಮವಾಯುಕ- | ಪರ್ದಿ
ನೊದಲಾದವರೊಳಿದರ್ಧವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನರಿತು || ೨೦ ||

ಹಲಧರಾನುಜ ಮಾಳ್ವ ಕೃತ್ಯವ । ತಿಳಿಯದಾಹಂಕಾರದಿಂದ-
 ನ್ನುಳಿದು ವಿಧಿಯು ನಿಷೇಧ ಪಾತ್ರರು ಯಿಲ್ಲನೆಂಬವಗೆ ॥ ಫಲಗಳ ದ್ವಯ
 ಕೊಡುವ ದೈತ್ಯರ । ಕಲುಷ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟು ಪುಣ್ಯವ । ಸೆಳೆದು ತನ್ನೊ
 ಳಗಿಟ್ಟು ಕ್ರಮದಿಂ ಕೊಡುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ೨೧ ॥

ತೋಯಜಾಪ್ತನ ಕಿರಣ ವೃಕ್ಷ- । ಚ್ಛಾಯ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಕಮ
 ಲದ- । ಛಾಯತಾಕ್ಷನು ಸರ್ವರೊಳು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಕಾರಣದ ॥ ಹೇಯ
 ಸದ್ಗುಣ ಕರ್ಮ ತೋರ್ಪವು । ನ್ಯಾಯ ಕೋವಿದರಿಗೆ ನಿರಂತರ । ಶ್ರೀಯ
 ರಸ ಸರ್ವೋತ್ತಮೋತ್ತಮನೆಂದು ಹೇಳುವರು ॥ ೨೨ ॥

ಮೂಲಕಾರಣ ಪ್ರಕೃತಿಯೆನಿಸ ಮ- । ಹಾಲಕುಮಿ ಯೆಲ್ಲರೊಳ
 ಗಿದುರ ಸ- । ಲೀಲೆ ಗೈಯುತ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳರ್ಪಿಸಲು ಪತಿಗೆ । ಪಾಲ
 ಗಡಲೊಳು ಬಿದ್ದ ಜಲಕೀ- । ಲಾಲವೆನಿಪುದೆ ಜೀವಕೃತ ಕ- । ನಾರ್ಕ
 ತದ್ವತು ಶುಭವೆನಿಪುದದು ವೆಲ್ಲಕಾಲದಲಿ ॥ ೨೩ ॥

ಜ್ಞಾನಸುಖಬಲಪೂರ್ಣ ವಿಷ್ಣುವಿ- । ಗೇನ ಮಾಳ್ವವು ತ್ರಿಗುಣ
 ಕಾರ್ಯ ಕೃ- । ಶಾನುವಿನ ಕ್ರಿಮಿ ಕವಿದು ಭಕ್ಷಿಪುದುಂಟೆ ಲೋಕದೊಳು ॥
 ಈ ನಳಿನಜಾಂಡವನು ಬ್ರಹ್ಮೇ- । ಶಾನಮುಖ್ಯ ಸುರಾಸುರರ ಕಾ- ।
 ಲಾನಲನವೋಲ್ನುಂಗುವವಗೀ ಪಾಪಗಳ ಭಯವೆ ॥ ೨೪ ॥

ಮೋದತಿರ ದಕ್ಷಿಣಪಕ್ಷಪ್ರ- । ಮೋದವುತ್ತರಪಕ್ಷನೆಂದು ಮು- ।
 ಗಾದಿಶ್ರುತಿಗಳು ಹೇಳುವವು ಆನಂದಮಯ ಹರಿಗೆ ॥ ಮೋದವೈಷಿಕ
 ಸುಖ ವಿಶೇಷ ಪ್ರ- । ಮೋದ ಪಾರತ್ರಿಕ ಸುಖ ಪ್ರದ- । ನಾದ ಕಾರಣ
 ದಿಂದ ಮೋದ ಪ್ರಮೋದನೆನಿಸುವನು ॥ ೨೫ ॥

ಎಂದಿಗಾದರು ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ- । ಸುಂಧರೆಯೊಳಪ್ಪವಿಳ ಜಲದಿಂ ।
 ಸಿಂಧುವೃದ್ಧಿಯನ್ನೆದವುದೆ ಬಾರದಿರೆ ಬರಿದಹುದೆ ॥ ಕುಂದುಕೊರತೆಗ
 ಳಿಲ್ಲದಿಹ ಸ್ವಾ- । ನಂದಸಂಪೂರ್ಣಸ್ವಭಾವಗೆ । ಬಂದು ಮಾಡುವದೇನು
 ಕರ್ಮಾಕರ್ಮಜನ್ಯಫಲ ॥ ೨೬ ॥

ದೇಹವೃಕ್ಷದೊಳಿರಡು ಪಕ್ಷಿಗ- | ಳಹವುಯೆಂದಿಗು ಬಿಡದೆ ಪರ
ಮು | ಸ್ನೇಹದಿಂದಲಿ ಕರ್ಮಜ ಫಲಗಳುಂಬ ಜೀವಖಗ || ಶ್ರೀಹರಿಯು
ತಾ ಸಾರಭೋಕ್ತನು | ದ್ರೋಹಿಸುವ ಕಲ್ಯಾಣಿ ದೈತ್ಯಸ- | ಮೂಹಕೇವ
ವಿಶಿಷ್ಟ ಪಾಪಕ್ಕೆರವೆಲ್ಲರಿಗೆ || ೨೭ ||

ದ್ವ್ಯಮಣಿಕಿರಣವ ಕಂಡ ಮಾತ್ರದಿ | ತಿಮಿರವೋಡುವ ತೆರದಿ
ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ರಮಣ ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಘನಾಶವೈದುವುದು || ಕಮಲ
ಸಂಭವ ಮುಖ್ಯ ಯೆಲ್ಲಾ | ಸುಮನಸರೊಳಿಹ ಪಾಪರಾಶಿಯ- | ನಮ
ರಮುಖನಂದದಲಿ ಭಸ್ಮವ ಮಾಳ್ವ ಹರಿ ತಾನು || ೨೮ ||

ಚತುರಶತಭಾಗದಿ ದಶಾಂಶದೊ- | ಳಿತರಜೀವರಿಗೀವ ಲೇಶವ |
ದಿತಿಜದೇವರ್ಕ್ಕಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ದುಃಖ ಸುಖಾ || ಮತಿವಿಹೀನ
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾ- | ಹುತಿಯ ಸುಖವೃತ್ತಿದುಃಖವರ ಯೋ- | ಗ್ಯತೆಯನ
ರಿತು ಸಿಪಿಲ ಮರಕಾದಿಗಳಿಗೀವ ಹರಿ || ೨೯ ||

ನಿತ್ಯನಿರಯಾಂಧಾಖ್ಯಕೂಪದಿ | ಭೃತ್ಯರಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪುನರಾ-
ವರ್ತಿವರ್ಜಿತಲೋಕವೈದುವ ಕಲಿಯ ದ್ವೇಷದಲಿ || ಸತ್ಯಲೋಕಾಧಿಪ
ಚತುರ್ಮುಖ | ತತ್ತ್ವದೇವರ್ಕ್ಕಳ ಸಹಿತ ನಿಜ | ಮುಕ್ತಿಯೈದುವ ಹರಿ
ಸದಾಬ್ಜವ ಭಜಿಸೆ ಭಕುತಿಯಲಿ || ೩೦ ||

ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳೆರಡು ಮರೆಯದೆ | ಮಧುವಿರೋಧಿಯ ಪಾದಕ
ರ್ಪಿಸ- | ಲದಿತಿಮಕ್ಕಳಿಗೀವ ಪುಣ್ಯವ ಪಾಪ ದೈತ್ಯರಿಗೆ || ಸುದರುಶನ
ಧರಗೀಯದಿರೆ ಬಂ- | ದೊದಗಿ ಮೊಯ್ಸರು ಪುಣ್ಯ ದೈತ್ಯರು | ಅಧಿಪರಿಲ್ಲದ
ನೃಪಗಳ ಫಲದಂತೆ ನಿತ್ಯದಲಿ || ೩೧ ||

ತಿಲಜಕಶ್ಮಲ ತ್ಯಜಿಸಿ ದೀಪವು | ತಿಳಿಯ ತೈಲವ ಗ್ರಹಿಸಿ
ಮಂದಿರ- | ದೊಳಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಯಿಪ್ಪ ಕತ್ತಲೆ ಭಂಗಿಸುವ ತೆರದಿ ||
ಕಲಿಮೊದಲುಗೊಂಡಖಿಳ ದಾನವ | ಕುಲಜರನುದಿನ ಮಾಳ್ವ ಪುಣ್ಯಜ |
ಫಲವ ಬ್ರಹ್ಮಾಧ್ಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲಲಿ ರಮಿಸುವನು || ೩೨ ||

ಇದ್ದಲೆಯು ನಿತ್ಯದಲಿ ಮೇಧ್ಯಾ- । ಮೇಧ್ಯವಸ್ತುಗಳುಂಡುಲೋ
ಕದಿ । ಶುದ್ಧಶುಚಿಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬನು ವೇದಸ್ಮೃತಿಗಳೊಳು ॥ ಬುದ್ಧಿ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿಬುಧರು । ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದರ್ಪಿಸಿದ ಕರ್ಮನಿ- । ಸಿದ್ಧವಾ
ದರು ಸರಿಯೆ ಕೈಕೊಂಡುದ್ಧರಿಸುತಿಪ್ಪ ॥ ೩೩ ॥

ಒಡೆಯರಿದ್ದ ವನಸ್ಥಫಲಗಳ । ಬಡಿದು ತಿಂಬುವರುಂಟೆ ಕಂಡರೆ ।
ಹೊಡೆದು ಬಿಸುಡುವರೆಂಬ ಭಯದಿಂ ನೋಡಲಂಜುವರು ॥ ಬಿಡದೆ
ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳು ಮನೆ । ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಬಂಧುಗಳು ಕಾ- ।
ರೊಡಲನಾಳ್ಳಳು ಯೆಂದಮಾತ್ರದಿ ಪೋಡುವವು ದುರಿತ ॥ ೩೪ ॥

ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದೇ- । ನೇನು ಮಾಡುವ ಕರ್ಮಗಳ
ಲ- । ಕ್ಷೀಣಿನಿವಾಸನಿಗರ್ಪಿಸುತಲಿರು ಕಾಲಕಾಲದಲಿ ॥ ಪುಣ್ಯಪತಿ
ಕೈಕೊಂಡು ನಾನಾ । ಯೋನಿಯೈದಿಸನೊಮ್ಮೆ ಕೊಡದಿರೆ । ದಾನವರು
ಸೆಳೆದೊಯ್ವರೆಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಗಳಾ ॥ ೩೫ ॥

ಶ್ರುತಿಯ ಸ್ಮೃತ್ಯರ್ಥವ ತಿಳಿದಹಂ- । ಮತಿವಿಶಿಷ್ಟನು ಕರ್ಮಮಾ
ಡಲು । ಪ್ರತಿಗ್ರಹಿಸನವ ಪಾಪಗಳ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ಚತುರ
ದಶಭುವನಾಧಿಪತಿ ಕ್ರತು । ಕೃತಕೃತಜ್ಞನಿಯಾಮಕನು ಯೆನೆ । ಮತಿ
ಯಭ್ರಂಶಪ್ರಮಾದಸಂಕಟದೋಷವವಗಿಲ್ಲ ॥ ೩೬ ॥

ವಾರಿಜಾಸನಮುಖ್ಯರಾಜ್ಞಾ- । ಧಾರಕರು ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರ ರ- ।
ಮಾರಮಣನೆಂದರಿದು ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟ ಕರ್ಮಫಲ ॥ ಸಾರಭೋಕ್ತನಿಗರ್ಪಿ
ಸಲು ಸ್ವೀ- । ಕಾರಮಾಡುವ ಪಾಪಫಲವ ಕು- । ಬೇರನಾಮಕ ದೈತ್ಯ
ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟವರ ನೋಯಿಸುವ ॥ ೩೭ ॥

ಕ್ರೂರದೈತ್ಯರೊಳಿದುರ್ ತಾನೇ । ಪ್ರೇರಿಸುವ ಕಾರಣದಿ ಹರಿಗೆ
ಕು- । ಬೇರನೆಂಬರು ಯೆಲ್ಲರೊಳು ನಿರ್ಗತಗತಿಗೆ ನಿರತಾ ॥ ಸೂರಿಗೆ
ಮ್ಯಗೆ ಸೂರ್ಯನೆಂಬರು । ದೂರಶೋಕಗೆ ಶುಕ್ಲಲಿಂಗ ಶ- । ರೀರವಿಲ್ಲದ
ಕಾರಣದಲಿ ಅಕಾಯನೆನಿಸುವನು ॥ ೩೮ ॥

ಪೇಳಲೊಶವಲ್ಲವು ಮಹಾ ಪಾ- । ವಾಳಿಗಳನೊಂದೇಕ್ಷಣದಿ
ನಿ- । ಮೂಲಗೈಸಲುಬೇಕು ಎಂಬವಗೊಂದೆ ಹರಿನಾಮಾ ॥ ನಾಲಿಗೆ
ಯೊಳುಳ್ಳವಗೆ ಪರಮಕೃ- । ಪಾಳು ಕೃಷ್ಣನು ಕೈಪಿಡಿದು ತ- । ನ್ನಾಲಯ
ದೊಳಿಟ್ಟನುದಿನದಲಾನಂದಬಡಿಸುವನು ॥ ೩೯ ॥

ರೋಗಿಯೌಷಧಪದ್ಯದಿಂದ ನಿ- । ರೋಗಿಯನಿಸುವ ತೆರದಿ
ಶ್ರೀಮ- । ದ್ವಾಗವತ ಸುಶ್ರವಣಗೈದು ಭವಾಖ್ಯರೋಗವನು ॥ ನೀಗಿ
ಸರ್ವಾದ್ಯುಖಿಳ ವಿಷಯ ನಿ- । ಯೋಗಿಸು ದಶೇಂದ್ರಿಯವನಿಲನೊಳು ।
ಶ್ರೀಗುರು ಜಗನ್ನಾಧನಿಟ್ಟಲ ಪ್ರೀತನಾಗುವನು ॥ ೪೦ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೫೪ಕ್ಕೆ ಕ್ರೀಡಾಹಿಲಾಸಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

-(೪)-

೧೯. ಕರ್ಮವಿಮೋಚನಸಂಧಿ.

ಅತ್ಯಂತ ನಿಷ್ಠನಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಪ್ರಕಾರ ಕರ್ಮಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಜೀವಗೆ
ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ನೀಚಜನ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಬಹುದು. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು
ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮನ್ನೃಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣ ಮನನಾದಿ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಿಂಬ
ಕ್ರಿಯಾಪೂರ್ವಕ ಕರ್ಮಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೇನೆ ಸದ್ಗತಿ ದೊರಕುವದೆಂದು
ಸೂಚಿಸುವ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಈ ಸಂಧಿ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ.

॥ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀವೆಂಕಟೇತಾಯ ನಮಃ ॥

ರಾಗ ಕಾನಡ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವೃತ್ತಸಾರ ಗುರುಗಳ । ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆನಿ .

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಮೂಲನಾರಾಯಣನು ಮಾಯಾ । ಲೋಲನಂತವತಾರನಾಮಕ ।
ವ್ಯಾಳರೂಪ ಜಯಾರಮಣನಾವೇಶನೆನಿಸುವನೂ ॥ ಲೀಲೆಗೈವಾನಂತ
ಚೇತನ । ಜಾಲದೊಳು ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಾಂ- । ಡಾಲಯದ ಒಳ
ಹೊರಗೆ ನೆಲಸಿಹ ಶಾಂತಿಯನಿರುದ್ಧ ॥ ೧ ॥

ಐದುಕಾರಣ ರೂಪವಿಷ್ಣು- । ತ್ರೈದು ಕಾರ್ಯಗಳೆನಿಸುವವು ಆ- ।
 ರೈದುರೂಪದಿ ರವಿಸುತಿಪ್ಪನು ಈ ಚರಾಚರದಿ ॥ ಭೇದವರ್ಜಿತ ಮೂಜ
 ಗಜ್ಜ- । ನ್ಯಾದಿಕಾರಣ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ । ಸ್ತೋದರದೊಳಿಟ್ಟಿಲ್ಲರನು
 ಸಂತೈಸ ಸರ್ವಜ್ಞ ॥ ೨ ॥

ಕಾರ್ಯಕಾರಣ ಕರ್ತೃಗಳೊಳು ಸ್ವ- । ಭಾರ್ಯರಿಂದೊಡಗೂಡಿ
 ಕಸಿಲಾ- । ಚಾರ್ಯ ಕ್ರೇಡಿಸುತಿಪ್ಪ ತನ್ನೊಳು ತಾನು ಸ್ನೇಹೈಯಲಿ ॥
 ಪ್ರೇರ್ಯನಲ್ಲೆ ರಮಾಬ್ಜ ಭವಭವ- । ರಾರ್ಯ ರಕ್ಷಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುವನು ಸ್ವ- ।
 ವೀರ್ಯದಿಂದಲಿ ದಿವಿಜದಾನವತತಿಯನನುದಿನದಿ ॥ ೩ ॥

ಈ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿನೊಳಗಾ- । ಕಾಶದೊಳಗಿರುತ್ತಿವೆ ವ್ಯಾವೃತ್ತಾ- ।
 ವೇಶನವತಾರಾಂತರಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮ ॥ ನಾಶರಹಿತ ಜಗತ್ತಿನೊ
 ಳಗವ- । ಕಾಶದನು ತಾನಾಗಿ ಯೋಗೀ- । ಶಾಶಯಸ್ಥಿತ ತನ್ನೊಳೆಲ್ಲರ
 ನಿಟ್ಟು ಸಲಹುವನೂ ॥ ೪ ॥

ದಾರುಪಾಪಾಣಗತಪಾವಕ- । ಬೇರೆಬೇರಿಂಪಂತೆ ಕಾರಣ । ಕಾರ್ಯ
 ಗಳ ಪೊಳಗಿದ್ದು ಕಾರಣ ಕಾರ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿ । ತೋರಿಕೊಳ್ಳದೆ ಯೆಲ್ಲ
 ರೊಳು ವ್ಯಾ- । ಪಾರ ಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆಗಳನು । ಸಾರ ಫಲಗಳ
 ನುಣಿಸಿ ಸಂತೈಸುವ ಕೃಪಾಸಾಂದ್ರ ॥ ೫ ॥

ಉರ್ಮಿಗಳ ಪ್ರೇಲಿಪ್ಪ ಕರ್ಮವಿ- । ಕರ್ಮಜನ್ಯಫಲಾಫಲಂಗಳ ।
 ನಿರ್ಮಲಾತ್ಮನು ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ ವುಂಡುಣಿಸುತಿಪ್ಪ ॥ ನಿರ್ಮಮ ನಿರಾ
 ಮಯ ನಿರಾಶ್ರಯ । ಧರ್ಮವಿಧರ್ಮಾತ್ಮ ಧರ್ಮಗ । ದುರ್ಮತಿಯ
 ಜನರೊಲ್ಲನಪ್ರತಿಮಲ್ಲ ಶ್ರೀನಲ್ಲ ॥ ೬ ॥

ಜಲದ ವಡವಾನಲಗಳಂಬುಧಿ । ಜಲವನುಂಬುವವಬ್ಬ ಮಳೆ
 ಗರೆ- । ದಿಳಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನೀವುದನಳನು ತಾನೆ ಭುಂಜಿವುದು ॥ ತಿಳಿವು
 ದೀಪರಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ನಿಲಯ ಗುಣಕೃತಕರ್ಮಜಫಲಾ- । ಫಲಗ
 ಳುಂಡುಣಿಸುವನು ಸರ್ವಗ ಸರ್ವಜೀವರಿಗೆ ॥ ೭ ॥

ಪುಸ್ತಕಗಳವಲೋಕಿಸುತ ಮಂ- । ತ್ರಸ್ತುತಿಗಳೆನಲೇನು ರವಿಯು
ದ- । ಯಸ್ತಮಯಪರಿಯಂತ ಜಪಗಳ ಮಾಡಿ ಫಲವೇನು ॥ ಹೃತ್ಸ್ವ
ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಸಮಸ್ತ- । ವಸ್ಥೆಗಳೊಳಿದ್ದಿಲ್ಲರೊಳಗೆ ನಿ- । ರಸ್ತಕಾಮನು
ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸನೆಂದು ತಿಳಿಯದವ ॥ ೮ ॥

ಮದ್ಯಭಾಂಡವ ದೇವನದಿಯೊಳ- । ಗದ್ದಿ ತೊಳೆಯಲು ನಿತ್ಯದಲಿ
ವರಿ- । ಶುದ್ಧವಾಹುದೆ ಯೆಂದಿಗಾದರು ಹರಿಪದಾಬ್ಜಗಳ ॥ ಬುದ್ಧಿಪೂ
ರ್ವಕ ಭಜಿಸದವಗೆ ವಿ- । ರುದ್ಧವೆನಿಸುವವೆಲ್ಲ ಕರ್ಮ ಸ- । ವೃದ್ಧಿಗಳ
ದುಃಖವನೆ ಕೊಡುತಿಹವಧಮಜೀವರಿಗೆ ॥ ೯ ॥

ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮುಕ್ತಾ- । ಮುಕ್ತನೀಯಾಮಕನ ಸರ್ವೋ-
ದ್ರಿಕ್ತಮಹಿಮೆಗಳನವರತ ಕೊಂಡಾಡು ಮರೆಯದಲೆ । ಸಕ್ತನಾಗದೆ
ಲೋಕವಾರ್ತೆ ಸ್ತ- । ಸಕ್ತಿಗಳ ನೀಡಾಡಿ ರುತಿಸ್ತು- । ತ್ಯಕ್ತಕರ್ಮವ
ಮಾಡುತಿರು ಹರಿಯಾಜ್ಞೆಯೆಂದರಿದು ॥ ೧೦ ॥

ಲೋಪವಾದರು ಸರಿಯೆ ಕರ್ಮಜ । ವಾಸಪುಣ್ಯಗಳೆರಡು ನಿನ್ನನು ।
ಲೇಸಿಸವು ನಿಷ್ಪ್ರಾಮಕನು ನೀನಾಗಿ ಮಾಡುತಿರೆ ॥ ಸೌಪರಣಿವರವಹನ
ನಿನ್ನ ಮ- । ಹಾಸರಾದಗಳೆನಿಸದಲೆ ಸ್ವ- । ಗಾರ್ಪವರ್ಗದೊಳೆಟ್ಟು ಸಲ
ಹುವ ಸತತ ಸುಖಸಾಂದ್ರ ॥ ೧೧ ॥

ಸ್ವರತಸುಖಮಯ ಸುಲಭ ವಿಶ್ವಂ- । ಭರ ವಿಶೋಕ ಸುರಾಸುರಾ
ರ್ಚಿತ । ಚರಣಯುಗ ಚಾರ್ವಂಗ ಶಾಶ್ವತ್ ಶರಣ್ಯ ಜಿತಮನ್ಯು ॥
ಪರಮ ಸುಂದರತರ ಪರಾತ್ಪರ । ಶರಣಜನಸುರಧೇನು ಶಾಶ್ವತ । ಕರುಣೆ
ಕಂಜದಳಾಕ್ಷ ಕಾಯೆನೆ ಕಂಗೆಳಿಪ ಸಿದ್ಧ ॥ ೧೨ ॥

ನಿರ್ಮಲನು ನೀನಾಗಿ ಕರ್ಮವಿ- । ಕರ್ಮಗಳನು ನಿರಂತರದಲಿ
ಸು- । ಧರ್ಮನಾಮಕಗರ್ವಿಸುತ ನಿಷ್ಕಲುಪ ನೀನಾಗು ॥ ಭರ್ಮಗ
ರ್ಭನ ಜನಕ ದಯದಲಿ । ದುರ್ಮತಿಗಳನು ಕೊಡದೆ ತನ್ನಯ । ಹರ್ಮ್ಯ
ದೊಳಗಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಕಾಲದಿ ಕಾವ ಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ೧೩ ॥

ಕಲ್ಪಕಲ್ಪದಿ ಶರಣಜನವರ । ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನು ತನ್ನ ನಿಜಸಂ- । ಕಲ್ಪ
ದನುಸಾರದಲಿ ಕೊಡುತಿಪ್ಪನು ಫಲಾಫಲವ ॥ ಅಲ್ಪಸುಖದಾವೇಕ್ಷೆ
ಯಿಂದಹಿ- । ತಲ್ಪನಾರಾಧಿಸದಿರೆಂದಿಗು । ಶಿಲ್ಪಿಕನ ಕೈಸಿಕ್ಕು ಶಿಲೆಯಿಂದ
ದಲಿ ಸಂತ್ಸೈಪಾ ॥ ೧೪ ॥

ದೇಶಭೇದಾಕಾಶದಂದದಿ । ವಾಸುದೇವನು ಸರ್ವಭೂತನಿ- ।
ವಾಸನೆನಿಸಿ ಚರಾಚರಾತ್ಮಕನೆಂದು ಕರೆಸುವನೂ ॥ ದ್ವೇಷಸ್ನೇಹೋದಾ
ಸನಗಳ- । ಲ್ಲೀಶರೀರಗಳೊಳಗೆ ಅವರೋ- । ವಾಸನೆಗಳಿಂದದಲಿ ಫಲ
ವೀವನು ಪರಬ್ರಹ್ಮಾ ॥ ೧೫ ॥

ಸಂಚಿತಾಗಾಮಿಗಳ ಕರ್ಮ ವಿ- । ರಿಂಚಿಜನಕನ ಬಿಡದೆ ಭಜಿ
ಸಲು । ಮಿಂಚಿನಂದದಿ ಮೊಳೆವ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಹೃದಂಬರದಿ ॥ ವಂಚಿ
ಸುವ ಜನರೊಲ್ಲ ಶ್ರೀವ- । ತ್ಸಂಚಿತ ಸುಸದ್ವೃಕ್ಷ ತಾ ನಿ- । ಪ್ಪಿಂಚನ
ಜನಪ್ರಿಯನು ಸುರಮುನಿಗೇಯ ಶುಭಕಾಯ ॥ ೧೬ ॥

ಕಾಲದ್ರವ್ಯಸುಕರ್ಮಶುದ್ಧಿಯ । ಪೇಳುವರು ಅಲ್ಪರಿಗೆ ಅನು ನಿ- ।
ಮೂಲಗೈಸುವವಲ್ಲ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಕಾಲದಲಿ ॥ ತೈಲಧಾರೀಯಂತವನ
ಪದ । ಮೋಲಯಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸದಲೆ ನಿತ್ಯದಿ । ಬಾಲಿಶರು ಕರ್ಮಾದಿಗಳು
ತಾರಕವೆನುತ್ತಲಿಹರು ॥ ೧೭ ॥

ಕಮಲಸಂಭವ ರರ್ವ ಶಕ್ತ್ಯಾ- । ದ್ಯಮರರೆಲ್ಲರು ಯಿವನ ದುರತಿ- ।
ಕ್ರಮಮುಹುರ್ಮಗಳ ಮನವಚನದಿಂ ಪ್ರಾಂತಗಾಣದಲೆ ॥ ಶ್ರಮಿತರಾಗಿ
ಪದಾಬ್ಜ ಕಲ್ಪ- । ದ್ರಮದ ನೆಳಲಾಶ್ರೈಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ರಮಣ ಸಂತ್ಸೈಸೆಂದು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸರತಿಭಕುತಿಯಿಂದ ॥ ೧೮ ॥

ವಾರಿಚರವೆನಿಸುವವು ದರ್ದುರ । ತಾರಕಗಳೆಂದರಿದು ಭೇಕವ- ।
ನೇರಿ ಜಲಧಿಯ ದಾಟುವೆನು ಯೆಂಬವನ ತೆರನಂತೆ ॥ ತಾರತಮ್ಯಜ್ಞಾ
ನಶೂನ್ಯರು । ಸೂರಿಗಮ್ಯನ ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆ । ಸೌರಶೈವಮತಾನುಗರ
ನನುಸರಿಸಿ ಕೆಡುತಿಹರು ॥ ೧೯ ॥

ಕೃಷ್ಣಧಿಯಗೋಸುಗ ಪೋಗಿ ಕಾನನ . ಬದಂಫಲಗಳಪೇಕ್ಷೆಯಿಂ
ದಲಿ . ಪೂವೆಯೊಳಗೆ ಶಿಗಬಿದ್ದು ಬಾಯ್ಬಿರೆವವನ ತೆರದಂತೆ || ವಿಧಿಸಿತನ
ಪೂಜಿಸದೆ ನಿನ್ನಯ . ವುದರಗೋಸುಗ ಸಾಧುಲಿಂಗ . ಪ್ರದರುಶಕರಾರಾ
ಧಿಸುತ ಬಳಲಿದಿರು ಭವದೊಳಗೆ || ೨೦ ||

ಕೋಣಿಸತಿಸುತನೆನಿಸಿ ಕೈ ದು- . ಗ್ನಾಣಿಗೊಡ್ಡವ ತೆರದಿ ಸುಮ
ನಸ . ಭೇನು ಮನೆಯೊಳಗಿರಲು ಗೋಮಯ ಬಯಸುವಂದದಲಿ ||
ವೇಣುಗಾನಪ್ರಿಯನ ಅಹಿಕ ಸು- . ಖಾನುಭವ ಬೇಡದಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ .
ಪ್ರಾಣನಾಥನ ಪಾದಭಕ್ತಿಯ ಬೇಡು ಕೊಂಡಾಡು || ೨೧ ||

ಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯಜ್ಞಾತೃವೆಂಬಭಿ- . ಧಾನದಿಂ ಬುಧ್ಯಾದಿಗಳ ಅಧಿ- .
ಷ್ಠಾನದಲಿ ನೆಲಸಿದು ಕರೆಸುತ ತತ್ತದಾಹ್ವಯದೀ || ಭಾನುಮಂಡಲಗ
ಪ್ರದರ್ಶಕ . ತಾನೆನಿಸಿ ವಶವಾಗುವನು ಶುಕ- . ಶೌನಕಾದಿ ಮುನೀಂದ್ರ
ಹೃದಯಾಕಾಶಗತಚಂದ್ರ || ೨೨ ||

ಉದಯವ್ಯಾಪಿನಿ ದರ್ಶಪೌರ್ಣಮ- . ದಧಿಕಯಾಮವು ಶ್ರವಣ
ವಭಿಜಿತು . ಸದನವೈದಿರೆ ಮಾಳ್ವತೆರದಂದದಲಿ ಹರಿಸೇನೆ || ವಿಧಿನಿಷೇ
ಧಗಳೇನು ನೋಡದೆ . ವಿಧಿಸುತಿರು ನಿತ್ಯದಲಿ ತನ್ನಯ . ಸದನದೊಳ
ಗಿಂಬಿಟ್ಟು ಸಲಹುವ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೂ || ೨೩ ||

ನಂದಿವಾಹನರಾತ್ರಿಸಾಧನೆ . ಬಂದದ್ವಾದಶಿ ದಶಮಿಸೈತ್ಯಕ .
ಸಂಧಿಸಿಹ ಸಮಯದಲಿ ಶ್ರವಣವ ತ್ಯಜಿಸುವಂತೆ ಸದಾ || ನಂದೆಯಿಂ
ದಲಿ ಬಂದ ದ್ರವ್ಯವ . ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡದಲೆ ತ್ರೀಮದ- . ನಂದತೀ
ರ್ಥಾಂತರ್ಗತನ ಸರ್ವತ್ರ ಭಜಿಸುತಿರು || ೨೪ ||

ತ್ರೀಮನೋರಮ ಮೇರುತ್ರಿಕಕು- . ಬ್ಧಾಮ ಸತ್ಯಲ್ಯಾಣಗುಣ
ನಿ- . ಸ್ತೀಮ ಪಾವನನಾಮ ದಿವಿಜೋದ್ಧಾಮ ರಘುರಾಮಾ || ಪ್ರೇಮ
ಪೂರ್ವಕ ನಿತ್ಯ ತನ್ನ ಮ- . ಹಾಮಹಿಮೆಗಳ ತುತಿಸುವರಿಗೆ ಸು- . ದಾ
ಮಗೊಲಿದಂದದಲಿ ಅಖಿಳಾರ್ಥಗಳ ಕೊಡುತಿಪ್ಪಾ || ೨೫ ||

ತಂದೆತಾಯ್ಯಳ ಕುರುಹನರಿಯದ । ಕಂದ ದೇಶಾಂತರದೊಳಗೆ
ತ- । ನ್ನಂದದಲಿಯಿಪ್ಪವರ ಜನನೀಜನಕರನು ಕಂಡು ॥ ಹಿಂದೆ ಯೆನ್ನನು
ಪಡೆದವರು ಯಿವ- । ರಂದದಲಿ ಯಿಪ್ಪರೆಲೊ ನಾಸವ- । ರೆಂದು ಕಾಣು
ವೆನೆನುತ ಹುಡುಕುವ ತೆರದಿ ಕೋವಿದರು ॥ ೨೬ ॥

ಶ್ರುತಿಪುರಾಣಸಮೂಹದೊಳು ಭಾ- । ರತ ಪ್ರತಿಪ್ರತಿಪದಗಳೊಳು
ನಿ- । ಜೀತನ ಗುಣರೂಪಗಳ ಹುಡುಕುತ ಪರಮ ಹರುಷದಲಿ ॥ ಮತಿ
ಮತರು ಪ್ರತಿದಿವಸ ಸಾರ- । ಸ್ವತಸಮುದ್ರದಿ ಶಫರಿಯಂದದಿ । ಸತತ
ಸಂಚರಿಸುವರು ಕಾಣುವ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದಾ ॥ ೨೭ ॥

ಮತ್ಸ್ಯಕೇತನಜನಕ ಹರಿ ಶ್ರೀ- । ವತ್ಸಲಾಂಭನ ನಿಜಶರಣ ಜನ ।
ವತ್ಸಲ ವರಾರೋಹ ವೈಕುಂಠಾಲಯನಿವಾಸಿ ॥ ಚಿತ್ಪುಖಪ್ರದ ಸಲಹೆ
ನಲು ಗೋ । ವತ್ಸಧ್ವನಿಗೊದಗುವತೆರದಿ ಪರ- । ಮೋಕ್ಷಹದಿ ಬಂದೊ
ದಗುವನು ನಿರ್ಮತ್ಸರರ ಬಳಿಗೆ ॥ ೨೮ ॥

ಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಸಮೀಪಗ ದುರಾ- । ಚಾರಿಗಳಿಗೆಂದೆಂದು ದೂರಾ- ।
ದ್ವೂರತರ ದುರ್ಲಭನೆನಿಸುವನು ದೈತ್ಯಸಂತತಿಗೆ ॥ ಸಾರಿಸಾರಿಗೆ ನೆನೆವ
ವರ ಸಂ- । ಸಾರವೆಂಬ ಮಹೋರಗಕೆ ಸ- । ಪಾರಿಯೆನಿಸಿ ಸದಾ
ಸುಸೌಖ್ಯವನೀವ ಸುಜನರಿಗೆ ॥ ೨೯ ॥

ಚಕ್ರಶಂಖಗದಾಬ್ಜಧರ ದುರ- । ತಿಕ್ರಮ ದುರಾವಾಸ ವಿಧಿಶಿವ ।
ಶಕ್ರಸೂರ್ಯಾದ್ಯಮರಪೂಜ್ಯಪದಾಬ್ಜ ನಿರ್ಲಜ್ಜಾ ॥ ಶುಕ್ರಶಿಷ್ಯನ ಅಶ್ವ
ಮೇಧಾ । ಪ್ರಕ್ರಿಯವ ಕೆಡಿಸಬ್ಬಜಾಂಡವ- । ತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಜಾಹ್ನವಿಯ
ಪಡೆದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾಹ್ವಯನು ॥ ೩೦ ॥

ಶಕ್ತರೆನಿಸುವರಿಲ್ಲ ಹರಿವೃತಿ- । ರಿಕ್ತಸುರಗಣದೊಳಗೆ ಸರ್ವೋ- ।
ದ್ರಿಕ್ತನೆನಿಸುವ ಸರ್ವರಿಂದಲಿ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ಅನ್ಯಪ್ರ- । ಸಕ್ತಿಗಳ ನೀಡಾಡಿ ಪರಮಾ- । ಸಕ್ತನಾಗಿರು ಹರಿಕಥಾಮೃ
ತಪಾನವಿಷಯದಲೀ ॥ ೩೧ ॥

ಪ್ರಣತಕಾಮದ ಭಕ್ತಚಿಂತಾ- | ಮಣಿ ಮಣಿಮಯಾಭರಣಭೂ
ಷಿತ | ಘೃಣಿ ಗುಣತ್ರಯದೂರವರ್ಜಿತ ಗಹನ ಸನ್ಮಹಿಮಾ || ಎಣಿಸ
ಭಕ್ತರ ದೋಷಗಳ ಕುಂ- | ಭಿಣಿಜೆಯಾಣ್ಮ ಶರಣ್ಯ ರಾಮಾ- | ಪರ್ಣ
ವೆನಲು ಕೈಕೊಂಡ ಶಬರಿಯ ಫಲವ ಪರಮಾತ್ಮಾ || ೨೦ ||

ಬಲ್ಲಿನೆಂಬುವರಿಲ್ಲವೀತನ | ವಲ್ಲಿನೆಂಬುವರಿಲ್ಲ ಲೋಕದೊ- | ಇಲ್ಲ
ದಿಹ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲವಲ್ಲೈಜ್ಞಾತಜನರಿಲ್ಲಾ || ಬಿಲ್ಲದಚ್ಚಿನ ಬೊಂಬೆಯಂದದಿ |
ಯೆಲ್ಲರೊಳಗಿರುತಿಪ್ಪ ಶ್ರೀಭೂ- | ನಲ್ಲ ಯಿವಗೆಣೆಯಿಲ್ಲವಪ್ರತಿಮಲ್ಲ
ಜಗಕೆಲ್ಲ || ೨೧ ||

ಶಬ್ದಗೋಚರ ಶಾರ್ವರಿಕರ- | ನಬ್ಬವಾಹನನನುಜ ಯದುವಂ- |
ಶಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮ ನಿರುಪಮನು ನಿಸ್ಸೀಮ ಸಮಿತಸಮ || ಲಬ್ಧನಾಗುವ
ತನ್ನವಗೆ ಪ್ರಾ- | ರಬ್ಧಕರ್ಮಗಳುಣಿಸಿ ತೀವ್ರದಿ | ಕ್ಷುಬ್ಧಪಾವಕನಂತೆ
ಬಿಡದಿಪ್ಪನು ದಯಾಸಾಂದ್ರ || ೨೨ ||

ಶ್ರೀವಿರಿಂಚಾದ್ಯನುರವಂದಿತ | ಯಿವಸುಂಧರೆಯೊಳಗೆ ದೇವಕಿ |
ದೇವಿಜಠರದೊಳಗವತರಿಸಿದನಜನು ಜನದಂತೆ || ರೇವತೀರಮಣಾ
ನುಜನು ಸ್ತುತ- | ದಾವಲಂಬಿಗಳನು ಸಲಹಿ ದೈ- | ತ್ಯಾವಳಿಯ ಸಂಹ
ರಿಸಿದ ಜಗನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲನೂ || ೨೩ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೯೯ಕ್ಕೆ ಕರ್ಮವಿಮೋಚನಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೨೦. ಗುಣತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ.

ಮನುಷ್ಯಾದಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾದ ಮುಕುಂದನ ವರೆಗೂ ಗುಣತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನವಾಗದೆ ಇದ್ದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅನುತ್ಥಾನವಾದ ತಮಸ್ಸು ಆಗುತ್ತದೆಂದೂ, ಮೋಕ್ಷವಾಗದೆಂದೂ ಶ್ರೀಸರ್ವಜ್ಞಾಚಾರ್ಯರು ಮ. ಭಾ. ತಾ. ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರ ಪರ್ಯಂತ ಗುಣತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

|| ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಯೇ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಅರಾಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಹೇಳುವೆ |

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ | ಪಲ್ಲ |

ಶ್ರೀಧರಾದುರ್ಗಾಮನೋರಮ | ವೇದಮುಖಸುಮನಸಗಣ ಸಮಾ- |
ರಾಧಿತಪದಾಂಭೋಜ ಜಗದಂತರ್ಬಹಿರ್ವ್ಯಾಪ್ತ || ಗೋಧರ ಫಣಿವರಾ
ತಪತ್ರ ನಿ- | ಶೇಧದೋಷ ವಿಚಿತ್ರಕರ್ಮ ಸು- | ಬೋಧಸುಖಮಯ
ಗಾತ್ರ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರಾ || ೧ ||

ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ನಿಗಮವೇದ್ಯೋ- | ತ್ವತ್ತಿಸ್ಥಿತಿಲಯದೂರವರ್ಜಿತ |
ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಗಣಸೇವ್ಯಾ || ಸತ್ಯಕಾಮ ಶರಣ್ಯ
ಶಾಶ್ವತ | ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲ ಭಯನಿವಾರಣ- | ನತ್ಯಧಿಕಸಂಪ್ರಿಯತಮ ಜಗ
ನ್ನಾಥ ಮಾಂ ಪಾಹಿ || ೨ ||

ಪರಮಪುರುಷನ ರೂಪಗುಣವನು- | ಸರಿಸಿ ಕಾಂಬಳು ಪ್ರವಹ
ದಂದದಿ | ನಿರುಪಮಳು ನಿರ್ಮುಖಸುಖಸಂಪೂರ್ಣಳೆನಿಸುವಳೂ ||
ಹರಿಗೆ ಧಾಮತ್ರಯವೆನಿಸಿಯಾ- | ಭರಣ ವಸನಾಯುಧಗಳಾಗಿ- | ದ್ವರಿ
ಗಳನೆ ಸಂಹರಿಸುವಳು ಅಕ್ಷರಳೆನಿಸಿಕೊಂಡು || ೩ ||

ಈತಗಿಂತಾನಂತಗುಣದಲಿ | ಶ್ರೀತರುಣಿ ತಾ ಕಡಿಮೆಯೆನಿಸಳು |
ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಳು ನಿರ್ವಿಕಾರಳು ತ್ರಿಗುಣವರ್ಜಿತಳೂ || ಧೌತಪಾಪ ವಿರಿಂ
ಚಿಪವನರ | ಮಾತೆಯೆನಿಸ ಮಹಾಲಕುಮಿ ವಿ- | ಖ್ಯಾತಳಾಗಿಹಳ್ಳಿಲ್ಲ
ಕಾಲದಿ ಶ್ರುತಿಪುರಾಣದೊಳು || ೪ ||

ಕಮಲಸಂಭವ ಪವನರೀವರು | ಸಮರು ಸಮವರ್ತಿಗಳು
ರುದ್ರಾ- | ದೈವರಗಣಸಂಸೇವಿತ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾಮಕರು || ಯಮಳರಿಗೆ
ಮಹಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಾನು- | ತ್ತಮಳು ಕೋಟಿಸಂಜಾತಿಗುಣದಿಂ- | ದಮಿತ
ಸುವಿಜಾತ್ಯಧಮರೆನಿಸರು ಬ್ರಹ್ಮನಾಯುಗಳು || ೫ ||

ಪತಿಗಳಿಂದ ಸರಸ್ವತೀಭಾ- | ರತಿಗಳಧನುರು ನೂರುಗುಣಪರಿ- |
ಮಿತವಿಜಾತ್ಯವರರು ಬಲಜ್ಞಾನಾದಿಗುಣದಿಂದಾ || ಅತಿಶಯಳು ವಾಗ್ಧೇವಿ
ಶ್ರೀಭಾ- | ರತಿಗೆ ಪದದಪ್ರಯುಕ್ತ ವಿಧಿಮಾ- | ರುಶರ ಪ್ರೇಲ್ಪಿಂತಿ
ಪುದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೋವಿದರೂ || ೬ ||

ಖಗಪ ಫಣಿಸತಿ ಮೃಡರು ಸಮ ವಾ- | ಣಿಗೆ ಶತಗುಣಾಧಮರು
ಮೂವರು | ಮಿಗಿಲೆನಿಸುವನು ಶೇಷ ಪದದಿಂದಲಿ ತ್ರಿಯಂಬಕಗೆ || ನಗ
ಧರನ ಷಣ್ಮುಖಿಯರು ಪ- | ನ್ನಗವಿಭೂಷಣಗೈದು ಮೇನಕೆ | ಮಗಳು
ವಾರುಣಿಸೌಪರಣಿಗಳಿಗಧಿಕವೆರಡುಗುಣಾ || ೭ ||

ಗರುಡಶೇಷಮಹೇಶರಿಗೆ ಸೌ- | ಪರಣಿವಾರುಣಿ ಪಾರ್ವತಿಯು
ಮೂ- | ವರು ದಶಾಧಮ ವಾರುಣಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯೆನಿಸುವಳು ಗೌರಿ || ಹರನ
ಮಡದಿಗೆ ಹತ್ತುಗುಣದಲಿ | ಸುರಸಕಾಮರು ಕಡಿಮೆ ಇಂದ್ರಗೆ | ಕೊರ
ತೆಯೆನಿಸುವ ಮನ್ಮಥನು ಪದದಿಂದಲಾವಾಗಾ || ೮ ||

ಈರಯಿದುಗುಣಕಡಿಮೆಯಾಹಂ- | ಕಾರಿಕಪ್ರಾಣನು ಮನೋಜ
ನ- | ಗಾರಿಗಳಿಗನಿರುದ್ಧರತಿಮನುಷ್ಯಗುರುಶಚಿಯು || ಆರು ಜನ ಸಮ
ಪ್ರಾಣನಿಂದಲಿ | ಹೊರಗೆ ಯೆನಿಸವರು ಹತ್ತುಗುಣದಲಿ | ಮಾರಜಾಧ್ಯ
ರಿಗೈದುಗುಣದಿಂದಧಮ ಪ್ರವಹಾಖ್ಯಾ || ೯ ||

ಗುಣದ್ವಯಗಳಿಂ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರವಹಗೆ । ಏನಶಶಾಂಕ ಯಮಸ್ವ
ಯಂಭುವ । ಮನುಮಡದಿ ಶತರೂಪ ನಾಲ್ವರು ಪಾದಪಾದಾರ್ಥ ॥ ವನ
ಧಿನೀಚಪದಾರ್ಥ ನಾರದ- । ಮುನಿಗೆ ಭೃಗ್ವಗ್ನಿಪ್ರಸೂತಿಗ- । ಳಿಸು
ವರು ಪಾದಾರ್ಥಗುಣದಿಂದಧಮರಹುದೆಂದೂ ॥ ೧೦ ॥

ಹುತವಹಗೆ ದ್ವಿಗುಣಾಧಮರು ವಿಧಿ । ಸುತಮರೀಚ್ಯಾದಿಗಳು
ವೈವ- । ಸ್ವತನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕಿಂಚಿದ್ಗುಣಾಧಮರು ॥ ವ್ರತವರಜಗ
ನ್ಮಿತ್ರ ವರ ನಿಮ- । ಋತಿ ಪ್ರಾವಹಿ ತಾರರಿಗೆ ಕಿಂ- । ಚಿತಸುಣಾಧಮ
ಧನಪ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನರೆನಿಸುವರೂ ॥ ೧೧ ॥

ಧನಪವಿಷ್ವಕ್ಸೇನಗೌರೀ । ತನಯರಿಗೆ ವುಕ್ತೇತರರು ಸಮ- । ರೆನಿ
ಸುವರು ಯಂಭತ್ತಯಿದುಜನ ಶೇಷಶತರೆಂದೂ ॥ ದಿನಪರಾರೇಳಧಿಕ
ನಾಲ್ವ- । ತ್ತನಿಲರೇಳ್ವು ರುದ್ರರೇರೈ- । ದನಿತು ವಿಶ್ವೇದೇವಯಭುವತ್ಪಿ
ನಿದ್ಯಾವಾಪ್ಯಧಿವೀ ॥ ೧೨ ॥

ಇವರಿಗಿಂತಲಿ ಕೊರತೆಯೆನಿಸರು । ಚ್ಯವನ ಸನಕಾದಿಗಳು ಪಾ
ವಕ । ಕವಿಯುಚಥ್ಯ ಜಯಂತ ಕಶ್ಯಪ ಮನುಗಳೇಕದಶ ॥ ಧ್ರುವ
ನಹುಷ ಶಶಿಬಿಂದು ಹೈಹಯ । ದವುಷಿಯಂತಿ ವಿರೋಚನನ ನಿಜ ।
ಕುವರ ಬಲಿವೊದಲಾದ ಸಪ್ತೇಂದ್ರರು ಕಕುಸ್ಥ ಗಯ ॥ ೧೩ ॥

ಸೃಧಾಭರತಮಾಂಧಾತಪ್ರೀಯ- । ವ್ರತಮರುತಪ್ರಹ್ಲಾದಸುಪರೀ-
ಕ್ಷಿತಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಾಂಬರೀಷೋತ್ತಾನಪಾದಮುಖ ॥ ಶತಸುಪುಣ್ಯಶ್ಲೋ
ಕರು ಗದಾ- । ಭೃತಗಧಿಷ್ಠಾನರು ಸುಪ್ರೀಯ । ವ್ರತಗೆ ದ್ವಿಗುಣಾಧ
ಮರು ಕರ್ಮಜರೆಂದು ಕರೆಸುವರು ॥ ೧೪ ॥

ನಳಿನಿಸಂಜ್ಞಾರೋಹಿಣೀ ಶಾ- । ಮಲ ವಿರಾಟ್ ಪರ್ಜನ್ಯರಧ
ಮರು । ಯೆಲರುಮಿತ್ರನ ಮಡದಿ ದ್ವಿಗುಣಾಧಮಳು ಬಾಂಬೊಳಗೆ ॥
ಜಲಮಯ ಬುಧನಧಮನು ದ್ವಿಗುಣದಿ । ಕೆಳಗೆನಿಸುವರುಷಾ ಶನೈ
ಶ್ವರ- । ರಿಳೆಗೆ ಈರುಗುಣಾಧಮರುಷಾದೇವಿದೆಸೆಯಿಂದ ॥ ೧೫ ॥

ಎರಡುಗುಣ ಕರ್ಮಾಧಿಪತಿ ಪು- । ಪ್ಸರ ಕಡಿಮೆಯಾಜಾನ
ದಿವಿಜರು । ಚಿರಪಿತ್ಯಗಳಿಂದುತ್ತಮರು ಕಿಂಕರರು ಪುಷ್ಕರಗೆ ॥ ಸುರಸ
ನಾಲಯಗಾಯಕೋತ್ತಮ- । ರೆರಡಯಿದುಗುಣದಿಂದಧಮ ತುಂ- ।
ಬುರಗೆ ಸಮ ನವಕೋಟಿ ಋಷಿಗಳು ನೂರುಜನರುಳಿದು ॥ ೧೬ ॥

ಅವರವರ ಪತ್ತಿಯರು ಅಪ್ಸರ । ಯುವತಿಯರು ಸಮ ಉತ್ತಮ
ರನುಳಿ- । ದವರರೆನಿಸರು ಮನುಜಗಂಧರ್ವರು ದ್ವಿಷಡ್ಗುಣದಿ ॥ ಕುವಲ
ಯಾಧಿಪರಿಯಿದುಗುಣ- । ವವನಿಪಸ್ತ್ರೀಯರು ದಶೋತ್ತರ । ನವತಿ
ಗುಣದಿಂದಧಮರೆನಿಸರು ಮಾನುಷೋತ್ತಮರು ॥ ೧೭ ॥

ಸತ್ವಸತ್ವರು ಸತ್ಪರಾಜಸ । ಸತ್ವತಾಮಸ ಮೂವರು ರಜ- । ಸ್ವತ್ವ
ರಧಿಕಾರಿಗಳು ಭಗವದ್ಭಕ್ತರೆನಿಸುವರೂ ॥ ನಿತ್ಯಬದ್ಧರು ರಜೋರಜರು- ।
ತ್ವತ್ತಿ ಭೂಸ್ವರ್ಗದೊಳು ನರಕದಿ । ಪೃಥ್ವಿಯೊಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿಪ್ಪರು
ರಜಸ್ತಮಸರೂ ॥ ೧೮ ॥

ತಮಸ್ಸಾತ್ಮಿಕರೆನಿಸಿಕೊಂಬರು । ಅಮಿತನಾಖ್ಯಾತ್ಯಸುರಗಣವಿದೆ ।
ತನೋರಾಜಸರೆನಿಸಿಕೊಂಬರು ದೈತ್ಯಸಮುದಾಯಾ ॥ ತಮಸ್ತಮಸ
ಕಲಿ ಪುರಂಧ್ರಿಯು । ಅಮಿತದುರ್ಗುಣಪೂರ್ಣ ಸರ್ವಾ- । ಧಮರೊಳಧ
ಮಾಧಮ ದುರಾತ್ಮನು ಕಲಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಬ ॥ ೧೯ ॥

ಇವನ ಪೋಲುವ ಪಾಪಿಜೀವರು । ಭುವನಮೂರರೊಳಿಲ್ಲ ನೋ
ಡಲು । ನವವಿಧದ್ವೇಷಗಳಿಗಾಕರನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಪ್ಪಾ ॥ ಬವರದೊಳು
ಭಂಗಾರದೊಳು ನಟ । ಯುವತಿದ್ರೂತಾಪೇಯಮೃಷದೊಳು । ಕವಿಸಿ
ನೋಹದಿ ಕಡಿಸುವನು ಯೆಂದರಿದು ತ್ಯಜಿಸುವದೂ ॥ ೨೦ ॥

ತ್ರಿವಿಧಜೀವಪ್ರತತಿಗಳ ಸ- । ಗ್ರವೊಳೆಯಾಣ್ಮಾಲಯನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ।
ಯುವತಿಯರ ಮೊಡಗೂಡಿ ಕ್ರೀಡಿಸುವನು ಕೃಪಾಸಾಂದ್ರ ॥ ದಿವಿಜದಾ
ನವ ತಾರತಮ್ಯದ । ವಿವರ ತಿಳಿವ್ವ ಮಹಾತ್ಮರಗೆ ಬಾ- । ನ್ನವಿರಸಬ
ತಾನೊಲಿದು ವುಡ್ಧರಿಸುವನು ಭವದಿಂದ ॥ ೨೧ ॥

ದೇವದೈತ್ಯರ ತಾರತಮ್ಯವು । ಪಾವಮಾನಿಮತಾನುಗರಗಿದು ।
ಕೇವಲಾವಶ್ಯಕವು ತಿಳಿವದು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ದಾವಶಿಖಿ ಪಾಪಾಟಿ
ವಿಗೆ ನವ । ನಾವೆಯೆನಿಸದು ಭವಸಮುದ್ರಕೆ । ಪಾವಟಿಗೆ ವೈಕುಂಠ
ಲೋಕಕೆದೆಂದು ಕರೆಸುವದು ॥ ೨೨ ॥

ತಾರತಮ್ಯಜ್ಞಾನ ಮುಕ್ತಿ । ದ್ವಾರವೆನಿಪುದು ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ।
ತೋರಿ ಕೇಳಿ ಸುಖಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಲೋಲಾಡುವದು ಬುಧರು ॥ ಕ್ರೂರ
ಮಾನವರಿಗಿದು ಕರ್ಣಕ- । ಲೋರವೆನಿಪುದು ನಿತ್ಯದಲಿ ಅಧಿ- । ಕಾರಿಗ
ಳಗಿದನರುಪುವದು ದುಸ್ತರ್ಕಗಳ ಬಿಟ್ಟು ॥ ೨೩ ॥

ಹರಿಸಿರಿವಿರಿಂಚೀರಭಾರತಿ । ಗರುಡಘಣಿಪತಿಷಣ್ಮಹಿಸಿಯರು । ಗಿರಿ
ಜನಾಕೇಶಸ್ಮರಪ್ರಾಣಾನಿರುದ್ಧಶಚೀ ॥ ಗುರುರತೀಮನುದಕ್ಷಪ್ರವಹಾ ।
ಮರುತಮಾನವಿಯಮಶಶಿದಿವಾ- । ಕರವರುಣನಾರದಸುರಾಸ್ಯಪ್ರಸೂತಿ
ಭೃಗುಮುನಿಪಾ ॥ ೨೪ ॥

ವ್ರತತಿಜಾಸನಪುತ್ರರೆನಿಸುವ । ವ್ರತಿವರಮರೀಚ್ಯುತ್ರಿವೈವ- । ಸ್ವತ
ನು ತಾರಾಮಿತ್ರನಿಮುಖತಿಸ್ತವಹಮಾರುತನ ॥ ಸತಿಧನೇಶಾಶ್ವಿನಿಗಳ
ಗರ್ಣ । ಸತಿಯು ವಿಷ್ಣುಕೇನಶೇಷಸು- । ಶತರುಮನುಗಳುಚ್ಚಥ್ಯಚಾವನ
ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಮಿಸೆ ॥ ೨೫ ॥

ಶತಸುಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರೆನಿಸುವ । ಕ್ಷಿತಿಪರಿಗೆ ನಮಿಸುವೆನು ಭಾಗೀ- ।
ರಥಿವಿರಾಟ್ಟಿರ್ಜನ್ಯರೋಹಿಣಿಶಾಮಲಾಸಂಜ್ಞಾ ॥ ಹುತವಹನ ಮಹಿಳಾ
ಬುಧೋಷಾ । ಕ್ಷಿತಿಶನೈಶ್ವರಪುಷ್ಕರರಿಗಾ- । ನುತಿಸಿ ಬಿನ್ನೈಸುವೆನು
ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಕೊಡಲೆಂದು ॥ ೨೬ ॥

ನೂರಧಿಕವಾಗಿ ಪ್ವಮತ್ಥದಿ- । ನಾರುಸಾವಿರ ನಂದಗೋಪ ಕು- ।
ಮಾರನರ್ಥಾಂಗಿಯರಗಸ್ತ್ರಾದಿಕ ಮುನೀಶ್ವರರು । ಉರ್ವಶಿಯು
ಮೊದಲಾದ ಅಪ್ಸರ । ನಾರಿಯರು ಶತತುಂಬುರರು ಕಂ- । ಸಾರಿ ಗುಣ
ಗಳ ಕೀರ್ತನೆಯ ಮಾಡಿಸಲಿ ಯೆನ್ನಿಂದ ॥ ೨೭ ॥

పావనరు శుచిశుద్ధనామక । దేవతేగళాజానచిరపితృ ।
దేవనరగంధవరవనిపమానుషోత్తమరు ॥ ఈ వసుమతియో
ళుళ్ళ వృష్ణవ- । రావళయోళిహరిందు నిత్యది । సేవిపుదు సంతో
షదిం సర్వప్రకారదలీ ॥ ౨౮ ॥

మానుషోత్తమరను పిడిదు జతు- । రాననాంత శత్రోత్త
మత్వ క్ర- । మేణ చింతిప భక్తిరిగే జతురవిధ పురుషార్థా ॥
శ్రీనిధి జగన్నాథవిట్టిల । తానే వలిదీవను నిరంతర । సానురా
గది పరిసువదు ప్రాజ్ఞురిద మరేయదలీ ॥ ౨౯ ॥

అంశం సంధి ౨౦కే పద ౬౨౮కే గుణతారతన్యసంధి సమాప్త.

శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

౨౧. బృహత్తారతన్యసంధి.

(అనేశావతారసంధి.)

దేవర మత్తు దేవతేగళ అవతారగళన్న అంశావేశావతరణ
యుక్త తారతన్యవన్న హేళుత్తరే.

॥ శ్రీరమావల్లభాయ నమః ॥

రాగ సానేరి, త్రిపుటతాళ.

హరికథాన్యతసార గురుగళ । కరుణదిందాపనితు పేళువే ।
పరమభగవద్భక్తిరిదనాదరది కేళువుదూ ॥ పల్ల ॥

సంధిసూచన:- హరిసిరివిరించీరముఖ ని- । జరర అనే
శావతరగళ । స్మరిసు గుణగణ సర్వకాలది భక్తిపూర్వకది ॥

ಮೌನ ಕೂರ್ಮ ಕ್ರೋಡ ನರಹರಿ । ಮಾಣವಕ ಭೃಗುರಾಮ ದಶ
ರಥ । ಸೂನು ಯಾದವ ಬುದ್ಧ ಕಲ್ಕೀ ಕಸಿಲ ಮೈಕುಂಠಾ ॥ ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ವ್ಯಾಸ ಋಷಭ ಹ- । ಯಾನನಾ ನಾರಾಯಣೇ ಹಂ- । ಸಾನಿರುದ್ಧ
ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಶ್ರೀಧರ ಹೃಷೀಕೇಶಾ ॥ ೧ ॥

ಹರಿಯು ನಾರಾಯಣನು ಕೃಷ್ಣಾ- । ಸುರಕುಲಾಂತಕ ಸೂರ್ಯ
ಸಮಪ್ರಭ । ಕರೆಸುವನು ನಿರ್ದುಷ್ಟ ಸುಖಪರಿಪೂರ್ಣ ತಾನೆಂದು ॥
ಸರುವ ದೇವೋತ್ತಮನು ಸರ್ವಗ । ಪರಮ ಪುರುಷ ಪುರಾತನ ಜರಾ- ।
ಮರಣವರ್ಜಿತ ವಾಸುದೇವಾದ್ಯಮಿತರೂಪಾತ್ಮಾ ॥ ೨ ॥

ಈ ನಳಿನಭವಜನನಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಜ್ಞಾನಬಲಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗುಣಸಂ- ।
ಪೂರ್ಣಳೆನಿಪಳು ಸರ್ವಕಾಲದಿ ಹರಿಕೃಪಾಬಲದಿ ॥ ಹೀನಳೆನಿಪಳನಂತ
ಗುಣದಿ ಪು- । ರಾಣಪುರುಷಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಗಿನ್ನು ಸ- । ಮಾನರೆನಿಸುವರೆಲ್ಲ
ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಸುರರೊಳಗೆ ॥ ೩ ॥

ಗುಣಗಳ ತ್ರಯ ಮಾನಿ ಶ್ರೀಕುಂ- । ಭಿನಿ ಮಹಾದುರ್ಗಾಂಭಣೀ
ರು- । ಕ್ರಿಣಿಯು ಸತ್ಯಾ ಶಾಂತಿ ಕೃತಿ ಜಯೆ ಮಾಯೆ ಮಹಲಕುಮಾ ॥
ಜನಕಜಾ ಕಮಲಾಲಯಾ ದ- । ಕ್ಷಿಣಿಯು ಪದ್ಮಾ ತ್ರಿಲೋಕೇಶ್ವರಿ- ।
ಯಣುಮಹತ್ತಿನೊಳಿದ್ದು ಉಪಮಾರಹಿತಳೆನಿಸುವಳೂ ॥ ೪ ॥

ಘೋಟಕಾಸ್ಯನ ಮಡದಿಗಿಂದಲಿ । ಹಾಟಕೋದರ ಪವನರೀ
ವರರು । ಕೋಟೆಗುಣದಿಂದಧಮರೆನಿಸರು ಯಾವಕಾಲದಲಿ ॥ ಖೇಟಿ
ಪತಿ ಶೇಷಾಮರೇಂದ್ರರ । ಸಾಟಿಮಾಡದೆ ಶ್ರೀಶನ ಕೃಪಾ । ನೋಟದಿಂ
ದಲಿ ಸರ್ವರೊಳು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವರೂ ॥ ೫ ॥

ಪುರುಷಬ್ರಹ್ಮ ವಿರಿಂಚಿಯು ಮಹಾ- । ನೈರುತ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ
ಧೃತಿಸ್ಮೃತಿ । ಗುರುವರ ಮಹಾಧ್ಯಾತ ಬಲವಿಜ್ಞಾತ ವಿಖ್ಯಾತ ॥ ಗರಳ
ಭುಗ್ಭವರೋಗಭೇಷಜ । ಸ್ವರವರಣವೇದಸ್ಥ ಜೀವೇ- । ಶ್ವರ ವಿಭೀಷಣ
ವಿಶ್ವಚೇಷ್ಟಕ ವೀತಭಯ ಭೀಮಾ ॥ ೬ ॥

ಅನಿಲ ಸ್ಥಿತಿ ವೈರಾಗ್ಯನಿಧಿ ರೋ- । ಚನ ವಿಮುಕ್ತಗನಂದ ದಶ
ಮತಿ । ಅನಿಮಿಷೇಶಾಸಿದ್ರ ಶುಚಿ ಸತ್ವಾತ್ಮಕಶರೀರಾ ॥ ಅಣುಮಹದ್ರೂ
ಪಾತ್ಮಕಾಮೃತ । ಹನುಮದಾದ್ಯವತಾರ ಪದ್ಮಾ । ಸನಪದವಿಸಂಪ್ರಾಪ್ತ
ಪರಿಸರ ಅಖಣಾಶ್ಚಮಾ ॥ ೭ ॥

ಮಾತೃಶ್ವಬ್ರಹ್ಮರು ಜಗ- । ನ್ಮಾತೆಗಧಮಾಧೀನರೆನಿಸರು । ಶ್ರೀ
ತರುಣಿವಲ್ಲಭನು ಯಿರ್ವಾರೋಳಾವಕಾಲದಲಿ ॥ ನೀತ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಬಲ
ರೂ- । ಪಾತಿಶಯದಿಂದಿದ್ದು ಚೇತನಾ- । ಚೇತನಗಳೊಳು ವ್ಯಾಪ್ತರೆನಿ
ಸರು ತತ್ತದಾಹ್ವಯದಿ ॥ ೮ ॥

ಸರಸ್ವತೀ ವೇದಾತ್ಮಿಕಾ ಭುಜಿ । ನರಹರೀ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ।
ಸರಮಸುಖ ಬಲಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧಾಪ್ರೀತಿ ಗಾಯತ್ರೀ ॥ ಗರುಡಶೇಷರ
ಜನನಿ ಶ್ರೀ ಸಂ- । ಕರುಷಣನ ಜಯಾತನುಜೆ ವಾಣೀ । ಕರಣನೀಯಾ
ಮಕ ಚತುರ್ದಶಭುವನ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ॥ ೯ ॥

ಕಾಳಿ ದ್ರೌಪದಿ ಕಾಶಿಜಾ । ಪಾಂಚಾಲಿ ಶಿವಕನ್ಯೇಂದ್ರಸೇನಾ ।
ಕಾಲಮಾನೀಚಂದ್ರ ವಿದ್ಯಾನ್ನಾಮ ಭಾರತಿಗೆ ॥ ಘಾಳಿಬ್ರಹ್ಮರ ಯುವತಿ
ಯರು ಯೇ- । ಳೇಳು ಐವತ್ತೊಂದು ಗುಣದಿಂ । ಕೇಳರೆನಿಸರು ತಮ್ಮ
ಪತಿಗಳಿಗಿಂದಲಾವಾಗಾ ॥ ೧೦ ॥

ಹರಿಸಮೀರಾವೇಶ ನರ ಸಂ- । ಕರುಷಣಾವೇಶಯುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ।
ಸರಮಪುರುಷನ ಶುಕ್ಲಕೇಶಾವೇಶ ಬಲರಾಮ ॥ ಹರ ಸದಾಶಿವ ತಪ
ರಹಂಕೃತು । ಮರುತಯುಕ್ತ ಶುಕ್ಲೋರ್ಧ್ವಪಟ ತ- । ತ್ಪುರುಷ ಜೈಗೀ
ಷಾರ್ವ ದ್ರೋಣಿ ವ್ಯಾಧ ದೂರ್ವಾಸ ॥ ೧೧ ॥

ಗರುಡ ಶೇಷ ಶಶಾಂಕದಳಶೇ- । ಖರರು ತಮ್ಮೊಳು ಸಮರು
ಭಾರತಿ । ಸರಸಿಜಾಸನ ಪತ್ನಿಗಧಮರು ನೂರು ಗುಣದಿಂದಾ ॥ ಹರಿ
ಮಡದಿ ಜಾಂಬವತಿಯೊಳು ಶ್ರೀ । ತರುಣಿಯಾವೇಶವಿಹುದೆಂದಿಗು ।
ಕೊರತೆಯೆನಿಸರು ಗರುಡಶೇಷರಗೈವರೈದುಗುಣಾ ॥ ೧೨ ॥

ನೀಲ ಭದ್ರಾ ಮಿತ್ರವಿಂದಾ । ಮೇಲೆನಿಸ ಕಾಳಿಂದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ । ಬಾಲೆ
ಯರಿಗಿಂದಧಮ ನಾರುಣಿ ಸೌಪರಣಿ ಗಿರಿಜಾ ॥ ಶ್ರೀಲಕುಮಿಯುತ
ರೇವತೀ ಶ್ರೀ । ಮೂಲರೂಪದಿ ಪ್ರಿಯಳೆನಿಸಳು । ಶೈಲಜಾದ್ಯರು ದಶ
ಗುಣಾಧಮ ತಮ್ಮ ಪತಿಗಳಿಗೆ ॥ ೧೩ ॥

ನರಹರಿಯ ಆವೇಶಸಂಯುತ । ನರ ಪುರಂದರ ಗಾಧಿ ಕುಶ
ಮಂ- । ದರದ್ಯುಮ್ಮ ವಿಕುಕ್ಷಿ ವಾಲೀ ಯಿಂದ್ರನವತಾರಾ ॥ ಭರತ ಬ್ರಹ್ಮಾ
ವಿಷ್ಣು ಸಾಂಬ ಸು- । ದರುಶನ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ಮ ಸನಕಾ- । ದ್ಯುರೋಳಗಿಪ್ಪ ಸನತ್ಕು
ಮಾರನು ಪಣ್ಣುಖನು ಕಾಮಾ ॥ ೧೪ ॥

ಈರಯಿದುಗುಣಕಡಿನೆ ಪಾರ್ವತಿ । ವಾರುಣೀಯರಿಗಿಂದ್ರಕಾಮ
ಶ- । ರೀರಮಾನಿ ಪ್ರಾಣದಶಗುಣನವರ ಶಕ್ರನಿಗೆ ॥ ಮಾರಜಾ ರತಿ ದಕ್ಷ
ಗುರುವು- । ತ್ರಾರಿಜಾಯಾಶಚಿ ಸ್ವಯಂಭುವ- । ರಾರುಜನಸಮಪ್ರಾಣ
ಗವರರು ಹತ್ತು ಗುಣದಿಂದಾ ॥ ೧೫ ॥

ಕಾಮಪುತ್ರನಿರುದ್ಧ ಸೀತಾ । ರಾಮನಾನುಜ ಶತ್ರುಹನ ಬಲ- ।
ರಾಮನಾನುಜಪೌತ್ರನನಿರುದ್ಧನೊಳಗನಿರುದ್ಧಾ ॥ ಕಾಮಭಾರ್ಯಾ
ರುಗ್ಮವತಿ ಸ- । ನ್ನಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಳೆನಿಸುವಳು ಪೌ- । ಲೋಮ ಚಿತ್ರಾಂಗ
ದೆಯು ತಾರಾದೈರಡು ಪೆಸರುಗಳೂ ॥ ೧೬ ॥

ತಾರನಾಮಕ ತ್ರೈತೆಯೊಳು ಸೀ- । ತಾರಮಣನಾರಾಧಿಸಿದನು ಸ- ।
ವಿಾರಯುಕ್ತೋದ್ಧವನು ಕೃಷ್ಣಗೆ ಪ್ರಿಯನೆನಿಸಿದನೂ ॥ ವಾರಿಜಾಸನ
ಯುಕ್ತ ದ್ರೋಣನು । ಮೂರುಯೆಳೆಯೊಳು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗವ- । ತಾರವೆಂ
ಬರು ಮಹಾಭಾರತ ತಾತ್ಪರಿಯದೊಳಗೆ ॥ ೧೭ ॥

ಮನುಮುಖಾದ್ಯರಿಗಿಂದ ಪ್ರವಹಾ । ಗುಣಗಳದ್ವಯನೀಚನೆನಿ
ಸುವ- । ನಿನಶಶಾಂಕರು ಧರ್ಮಮಾನವಿಯೆರಡು ಗುಣದಿಂದಾ ॥ ಕನಿ
ಯರೆನಿಸರು ಪ್ರವಹಗಿಂದಲಿ । ದಿನಪ ಶಶಿ ಯಮಧರ್ಮರೂಪಗ- ।
ಳನುದಿನದಿ ಚಿಂತಿಪುದು ಸಂತರು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ೧೮ ॥

ಮರುತನಾವೇಶಯುತ ಧರ್ಮಜ | ಕರಡಿ ಮಿದುರನು ಸತ್ಯಜಿತು
ವೀ- | ರೆರಡುಧರ್ಮನ ರೂಪ ಬ್ರಹ್ಮಾವಿಷ್ಣು ಸುಗ್ರೀವಾ || ಹರಿಯ ರೂಪಾ
ವಿಷ್ಣುಕರ್ಣನು | ತರಣಿಗೆರಡವತಾರ ಚಂದ್ರಮ | ಸುರಸನಾವೇಶಯುತ
ನಂಗದನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತಿಪ್ಪಾ || ೧೯ ||

ತರಣಿಗಿಂದಲಿ ಪಾದ ಪಾದರೆ | ಪರುಣ ನೀಚನು ಮಹಾಭಿಷಕ್
ದರ- | ದುರ ಸುಷೇಣನು ಶಂತನುವು ನಾಲ್ವರು ವರುಣರೂಪಾ || ಸುರ
ಮುನೀ ನಾರದನು ಕಿಂಚಿ- | ತ್ರೋರತೆ ವರುಣಗೆ ಅಗ್ನಿ ಭೃಗುವಜ- |
ಗೊರಳಪತ್ನಿ ಪ್ರಸೂತಿ ಮೂವರು ನಾರದನಿಗಧಮಾ || ೨೦ ||

ನೀಲ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮಲವನೀ | ಲೇಲಿಹಾನನ ರೂಪಗಳು ಭೃಗು |
ಕಾಲಿಲೊದ್ದದಿಂದ ಹರಿಯ ವ್ಯಾಧನೆನಿಸಿದನೂ || ಏಳುಸುಷಿಗಳಿಗುತ್ತ
ಮರು ಮುನಿ | ಮೌಳಿನಾರದಗಧಮ ಮೂವರು | ಘಾಳಿಯುತಪ್ರಹ್ಲಾದ
ಬಾಹ್ಲಿಕರಾಯನೆನಿಸಿದನೂ || ೨೧ ||

ಜನಕರ್ಮಜರೊಳಗೆ ನಾರದ | ಮುನಿಯನುಗ್ರಹಬಲದಿ
ಪ್ರಹ್ಲಾ- | ದ ನಳ ಭೃಗುಮುನಿ ದಕ್ಷಪತ್ನಿಗೆ ಸಮನೆನಿಸಿಕೊಂಬಾ || ಮನು
ವಿವಸ್ವನ್ನಾಧಿಚೇರ್ವರು | ಅನಳಗಿಂದಲಿ ಕಿಂಚಿತಾಧಮ | ಗೆಣೆಯೆನಿ
ಸುವರು ಸತ್ತಪುಷಿಗಳೆಲ್ಲಕಾಲದಲಿ || ೨೨ ||

ಕಮಲಸಂಭವ ಭವರೆನಿಸ ಸಂ- | ಯಮಮರೀಚಿಯು ಅತ್ರಿ
ಯಂಗಿರ | ಸುಮತಿ ಪುಲಹ ಕ್ರತು ವಸಿಷ್ಠ ಪುಲಸ್ತ್ಯ ಮುನಿ ಸ್ವಾಹಾ- ||
ರಮಣಗಧಮರು ಮಿತ್ರನಾಮಕ | ದ್ಯುಮಣಿ ರಾಹೂಯುಕ್ತ ಭೀಷ್ಮಕ |
ಯಮಳರೂಪನು ತಾರನಾಮಕನೆನಿಸಿ ತೈತಿಯೊಳು || ೨೩ ||

ನಿಋತಿಗಿರಡವತಾರ ದುರ್ಮುಖ | ಹರಯುತಘಟೋತ್ಕಚನು
ಪ್ರಾವಹಿ | ಗುರುಮಡದಿ ತಾರಾ ಸಮರು ಪರ್ಜನ್ಯಗುತ್ತಮರು || ಕರಿ
ಗೊರಳ ಸರಿಯುಕ್ತಭಗದ- | ತ್ತರಸು ಕತ್ಥನ ಧನಸ ರೂಪಗ- | ಕೆರಡು
ವಿಘ್ನಪ ಚಾರುದೇಷ್ಟನು ಅಶ್ವಿನಿಗಳ ಸಮಾ || ೨೪ ||

ದ್ರೋಣ ಧ್ರುವ ದೋಷಾರ್ಕನಗ್ನು । ಪ್ರಾಣದ್ಯು ವಿಭಾವಸುಗ
ಳೆಂಟು ಕೃ- । ಶಾನುಶ್ರೇಷ್ಠಮ್ಯನಾಮ ವಸು ಭೀಷ್ಮಾರ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಯುತಾ ॥
ದ್ರೋಣನಾಮಕ ಸಂದಗೋಪ ಪ್ತ- । ಧಾನನಗ್ನಿಯನುಳಿದುಯೇಳು ಸ- ।
ಮಾನರನಿಹರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಜ್ಞಾನಾದಿ ಗುಣದಿಂದಾ ॥ ೨೫ ॥

ಭೀಮ ರೈವತ ಪೂಜಜೈಕಪ- । ದಾಮಹನ್ ಬಹುರೂಪಕನು
ಭವ । ವಾಮ ವುಗ್ರ ವೃಷಾಕಪಿಯಹಿರ್ಬುಧ್ನಿಯೆ ನುತಿಪ್ಪಾ ॥ ಈ ಮಹಾ
ತ್ಮರ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ವು- । ಮಾಮನೋಹರನುತ್ತಮನು ದಶ । ನಾಮ
ಕರು ಸಮರೆವಿಸಿಕೊಂಬರು ತಮ್ಮೊಳೆಂದೆಂದೂ ॥ ೨೬ ॥

ಭೂರೈಜೈಕಪದಾಹ್ನುಹಿರ್ಬು- । ಧ್ನೀರಯಿದು ರುದ್ರಗಣಸಂ
ಯುತ । ಭೂರಿಶ್ರವನೆಂದೆನಿಸ ಶಲ ವಿರುಪಾಕ್ಷನಾಮಕನೂ ॥ ಸೂರಿಕೃಪ
ವಿಷ್ಣುಂಭ ಸಹದೇ- । ವಾರಣಾಗ್ರಣಿ ಸೋಮದತ್ತನು । ತಾ ರಚಿಸಿದ
ದ್ವಿರೂಪ ಧರೆಯೊಳು ಪತ್ರತಾಪಕನೂ ॥ ೨೭ ॥

ದೇವಶರ್ಮನುರುಕ್ರಮಾ ಮಿ- । ತ್ರಾ ವರುಣ ಪರ್ಜನ್ಯಭಗ ಪೂ- ।
ಷಾ ವಿವಸ್ವನು ಸವಿತೃಧಾತಾ ವರ್ಯಮ ತ್ವಷ್ಟಾ ॥ ದೇವಕೇಸುತನಲ್ಲಿ
ಸವಿತೃ ವಿ- । ಭಾನಸೂಸುತ ಭಾನುಯೆನಿಸುವ । ಜ್ಯಾವನಸಯುತ ವೀರ
ಸೇನನು ತ್ವಷ್ಟುನಾಮಕನೂ ॥ ೨೮ ॥

ಎರಡಧಿಕದಶಸೂರ್ಯರೊಳು ಮೂ- । ರೆರಡುಜನರುತ್ತಮ ವಿವ
ಸ್ವನು । ವರುಣಶಕ್ರನುರುಕ್ರಮನು ಪರ್ಜನ್ಯಮಿತ್ರಾಖ್ಯಾ । ಮರುತನಾ
ವೇಶಯುತ ಸಾಂಡೂ । ವರಪರಾವಹನೆಂದೆನಿಸ ಕೇ- । ಸರಿವ್ಯಗಪ
ಸಂಪಾತಿ ಶ್ವೇತ ತ್ರಯರು ಮರುದಂಶ ॥ ೨೯ ॥

ಪ್ರತಿಭವಾತನು ಚೇಕಿತಾನ ವಿ- । ಪೃಥುವೆನಿಸುವನು ಸೌಮ್ಯ ಮಾ
ರುತ । ವಿತತ ಸರ್ವೋತ್ತಂಗ ಗಜನಾಮಕರು ಪ್ರಾಣಾಂಶಾ ॥ ದ್ವಿತಿ
ಯಪಾನ ಗಪಾಕ್ಷಗವಯನು । ತೃತಿಯ ವ್ಯಾನ ವುದಾನ ವ್ಯಪಸ- । ವೃತು
ಳಶರ್ವತ್ರಾತ ಗಂಧಸುಮಾದನರು ಸಮನ ॥ ೩೦ ॥

ಐವರೊಳಗೀ ಕುಂತಿಭೋಜನು | ಅವಿನಾಮಕ ನಾಗಕೃಕಲನು |
ದೇವದತ್ತಧನಂಜಯರು ಅವತಾರನರ್ಜಿತರೂ || ಅವಹೋದ್ವಹ ವಿವ
ಹಸಂವಹ | ಪ್ರವಹೋಪತಿ ಮರುತ ಪ್ರವಹನಿ- | ಗಾವಕಾಲಕು ಕಿಂಚಿ
ತಧಮರು ಮರುದ್ಗಣಗಲೆಲ್ಲ || ೩೧ ||

ಪ್ರಾಣಪಾನವ್ಯಾನೋದಾನಸ- | ಮಾನರೈವರನುಳಿದು ಮರು
ತರು | ಊನರೆನಿಸರು ಹತ್ತುವಿಶ್ವೇದೇವರಿವರಿಂದಾ || ಸೂನುಗಳು ಯೆನಿ
ಸುವರು ಐವರು | ಮಾನಿನೀದ್ರೈಸದಿಗೆ ಕೆಲವರು | ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳು
ಕೈಕೇಯರೆನಿಸರು ಯೆಲಿಕಾಲದಲಿ || ೩೨ ||

ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯ ಶ್ರುತಸೋಮ ಶ್ರುತಕೇ- | ರುತಿ ಶತಾನಿಕ ಶ್ರುತ
ಕರ್ಮ ದ್ರೌ- | ಸದಿಕುವರರಿವರೊಳಗೆ ಅಭಿತಾವ್ಯ ಪ್ರಮುಖ ಚಿತ್ರ- ||
ರಥನು ಗೋಸಕಿಶೋರ ಬಲರೆಂ- | ಬತುಲರೈಗಂಧರ್ವರಿಂದಲಿ | ಯು
ತರು ಧರ್ಮ ವೃಕೋವರಾದಿಜರೆಂದು ಕರೆಸುವರೂ || ೩೩ ||

ವಿವಿದಮೈಂದರು ನಕುಲಸಹದೇ- | ನ ವಿಭು ತ್ರಿಶಿಖಾಶ್ವಿನಿಗಳಿವ
ರೊಳು | ದಿವಿಸನಾವೇಶವಿಹುದೆಂದಿಗು ದ್ಯಾವಾಪೃಥ್ವಿಮುಖು || ಪನನ
ಸುತ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನನು ಮಾ- | ಕುವರ ವಿಘ್ನಸ ಧನಪ ಮೊದಲಾ- | ದವರು
ಮಿತ್ರಗೆ ಕಿಂಚಿತಾಧಮರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತಿಹರೂ || ೩೪ ||

ಪಾವಕಾಗ್ನಿಕುವಾರರೆನಿಸುವ | ಚಾವನನುಚಢ್ಯಮುನಿ ಚಾಕ್ಷು
ಷ | ರೈವತ ಸ್ವಾವರೋಚಿಸೋತ್ತಮ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇಂದ್ರಾ || ದೇವಧರ್ಮ
ನು ದಕ್ಷನಾಮಕ | ಸಾವರಣಿ ಶಶಿಬಿಂದು ಸೃಧು ಪ್ರೀ | ಯವ್ರತನು
ಮಾಂಧಾತ ಗಯನು ಕಕುಸ್ಥ ದೌಷ್ಯಂತಿ || ೩೫ ||

ಭರತ ಋಷಭಜ ಹರಿಣಿಜಾ ದ್ವಿಜ | ಭರತ ಮೊದಲಾದಖಿಳರಾ
ಯರೊ- | ಳಿರುತಿಹದು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಪ್ರಾಣಾನೇಶಪ್ರತಿದಿನದೀ || ವರದಿವ
ಸ್ವತಿ ಶಂಭುರದ್ಭುತ | ಕರೆಸುವನು ಬಲಿವಿಧೃತ ಧೃತರುಚಿ | ನೆರೆ ಮಲಾ
ಧೃತಧಾಮ ಮೊದಲಾದಷ್ಟಗಂಧರ್ವಾ || ೩೬ ||

ಅರಸರೆನಿಸ ಕರ್ಮಜರು ವೈಶ್ವಾ- । ನರಗಧಮ ಶತಗುಣದಿ
ವಿಘ್ನೇ- । ಶ್ವರಗೆ ಕಿಂಚಿದ್ಗುಣಕಡಿಮೆ ಬಲಿಮುಖ್ಯವಾವಕರು ॥ ಶರಭ
ಪರ್ಜನಾಖ್ಯ ಮೇಘಪ । ತರಣಿಭಾರ್ಯಾಸಂಜ್ಞೆ ಶಾರ್ವರಿ- । ಕರನ
ಪತ್ನಿಯು ರೋಹಿಣೀ ಶಾಮಲೆಯು ದೇವಕಿಯೂ ॥ ೩೭ ॥

ಅರಸಿಯೆನಿಸಳು ಧರ್ಮರಾಯಗೆ । ವರುಣಭಾರ್ಯೋಷಾದಿಷ
ಟ್ಟರು । ಕೊರತೆಯೆನಿಸರು ಪಾವಕಾದ್ಯರಿಗೆರಡುಗುಣದಿಂದಾ ॥ ಎರಡು
ಮೂರ್ಜನರಧಮ ಸ್ವಾಹಾ । ಕರೆಸುವಳುಷಾದೇವಿ ವೈಶ್ವಾ- । ನರನ
ಮಡದಿಗೆ ದಶಗುಣಾವರಳತ್ತಿನೀಭಾರ್ಯಾ ॥ ೩೮ ॥

ಸುದುಶನ ಶಕ್ರಾದಿಸ ರಯತ । ಬುಧನು ತಾನಭಿಮನ್ಯುವೆನಿ
ಸುವ । ಬುಧನಿಗಿಂದಾತ್ತಿನೀಭಾರ್ಯಾ ಶಲ್ಯವಾಗಧರಾ ॥ ಉದರಜೋ
ಷಾದೇವಿಗಿಂದಲಿ । ಅಧಮನೆನಿಸ ಶನೈಶ್ವರನು ಶನಿ- । ಗಧಮ ಪುಷ್ಕರ
ಕರ್ಮಪನ್ಮ ಯೆನಿಸುವನು ಬುಧರಿಂದಾ ॥ ೩೯ ॥

ಉದ್ವಹಾ ಮರುತಾನ್ವಿತ ವಿರಾ- । ಧ ದ್ವಿತಿಯ ಸಂಜಯನು
ತುಂಬುರು । ವಿದ್ವದಾತ್ಮಮ ಜನಮೇಜಯ ತೃಷ್ಣಯುತ ಚಿತ್ರರಥಾ ॥
ಸದ್ವಿನುತ ದಮಘೋಷಕ ಕಬಂ- । ಧ ದ್ವಯರು ಗಂಧರ್ವ ದನು
ಮನು । ಪದ್ಮಸಂಭವಯುತಾಕ್ರೂರ ಕಿಶೋರನೆನಿಸುವನು ॥ ೪೦ ॥

ನಾಯುಯುತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದಿವಿಜರ । ಗಾಯಕನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ
ಕ್ರನು । ರಾಯ ದ್ರುಪದನು ವಹವಿಶಿಷ್ಟಾಹೂಹುಗಂಧರ್ವಾ ॥ ನಾಯಕ
ವಿರಾಡ್ವಿವಹಯುತ ಹಾಹಾ- । ದ್ವೇಯ ವಿದ್ಯಾಧರನೆ ಯಜಗರ । ತಾ
ಯೆನಿಸುವನು ಪುಗ್ರಸೇನನೆ ಪುಗ್ರಸೇನಾಖ್ಯಾ ॥ ೪೧ ॥

ಬಿಸಜಸಂಭವಯುಕ್ತ ವಿಶ್ವಾ- । ವಸು ಯುಧಾಮನ್ಯುತ್ತಮೋಜ
ಸ । ಬಿಸಜಮಿತ್ರಾರ್ಯಮಯುತ ಪರಾವಸುವೆನಿಸುತಿಪ್ಪಾ ॥ ಅಸಮ
ಮಿತ್ರಾನ್ವಿತನು ಸತ್ಯಜಿ- । ದ್ವಸುಧೆಯೊಳು ಚಿತ್ರಸೇನನಮೃತಾಂ- । ಧಸರ
ಗಾಯಕರೆಂದು ಕರೆಸುವರಾವಕಾಲದಲಿ ॥ ೪೨ ॥

ಉಳಿದ ಗಂಧರ್ವರುಗಳೆಲ್ಲರು । ಬಲಿನೊದಲುಗೋಪಾಲರೆನಿ
ಪರು । ಇಳಿಯೊಳಗೆ ಸೈಕೇಂದ್ರ ಪಿಂಗಳೆಯಪ್ಪರಸ್ತ್ರೀಯು ॥ ತಿಲೊತ
ಮೆಯು ಪೂರ್ವದಲಿ ನಕುಲನ । ಲಲನೆ ಪಾರ್ವತಿಯೆನಿಸುವಳು ಗೋ- ।
ಕುಲದ ಗೋಪಿಯರೆಲ್ಲ ಶಬರೀಮುಖ್ಯರಪ್ಪರರೂ ॥ ೪೩ ॥

ಕೃಷ್ಣವತ್ಸನ ಸುತರೊಳಗೆ ಶತ । ದ್ವೈಷ್ಟಸಾವಿರಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ
ಪ್ರ- । ವಿಷ್ಣುಳಾಗಿ ರಮಾಂಬ ತತ್ತನ್ನಾಮರೂಪದಲಿ ॥ ಕೃಷ್ಣಮಹಿಷಿಯ
ರೊಳಗೆ ಯಿಪ್ಪಳು । ತ್ವಷ್ಟಪುತ್ರ ಕಶೇರು ಯಿವರೊಳು । ಶ್ರೇಷ್ಠಳೆನಿ
ಪಳು ವುಳಿದ ಋಷಿಗಣ ಗೋಪಿಕಾಸಮರೂ ॥ ೪೪ ॥

ಸೂನುಗಳು ಯೆನಿಸುವರು ದೇವಕ್ಕ- । ಶಾನುವಿಗೆ ಕ್ರತುಸಿಂಧು
ರುಚಿ ಪವ- । ಮಾನ ಕೌತಿಕರೈದು ತುಂಬುರು ಪೂರ್ವಶೀಶತರೂ ॥
ಮೇನಕೇ ಋಷಿರಾಯರುಗಳಾ- । ಜಾನಸುರರಿಗೆ ಸಮರೆನಿಸರು ಸು- ।
ರಾಣಕರನಾಖ್ಯಾತ ದಿವಿಜರ ಜನಕರೆನಿಸುವರೂ ॥ ೪೫ ॥

ಪಾವಕರಿಗಿಂದಧಮರೆನಿಸುವ । ದೇವಕುಲಜಾನಾಖ್ಯ ಸುರಗಣ ।
ಕೋವಿದರು ನಾನಾ ಸುವಿದ್ಯದಿ ಸೋತ್ತಮರ ನಿತ್ಯ ॥ ಸೇವಿಪರು ಸದ್ಭ
ಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ । ಸ್ವಾವರರಿಗುಪದೇಶಿಸುವರು ನಿ- । ರಾವಲಂಬನ ವಿಮಲ
ಗುಣಗಳ ಪ್ರತಿದಿವಸದಲ್ಲಿ ॥ ೪೬ ॥

ಸುರರೊಳಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳೆಂ- । ಬೆರಡುಧರ್ಮಗಳಿಲ್ಲ ತನ್ನೊ
ಳು । ನಿರುಪಮರು ಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬರು ತಾರತಮ್ಯದಲಿ ॥ ಗುರುಶಿಷ್ಯ
ತ್ವವು ಈ ಋಷಿಗಳೊಳ- । ಗಿರುತಿಹುದು ಆಜಾನಸುರರಿಗೆ । ಚಿರಪಿತೃಶ
ತಾಧಮರೆನಿಸುವರು ಯೇಳುಜನರುಳಿದೂ ॥ ೪೭ ॥

ಚಿರಪಿತೃಗಳಿಂದಧಮಗಂಧ- । ವರುಗಳೆನಿಸರು ದೇವನಾಮಕ ।
ಕೊರತೆಯೆನಿಸುವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಿಂದ ಗಂಧರ್ವ ॥ ನರರೊಳುತ್ತಮರೆನಿ
ಸುವರು ಹ- । ನ್ನೊಡು ಯೆಂಭತ್ತೆಂಟುಗುಣದಲಿ । ಹಿರಿಯರೆನಿಸರು
ಕ್ರಮದಿ ದೇವಾವೇಶಬಲದಿಂದಾ ॥ ೪೮ ॥

ದೇವತೆಗಳೆಂ ಪ್ರೇಷ್ಯರೆನಿಸರು । ದೇವಗಂಧರ್ವರುಗಳವರಿಂ- ।
ದಾವಕಾಲಕು ಶಿಕ್ಷಿತರು ನರನಾಮಗಂಧರ್ವಾ ॥ ಕೇವಲತಿಸದ್ಭಕ್ತಿಪೂ
ರ್ವಕ । ಯಾವದಿಂದ್ರಿಯಗಳ ನಿಯಾಮಕ । ಶ್ರೀವರನೆ ಯೆಂದರಿತು
ಭಜಿಸರು ಮಾನುಷೋತ್ತಮರು ॥ ೪೯ ॥

ಬಾದರಾಯಣ ಭಾಗವತ ಮೊದ- । ಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು
ವಿಧ । ದ್ವಾದಶದಶ ಸುಪಂಚವಿಂಶತಿ ಶತಸಹಸ್ರಯುತಾ ॥ ಭೇದಗಳ
ಪೇಳಿದನು ಸೋತ್ತಮ । ಆದಿತೇಯಾವೇಶಬಲದಿ ವಿ- । ರೋಧಚಿಂತಿಸ
ಬಾರದಿರು ಸಾಧುಜನಸಮ್ಮತವೂ ॥ ೫೦ ॥

ಇವರು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯರೆಂಬರು । ಶ್ರವಣಮನನಾದಿಗಳ
ಪರಮೋ- । ತ್ಸವದಿ ಮಾಡುತ ಕೇಳಿ ನಲಿಯುತ ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥಾ ॥
ತ್ರಿವಿಧಫಲವನಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಶ್ರೀ । ಪವನಮುಖ ದೇವಾಂತರಾತ್ಮಕ । ಪ್ರವ
ರತಮ ಶಿಷ್ಟೇಷ್ಟದಾಯಕನೆಂದು ಸ್ಮರಿಸುವರೂ ॥ ೫೧ ॥

ನಿತ್ಯಸಂಸಾರಿಗಳು ಗುಣದೋ- । ಷಾತ್ಮಕರು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದಿವಿ
ಜರ । ಭೃತ್ಯರೆಂಬರು ರಾಜನೋಪಾದಿಯಲಿ ಹರಿಯೆಂಬಾ ॥ ಕೃತ್ತಿನಾ
ಸನು ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀವಿ- ।ಷ್ಟ ತ್ರಯರು ಸಮ ದುಃಖ ಸುಖ ವು- । ತ್ವತ್ತಿ
ಮೃತಿ ಭಯ ಪೇಳುವರು ಅವತಾರಗಳಿಗೆ ಸದಾ ॥ ೫೨ ॥

ತಾರತಮ್ಯಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ । ಸೂರಿಗಳ ನಂದಿಸುತ ನಿತ್ಯದಿ । ತೋರು
ತಿಪ್ಪನು ಸುಜನರೋಪಾದಿಯಲಿ ನರರೊಳಗೆ ॥ ಕ್ರೂರಕರ್ಮಾಸಕ್ತರಾಗಿ
ಶ- । ರೀರ ಪೋಷಣೆಗೋಸುಗದಿ ಸಂ- । ಚಾರಮಾಳ್ವರು ಅನ್ಯದೇವತೆ
ನೀಚರಾಲಯದೀ ॥ ೫೩ ॥

ದಶಪ್ರಮತಿಯ ಮತಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಸುಮ- । ನಸರೆನಿಪ ರತ್ನಗಳನ
ವಲೋ- । ಕಿಸಿ ತೆಗದು ಪ್ರಾಕೃತಸುಭಾಷಾತಂತುಗಳ ರಚಿಸಿ ॥ ಅಸು
ಪತಿ ಶ್ರೀರಮಣಗೆ ಸಮ- । ಪಿಸಿದೆ ಸಜ್ಜನರಿದನು ಸಂತೋ- । ಪಿಸಲಿ
ದೋಷಗಳೆಣಿಸದಲೆ ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ ನಿತ್ಯಾ ॥ ೫೪ ॥

ನಿರುಸಮ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ವಾಯು ವಾಣೀ ।
ಗರುಡ ಷಣ್ಮುಖಿಯರು ಪಾರ್ವತಿ ಶಕ್ರ ಸ್ಮರ ಪ್ರಾಣಾ ॥ ಗುರು ಬೃಹ
ಸ್ಪತಿ ಪ್ರವಹ ಸೂರ್ಯನು । ವರುಣ ನಾರದ ವಹ್ನಿ ಸಪ್ತಾಂ- । ಗಿರರು
ಮಿತ್ರ ಗಣೇಶ ಪೃಥು ಗಂಗಾ ಸ್ವಹಾ ಬುಧನೂ ॥ ೫೫ ॥

ತರಣಿತನಯಶನೈಶ್ವರನು ಪು- । ಮೃರನಜಾನಜ ಚಿರಪಿತರು
ಗಂ- । ಧರುವರ್ವರು ದೇವಮಾನುಷ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ॥ ನರರೊಳು
ತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮಾಧಮ । ಕರೆಸುವರು ಮಧ್ಯೋತ್ತಮರು ಯಾ- । ರೆರಡು
ಜನ ಕೈವಲ್ಯ ಮಾರ್ಗಸ್ಥರೆಂದಾನಮಿಪೇ ॥ ೫೬ ॥

ಸಾರಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನದಿಂ ಬೃಹ- । ತ್ತಾರತಮ್ಯವನರಿತು ಪರಿಸುವ ।
ಸೂರಿಗಳಿಗನುದಿನದಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಪೂರೈಸೀ ॥ ಕಾರುಣಿಕ ಮರು
ತಾಂತರಾತ್ಮಕ । ಮಾರಮಣ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಟ್ಟಲ । ತೋರಿಕೊಂಬನು
ಹೃತ್ಯಮಲದೊಳು ಯೋಗ್ಯತೆಗಳರಿತೂ ॥ ೫೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೦ಕ್ಕೆ ಏದ ೬೮೫ಕ್ಕೆ ಬೃಹತ್ತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೨೨. ಸಕಲದುರಿತನಿಸಾರಣಸಂಧಿ.

(ಭಕ್ತಾಪರಾಧಸಹಿಷ್ಣುಸಂಧಿ.)

ತನ್ನ ಚರಣಾರವಿಂದ ಉಪಾಸನಾ ಮಾಡತಕ್ಕ ಭಕ್ತರು ನಡಿಯತಕ್ಕ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅಂಥವರ ಅಪರಾಧ ಸಹನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

॥ ಶ್ರೀಪದ್ಮನಾಭಾಯ ನಮಃ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಟತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾನ್ಯಾಸಾರ ಗುರುಗಳ । ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ ।

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ । ಪಲ್ಲ ।

ಶ್ರೀಲಕುಮಿಯೊಲ್ಲಭಗೆ ಸಮ ಕರು- । ಣಾಳುಗಳ ನಾ ಕಾಣೆ
ನೆಲ್ಲಿ ಕು- । ಚೀಲನವಲಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟನು ಸಕಲ ಸಂಪದವಾ ॥ ಕೇಳಿ
ದಾಕ್ಷಿಣ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಪಾಂ- । ಚಾಲೆಗಿತ್ತನು ದೈತ್ಯನುದರವ । ಸೀಳಿ ಸಂತ್ಯೆ
ಸಿದನು ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಕೃಪಾಸಾಂದ್ರಾ ॥ ೧ ॥

ದೇವಶರ್ಮಾಹ್ವಯ ಕುಟುಂಬಕೆ । ಜೀವನೋಪಾಯವನು
ಕಾಣದೆ । ದೇವದೇವ ಶರಣ್ಯ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆನೆ ಕೇಳಿ ॥ ತಾನೊಲಿದು ಪಾಲಿ
ಸಿದ ಸೌಖ್ಯ ಕೃ- । ಪಾವಲೋಕನದಿಂದೆ ಈತನ । ಸೇವಿಸದೆ ಸೌಖ್ಯಗಳ
ಬಯಸುವರಲ್ಪ ಮಾನವರೂ ॥ ೨ ॥

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪೋಲ್ವು ಕರುಣೆಗ- । ಳಿನಳಿನಜಾಂಡದೊಳು ಕಾಣೆ
ಪ್ರ- । ವಿಣರಾದವರರಸಿ ನೋಳ್ವುದು ಶ್ರುತಿಪುರಾಣದೊಳೂ ॥ ದ್ರೋಣ
ಭೀಷ್ಮ ಕೃಪಾದಿಗಳು ಕುರು । ಸೇನೆಯೊಳಗಿರಲವರವಗುಣಗ- । ಳೆನು
ನೋಡದೆ ಪಾಲಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಗತಿಯಾ ॥ ೩ ॥

ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ಚಕ್ರಶಂಕವ । ತೊಂಡಮಾನನೃಪಾಲಗಿತ್ತನು ।
ಭಾಂಡಕಾರಕ ಭೀಮನ ಮೃದಾಭರಣಗಳಿಗೊಲಿದಾ ॥ ಮಂಡೆಯೊಡೆದಾ
ಕಾಶರಾಜನ । ಹೆಂಡತಿಯ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಮಗಳಿಗೆ ॥ ಗಂಡನೆನಿಸಿದ
ಗಹನಮಹಿಮ ಗದಾಬ್ಜಧರಪಾಣಿ ॥ ೪ ॥

ಗೌತಮನ ನಿಜಪತ್ನಿಯನು ಪುರು- । ಹೂತನ್ನೈದಿರೆ ಕಾಯ್ದು
ವೃತ್ತನ । ಘಾತಿಸಿದ ಪಾಪವನು ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿದನೂ ॥ ಶಾತ
ಕುಂಭಾತ್ಮಕ ಕಿರೀಟವ । ಕೈತವದಿ ಕದ್ದೊಯ್ದ ಯಿಂದ್ರಾ- । ರಾತಿ
ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದ ಭಕ್ತತ್ವೇನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ॥ ೫ ॥

ನಾರನಂದವ್ರಜದ ಸ್ತ್ರೀಯರ । ಜಾರಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಎಲೆಯುತಜ
ಸುಕು- । ಮಾರನೆನಿಸಿದ ನಂದಗೋಪಗೆ ನಳಿನಭವಜನಕಾ ॥ ವೈರವ
ರ್ಜಿತ ದೈತ್ಯರನು ಸಂ- । ಹಾರಮಾಡಿದ ವಿಪಗಮನ ವೆಗ- । ಲೇರಿದನು
ಗೋಪಾಲಕರ ವೃಂದಾವನದೊಳಂದು ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀಕರಾರ್ಚಿತ ಪಾದಪಲ್ಲವ । ಗೋಕುಲದ ಗೊಲ್ಲತಿಯರೊಲಿ
ಸಿದ । ಪಾಕಶಾಸನಪೂಜ್ಯ ಗೋಗೋವತ್ಸಗಳ ಕಾಯ್ದು ॥ ಓಕರಿಸಿ ಗುರು
ಪತಿಯ ಭೋಜನ । ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ವಿದುರನೌತನ । ಬಾಕುಲಿಕನಂದ
ದಲಿ ತೋರಿದ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೂ ॥ ೭ ॥

ಪುತ್ರನೆನಿಸಿದ ನಂದಗೋಪಗೆ । ಭರ್ತ್ಯವೆನಿಸಿದ ವ್ರಜದ ನಾರಿಯ-
ರುಕ್ತಿಲಾಲಿಸಿ ಪರ್ವತವ ನೆಗಹಿದ ಕೃಪಾಸಾಂದ್ರಾ । ಶತ್ರುತಾಪನ ಯಜ್ಞ
ಪುರುಷನ । ಪುತ್ರಿಯರ ತಂದಾಳ್ವ ತ್ರಿಜಗ- । ದ್ಧಾತ್ರ ಮಂಗಳಗಾತ್ರ ಪರ
ಮಪವಿತ್ರ ಸುರಮಿತ್ರ ॥ ೮ ॥

ರೂಪನಾಮವಿಹೀನ ಗರ್ಗಾ- । ರೋಪಿತ ಸುನಾಮದಲಿ ಕರೆಸಿದ ।
ವ್ಯಾಪಕ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನರೂಪದಿ ತೋರ್ದು ಲೋಕರಿಗೆ ॥ ದ್ವಾಪರಾಂತ್ಯದಿ
ದೈತ್ಯರನ ಸಂ- । ತಾಪಗೊಳಿಸುವೆನೆಂದು ಶ್ವೇತ- । ದ್ವೀಪಮಂದಿರನವ
ತರಿಸಿ ಸಲಹಿದನು ತನ್ನವರ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರೀವಿರಿಂಚಾದ್ಯಮರನುತ ನಾ- । ನಾವತಾರವ ಮಾಡಿ ಸಲಹಿದ ।
ದೇವತೆಗಳನು ಋಷಿಗಳನು ಕ್ಷಿತಿಪರನು ಮಾನವರಾ ॥ ಸೇನೆಗಳ ಕೈ
ಕೊಂಡು ಫಲಗಳ- । ನೀವ ನಿತ್ಯಾನಂದಮಯ ಸು- । ಗ್ರೀವ ಧ್ರುವ
ನೊದಲಾದ ಭಕ್ತರಿಗಿತ್ತ ಪುರುಷಾರ್ಥ ॥ ೧೦ ॥

ದುಷ್ಪದಾನವಹರಣ ಸರ್ವೋ- । ತೃಷ್ಣ ಸದ್ಗುಣಭರಿತ ಭಕ್ತಾ- ।
ಭೀಷ್ಮದಾಯಕ ಭಯವಿನಾಶಕ ವಿಗತಭಯಶೋಕಾ ॥ ನಷ್ಟತುಷ್ಟಿಗಳಿಲ್ಲ
ಸೃಷ್ಟ್ಯಾ- । ದೃಷ್ಟಕರ್ತನಿಗಾವಕಾಲದಿ । ಹೃಷ್ಟನಾಗುವ ಸ್ಮರಣೆ
ನೂತ್ರದಿ ಹೃದ್ಯ ಹಾವಾಸಿ ॥ ೧೧ ॥

ಹಿಂದೆ ಪ್ರಳಯೋದಕದಿ ತಾವರೆ । ಕಂದನಂಜಿಸಿ ಕಾಯ್ದ ತಲೆ
ಯೊಳು । ಬಾಂದೊರೆಯ ಪೊತ್ತವಗೊಲಿದು ಪರಿಯಂಕ ಪದವಿತ್ತಾ ॥
ವಂದಿಸಿದ ವೃಂದಾರಕರ ಸ- । ದ್ವೃಂದಕುಣಿಸಿದ ಸುಧೆಯ ಕರುಣಾ ।
ಸಿಂಧು ಕಮಲಾಕಾಂತ ಬಹುನಿಶ್ಚಿಂತ ಜಯವಂತಾ ॥ ೧೨ ॥

ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನುಸಾರ ಪ್ರ- । ವರ್ತಿಸುವ ಪ್ರಭು ತನಗೆ ತಾನೇ ।
ಭೃತ್ಯನಿಸುವ ಭೋಕ್ತೃಭೋಗ್ಯ ಪದಾರ್ಥದೊಳಗಿದ್ದು ॥ ತತ್ತದಾಹ್ವ
ಯನಾಗಿ ತರ್ಪಕ । ತೃಪ್ತಿಬಡಿಸುವ ತತ್ಪ್ರಸತಿಗಳ । ಮತ್ತರಾದಸುರರ್ಗಿ
ಅಸಮಾಚೀನಫಲವೀವಾ ॥ ೧೩ ॥

ಬಿಟ್ಟಿಗಳ ನೆವದಿಂದಲಾಗಲಿ । ಹೊಟ್ಟಿಗೋಸುಗವಾದಡಾಗಲಿ ।
ಕೆಟ್ಟಿರೋಗ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾಗಲಿ ಯಣಕದಿಂದೊಮ್ಮೆ ॥ ನಿಟ್ಟಿಸುರಿಂ
ಬಾಯ್ದೊರದು ಹರಿ । ವಿಟ್ಟಲಾ ಸಲಹೆಂದೆನಲು ಕೈ- । ಗೊಟ್ಟು ಕಾವ
ಕೃಪಾಳು ಸಂತತ ತನ್ನ ಭಕತರನ ॥ ೧೪ ॥

ಈ ವಸುಂಧರೆಯೊಳಗೆ ಶ್ರೀಭೂ- । ದೇವಿಯರಸನ ಸುಗುಣಕ
ರ್ಮಗ- । ಳಾವ ಬಗೆಯಿಂದಾದಡಾಗಲಿ ಕೀರ್ತಿಸುವ ನರರ ॥ ಕಾವ
ಕಮಲದಳಾಯತಾಕ್ಷ ಕೃ- । ಪಾವಲೋಕನದಿಂದ ಕಪಿ ಸು- । ಗ್ರೀವ
ಗೊಲಿದಂದದಲಿ ಯೊಲಿದಭಿಲಾಷೆ ಪೂರೈಪಾ ॥ ೧೫ ॥

ಚೇತನಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ನಾಥ ಕರ್ಮಗಳನುಸರಿಸಿ
ಜನಿ- । ತೋಧವಿಷ್ಟೋ ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನೆಯೊಡನೆ ॥ ಜಾತನಾ
ಗುವ ಜನ್ಮರಹಿತಾ- । ಕೂತಿನಂದನ ಭಕ್ತರಿಂದಾ- । ಹೂತನಾಗಿ
ಮನೋರಥವ ಬೇಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಲೀವ ॥ ೧೬ ॥

ನೃಪತುಯೆನಿಸುವ ಮನುಜರೊಳು ಸುರ । ಋಷಭನಿಂದ್ರಿಯಗ
ಳೊಳು ತತ್ತ- । ದ್ವಿಷಯಗಳ ಭುಂಜಿಸುವ ಹೋತಾಹ್ವಯನು ತಾನಾ
ಗೀ ॥ ವೃಷರಹಿತ ವೇದದೊಳು ಋತುಸತು । ಪೆಸರಿನಿಂದಲಿ ಕರೆಸುತ
ಜಗ- । ತ್ವಸವಿತ ನಿರಂತರದಿ ಸಂತ್ಪ್ರಸುವನು ಭಕತರನು ॥ ೧೭ ॥

ಅಬ್ಜಭವಸಿತ ಜಲಧರಾದ್ರಿಯೊ- । ಆಬ್ಜಗೋಜಾದ್ರಿಜನೆಯಿಸಿ
ಜಲ- । ದುಬ್ಬಳೇ ಪೀಯೂಷ ತಾನರೆ ಶ್ರೀ ಶಶಾಂಕರೊಳು ॥ ಕಬ್ಬು
ಕದಳಿ ಲತಾ ತೃಣ ದ್ರವು । ಹೆಬ್ಬಗೆಯ ಮಾಡುತಿಹ ಗೋಜನು ।
ಯಿಬ್ಬಗೆಯ ಪ್ರತಿಕದೊಳು ಮಣಿ ಮೃಗ ಸೃಜಿಸನದ್ರಿಜನೊ ॥ ೧೮ ॥

ಶ್ರುತಿವಿನುತ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಭಾ- । ರತಿರಮಣನೊಳಗಿದ್ದು ತಾ
ಶುಚಿ- । ಷತುವೆನಿಸಿ ಜಡಚೇತನರನು ಸವಿತ್ರಮಾಡುತಿಹ ॥ ಅತುಳಮ
ಹಿಮಾನಂತ ರೂಪಾ- । ಚ್ಯುತನೆಯಿಸಿ ಚಿದ್ವೇಹದೊಳು ಪ್ರಾ- । ಕೃತಪುರು
ಷನಂದದಲಿ ನಃನಾಚೇಷ್ಟೆಗಳ ಮಾಳ್ವೆ ॥ ೧೯ ॥

ಅತಿಥಿಯೆನಿಸುವನನ್ನಮಯ ಭಾ- । ರತಿರಮಣನೊಳು ಪ್ರಾಣ
ಮಯ ಪ್ರಾ- । ಕೃತ ವಿಷಯ ಚಿಂತನೆಯ ಮಾಡಿಸುವನು ಮನೋಮ
ಯನು ॥ ಯತನ ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ಬರಲದ । ಜತನಮಾಡಿಸಿಯಾತ್ಮ
ಜಾಯಾ । ಸುತರ ಸಂಗದಿ ಸುಖವನೀವಾನಂದಮಯನೆನಿಸಿ ॥ ೨೦ ॥

ಇನಿತು ರೂಪಾತ್ಮನಿಗೆ ದೋಷಗ- । ಇನಿತು ಬಹುದು ಪೇಳಿರೈ
ಬ್ರಾ- । ಹೃಣಕುಲೋತ್ತಮರಾದವರು ನಿಷ್ಕುಸಟಬುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ಗುಣನಿ
ಯಾಮಕ ತತ್ತದಾಹ್ವಯ- । ನೆನಿಸಿ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಳ್ವ ದೇವನ । ನೆನ
ದಮಾತ್ರದಿ ದೋಷರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಡುತಿಹವೂ ॥ ೨೧ ॥

ಕುಸ್ಥನೆನಿಸುವ ಭೂಮಿಯೊಳು ಅ- । ಶಸ್ಥನೆನಿಸುವ ದಿಗ್ವಲಯ
ದೊಳು । ಖಸ್ಥನೆನಿಸಾಕಾಶದೊಳು ಮೊಬ್ಬೊಬ್ಬರೊಳಗಿದ್ದು ॥ ವ್ಯಸ್ಥನೆನಿ
ಸುವ ಸರ್ವರೊಳಗೆ ಸ- । ಮಸ್ತನೆನಿಸುವ ಬಳಿಯಲಿದ್ದು ವು- । ಪಸ್ಥನೆನಿಸ
ನಿಷಾದನ ವಿಶುದ್ಧಾತ್ಮ ಲೋಕದೊಳು ॥ ೨೨ ॥

ಜ್ಞಾನದನುವೆಂದೆನಿಸ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ । ಮಾನದನುವೆಂದೆನಿಸ ವಸ
ನದಿ । ದಾನಶೀಲ ಸುಬುದ್ಧಿಯೊಳಗೆ ವದಾನ್ಯನೆನಿಸುವನು ॥ ವೈನತೀಯ
ವರೂಢ ತತ್ತತ್ । ಸ್ಥಾನದಲಿ ತತ್ತತ್ಸ್ವಭಾವಗ- । ಛಾನುಸಾರ ಚರಿತ್ರೆ
ಗಳ ಮಾಡುತಲಿ ನೆಲಸಿಪ್ಪ ॥ ೨೩ ॥

ಗ್ರಾಮಪನೊಳಗ್ರಣಿಯೆನಿಸುವನು । ಗ್ರಾಮಣೀಯೆನಿಸುವನು
ಜನರೊಳು । ಗ್ರಾಮುಪಗ್ರಾಮಗಳೊಳಗೆ ಶ್ರೀಮಾನೆನಿಸುತಿಪ್ಪಾ ॥
ಶ್ರೀಮನೋರಮ ತಾನೆ ಯೋಗ- । ಕ್ಷೇಮನಾಮಕನಾಗಿ ಸಲಹುವ ।
ಯಾಮಹಿಮೆ ಮಿಕ್ಕಾದದೇವರಿಗುಂಟೆ ಲೋಕದೊಳು ॥ ೨೪ ॥

ವಿಜಯಸಾರಥಿಯೆಂದು ಗರುಡ- । ಧ್ವಜನ ಮೂರ್ತಿಯ ಭಕ್ತಿ
ಪೂರ್ವಕ । ಭಜಿಸುತಿಪ್ಪ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಸರ್ವತ್ರದಲಿಯೊಲಿದೂ ॥ ವಿಜ
ಯದನು ತಾನಾಗಿ ಸಲಹುವ । ಭುಜಗಭೂಷಣಪೂಜ್ಯಚರಣಾಂ- ।
ಬುಜ ವಿಭೂತಿದ ಭುವನಮೋಹನರೂಪ ನಿರ್ಲೇಪಾ ॥ ೨೫ ॥

ಅನಭಿಮತ ಕರ್ಮಪ್ರವಹದೊಳ- । ಗನಿಮಿಷಾದಿ ಸಮಸ್ತ
ಜೀತನ । ಗಣವಿಹುದು ತತ್ಪಲಗಳುಣ್ಣದೆ ಸೃಷ್ಟಿಸದ ಮುನ್ನಾ ॥ ವನಿತೆ
ಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಕರುಣಾ । ವನಧಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ ತಮ್ಮತಮ್ಮಯ । ಅನು
ಚಿತೋಚಿತ ಕರ್ಮಫಲಗಳನುಣುತ ಚರಿಸುವರು ॥ ೨೬ ॥

ಝಲ್ಲಡಿಯನೆಳಲಂತೆ ಭವಸುಖ । ತಲ್ಲಣವಗೊಳಿಸುವದು ನಿಶ್ಚ
ಯ- । ವಲ್ಲ ಸಾಲವ ಮಾಡಿ ಸಕ್ಕರೆ ಮೆದ್ದತೆರದಂತೆ ॥ ಕ್ಷ್ಣಲ್ಲಕರ ಕೂಡಾ
ಡದಲೆ ಶ್ರೀ । ವಲ್ಲಭನ ಸದ್ಗುಣಗಣಂಗಳ । ಬಲ್ಲವರ ಕೂಡಾಡಿ
ಸಂಪಾದಿಸು ಪರಂಪದವಾ ॥ ೨೭ ॥

ಝಲ್ಲಡಿಯ ನೆಳಲಂತೆ ತೋರ್ಪದು । ಯೆಲ್ಲ ಕಾಲದಿ ಭವದ
ಸೌಖ್ಯವು । ಯೆಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕರು ಬಿಡದೆ ಬೆಂಬತ್ತಿಹುದು ಜೀವರಿಗೆ ॥ ಒಲ್ಲಿ
ನೆಂದರೆ ಬಿಡದು ಹರಿನಿ- । ಮೂಲ್ಯ ನೈವೇದ್ಯವನೆ ಭುಂಜಿಸಿ । ಬಲ್ಲವರ
ಕೂಡಾಡು ಭವದುಃಖಗಳ ನೀಡಾಡು ॥ ೨೮ ॥

ಕುಟ್ಟಿಕೊಯ್ದದನಟ್ಟು ಯಿಟ್ಟದ । ಸುಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟದ ಮುಟ್ಟು
ಲಘು- । ಟ್ಟಿಟ್ಟು ಮಾಳ್ವದು ವಿಟ್ಟಲುಂಡುಚ್ಚಿಷ್ಟ ಸಜ್ಜನರಾ ॥ ಬಿಟ್ಟು
ತನ್ನಯ ಹೊಟ್ಟಿಗೋಸುಗ । ಧಟ್ಟನುಣುತಿಹ ಕೆಟ್ಟಮನುಜರ । ಕಟ್ಟಿ
ವೈದಮಪಟ್ಟಣದೊಳೊತ್ತಟ್ಟಿಲಿಡುತಿಹರು ॥ ೨೯ ॥

ಜಾಗುವಾಡದೆ ಭೋಗದಾಶೆಯ । ನೀಗಿ ಪರಮನುರಾಗದಲಿ
ವರ । ಭೋಗಿಶಯನನ ಆಗರದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಂದು ॥ ಕೂಗುತಲಿ
ಶಿರವಾಗಿ ಕರುಣಾ । ಸಾಗರನೆ ಭವರೋಗ ಭೇಷಜ । ಕೈಗೊಡೆಂದೆನೆ
ಬೇಗಲೊದಗುವ ಭಾಗವತರಸಾ ॥ ೩೦ ॥

ಏನು ಕರುಣವೊ ತನ್ನವರಲಿ ದ- । ಯಾನಿಧಿಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತ ಜನರತಿ- ।
ಹೀನಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದರು ಸರಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪೊರೆವಾ ॥ ಪ್ರಾಣಹಿಂಸಕ
ಲುಬ್ಧಕಗೆ ಸು- । ಜ್ಞಾನಪಾಲಿಸಿ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಪು- । ರಾಣರೂಪದಿ
ವೇಳಿಸಿದ ರಘುಸೂನು ಸುಚರಿತ್ರ ॥ ೩೧ ॥

ಮೂಢಮಾನವನೆಲ್ಲಕಾಲದಿ । ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನಿತೆಂದು ದೈನ್ಯದಿ ।
ಬೇಡದಂದದಿ ಮಾಡು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಸ್ತುತದಲಿ ॥ ನೀಡುವರೆ ನಿನ್ನ
ಮಲ ಗುಣಕೊಂ- । ಡಾಡಿ ಹುಗ್ಗುವ ಭಾಗವತರೊಡ- । ನಾಡಿಸೆನ್ನನು
ಜನ್ಮಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮರೆಯದಲೆ ॥ ೩೨ ॥

ಚತುರವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥರೂಪನು । ಚತುರಮೂರ್ತ್ಯಾತ್ಮಕನಿ
ರಲು ಮ- । ತ್ತಿತರ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳ ಬಯಸುವರೇನು ಬಲ್ಲವರು ॥ ಮತಿ
ವಿಹೀನರು ಅಹಿಂಕಸುಖ ಶಾ- । ಶ್ವತವಿದೆಂದರಿದನುದಿನದಿ ಗಣ- । ಪತಿಯೆ
ಮೊದಲಾದನ್ಯದೇವತೆಗಳನೆ ಭಜಿಸುವರು ॥ ೩೩ ॥

ದ್ರುಹಿಣ ಮೊದಲಾದಮರಗಣ ಸ- । ನೃಹಿತ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ
ಹೈ- । ದ್ಗುಹನಿವಾಸಿ ಗಭೀರ ಸರ್ವಾರ್ಥಪ್ರದಾಯಕನು ॥ ಅಹಿಕಪಾರ
ತ್ರದಲಿ ವಿಹಿತಾ- । ವಿಹಿತಕರ್ಮಗಳರಿತು ಫಲಸ- । ನಿಹಿತನಾಗಿದ್ದೆಲ್ಲ
ರಿಗೆ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ ಸರ್ವಜ್ಞಾ ॥ ೩೪ ॥

ಒಮ್ಮೆಗಾದರು ಜೀವರೊಳು ಮೈ- । ವಮ್ಯದ್ವೇಷಾಸೂಯವಿಲ್ಲ
ಸು- । ಧರ್ಮನಾಮಕ ಸಂತಯಿಸುವನು ಸರ್ವರನು ನಿತ್ಯಾ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಕ
ಲ್ಪಾಂತದಲಿ ವೇದಾ- । ಗಮ್ಯ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲ । ಸುಮ್ಮನೀವನು
ತ್ರಿವಿಧರಿಗೆ ಅವರವರ ನಿಜಗತಿಯಾ ॥ ೩೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೨೦ಕ್ಕೆ ಸಕಲದುರಿತನಿವಾರಣಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೨೩. ಕಲ್ಪಸಾಧನಸಂಧಿ.

(ಅಪರೋಕ್ಷ ತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ.)

ಇದರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಜೀವರ ಕಲ್ಪಸಾಧನ ಮತ್ತು ಅಪರೋಕ್ಷ ಮತ್ತು
ಕಾಲಮಾನ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

॥ ಶ್ರೀಜಾನಕೀಜಾನಯೇ ನಮಃ ॥

ರಾಗ ಆರಭಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರ ಗುರುಗಳ । ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ ।

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ವಿಕವಿಂಶತಿ ಮತಪ್ರವರ್ತಕ । ಕಾಕುಮಾಯ್ಗಳ ಕುಹಕಯುಕ್ತಿ
ನಿ- । ರಾಕರಿಸಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ಹರಿಯೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಾ ॥ ಶ್ರೀಕಳ
ತ್ರನ ಸದನ ದ್ವಿಜಪ ಪಿ- । ಸಾಕಿಸನ್ನುತಮಹಿಮ ಪರಮಕೃ- । ಪಾಕ
ಟಾಕ್ಷದಿ ನೋಡು ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯ ಗುರುವರ್ಯ ॥ ೧ ॥

ವೇಧವೊದಲಾಗಿಪ್ಪಮಲಮೋ- । ಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಜೀವರ ।
ಸಾಧನಗಳಪರೋಕ್ಷನಂತರ ಲಿಂಗಭಂಗವನು ॥ ಸಾಧುಗಳು ಚಿತ್ತವಿವೃದ್ಧಿ
ನ್ನಪ- । ರಾಧಗಳ ನೋಡದಲಿ ಚಕ್ರಗ- । ದಾಧರನು ಪೇಳಿಸಿದ ತೆರ
ದಂದದಲಿ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೨ ॥

ತೃಣ ಕೃಮಿ ದ್ವಿಜ ಪಶು ನರೋತ್ತಮ । ಜನಪ ನರ ಗಂಧರ್ವ
ಗಣರಿವ- । ರೆನಿಸರಂಶವಿಹೀನಕರ್ಮ ಸುಯೋಗಿಗಳು ಯೆಂದೂ ॥ ತನು
ಪ್ರತೀಕದಿ ಬಿಂಬನ ಉಪಾ- । ಸನವ ಗ್ರಿಯುತಲಿಂದ್ರಿಯಜಕ- । ಮರ್ನ
ವರತ ಹರಿಗರ್ವಿಸುತ ನಿರ್ಮಮರು ಎನಿಸುವರೂ ॥ ೩ ॥

ಎಳುವಿಧಜೀವಗಣ ಬಹಳ ಸು- । ರಾಳಿಸಂಖ್ಯಾ ನೇಮ
ವುಳ್ಳದು । ತಾಳಿ ನರದೇಹವನು ಬ್ರಾಹ್ಮರ ಕುಲದಲವತರಿಸಿ ॥ ಸ್ಥೂಲ
ಕರ್ಮವ ತೊರೆದು ಗುರುಗಳು । ಪೇಳಿದರ್ಥವ ತಿಳಿದು ತತ್ತ- । ತೃಲ
ಧರ್ಮ ಸಮರ್ಪಿಸುತಿಹರು ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳೂ ॥ ೪ ॥

ಹೀನಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬಹುವಿಧ । ಯೋನಿಯೊಳು ಸಂಚರಿಸಿ
ಪ್ರಾಂತಕೆ । ಮಾನುಷತ್ವವನ್ನೈದಿ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ಹರಿಯೆಂಬಾ ॥
ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ವೇದೋ- । ಕ್ತಾನುಸಾರ ಸಹಸ್ರಜನ್ಮದಿ । ನ್ಯೂನ
ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಹರಿಗರ್ವಿಸಿದ ನಂತರದಿ ॥ ೫ ॥

ಹತ್ತುಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಸ- । ಪೋತ್ತಮ ಸುರಾಸುರಗಣಾರ್ಚಿತ ।
ಚಿತ್ರಕರ್ಮ ವಿಶೋಕನಂತಾನಂತರೂಪಾತ್ಮಾ ॥ ಸತ್ಯಸತ್ಸಂಕಲ್ಪ
ಜಗದು- । ತೃಪ್ತಿಸ್ಥಿತಿಲಯಕಾರಣ ಜರಾ- । ಮೃತ್ಯುವರ್ಜಿತನೆಂದುಪಾ
ಸನೆಗೈದ ತರುವಾಯಾ ॥ ೬ ॥

ಮೂರುಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ದೇಹಾ- । ಗಾರಪಶುಧನಪತ್ನಿಮಿತ್ರಕು- ।
ಮಾರಮಾತಾಪಿತೃಗಳಲ್ಲಿಹ ಸ್ನೇಹಕಿಂತಧಿಕ ॥ ಮಾರಮಣನಲಿ ಬಿಡದೆ
ಮಾಡುವ । ಸೂರಿಗಳು ಯಿಾ ವುಕ್ತಜನ್ಮವ । ಮಾರಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವದೇ
ಹದಿ ನೋಡಿ ಸುಖಿಸುವರು ॥ ೭ ॥

ದೇವಗಾಯಕಜಾನ ಚಿರಪಿತ್ಯ । ದೇವರೆಲ್ಲರು ಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗ- ।
 ಳಾವಕಾಲಕು ಪುಷ್ಕರ ಶನೈಶ್ಚರ ಉಷಾಸ್ವಾಹಾ ॥ ದೇವಿಬುಧಸನಕಾದಿ
 ಗಳು ಮೇ- । ಫಾವಳಿ ಪರ್ಜಾನ್ಯಸ್ವಾಂಶರು । ಯಾ ಪುಭಯಗಣದೊಳ
 ಗಿವರು ವಿಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳು ॥ ೮ ॥

ಭರತಖಂಡದಿ ಮೂರು ಜನ್ಮವ । ಧರಿಸಿ ನಿಷ್ಕಾಮುಕ ಸುಧ
 ಮಾರ್- । ಚರಿಸಿದಾನಂತರದಿ ದಶಸಾಹಸ್ರಜನ್ಮದಲೀ ॥ ಉರುತರಜ್ಞಾನ
 ವನು ಪಡವೈ- । ದೆರಡುದಶದೇಹದಲಿ ಭಕ್ತಿಯ । ನಿರವಧಿಕನಲಿ ಮಾಡಿ
 ಕಾಂಬರು ಬಿಂಬರೂಪವನು ॥ ೯ ॥

ಸಾಧನಾತ್ಮ್ಯವದಲಿ ಯಿವರಿಗ- । ನಾದಿಕಾಲಸರೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ
 ನಿ- । ಪೇಧಕರ್ಮಗಳಿಲ್ಲ ನರಕಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ॥ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ
 ಯಿಪ್ಪ ವಿ- । ರೋಧವಾಕ್ಯವ ಪರಿಹರಿಸಿ ಮಧು- । ಸೂದನನೆ ಸರ್ವೋ
 ತ್ತಮೋತ್ತಮನೆಂದು ಸ್ಮರಿಸುವರು ॥ ೧೦ ॥

ಸತ್ಯಲೋಕಾಧಿಪನವಿದಿದು ಶ- । ತಸ್ಥದೇವಗಣಾಂತರೆಲ್ಲರು ।
 ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳೆಂದು ಕರೆಸುವರಾವಕಾಲದಲೀ ॥ ಭಕ್ತಿಯೋಗ್ಯರ ಮಧ್ಯ
 ದಲಿ ಸ- । ಧೃತಿವಿಜ್ಞಾನಾದಿ ಗುಣದಿಂ- । ದುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಬ್ರಹ್ಮನಾ
 ಯೂವಾಣಿವಾಗ್ಧೇವೀ ॥ ೧೧ ॥

ಋಜುಗಣಕೆ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗುಣ ಸಾ- । ಹಜವೆನಿಸುವವು ಕ್ರಮದಿ
 ವೃದ್ಧಾಃ । ಬ್ಜಜಪದವಿಪರ್ಯಂತ ಬಿಂಬೋಪಾಸನವು ಅಧಿಕಾ ॥ ವೃಜಿ
 ನವರ್ಜಿತರಿವರೊಳಗೆ ತ್ರಿಗು- । ಣಜವಿಕಾರಿಗಳಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು । ದ್ವಿಜಫಣಿ
 ಪಮೃಡಶಕ್ರನೊದಲಾದವರೊಳಿರುತಿಹವು ॥ ೧೨ ॥

ಸಾಧನಾತ್ಮ್ಯವದಲಿ ಯಾ ಋ- । ಜ್ವಾದಿತಾತ್ವಿಕರೆನಿಸ ಸುರ
 ಗಣ- । ನಾದಿಸಾಮಾನ್ಯಾಪರೋಕ್ಷಿಗಳೆಂದು ಕರೆಸುವರು ॥ ಸಾಧನೋ
 ತ್ತರ ಸ್ವಸ್ವಬಿಂಬ ವು- । ಪಾಧಿರಹಿತಾದಿತ್ಯನಂದದಿ । ಸಾದರದಿ ನೋಡು
 ವರು ಅಧಿಕಾರಾನುಸಾರದಲೀ ॥ ೧೩ ॥

ಭಿನ್ನಭಕ್ತರು ಯೆನಿಸುತಿಹರು ಸು- । ಪರ್ಣಶೇಷಾದ್ಯಮರರೆಲ್ಲಾ- ।
ಚೈನ್ನಭಕ್ತರು ನಾಲ್ವರೆನಿಸರು ಭಾರತೀಪ್ರಾಣಾ ॥ ಪೊನ್ನೊಡಲ ವಾಗ್ಗೇ
ವಿಯರು ಪಣಿ- । ಗಣ್ಣ ಮೊದಲಾದವರೊಳಗೆ ತ- । ತ್ತನ್ನಿಯಾಮಕ
ರಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮಾಡುವರು ॥ ೧೪ ॥

ಹೀನಸತ್ಯರ್ಮಗಳೆರಡು ಪವ- । ಮಾನದೇವನು ಮಾಳ್ವನಿದಕ
ನು- । ಮಾನವಿಲ್ಲಿಂದೆನುತ ದೃಢಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಸರ್ಗೇ ॥ ಪ್ರಾಣಪತಿ
ಸಂಪ್ರೀತನಾಗಿ ಕು- । ಯೋನಿಗಳ ಕೊಡನೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಗ- । ಳಾನೆ
ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಮನುಜರ ನರಕಕ್ಕೆದಿಸುವ ॥ ೧೫ ॥

ದೇವಯುಷಿಸಿತ್ಯನ್ಯಪನರೆನಿಸುವ । ಐವರೊಳು ನೆಲಸಿದುರ್ ಅವರ
ಸ್ತ- । ಭಾವಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಪನ್ನೊಂದುರೂಪದಲೀ ॥ ಭಾವಿ
ಬ್ರಹ್ಮನು ಕೂರ್ಮರೂಪದಿ । ಯಾ ವಿರಿಂಚಾಂಡವನು ಬೆನ್ನಿಲಿ । ತಾ
ವಹಿಸಿ ಲೋಕಗಳ ಪೊರೆವನು ದ್ವಿತಿಯರೂಪದಲೀ ॥ ೧೬ ॥

ಗುಪ್ತನಾಗಿದನಿಲದೇವ ದ್ವಿ- । ಸಪ್ತಲೋಕದ ಜೀವರೊಳಗತಿ ।
ಸಪ್ತಸಾವಿರದಾರುನೂರುಶ್ವಾಸಜಪಗಳನೂ ॥ ಸುಪ್ತಿಸ್ವಪ್ನದಿ ಜಾಗ್ರತೆಗ
ಳ- । ಲ್ಲಪ್ತನಂದದಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ । ಕ್ಲಪ್ತಭೋಗಗಳೇವ ಪ್ರಾಂತಕೆ
ತ್ವತಿಯರೂಪದಲೀ ॥ ೧೭ ॥

ಶುದ್ಧಸತ್ಯಾತ್ಮಕ ಶರೀರದೊ- । ಳಿದ್ದಕಾಲಕು ಲಿಂಗದೇಹವು ।
ಬದ್ಧವಾಗದು ದಗ್ಧಪಟಮೋಪಾದಿ ಯಿರುತಿಹದು ॥ ಸಿದ್ಧಸಾಧನ ಸರ್ವ
ರೊಳಗನ- । ವದ್ಯನೆನಿಸುವ ಗರುಡಶೇಷ ಕ- । ಪರ್ದಿ ಮೊದಲಾದಮ
ರರೆಲ್ಲರು ದಾಸರೆನಿಸುವರು ॥ ೧೮ ॥

ಗಣದೊಳಗೆ ತಾನಿರ್ಮು ಋಜುವೆಂ- । ದೆನಿಸಿಕೊಂಬನು ಕಲ್ಪಶ
ತಸಾ- । ಧನವ ಗೈದಾನಂತರದಿ ತಾ ಕಲ್ಪಿಯೆನಿಸುವನೂ ॥ ದ್ವಿನವಶೀ
ತಿಯ ಪ್ರಾಂತಭಾಗದ- । ಲನಿಲಹನುಮಬ್ಬೇಮರೂಪದಿ ॥ ದನುಜರೆಲ್ಲರ
ಸದೆದು ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯನೆನಿಸಿದನು ॥ ೧೯ ॥

ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ ಹರಿಗೆ ತಾ ಸಾ- । ದೃಶ್ಯರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ- ।
ರಸ್ವತೀಭಾರತಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಪವಮಾನ ॥ ಶಾಶ್ವತಸುಭಕ್ತಿಯಲಿ
ಸುಜ್ಞಾ- । ನಸ್ವರೂಪನ ರೂಪಗುಣಗಳ- । ನಶ್ವರವು ಯೆಂದೆನುತ ಪೊಗ
ಳುವ ಶ್ರುತಿಗಳೊಳಗಿದ್ದು ॥ ೨೦ ॥

ಖೇಟಕುಕ್ಕುಟಜಲಟವೆಂಬ ತ್ರಿ- । ಕೋಟಿರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಸತತ
ನಿ- । ಶಾಟರನು ಸಂಹರಿಸಿ ಸಲಹುವ ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರಾ ॥ ಕೈಟಭಾರಿಯ
ಪುರದ ರತ್ನಕ- । ವಾಟವೆನಿಸುವ ಗರುಡಶೇಷ ಲ- । ಲಾಟಲೋಚನ
ಮುಖ್ಯಸುರರಿಗೆ ಆವಕಾಲದಲೀ ॥ ೨೧ ॥

ಈ ಋಜುಗಳೊಳಗೊಬ್ಬ ಸಾಧನ । ನೂರುಕಲ್ಪದಿ ಮಾಡಿ ಕರೆ
ಸುವ । ಚಾರುತರ ಮಂಗಳ ಸುನಾಮದಿ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪದಲೀ ॥ ಸೂರಿಗಳು
ಸಂಸ್ತುತಿಸಿ ವಂದಿಸೆ । ಘೋರದುರಿತಗಳಳಿದುಪೋಪವು । ಮಾರಮಣ
ಸಂಪ್ರೀತನಾಗುವ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ೨೨ ॥

ಪಾಹಿ ಕಲ್ಪಿ ಸುತೇಜದಾಸನೆ । ಪಾಹಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಖಂಡನ ।
ಪಾಹಿ ವರ್ಚಸ್ವಿಯೆ ಖವಣ ನನೊ ಸಾಧು ಮಹಿಪತಿಯೆ ॥ ಪಾಹಿ ಸದ್ಧ
ರ್ಮಜ್ಞ ಧರ್ಮಜ । ಪಾಹಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶುಚಿ ನೈಕೃತ । ಪಾಹಿ ಅಂಜನ
ಸರ್ವಪನೆ ಖರ್ಪಟನೆ ಶ್ರದ್ಧಾಹ್ವಾ ॥ ೨೩ ॥

ಪಾಹಿ ಸಂಧ್ಯಾತ ವಿಜ್ಞಾನನೆ । ಪಾಹಿ ಮಹವಿಜ್ಞಾನಕೀರ್ತನ ।
ಪಾಹಿ ಸಂಕೀರ್ಣಾಖ್ಯ ಕತ್ಥನ ಪಾಹಿ ಬುದ್ಧ ಜಯಾ ॥ ಪಾಹಿ ಸುಮಹ
ತ್ತರ ಸುವೀರ್ಯನೆ । ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಮೇಧಾವಿ ಜಯಜಯ । ಪಾಹಿ
ಮಾಂ ರಂತಿಮ್ಮನುನು ಮಾಂ ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಪಾಹಿ ॥ ೨೪ ॥

ಪಾಹಿ ಮೋದಪ್ರಮೋದ ಸಂತಸ । ಪಾಹಿ ಅನಂದ ಸಂತುಷ್ಟನೆ ।
ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಚಾರ್ವಂಗ ಚಾರುಸುಬಾಹು ಚಾರುಪದಾ ॥ ಪಾಹಿ
ಪಾಹಿ ಸುಲೋಚನನೆ ಮಾಂ । ಪಾಹಿ ಸಾರಸ್ವತ ಸುವೀರನೆ । ಪಾಹಿ
ಪ್ರಾಜ್ಞನೆ ಕಪಿಯಲಂಪಟ ಪಾಹಿ ಸರ್ವಜ್ಞಾ ॥ ೨೫ ॥

ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಸರ್ವಜಿತು ಮಿತ್ರನೆ । ಪಾಹಿ ಪಾಪವಿನಾಶಕನೆ
ಮಾಂ । ಪಾಹಿ ಧರ್ಮವಿನೇತ ಶಾರದ ವೋಜ ಸುತಪಸ್ವೀ ॥ ಪಾಹಿ
ಮಾಂ ತೇಜಸ್ವಿ ನಮೋ ಮಾಂ । ಪಾಹಿ ದಾನಸುಶೀಲ ನಮೋ ಮಾಂ ।
ಪಾಹಿ ಯಜ್ಞಸುಕರ್ತ ಯಜ್ಞೇ ಯಾಗವರ್ತಕನೆ ॥ ೨೬ ॥

ಪಾಹಿ ಪ್ರಾಣ ತ್ರಾಣ ಅಮರುಷಿ । ಪಾಹಿ ಮಾಮುಪದೇಷ್ಟ
ಮಾರಕ । ಪಾಹಿ ಕಾಲಕ್ರೇಡನ ಸುಕರ್ತ ಸುಕಾಲಜ್ಞಾ ॥ ಪಾಹಿ ಕಾಲ
ಸುಸೂಚಕನೆ ಮಾಂ । ಪಾಹಿ ಕಲಿಸಂಹರ್ತ ಕಲಿ ಮಾಂ । ಪಾಹಿ ಕಾಲ
ಶ್ಯಾಮರೇತ ಸದಾರತ ಸುಬಲನೆ ॥ ೨೭ ॥

ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಸಹೋ ಸದಾಕಪಿ । ಪಾಹಿ ಸಮ್ಯಗ್ ಜ್ಞಾನ ದಶ
ಕುಲ । ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಶ್ರೋತವ್ಯ ನಮೋ ಸಂಕೀರ್ತಿತವ್ಯ ನಮೋ ॥
ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಮಂತವ್ಯ ಕವ್ಯನೆ । ಪಾಹಿ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯನೆ ಸುಸಖ್ಯನೆ । ಪಾಹಿ
ಮಾಂ ಗಂತವ್ಯ ಕ್ರವ್ಯನೆ ಪಾಹಿ ಸ್ಮರ್ತವ್ಯ ॥ ೨೮ ॥

ಪಾಹಿ ಸವ್ಯ ಸುಭವ್ಯ ನಮೋ ಮಾಂ । ಪಾಹಿ ಸ್ವರ್ಗವ್ಯ ನಮೋ
ಭಾವ್ಯನೆ । ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಜ್ಞಾತವ್ಯ ನಮೋ ವಕ್ತವ್ಯ ಗವ್ಯ ನಮೋ ॥
ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಲಾತವ್ಯ ವಾಯುವೆ । ಪಾಹಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಪ್ರಿಯ ।
ಪಾಹಿ ಪಾಹಿ ಸರಸ್ವತೀಪತೆ ಜಗದ್ಗುರುವರ್ಯಾ ॥ ೨೯ ॥

ವಾಮನಪುರಾಣದಲಿ ಪೇಳಿದ । ಯಾಮಹಾತ್ಮರ ಪರಮಮಂ
ಗಳ । ನಾಮಗಳ ಸಂಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ನಿತ್ಯಸ್ಮರಿಸುವರಾ ॥ ಶ್ರೀಮನೋ
ರಮನವರು ಬೇಡಿದ । ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳಿತ್ತು ತನ್ನ ತ್ರಿ- । ಧಾಮದೊಳ
ಗನುದಿನದಲಿಟ್ಟಾನಂದಬಡಿಸುವನಾ ॥ ೩೦ ॥

ಈ ಸಮಾರಗಿ ನೂರುಜನ್ಮ ಮ- । ಹಾಸುಖಪ್ರಾರಬ್ಧಭೋಗ
ಪ್ರ- । ಯಾಸವಿಲ್ಲದಲೈದಿದನು ಲೋಕಾಧಿಪತ್ಯವನಾ ॥ ಭೂಸುರನ ಮೊಪ್ಪಿ
ಡಿಯವಲಿಗೆ ಎ- । ಶೇಷಸೌಖ್ಯವನಿತ್ತ ದಾತನ । ದಾಸವರ್ಯನು ಲೋ
ಕಪತಿಯೆನಿಸುವದು ಅಚ್ಚರನೆ ॥ ೩೧ ॥

ದ್ವಿಶತಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡದಿ- । ಪೆಸರಿನಿಂದಲಿ ಕರೆಸಿದನು ತ- ।
 ನ್ನೋಶಗಮರರೊಳಗಿಟ್ಟು ಮಾಡುವನವರ ಸಾಧನವಾ ॥ ಅಸದುಪಾಸನೆ
 ಗೈವ ಕಲ್ಯಾ- । ದೈಸುರಪರ ಸಂಹರಿಸಿ ತಾ ಪೋ- । ಬಸಿರಪದವೈದಿದನು
 ಗುರುಪವಮಾನ ಸತಿಯೊಡನೆ ॥ ೩೨ ॥

ಅನಿಮಿಷರ ನಾಮದಲಿ ಕರೆಸುವ- । ನನಿಲದೇವನು ಮೊಂದು
 ಕಲ್ಪದಿ । ವನಜಸಂಭವನೆನಿಸಿ ಯೆಂಬತ್ತೇಳುವರೆವರುಷ ॥ ಗುಣತ್ರಯ
 ವಿವರ್ಜಿತನ ಮಂಗಳ । ಗುಣಕ್ರಿಯಗಳ ಸುರೂಪಗಳುಪಾ- । ಸನವು
 ಅವ್ಯಕ್ತಾದಿ ಪೃಥ್ವ್ಯಂತರದಿ ಯಿರುತಿಹದು ॥ ೩೩ ॥

ಮಹಿತ ಋಜುಗಣಕೊಂದೆ ಪರಮೋ- । ತ್ಸಹ ವಿವರ್ಜಿತನೆಂಬೊ
 ದೋಷವು । ವಿಹಿತವೇ ಸರಿ ಇದನು ಪೇಳದೆ ಮುಕ್ತಬ್ರಹ್ಮರಿಗೆ ॥ ಬಹದು
 ಸಾವ್ಯವು ಜ್ಞಾನಭಕುತಿಯು । ದ್ರುಹಿಣಪದಪರಿಯಂತ ವೃದ್ಧಿಯು ।
 ಬಹಿರುಪಾಸನೆಯುಂಟಿನಂತರ ಬಿಂಬದರ್ಶನವು ॥ ೩೪ ॥

ಜ್ಞಾನರಹಿತ ಭಯತ್ವ ಪೇಚ್ಚ ವು- । ರಾಣ ದೈತ್ಯರ ಮೋಹಕವು
 ಚತು- । ರಾನನಗೆ ಕೂಡುವದೆ ಮೋಹಜ್ಞಾನಭಯಶೋಕಾ ॥ ಭಾನು
 ಮಂಡಲ ಚಲಿಸಿದಂದದಿ । ಕಾಣುವದು ದೃಗ್ಗೋಷದಿಂದಲಿ । ಶ್ರೀನಿವಾ
 ಸನ ಪ್ರೀತಿಗೋಸುಗ ತೋರ್ದನಲ್ಲದಲೇ ॥ ೩೫ ॥

ಕಮಲಸಂಭವ ಸರ್ವರೊಳಗು- । ತ್ತಮನೆನಿಸುವನು ಯೆಲ್ಲ
 ಕಾಲದಿ । ವಿಮಲ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಾದಿಗುಣದಂದ ॥ ಸಮಭೃಥಿಕ
 ವಿವರ್ಜಿತನ ಗುಣ । ರಮೆಯ ಮುಖದಿಂದರಿತು ನಿತ್ಯದಿ । ದ್ಯುಮಣಿ
 ಕೋಟಿಗಳಂತೆ ಕಾಂಬನು ಬಿಂಬರೂಪವನು ॥ ೩೬ ॥

ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಾದ್ಯವಿಳಗುಣ ಚತು- । ರಾನನೊಳಗಿಪ್ಪಂತೆ ಮುಖ್ಯ- ।
 ಪ್ರಾಣನಲಿ ಚಿಂತಿಪುದು ಯತ್ಕಿಂಚಿತ್ಕೊರತೆಯಾಗಿ ॥ ನ್ಯಾನಋಜುಗಣ
 ಜೀವರಲ್ಲಿ ಕ್ತ- । ಮೇಣ ವೃದ್ಧಿಜ್ಞಾನಭಕುತಿ ಸ- । ಮಾನ ಭಾರತಿವಾಣಿ
 ಗಳಲಿ ಪದಪ್ರಯುಕ್ತಧಿಕಾ ॥ ೩೭ ॥

ಸೌರಿ ಸೂರ್ಯನ ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ- । ವಿಾರ ಗಾಯತ್ರೀ ಗಿರಿಗ
ಳೊಳು । ತೋರುವದು ಅಸ್ಪಷ್ಟರೂಪದಿ ಮುಕ್ತಿಪರಿಯಂತಾ ॥ ವಾರಿಜಾ
ಸನವಾಯುವಾಣೀ । ಭಾರತಿಗಳಿಗೆ ಮಹಾಪ್ರಳಯದಿ । ಬಾರದಜ್ಞಾನಾ
ದಿದೋಷವು ಹರಿಕೃಪಾಬಲದಿ ॥ ೩೮ ॥

ನೂರುವರುಷಾನಂತರದಲಿ ಸ- । ರೋರುಹಾಸನ ತನ್ನ ಕಲ್ಪದ- ।
ಲಾರು ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೈದುವರೊ ಅವರವರ ಕರದೊಯ್ದು ॥ ಶೌರಿಪುರದೊ
ಳಗಿಪ್ಪ ನದಿಯಲಿ । ಕಾರುಣಿಕ ಸುಸ್ನಾನ ನಿಜಪರಿ- । ವಾರಸಹಿತದಿ
ಮಾಡಿ ಹರಿವುದರಪ್ರವೇಶಿಸುವ ॥ ೩೯ ॥

ವಾಸುದೇವನ ಉದರದೊಳಗೆ ಪ್ರ- । ವೇಶಗೈದಾನಂತರದಿ ನಿ- ।
ದೋಷ ಮುಕ್ತರು ವುದರದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಹರುಷದಲೀ ॥ ಈಶನಿಂ
ದಾಜ್ಞೆಯ ಪಡದನಂ- । ತಾಸನ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪಮೋಕ್ಷದಿ । ವಾಸವಾಗಿ
ವಿಮುಕ್ತದುಃಖರು ಸಂಚರಿಸುತಿಹರು ॥ ೪೦ ॥

ಸತ್ವಸತ್ವ ಮಹಾಸುಸೂಕ್ಷ್ಮವು । ಸತ್ವಸತ್ವಾತ್ಮಕ ಕಳೇವರ ।
ಸತ್ಯಲೋಕಾಧಿಪನೆನಿಪಗತ್ಯಲ್ಪವೆರಡುಗುಣಾ ॥ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯವಿದಲ್ಲ
ಜಾಂಡೋ- । ತ್ವತ್ತಿಕಾರಣವಲ್ಲ ಹರಿಪ್ರೀ- । ತೃರ್ಥವಾಗೀ ಜಗದವ್ಯಾಪಾ
ರಗಳ ಮಾಡುವನು ॥ ೪೧ ॥

ಪಾದನ್ಯೂನಶತಾಬ್ಜ ಪರಿಯಂ- । ತೋದಿ ವುಗ್ರತಪಾಹ್ವಯದಿ
ಲವ- । ಣೋದಧಿಯೊಳಗೆ ಕಲ್ಪದಶತಪವಿದ್ವನಂತರದೀ ॥ ಸಾಧಿಸಿದ
ಮಹದೇವ ಪದವಾ- । ದೈದು ನವ ಕಲ್ಪಾವಸಾನಕೆ । ಐದುವನು
ಶೇಷನ ಪದವ ಪಾರ್ವತಿ ಸಹಿತವಾಗೀ ॥ ೪೨ ॥

ಇಂದ್ರ ಮನು ದಶಕಲ್ಪಗಳಲಿ ಸು- । ನಂದನಾಮದಿ ಶ್ರವಣಗೈದು
ಮು- । ಕುಂದನಪರೋಕ್ಷಾರ್ಥ ನಾಲ್ಕು ಸುಕಲ್ಪತಪವಿದ್ದೂ ॥ ನೊಂದು
ಪೊಗೆಯೊಳು ಕೋಟಿ ವರುಷ ಪು- । ರಂದರನು ಅದನುಂಡನಂತರ ।
ಹೊಂದಿದನು ನಿಜಲೋಕ ಸುರಪತಿ ಕಾಮನಿದರಂತೆ ॥ ೪೩ ॥

ಕರೆಸುವರು ಪೂರ್ವದಲಿ ಚಂದ್ರಾ- । ಕರ್ ರತಿ ಶಾಂತಸುರೂಪ
ನಾಮದಿ । ಯೆರಡೆರಡು ಮನುಕಲ್ಪ ಶ್ರವಣವ ಗೈದು ಮನುಕಲ್ಪಾ ||
ವರತಪೋಬಲದಿಂದಲರ್ವಾ- । ಕೈರಗಳಾಗೀರೈದುಸಾವಿರ । ವರುಷ
ಮುಖವ ನೀಗಿ ಕಾಂಬರು ಬಿಂಬರೂಪವನು || ೪೪ ||

ಸಾಧನಗಳಪರೋಕ್ಷನಂತರ- । ವೈದುವರು ಮೋಕ್ಷವನು ಶಿವ
ಶ- । ಕ್ರಾದಿ ದಿವಿಜರು ಪುಕ್ತಕ್ರಮದಿಂದ ಕಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ || ಐದಲೆಯ
ಗೈವತ್ತುಪೇಂದ್ರ ಸ- । ಹೋದರನಿಗಪ್ಪತ್ತು ದ್ವಿನವತ್ವ- । ಗಾಧಿಪತಿ
ಪ್ರಾಣನಿಗೆ ಗುರುಮನುಗಳಿಗೆ ಪೋಡಶವೂ || ೪೫ ||

ಪ್ರವಹಮರುತಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಸೈಂ- । ಧವ ದಿವಾಕರ ಧರ್ಮರಿಗೆ
ದಶ । ನವ ಸುಕಲ್ಪವು ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಶೇಷಶತಜನಕೆಂಟು || ಕವಿ ಸನಕ
ಸಾನಂದನಸನ- । ತ್ವವರಮುನಿಗಳಿಗಳೆಳು ವರುಣನ । ಯುವತಿಪರ್ಜ
ನ್ಯಾದಿ ಪುಷ್ಕರಗಾರುಕಲ್ಪದಲಿ || ೪೬ ||

ಐದು ಕರ್ಮಜಸುರರಿಗಾಜಾ- । ನಾದಿಗಳಿಗೀರೆರಡು ಕಲ್ಪಾ- ।
ಧಾರದಿಕತ್ರಯ ಗೋಪಿಕಾಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸಿತ್ಯತ್ರಯವೂ || ಈ ದಿವಾಕಸ
ಮನುಜನಾಯಕ- । ರೈದುವರು ಯೆರಡೊಂದುಕಲ್ಪ ನ- । ರಾಧಿಪರಿಗರೆ
ಕಲ್ಪದೊಳಗಪರೋಕ್ಷನಿರುತಿಹುದೂ || ೪೭ ||

ದೀಪಗಳನನುಸರಿಸಿ ದೀಪ್ತಿಯು । ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಮಹಾತಿಮಿರ ಕಳೆದು
ಸ- । ರೋಪಕಾರವ ಮಾಳ್ವತೆರದಂದದಲಿ ಪರಮಾತ್ಮಾ || ಆ ಪಯೋ
ಜಾಸನರೊಳಿದ್ದು ಸ್ವ- । ರೂಪಶಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗೈಸುತ । ತಾ ಪೊಳೆವನವ
ರಂತೆ ಚೇಷ್ಟೆಯ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುತಾ || ೪೮ ||

ಸ್ವೋದರಸ್ಥಿತಪ್ರಾಣರುದ್ರೇಂ- । ದ್ರಾದಿಸುರರಿಗೆ ದೇಹಗಳ ಕೊ- ।
ಹೃದರದಲವರವರ ಸೇವೆಯ ಕೊಂಬನನವರತ || ಮೋದಬೋಧದ
ಯಾಬ್ಧಿ ತನ್ನಪ- । ರಾಧಿರೋಗವ ಕಳೆದು ಮಹದಪ- । ರಾಧಗಳ
ನೋಡದಲೆ ಸಲಹುವ ಸತತ ಸ್ಮರಿಸುವರ || ೪೯ ||

ಪ್ರತಿಪ್ರತೀಕಲ್ಪದಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ | ಸ್ಥಿತಿಲಯವ ಮಾಡುತಲೆ ನೋದಿಸ |
ಚತುರಮುಖ ಪವಮಾನರನ್ನವ ಮಾಡಿ ಭುಂಜಿಸುವ || ಘೃತವೆ
ವೃತ್ಯುಂಜಯನೆನಿಸಿದ ದೇ- | ವತೆಗಳೆಂಬುಪಸೇಜನರು ಶ್ರೀ- || ಪತಿಗೆ
ಮೂಜಗವೆಲ್ಲ ಪೋದನತಿಥಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಬಾ || ೫೦ ||

ಗರ್ಭಣೀಪ್ರೀತುಂಡಭೋಜನ | ಗರ್ಭಗತಶಿಶು ವುಂಬತೆರದಲಿ |
ನಿರ್ಭಯನು ತಾನುಂಡುಣಿಸುವನು ಸರ್ವಜೀವರಿಗೆ || ನಿರ್ಬಲತಿಪರ
ಮಾಣುಜೀವಗೆ | ಹಬ್ಬುವದೆ ಸ್ಥೂಲಾನ್ನಭೋಜನ- | ವರ್ಭಕರು ಪೇಳು
ವರು ಕೋವಿದರಿಂದನೊಡಂಬಡರೂ || ೫೧ ||

ಅಪಚಯಗಳಿಲ್ಲುಂಡುದುದರಿಂ- | ದುಪಚಯಗಳಿಲ್ಲಮರಗಣ
ದೊಳ- | ಗುಪಮರೆನಿಸುವರಿಲ್ಲ ಜನ್ಮಾದಿಗಳು ಮೊದಲಿಲ್ಲಾ || ಅಸರಿ
ಮಿತ ಸನ್ಮುಖ ನರಹರಿ- | ಯವುನರಾವರ್ತನು ಮಾಡುವ | ಕೃಪಣ
ವತ್ಸಲ ಸ್ವಪದಸೌಖ್ಯವನಿತ್ತು ಶರಣರಿಗೇ || ೫೨ ||

ಬಿತ್ತಿ ಬೀಜವ ಭೂಮಿಯೊಳು ನೀ- | ರೆತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಬೆಳಸು
ಪ್ರಾಂತಕೆ | ಕಿತ್ತು ಮೆಲುವಂದದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ಲೋಕಗಳಾ ||
ಮತ್ತೆ ಜೀವರ ಕರ್ಮ ಕಾಲೋ- | ತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತಿಲಯ ಮಾಡುತಲಿ ಸಮ- |
ವರ್ತಿಯೆನಿಸುವ ಖೇದಮೋದಗಳಿಲ್ಲದನವರತಾ || ೫೩ ||

ಶ್ವಸನರುದ್ರೇಂದ್ರಪ್ರಮುಖ ಸುಮ- | ನಸರೊಳಿದ್ದರು ಕ್ಷುತ್ರಿವಾಸ
ಗ- | ಕೊಶದೊಳಿಪ್ಪವು ಸಕಲಭೋಗಕೆ ಸಾಧನಗಳಾಗಿ || ಅಸುರ ಪ್ರೇತ
ಪಿಶಾಚಗಳು ಬಾ- | ಧಿಸುತಲಿಪ್ಪವು ದಿನದಿನದಿ ಮಾ- | ನಿಸರೊಳಗೆ
ವೃಗಪಕ್ಷಿ ಜೀವರೊಳಿದ್ದು ಪೋಗುವವೂ || ೫೪ ||

ವಾಸುದೇವಗೆ ಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿಸಿ- | ವಾಸಕ್ಷುಧ್ಯಯ ಶೋಕ
ಮೋಹಾ- | ಯಾಸವಿಸ್ಮೃತಿ ಮಾತ್ಸರಿಯ ಮದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಾದಿ ||
ದೋಷವರ್ಜಿತನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮಸ- | ದಾಶಿವಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದಿವಿಜರು- |
ವಾಸನೆಯಗೈದೆಲ್ಲಕಾಲದಿ ಮುಕ್ತರಾಗಿಹರು || ೫೫ ||

ಪರಮಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ಷಣವಯಿದು ತ್ರುಟಿ. ಕರಿಸುವದು ಐವತ್ತು ತ್ರುಟಿ
ಲವ- । ವೆರಡುಲವವು ನಿಮೇಷ ನಿಮಿಷಗಳೆಂಟು ಮಾತ್ರಯುಗಾ ॥ ಗುರು
ದಶ ಪ್ರಾಣಾರುಪಳವು ಹ- । ನ್ನೇರಡುಬಾಣವು ಘಳಿಗೆ ತ್ರಿಂಶತಿ । ಯಿರು
ಳುಹಗಲರುವತ್ತುಘಟಿಕಗಳಹೋರಾತ್ರಿಗಳು ॥ ೫೬ ॥

ಈ ದಿನಾರಾತ್ರಿಗಳೆರಡು ಹದಿ- । ನೈದು ಪಕ್ಷಗಳೆರಡು ಮಾಸಗ- ।
ಳಾದಸವು ಮಾಸದ್ವಯವೆ ಋತು ಋತುತ್ರಯಗಳಯನಾ ॥ ಐದುವದು
ಅಯನದ್ವಯಾಬ್ದ ಕೃ- । ತಾದಿಯುಗಗಳು ದೇವಮಾನದಿ । ದ್ವಾದಶಸ
ಹಸ್ರವರುಷಗಳಹವದನು ಪೇಳುವೆನೂ ॥ ೫೭ ॥

ಚತುಸ್ಸಾವಿರದೆಂಟನೂರವು । ಕೃತಯುಗಕೆ ತ್ರಿಸಹಸ್ರಸಲೆ ಪಟ್ ।
ಶತವು ತ್ರೈತೆಗೆ ದ್ವಾಪರಕೆ ದ್ವಿಸಹಸ್ರನಾನೂರು ॥ ದಿತಿಜಪತಿ ಕಲಿಯುಗಕೆ
ಸಾವಿರ । ಶತಗಳದ್ವಯಕೂಡಿ ಯಾದೇ- । ವತೆಗಳಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡುಸಾವಿರ
ವಹವು ವರುಷಗಳು ॥ ೫೮ ॥

ಪ್ರಥಮಯುಗ ಕೇಳಧಿಕವರೆ ವಿಂ- । ಶತಿ ಸುಲಕ್ಷ್ಣಸ್ಪೋತ್ತರಶತ
ವಿಂ- । ಶತಿಸಹಸ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಮಾನಾಬ್ದಗಳು ಪಣ್ಣವತೀ ॥ ಮಿತಸಹ
ಸ್ರದ ಲಕ್ಷದ್ವಾದಶ । ದ್ವಿತಿಯತ್ರಿತಿಯಕೆ ಯೆಂಟುಲಕ್ಷದ । ಚತುರಷಷ್ಟಿ
ಸಹಸ್ರ ಕಲಿಗಿದರರ್ಧ ಚಿಂತಿಪುದು ॥ ೫೯ ॥

ಮೂರಧಿಕನಾಲ್ವತ್ತುಲಕ್ಷದ- । ಲಾರುಮೂರೆರಡಧಿಕಸಾವಿರ ।
ಈರೆರಡುಯುಗವರುಷ ಸಂಖ್ಯೆಯಗೈಯಲೆನಿತಿಹುದೊ ॥ ಸೂರಿ ನೆಚ್ಚಿಸೆ
ಸಾವಿರದ ನಾ- । ನೂರುಮೂವತ್ತೆರಡುಕೋಟಿ ಸ- । ರೋರುಹಾಸನ
ಗಿದು ದಿವಸವೆಂಬರು ವಿಪಶ್ಚಿತರು ॥ ೬೦ ॥

ಶತಧೃತಿಗೆ ಯಾದಿವಸಗಳು ತ್ರಿಂ- । ಶತಿಯು ಮಾಸದ್ವಾದಶಾ
ಬ್ದವು । ಶತವೆರಡರೊಳು ಸರ್ವಜೀವೋತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತಿಲಯವೂ ॥ ಶ್ರುತಿಸ್ತೂ
ತಿಗಳು ಪೇಳುತಿಹವ- । ಚ್ಯುತಗೆ ನಿಮಿಷವಿದೆಂದು ಸುಖಶಾ- । ಶ್ವತಗೆ
ಪಾಸಟೆ ಯೆಂಬರೇ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದಿವಿಜರನು ॥ ೬೧ ॥

ಅದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳು ಯಿಲ್ಲದ । ಮಾಧವಗಿದುಪಚಾರವೆಂದು
ಮು- । ಗಾದಿವೇದ ಪುರಾಣಗಳು ಪೇಳುವವು ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ಮೋದಮಯ
ನಾನುಗ್ರಹವೆ ಸಂ- । ಪಾದಿಸಿ ರಮಾಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇಂ- । ದ್ರಾದಿಗಳು
ತಂತಮ್ಮ ಪದವಿಯನ್ನೈದಿ ಸುಖಿಸುವರು ॥ ೬೨ ॥

ಈ ಕಥಾವೃತ್ತಪಾನಸುಖ ಸುವಿ- । ವೇಕಿಗಳಿಗಲ್ಲದಲೆ ವೈಷಿಕ- ।
ವ್ಯಾಕುಲಕುಚಿತ್ತರಿಗೆ ದೊರೆವುದೆ ಅವಕಾಲದಲೀ ॥ ಲೋಕವಾರ್ತೆಯ
ಬಿಟ್ಟು ಯಿದನವ- । ಲೋಕಿಸುತ ಮೋದಿಪರಿಗೊಲಿದು ಕೃ- । ಪಾಕರ
ಜಗನ್ನಾಧವಿಟ್ಟಲ ಕಾಯ್ತು ಕರುಣದಲಿ ॥ ೬೩ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೭೮೩ಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪಸಾಧನಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೨೪. ಬಿಂಬಾಪರೋಕ್ಷಸಂಧಿ.

ಪರಮಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಜೀವರು ಬಿಂಬ ಪ್ರತಿಬಿಂಬರು; ಅದರ ಭಾವವನ್ನು
ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

॥ ಶ್ರೀಮತ್ಸರ್ವಜ್ಞಬಂಧವೇ ನಮಃ ॥

ರಾಗ ಪೂರ್ವಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವೃತ್ತಸಾರ ಗುರುಗಳ । ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ ।
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಮುಕ್ತಬಿಂಬನು ತುರಿಯ ಜೀವ- । ನ್ನುಕ್ತಬಿಂಬನು ವಿಶ್ವಭವ
ಸಂ- । ಸಕ್ತಬಿಂಬನು ತೈಜಸನು ಅಪೃಷ್ಠರಿಗೆ ಪ್ರಾಜ್ಞಾ ॥ ಶಕ್ತನಾ
ದರು ಸರಿಯೆ ಸರ್ವೋ- । ದ್ರಿಕ್ತಮಹಿಮನು ದುಃಖಸುಖಗಳು । ಮೃಕ್ತಿ
ಮಾಡುತಲಿಪ್ಪ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಬಪ್ಪರಿಗೆ ॥ ೧ ॥

ಅನ್ನನಾಮಕ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗಾ- | ಚ್ಚನ್ನನಾಗಿಹ ಪ್ರಾಜ್ಞನಾಮದಿ |
ಸೊನ್ನೊಡಲ ಮೊದಲಾದವರೊಳನ್ನಾದ ತೈಜಸನು || ಅನ್ನದಾಂಬುದ
ನಾಮ ವಿಶ್ವನು | ಭಿನ್ನನಾಮಕ್ರಿಯಗಳಿಂದಲಿ | ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾ ರಮಿಪ
ಪೂರ್ಣಾನಂದಜ್ಞಾನಘನಾ || ೨ ||

ಬಾದಿಯೊಳಗಡಗಿಪ್ಪನಳನೋ- | ಪಾದಿ ಚೇತನ ಪ್ರಕೃತಿಯೊ
ಳಗ- | ನ್ನಾದನನ್ನಾಹ್ವಯದಿ ಕರೆಸುವ ಬ್ರಹ್ಮಶಿವರೂಪಿ || ಓದನಪ್ರದ
ವಿಷ್ಣು ಪರಮಾ- | ಹ್ಲಾದದೀವೃತ ತೃಪ್ತಿಬಡಿಸುವ- | ಗಾಧಮಹಿಮನ
ಚಿತ್ರಕರ್ವವನಾವ ಬಣ್ಣಿಸುವಾ || ೩ ||

ನಾದಭೋಜನ ಶಬ್ದದೊಳು ಬಿಂ- | ದೋದನೋದಕದೊಳಗೆ
ಘೋಷನು | ವಾದದೊಳು ಶಾಂತಾಖ್ಯ ಜಲರಾಗ್ನಿಯೊಳು ಇರುತಿಪ್ಪಾ ||
ವೈದಿಕ ಸುಶಬ್ದದೊಳು ಪುತ್ರ ಸ- | ಹೋದರಾನುಗರೊಳತಿಶಾಂತನ |
ಪಾದಕಮಲನವರತ ಚಿಂತಿಸು ಯಾಪರಿಯಲಿಂದಾ || ೪ ||

ವೇದಮಾನಿ ರಮಾನುಪಾಸ್ಯ ಗು- | ಣೋದಧಿ ಗುಣತ್ರಯವಿವ
ರ್ಜಿತ | ಸ್ವೋದರಸ್ಥಿತನಿಖಿಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾದ್ವಿಲಕ್ಷಣನು || ಸಾಧು
ಸಮ್ಮತವೆನಿಸುತಿಕ ನಿಷು- | ಸಿದಗಣಪತಿಯೆಂಬ ಶ್ರುತಿಪ್ರತಿ- | ಪಾದಿ
ಸುವದನವರತವನ ಗುಣ ಪ್ರಾಂತಗಾಣದಲೆ || ೫ ||

ಕರೆಸುವನು ಮಾಯಾರಮಣ ತಾ | ಪುರುಷರೂಪದಿ ತ್ರಿಸ್ಥಳಗ
ಳೊಳು | ಪರಮ ಸತ್ಪುರುಷಾರ್ಥದ ಮಹತ್ತತ್ವದೊಳಗಿದ್ದಾ || ಸರಸಿಜ
ಭವಾಂಡಸ್ಥಿತ ಸ್ತ್ರೀ- | ಪುರುಷ ತನ್ಮಾತ್ರಗಳ ಯೇಕೋ- | ತ್ತರ ದಶೇಂ
ದ್ರಿಯಗಳ ಮಹಾಭೂತಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿದಾ || ೬ ||

ಈ ಶರೀರಿಗೆ ಪುರುಷ ತ್ರಿಗುಣದಿ | ಶ್ರೀಸಹಿತ ತಾನಿದ್ದು ಜೀವರಿ- |
ಗಾಶೆ ಲೋಭಾಜ್ಞಾನಮದಮತ್ತರ ಕುಮೋಹಕ್ವಧಾ || ಹಾಸಹರ್ಷ
ಸುಷುಪ್ತಿ ಸ್ವಪ್ನಸಿ- | ಪಾಸಜಾಗ್ರತೆ ಜನ್ಮಸ್ಥಿತಿಮೃತಿ | ದೋಷಪುಣ್ಯ
ಜಯಾಪಜಯ ದ್ವಂದ್ವಗಳ ಕಲ್ಪಿಸಿದಾ || ೭ ||

ತ್ರಿವಿಧಗುಣಮಯದೇಹ ಜೀವಕೆ | ಕವಚದಂದದಿ ತೊಡಿಸಿ
ಕರ್ಮ | ಪ್ರವಹದೊಳು ಸಂಚಾರಮಾಡಿಸುತಿಪ್ಪ ಜೀವರನು || ಕವಿಸಿ
ಮಾಯಾ ರಮಣ ಮೋಹವ | ಭವಕೆ ಕಾರಣನಾಗುವನು ಸಂ- | ಶ್ರವ
ಣಮನನವ ಮಾಳ್ವರಿಗೆ ಮೋಚಕನೆನಿಸುತಿಪ್ಪಾ || ೮ ||

ಸಾಶನಾಹ್ವಯ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೊಳು | ವಾಸವಾಗಿಹನೆಂದರಿತು ವಿ-
ಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕ ಭಜಿಸಿ ತೋಷಿಸು ಸ್ವಾವರೋತ್ತಮರಾ || ಕ್ಲೇಶನಾಶನ
ನಚಲಗಳೊಳು ಪ್ರ- | ಕಾಶಿಸುತಲಿಹನಶನರೂಪೋ- | ವಾಸನವ ಮಾಳ್ವ
ರಿಗೆ ತೋರ್ಪನು ತನ್ನ ನಿಜರೂಪ || ೯ ||

ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷಾತ್ಮಕರೆನಿಸುವ | ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳು ವಿಶ್ವಾದಿರೂಪವ |
ಪ್ರಕಟಮಾಳ್ವನು ಯಥಾಮತಿಯೊಳು ಗುರುಕೃಪಾಬಲದೀ || ಮುಕುರ
ನಿರ್ಮಿತಸದನದೊಳು ಪೋಗೆ | ಸ್ವಕಿಯರೂಪವ ಕಾಂಬತೆರದಂ- || ತಕು
ಟೆಲಾತ್ಮ ಚರಾಚರದಿ ಸರ್ವತ್ರ ತೋರುವನು || ೧೦ ||

ಪರಿಚ್ಛೇದತ್ರಯ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳ- | ಗಿರುತಿಹನು ವಿಶ್ವಾದಿರೂಪವ |
ಧರಿಸುತಾತ್ಮಾದಿ ತ್ರಿರೂಪವ ಯಿಗಾಷಣತ್ರಯದಿ || ಸುರುಚಿಜ್ಞಾನಾತ್ಮಸ್ವ
ರೂಪದಿ | ತುರಿಯನಾಮಕ ವಾಸುದೇವನ | ಸ್ಮರಿಸು ಮುಕ್ತಿಸುಖಪ್ರದಾ
ಯಕನೀತನಹುದೆಂದು || ೧೧ ||

ಕಮಲಸಂಭವಜನಕ ಜಡ ಜಂ- | ಗಮರೊಳಗೆ ನೆಲಿಸಿದ್ದು ಕ್ರಮ
ವ್ಯು- | ಕೃಮದಿ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುತಿಪ್ಪ ಬೇಸರದೆ | ಕ್ಷಮಕೃ
ಮಸವಿಗಾಹನಾಹ್ವಯ | ಸುಮನಸಾಸುರರೊಳಿರುತಲಹಂ | ಮಮ
ನ ಮಮ ಯೆಂಬೀವುಪಾಸನೆ ಗೃಹ ಪ್ರಾಂತದಲೀ || ೧೨ ||

ಈ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತು ಈಶಾ- | ವಾಸ್ಯವೆನಿಪುದು ಕಾರ್ಯರೂ
ಪವು | ನಾಶವಾದರು ನಿತ್ಯವೇ ಸರಿ ಕಾರಣ ಪ್ರಕೃತಿ || ಶ್ರೀಶಗೆ ಜಡಪ್ರ
ತಿಮೆಯೆನಿಪುದು | ಮಾಸದೊಮ್ಮೆಗು ಸನ್ನಿಧಾನವು | ವಾಸವಾಗಿಹ
ನಿತ್ಯ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮದೋಪಾದಿ || ೧೩ ||

ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯರೂಪಾ- । ನೇಕಜೀವರೋಳಿದ್ದು ತಾ ಸ್ತ- ।
 ತ್ಯೇಕ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮೋಹಿಸುತಿಪ್ಪ ತಿಳಿಸದಲೇ ॥ ಮೂಕಬಧಿ
 ರಾಂಧಾದಿ ನಾಮಕ- । ನೀಕಳೇವರದೊಳಗೆ ಕರೆಸುವ । ಮಾರಕಳತ್ರನ
 ಲೌಕಿಕಮಹಾಮಹಿಮೆಗೆನೆಂಬೇ ॥ ೧೪ ॥

ಲೋಕಬಂಧುಲೋಕನಾಥ ವಿ- । ಶೋಕ ಭಕ್ತರ ಶೋಕನಾ
 ಶನ । ಶ್ರೀಕರಾರ್ಚಿತ ಸೋಕದಂದದಲಿಪ್ಪ ಸರ್ವರೊಳು ॥ ಸಾಕುವನು
 ಸಜ್ಜನರ ಪರಮ ಕೃ- । ಪಾಕರೇಶ ಪಿನಾಕಿಸನ್ನತ । ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾನ
 ತರು ಕೊಟ್ಟ ಸಮಸ್ತಕರ್ಮಗಳಾ ॥ ೧೫ ॥

ಆಹಿತಪ್ರತಿಮೆಗಳೆನಿಸುವವು । ದೇಹಗೇಹಾಪತ್ಯಸತಿಧನ । ಲೋಹ
 ಕಾಷ್ಠ ಶಿಲಾಮೃದಾತ್ಮಕವಾದ ದ್ರವ್ಯಗಳಾ ॥ ನೇಹದಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನೆ
 ನಗಿ- । ತ್ರೀಹನೆಂದರಿದನುದಿನದಿ ಸ- । ನೋಹಕೊಳಗಾಗದಲಿ
 ಪೂಜಿಸು ಸರ್ವನಾಮಕನ ॥ ೧೬ ॥

ಶ್ರೀತರುಣಿವಲ್ಲಭಗೆ ಜೀವರು । ಚೇತನಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಪೋತ- ।
 ಪ್ರೋತನಾಗಿದ್ದೆಲ್ಲರೊಳು ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡುತಿಹಾ ॥ ಹೋತಸರ್ವೇಂದ್ರಿ
 ಯಗಳೊಳು ಸಂ- । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಂಡುಣಿಸಿ ವಿಷಯ ನಿ- । ವಾತದೇ
 ಶಗ ದೀಪದಂದದಲಿಪ್ಪ ನಿರ್ಭಯದಿ ॥ ೧೭ ॥

ಭೂತ ಸೋಕಿದ ಮಾನವನು ಬಹು । ಮಾತನಾಡುವ ತೆರದಿ
 ಮಹದ- । ದ್ಯೂತವಿಷ್ಣುವೇಶದಿಂದಲಿ ವರ್ತಿವುದು ಜಗವು ॥ ಕೈತವೋ
 ಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಶೇಷಫ- । ಣಾತಪತ್ರಗೆ ಜೀವಪಂಚಕ । ವ್ರಾತವೆಂದಿಗು
 ಭಿನ್ನಪಾದಾಹ್ವಯದಿ ಕರೆಸುವದು ॥ ೧೮ ॥

ದಿವಿಯೊಳಿಪ್ಪವು ಮೂರು ಪಾದಗ- । ಆವನಿಯೊಳಗಿಹುದೊಂದು
 ಯಾವಿಧ । ಕವಿಭಿರೇಡಿತ ಕರೆಸುವ ಚತುಷ್ಟಾತು ತಾನೆಂದು ॥ ಇವನ
 ಪಾದಚತುಷ್ಟಯಗಳನು । ಭವಕೆ ತಂದು ನಿರಂತರದಿ ಉ- । ಧ್ವನನ
 ಸಖ ಸರ್ವಾಂತರಾತ್ಮಕನೆಂದು ಸ್ಮರಿಸುತಿರಾ ॥ ೧೯ ॥

ವಂಶ ಬಾಗಲು ಬೆಲೆಯು ಕಂಡು ನ- । ರಾಂಸದಲಿ ಶೋಭಿಪುದು
ಬಾಗದ- । ವಂಶ ಪಾಶದಿ ಕಟ್ಟಿ ಯೇರುವ ಡೊಂಬ ಮಸ್ತಕಕೆ ॥ ಕಂಸ
ಮರ್ವನ ದಾಸರಿಗೆ ನಿ- । ಸ್ವಂಶಯದಿ ಯೆರಗದಲೆ ನಾ ವಿ- । ದ್ವಾಂಸ
ನೆಂದಾಹಂಕರಿಸೆ ಭವಗುಣದಿ ಬಂಧಿಸುವ ॥ ೨೦ ॥

ಜ್ಯೋತಿರೂಪಗೆ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಸಾಂ- । ಕೇತಿಕಾರೋಪಿತ ಸುಪೌ
ರುಷ । ಧಾತುಸಪ್ತಕ ಧೈರ್ಯಶೌರ್ಯೋದಾಯಚಾತುರ್ಯ ॥ ಮಾತು
ಮಾನ ಮಹತ್ವಸಹನ ಸು- । ನೀತಿ ನಿರ್ಮಲದೇಶ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ । ಭೂತ
ಪಂಚಕ ಬುದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದಿಂದ್ರಿಯಸ್ಥಾನ ॥ ೨೧ ॥

ಜೀವರಾಶಿಯೊಳವೃತ್ತ ಶಾಶ್ವತ । ಸ್ಥಾವರಗಳೊಳು ಸ್ಥಾಣುನಾ
ಮಕ- । ನಾವಕಾಲದೊಳಿಪ್ಪನಜಿತಾನಂತನೆಂದೆನಿಸಿ ॥ ಗೋವಿದಾಂಪತಿ
ಗಾಯನಪ್ರಿಯ । ಸಾವಯವ ಸಾಹಸ್ರನಾಮ ಪ- । ರಾವರೇಶ ಪವಿತ್ರ
ಕರ್ವ ವಿಪಶ್ಚಿತ ಸುಧಾಮ ॥ ೨೨ ॥

ಮಾಧವನ ಪೂಜಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿ- । ಪೇಧಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಧನ
ಸಂ- । ಪಾದಿಸಲು ಸತ್ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಹವೂ ॥ ಸ್ತೋದರಂ
ಭರಣಾರ್ಥ ನಿತ್ಯದಿ । ಸಾಧುಕರ್ಮವ ಮಾಡಿದರು ಸರಿ- । ಯೈದುವನು
ದೇಹಾಂತರವ ಸಂದೇಹವಿನ್ನಿತಿಲ್ಲ ॥ ೨೩ ॥

ಅಪಗತಾಶ್ರಯ ಯೆಲ್ಲರೊಳಗಿ- । ಧ್ವಪಮನೆನಿಪಾನುಪಮರೂ
ಪನು- । ಶಫರಕೇತನಜನಕ ಮೋಹಿತ ಮೋಹಕನ ತೆರದಿ । ತಪನಕೋ
ಟಸಮಪ್ರಭಾಸಿತ । ವಪುನೆನಿಸ ಕೃಷ್ಣಾದಿರೂಪಕ । ದ್ವಿಪಗಳಂತುಂಡು
ಣಿಸ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದು ॥ ೨೪ ॥

ಅಡವಿಯಲಿ ಬಿತ್ತದಲೆ ಬೆಳದಿಹ । ಗಿಡದ ಮೂಲಿಕೆ ಸಕಲ
ಜೀವರ । ಒಡಲೊಳಿಪ್ಪಾಮಯವ ಪರಿಹರಗೈಸುವಂದದಲಿ ॥ ಜಡಜ
ಸಂಭವ ಜನಕ ತ್ರಿಜಗ- । ದ್ವಡೆಯ ಸಂತೈಸೆನಲು ಅವರಿ- । ದ್ವೆಡೆಗೆ
ಬಂದೊದಗುವನು ಭಕ್ತರ ಭಡೆಯ ಮಾರದಲೆ ॥ ೨೫ ॥

ಶ್ರೀನಿಕೇತನ ತನ್ನವರ ದೇ- । ಹಾಸುಬಂಧಿಗಳಂತೆ ಅವ್ಯವ-
ಧಾನದಲಿ ನೆಲಿಸಿಪ್ಪ ಸರ್ವದ ಸಕಲ ಕಾಮದನು ॥ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿರು
ಭುಂಜಿಸುತ ಮ- । ದ್ವಾನೆಯಂದದಿ ಸಂಚರಿಸು ಮ- । ತ್ರೇನು ಬೇಡದೆ
ಭಜಿಸುತಿರು ಅವನಂಘ್ರಿಕಮಲಗಳಾ ॥ ೨೬ ॥

ಬೇಡದಲೆ ಕೊಡುತಿಪ್ಪ ಸುರರಿಗೆ । ಬೇಡಿದರೆ ಕೊಡುತಿಹನು ನರ
ರಿಗೆ । ಬೇಡಿ ಬಳಲುವ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡನೊಮ್ಮೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ॥ ಮೂಢ
ರನುದಿನ ಧರ್ಮಕರ್ಮವ । ಮಾಡಿದರು ಸಂಯುಕ್ತಫಲಗಳ । ನೀಡಿ
ಉನ್ಮತ್ತರನ ಮಾಡಿ ಮಹಾನಿರಯವೀವಾ ॥ ೨೭ ॥

ತರಣಿ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಕಿರಣವ । ಹರಹಿ ತತ್ತದ್ವಸ್ತುಗಳನನು- ।
ಸಂಸಿಯದರದರಂತೆ ಛಾಯವು ಕಂಗೊಳಿಸ ತೆರದಿ ॥ ಅರಿಧರೇಜಾನೇಜ
ಜಗದೊಳ- । ಗಿರುವ ಛಾಯಾತಪನೆನಿಸಿ ಸಂ- । ಕರುಷಣಾಹ್ವಯನವ
ರವರ ಯೋಗ್ಯತೆಗಳಂತಿಪ್ಪ ॥ ೨೮ ॥

ಈ ವಿಧದಿ ಸರ್ವತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಭೂವನಿತೆಯರ ಗೂಡಿ ತನ್ನ ಕ- ।
ಳಾವಿಶೇಷಗಳೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ ತುಂಬಿ ಸೇವ್ಯತಮ ॥ ಸೇವಕನು ತಾನೆನಿಸಿ
ಮಾಯಾ- । ದೇವಿರಮಣ ಪ್ರವಿಷ್ಟರೂಪಕ । ಸೇವೆಮಾಳ್ವ ಶರಣ್ಯಶಾ
ಶ್ವತ ಕರುಣಿ ಕಮಲಾಕ್ಷಾ ॥ ೨೯ ॥

ಪ್ರಣವಕಾರಣಕಾರ್ಯಪ್ರತಿಸಾ- । ದೈನು ಪರಾತ್ಪರ ಚೇತನಾ
ಚೇ- । ತನವಿಲಕ್ಷಣನಂತ ಸತ್ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಪೂರ್ಣಾ ॥ ಅನುಪಮನು
ಪಾಸಿತ ಗುಣೋದಧಿ- । ಯನಘನಜಿತಾನಂತ ನಿಷ್ಕ್ರಿಂ- । ಚನಜನಪ್ರಿ
ಯ ನಿರ್ವಿಕಾರ ನಿರಾಶ್ರಯಾವ್ಯಕ್ತಾ ॥ ೩೦ ॥

ಗೋಪಭೀಯ ಭವಾಂಧಕಾರಕೆ । ದೀಪವಟ್ಟಿಗೆ ಸಕಲಸುಖಸದ- ।
ನೋಪರಿಗ್ರಹವೆನಿಸುತಿಪ್ಪುದು ಹರಿಕಥಾವ್ಯತವೂ ॥ ಗೋಪತಿಜಗನ್ನಾಥ
ವಿಠಲ ಸ- । ಮಿಾಪದಲಿ ನೆಲಿಸಿದ್ದು ಭಕ್ತರ । ಅಪವರ್ಗರ ಮಾಡುವನು
ಬಹುದುಃಖಭವದಿಂದಾ ॥ ೩೧ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೪ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೧೪ಕ್ಕೆ ಬಿಂಬಾಪರೋಕ್ಷಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

೨೫. ಆರೋಹಣತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ.

ತೀವ್ರಮನನಕ್ಕೆ ಬರುವದರ ಉದ್ದಿಶ್ಯ ಶುದ್ಧ ಜಡಗಳು ನೊದಲುಮಾ
ದಿಕೊಂಡು ಮಾನುಷಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಪರ್ಯಂತ ತಾರತಮ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.
ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ತಾರತಮ್ಯ ಉಂಟಿಂತ ಸಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

|| ಶ್ರೀವಾಸುದೇವಾಯ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರ ಗುರುಗಳ . ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತವಿನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ . ಪಲ್ಲ ||

ಸಂಧಿಸೂಚನೆ: — ಭಕ್ತರೆನಿಸುವ ದಿವ್ಯಪುರುಷರ . ಉಕ್ತಿ
ಲಾಲಿಸಿ ಪೇಳ್ವ ಮುಕ್ತಾ- . ಮುಕ್ತಜೀವರ ತಾರತಮ್ಯವ ಮುನಿಸ
ತಾಂಡಿಲ್ಯ ||

ಸ್ಥಿವರರ ನೋಡಲ್ವೆ ತೃಣ ಕ್ರಿಮಿ . ಜೀವರುತ್ತಮ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿಂ
ದಲ- . ಜಾವಿಗೋಗಜವ್ಯಾಘ್ರಸಿಂಹಗಳಿಂದ ಶೂದ್ರಾದಿ || ಮೂವರು
ತ್ತಮಕರ್ಮಕರು ಭೂ- . ದೇವರುತ್ತಮಕರ್ಮಿ ನೋಡಲು . ಕೋವಿ
ದೋತ್ತಮ ಕವಿಗಳಿಂದಲಿ ಕ್ಷಿತಿಪರುತ್ತಮರೂ || ೧ ||

ಧರಣಿಸರ ನೋಡಲ್ವೆ ನರ ಗಂ- . ಧರುವರುತ್ತಮ ದೇವಗಂಧ- .
ವರ ಗಣೋತ್ತಮರಿವರಿಗಿಂದ ಶತೋನ ಶತಕೋಟೀ || ಪರಮಪುಷ್ಪ
ಗಳು ಉತ್ತಮರು ಸ್ತ್ರೀ- . ಯರುಸಮಾನರು ಇವರಿಗಿಂದಲಿ . ಚಿರಪಿತೃ
ಗಳುತ್ತಮರು ಚಿರನಾಮಕ ಪಿತೃಗಳಿಂದಾ || ೨ ||

ಎರಡಯಿದು ಯೆಂಭತ್ತು ಪುಷ್ಪ ತುಂ- . ಬುರು ಶತೋರ್ವತಿಯ
ಸ್ವರಸ್ತ್ರೀ- . ಯರು ಶತಾಜಾನಜರು ಉತ್ತಮ ಚಿರಪಿತೃಗಳಿಂದಾ ||
ವರರು ಉರ್ವಶಿಗಿಂದ ವೈಶ್ವಾ- . ನರನ ಸುತರೇರಿಂಟುಸಾವಿರ . ಹರ
ದಿಯರೊಳುತ್ತಮಕೆ ಸೇರ್ಯೆಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಜನಾ || ೩ ||

ಸರಿಯೆನಿಸರು ವ್ರಜಾಕಸಪ್ತೀ- । ಯರು ಸುರಾಸ್ಯಾತ್ಮಜರಿಗೇ
ಪು- । ಪ್ಸುರನು ಕರ್ಮಪ ಪುಷ್ಕರನಿಗೆ ಶನೈಶ್ಚರೋತ್ತಮನೂ ॥ ತರಣಿಜ
ನಿಗುತ್ತಮಳುಷಾಶ್ವಿನಿ । ಸುರರರಸಿಗುತ್ತಮ ಜಲಪ ಬುಧ । ಶರಧಿಜಾ
ತ್ಮಜಗುತ್ತಮ ಸ್ವಹದೇವಿಯೆನಿಸುವಳೂ ॥ ೪ ॥

ಅನಳಭಾರ್ಯಳಿಗಿಂದನಾಖ್ಯಾ- । ತನಿಮಿಷರನಾಖ್ಯಾತರಿಂದಲಿ ।
ಧನಪ ಪರ್ಜನ್ಯಾನಿರುದ್ಧನ ಸ್ತ್ರೀಯುಷಾದೇವೀ ॥ ದ್ಯುನದಿ ಸಂಜ್ಞಾ
ಶಾಮಲಾ ರೋ- । ಹಿಣಿಗಳೈವರು ಸಮರನಾಖ್ಯಾ- । ತನಿಮಿಷೋತ್ತಮ
ರಿವರಿಗಿಂದಲಿ ನೂರು ಕರ್ಮಜರು ॥ ೫ ॥

ಪೃಥು ನಹುಷ ಶಶಿಬಿಂದು ಪ್ರೀಯ:- । ವ್ರತ ಪರೀಕ್ಷಿತ ನೃಪರು
ಭಾಗೀ- । ರಧಿಯ ನೋಡಲ್ಪಧಿಕ ಬಲ್ಯಾದಿಂದ್ರಸಪ್ತಕರೂ ॥ ಪಿತೃಗಳೆಂ
ಟಿಂಟಧಿಕವಪ್ಸರ- । ಸತಿಯರೀರೈದೊಂದು ಮನುಗಳು । ದಿತಿಜಗುರು
ಚಾವನ ಉಚಥೈರು ಕರ್ಮಜರು ಸಮರೂ ॥ ೬ ॥

ಧನಪ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನ ಗಣಪಾ- । ಶ್ವಿನಿಗಳೆಂಭತ್ತೈದು ಶೇಷರಿ- । ಗಣಿ
ಯೆನಿಸುವರು ಮಿತ್ರ ತಾರಾ ನಿಖುಖುತಿ ಪ್ರವಹಿ ॥ ಗುಣಗಳಿಂದೈದಧಿಕ
ಯೆಂಭ- । ತ್ವಿನಿಪ ಶೇಷರಿಗುತ್ತಮರು ಸ- । ನ್ನುನಿಮರೀಚಿಪುಲಸ್ತ್ಯಪು
ಲಹಕ್ರತುವಸಿಷ್ಮಮುಖಾ ॥ ೭ ॥

ಅತ್ರಿಯಂಗಿರರೇಳು ಬ್ರಹ್ಮನ । ಪುತ್ರರಿವರಿಗೆ ಸಮರು ವಿಶ್ವಾ- ।
ಮಿತ್ರ ವೈವಸ್ವತರು ಯಾಶಾವೇಶಬಲದಿಂದ ॥ ಮಿತ್ರರಿಂದುತ್ತಮರು
ಸ್ವಾಹಾ- । ಭರ್ತ್ಯ ಭೃಗುವು ಪ್ರಸೂತಿ ವಿಶ್ವಾ- । ಮಿತ್ರ ನೊದಲಾದವರಿ
ಗಿಂದಲಿ ಮೂವರುತ್ತಮರೂ ॥ ೮ ॥

ನಾರದೋತ್ತಮನಗ್ನಿಗಿಂದಲಿ । ವಾರಿನಿಧಿ ವಾದೋತ್ತಮನು
ಯಮ । ತಾರಕೇಶದಿವಾಕರರು ಶತರೂಪ ಉತ್ತಮರೂ ॥ ವಾರಿಜಾಪ್ತ
ನಿಗಿಂದ ಪ್ರಾವಹ ಮಾರುತೋತ್ತಮ ಪ್ರವಹಗಿಂದಲಿ । ಮಾರಪುತ್ರನಿ
ರುದ್ಧ ಗುರು ಮನು ದಕ್ಷಶಚಿರತಿಯೂ ॥ ೯ ॥

ಅರು ಜನರುಗಳಿಂದಲಾಹಂ- । ಕಾರಿಕ ಪ್ರಾಣೋತ್ತಮಖಳ ಶ- ।
ರೇರಮಾನಿ ಪ್ರಾಣಗಿಂದಲಿ ಇಂದ್ರಕಾಮರಿಗೆ ॥ ಗೌರಿವಾರುಣಿ ಖಗಪ
ರಾಣಿಗೆ । ಶೌರಿಮಹಿಷಿಯರೊಳಗೆ ಜಾಂಬವ- । ತೀ ರಮಾಯುತಳಾದ
ಕಾರಣವಧಿಕಳೆನಿಸುವಳು ॥ ೧೦ ॥

ಹರಘಣಿಪವಿಹಗೇಂದ್ರ ಮೂವರು । ಹರಿಮಡದಿಯರಿಗುತ್ತಮರು
ಸೌ । ಪರಣಿಪತಿಗುತ್ತಮರು ಭಾರತಿವಾಣಿಗೀರ್ವರಿಗೇ ॥ ಮರುತ
ಬ್ರಹ್ಮರು ವುತ್ತಮರು ಯಿಂ- । ದಿರೆಯು ಸರನೋತ್ತಮಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ।
ಸರಿಯೆನಿಸುವವರಿಲ್ಲನೆಂದಿಗು ದೇಶಕಾಲದೊಳೂ ॥ ೧೧ ॥

ಶ್ರೀಮುಕುಂದನ ಮಹಿಳೆ ಲಕುಮಿ ಮ- । ಹಾಮಹಿಮೆಗೇನೆಂಬೆ
ಬ್ರಹ್ಮೇ- । ಶಾಮರೇಂದ್ರರ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯಗೈಸಿ ಅವರವರಾ ॥ ಧಾಮ
ಗಳ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವಳಜ- । ರಾಮರಣಳಾಗಿದುರ್ವ ಸರ್ವ- । ಸ್ವಾಮಿ
ಮಮ ಗುರುವೆಂದುಪಾಸನೆ ಮಾಳ್ವಳಚ್ಯುತನಾ ॥ ೧೨ ॥

ಈಸು ಮಹಿಮೆಗಳುಳ್ಳ ಲಕುಮಿ ಪ- । ರೇಶನಾನಂತಾಂಶ ಗುಣ
ದೊಳು । ಲೇಶಲೇಶಕೆ ಸರಿಯೆನಿಸಳಾವಾವಕಾಲದಲೀ ॥ ದೇಶಕಾಲಾ
ತೀತಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ । ಕೇಶವನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವೆ ಅವ- । ಕಾಶವಾಯಿತು ಯಿವನ
ಮಹಿಮೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆಣೆಯುಂಟೆ ॥ ೧೩ ॥

ಒಂದು ರೂಪದೊಳೊಂದವಯವದೊ- । ಳೊಂದು ರೋಮದೊ
ಳೊಂದು ದೇಶದಿ । ಪೊಂದಿಕೊಂಡಿಹರಜಭವಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಜೀವಗಣಾ ॥
ಸಿಂಧು ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಮೇರು ಸು- । ಮಂದರಾದ್ರ್ಯಾದಿಗಳು ಬಹ್ಮ ಪು- ।
ರಂದರಾದಿ ಸಮಸ್ತಲೋಕಪರಾಲಯಗಳೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೪ ॥

ಸರ್ವದೇವೋತ್ತಮನು ಸರ್ವಗ । ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸರ್ವ
ದ । ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸರ್ವಾಧಾರ ಸರ್ವಾತ್ಮ ॥ ಸರ್ವತೋಮುಖ
ಸರ್ವನಾಮಕ । ಸರ್ವಜನಸಂಪೂಜ್ಯ ಶಾಶ್ವತ । ಸರ್ವಕಾಮದ ಸರ್ವ
ಸಾಕ್ಷಿಗ ಸರ್ವಜಿತ್ಸರ್ವಾ ॥ ೧೫ ॥

ತಾರತಮ್ಯಾರೋಹಣವ ಬರ- । ದಾರು ಪರಿಸುವರವರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ।
ನಾರಸಿಂಹ ಸಮಸ್ತ ದೇವಗಣಾಂತರಾತ್ಮಕನು ॥ ಪೂರಯಿಸುವ ಮನೋ
ರಥಂಗಳ । ಕಾರುಣಿಕ ಕೈವಲ್ಯದಾಯಕ । ದೂರಗೈವ ಸಮಸ್ತ ದುರಿತವ
ವೀತಭಯಶೋಕ ॥ ೧೬ ॥

ಪ್ರಣತ ಕಾಮದನಂಭಿ ಸಂದರು- । ಶನದಪೇಕ್ಷೆಗಳುಳ್ಳವಗೆ ನಿ- ।
ಚ್ಚಣಿಕೆಯೆನಿಪುದು ಜಡಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ತರತಮವೂ ॥ ಮನವಚ
ನದಿಂ ಸ್ಮರಿಸುವರ ಭವ- । ವನಧಿ ಶೋಷಿಸಿ ಪೋಗುವದು ಕಾ- । ರಣ ವೆನಿ
ಸುವದು ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿ ಸಂಪದಕೆ ॥ ೧೭ ॥

ಅನಳನೊಳು ಹೋಮಿಸುವ ಹರಿಚಂ- । ದನವೆ ಮೊದಲಾದದರ
ಸೂವಾ- । ಸನೆಯು ಪ್ರತಪ್ರತ್ಯೇಕ ತೋರ್ಪದು ಯೆಲ್ಲಕಾಲದಲಿ ॥
ದನುಜ ಮಾನವ ದಿವಿಜರವರವ- । ರನುಚಿತೋಚಿತ ಕರ್ಮವು ಜನಾ- ।
ರ್ದನನು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾನ್ಯ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ವಿಖ್ಯಾತಾ ॥ ೧೮ ॥

ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭಾಗ್ಯವುರುಷ ವಿ- । ವಿಕ್ತವಿಶ್ವಾಧಾರ ಸರ್ವೋ- ।
ದ್ರಿಕ್ತ ದೋಷವಿದೂರ ದುರ್ಗಮದುವಿಭಾವ್ಯ ಸ್ವಹೀ ॥ ಶಕ್ತರಾಶ್ವತ
ಸಕಲವೇದೈ- । ಕೋಕ್ತಮಾನದ ಮಾನ್ಯಮಾಧವ । ಸೂಕ್ತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ಸ್ಥೂಲ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಥವಿಟ್ಟಲನು ॥ ೧೯ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೫ಕ್ಕೆ ಪದ ೨೩೩ಕ್ಕೆ ಆರೋಹಣತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೨೬. ಅವರೋಹಣತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹಾಗೆಯೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಅರಂಭಮಾದಿ
ಮಾನುಷೋತ್ತಮರ ಪರ್ಯಂತ ತಾರತಮ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

— — —

• ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸಾಯ ನಮಃ •

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಅಟತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ • ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ •
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ • ಪಲ್ಲ •

ಸಂಧಿಸೂಚನೆ: — ಶ್ರೀರಮಣ ನಿಜಭಕ್ತರೆನಿಸುವ ವಾರಿಜಾಸನ
ಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರ • ತಾರತಮ್ಯವ ಪೇಳಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ಗುರುಬಲದೀ •

ಕೈಶವಗೆ ನಾರಾಯಣಿಗೆ ಕಮ- • ಲಾಸನ ಸಮೀಪರಿಗೆ ವಾಣಿಗೆ •
ವೀಶ ಭಣಿಪ ಮಹೇಶರಿಗೆ ಪಣ್ಣಿಹಿಳೆಯರ ಪದಕೆ • ಶೇಷರುದ್ರರ ಪತ್ನಿ
ಯರಿಗೆ ಸು- • ವಾಸವ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರಿಗೆ ಸಂ- • ತೋಷದಿಂದಲಿ ವಂದಿ
ಸುವೆ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಗೊಡಲಿಂದೂ • ೧ •

ಪ್ರಾಣದೇವಗೆ ನಮಿಸೆ ಕಾಮನ • ಸೂನು ಮನು ಗುರು ದಕ್ಷ ಶಚಿ
ರತಿ • ಮಾನಿನಿಯರಿಗೆ ಪ್ರವಹದೇವಗೆ ಸೂರ್ಯ ಸೋಮ ಯಮಾ •
ಮಾನವಿಗೆ ವರುಣನಿಗೆ ವೀಣಾ- • ವಾಣಿನಾರದಮುನಿಗೆ ನಮಿಸುವೆ •
ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿಮಾರ್ಗವ ತಿಳಿಸಲೆನಗೆಂದು • ೨ •

ಅನಲ ಭೃಗುದಾಕ್ಷನಿಯಣಿಯರಿಗೆ • ಕನಕಗರ್ಭಜ ಸಪ್ತಋಷಿ
ಗಳ- • ಗೆಣಿಯನಿಪ ವೈವಸ್ವತ ಸುಮನು ಗಾಧಿಸಂಭವಗೆ • ದನುಜ
ನಿರುಋತಿ ತಾರ ಪ್ರವಹಾ • ವನಜಮಿತ್ರಗರ್ತ್ತಿನೀಗಣ • ಧನಪ ವಿಷ್ಣು
ಕ್ಷೇನರಿಗೆ ವಂದಿಸುವೆನನವರತಾ • ೩ •

ಉಕ್ತದೇವರ್ಕಳನುಳಿದು ಯೆಂ- । ಭತ್ತಯಿದು ಜನರುಗಳು
ಮನುಗಳು- । ಚಢ್ಯಚಾವನಯಮಳರಿಗೆ ಕರ್ಮಜರೆನಿಸುತಿಪ್ಪಾ ॥
ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ ಪ್ರಮುಖ ಶ- । ತಸ್ಥರಿಗೆ ಪರ್ಜನ್ಯ ಗಂಗಾ- ।
ದಿತ್ಯ ಯಮಸೋಮಾನಿರುದ್ಧರ ಪತ್ನಿಯರ ಪದಕೆ ॥ ೪ ॥

ಹುತವಹಾರ್ಥಾಂಗಿನಿಗೆ ಚಂದ್ರಮ । ಸುತ ಬುಧಗೆ ನಾಮಾತ್ಮ
ತೋಷಾ- । ಪತಿಗೆ ಛಾಯಾತ್ಮಜಶನೈಶ್ವರಗಾನಮಿಪೆ ಸತತ । ಪ್ರತಿದಿವ
ಸದಲಿ ಬಿಡದೆ ಜೀವ । ಪ್ರತತಿ ಮಾಡುವ ಗರ್ಮಗಳಿಗಧಿ- । ಪತಿಯೆನಿಪ
ಪುಷ್ಕರನ ಪಾದಾಂಬುಜಗಳಿಗೆ ನಮಿವೇ ॥ ೫ ॥

ಆನಮಿಪೆ ಆಜಾನರಿಗೆ ಸುಕ್ಯ- । ಶಾನುಸುತರಿಗೆ ಗೋವ್ರಜದೊ
ಳಹ । ಮಾನಿನಿಯರಿಗೆ ಚಿರಪಿತ್ಯ ಶತನ್ಮೂನ ಶತಕೋಟಿ ॥ ಮೌನಿಜ
ರಿಗೇ ದೇವ ಮಾನವ । ಗಾನಪ್ರೌಢರಿಗವನಿಪರಿಗೆ ರ- । ಮಾನಿವಾಸನ
ದಾಸವರ್ಗಕೆ ನಮಿಪೆನನವರತಾ ॥ ೬ ॥

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕಾತಾರತಮ್ಯವ- । ನನುದಿನದಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ।
ನೆನವರಿಗೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಾದಿಗಳು ಫಲಿಸುವವೂ ॥ ವನಜಸಂಭವ
ಮುಖ್ಯರವಯವ । ರೆನಿಸುವ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲಗೆ । ವಿನಯದಿಂದಲಿ
ನಮಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡುತಿರು ಮರೆಯದಲೆ ॥ ೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೪೦ಕ್ಕೆ ಅವರೋಹಣತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೨೭. ಅನುಕ್ರಮಣಿಕಾತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ.

ತಾರತಮ್ಯಜ್ಞಾನ ದಾರ್ಢ್ಯವಾಗಲೆಂದು ಸಮೂಹ ತಾರತಮ್ಯ ನೀಚ ಕ್ರಮದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

|| ಶ್ರೀಹಯವದನಾಯ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಸಂಧಿಸೂಚನೆ: — ಮಾನುಷೋತ್ತಮ ಪಿಡಿದು ಸಂಕರು- |
ಷಣನ ಪರಿಯಂತರದಿ ಪೇಳಿರು- | ವನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯ ಪದ್ಯವನು ಕೇಳು
ವುದು ಸಜ್ಜನರು ||

ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಮತಾನುಗ | ಧೀಮತಾಂ ವರರಂಭಿಕಮ
ಲಕೆ | ಸೋಮಪಾನಾರ್ಹರಿಗೆ ತಾತ್ಪ್ರಿಕ ದೇವತಾಗಣಕೆ || ಹೈಮವತಿ
ಷಣ್ಮಹಿಷಿಯರ ಪದ | ವೈದ್ಯಮೇಶಗೆ ವಾಣಿ ವಾಯು ಸು- | ತಾಮ
ರಸಭವ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣರಿಗಾನಮಿವೆ || ೧ ||

ಶ್ರೀಮತಾಂವರ ಶ್ರೀಪತೇ ಸ- | ತ್ಯಾಮಿತಪ್ರದ ಸೌಮ್ಯ ಶ್ರಿಕರು- |
ಬ್ಧಾಮ ಶ್ರೀಚತುಷ್ಪಾದಪಾವನಚರಿತ ಚಾರ್ವಂಗಾ || ಗೋಮತಿಪ್ರಿಯ
ಗೌಣ ಗುರುತಮ | ಸಾಮಗಾಯನಲೋಲ ಸರ್ವ- | ಸ್ವಾಮಿ ಮಮ
ಕುಲದೈವ ಸಂತೈಸುವದು ಸಜ್ಜನರಾ || ೨ ||

ರಾಮ ರಾಕ್ಷಸಕುಲಭಯಂಕರ | ಸಾಮಣೇಂದ್ರಪ್ರಿಯ ಮನೋ
ವಾ- | ಚಾಮಗೋಚರ ಚಿತ್ಸುಖಪ್ರದ ಚಾರುತರಚರಿತಾ || ಭೂಮ
ಭೂಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದ | ಕಾಮಧೇನು ಸುಕಲ್ಪತರು ಚಿಂ- | ತಾಮಣೀ
ಯೆಂದೆನಿಪ ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಸರ್ವತ್ರಾ || ೩ ||

ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸರ್ವಗ . ಕರ್ಣಹೀನಸುಶಯ್ಯ ಶಾಶ್ವತ .
ವರ್ಣ ಚತುರಾಶ್ರಮ ವಿವರ್ಜಿತ ಚಾರುತರ ಸ್ವರತಾ || ಅರ್ಣಸಂಪ್ರತಿ
ಪಾದ್ಯ ವಾಯುಸು- . ಪರ್ಣವರವಹನಪ್ರತಿಮ ವಟ- . ಪರ್ಣಶಯನಾ
ಶ್ವರ್ಯತಮ ಸಚ್ಚರಿತ ಗುಣಭರಿತಾ || ೪ ||

ಅಗಣಿತ ಸುಗುಣಧಾಮ ನಿಶ್ಚಲ . ಸ್ವಗತಭೇದವಿಶೂನ್ಯ ಶಾಶ್ವತ .
ಜಗದ ಜೀವಾತ್ಮಂತ ಭಿನ್ನಾಪನ್ನಪರಿಪಾಲ || ತ್ರಿಗುಣವರ್ಜಿತ ತ್ರಿಭುವ
ನೇಶ್ವರ . ಹಗಲಿರುಳು ಸ್ಮರಿಸುತಲಿಹರ ಬಿ- . ಟ್ಟಗಲ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥ
ವಿಟ್ಟಲ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನೊ || ೫ ||

ಸಂಧಿ ೨೭ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೪೫ಕ್ಕೆ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕಾತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೨೮. ಗಣಪತಿಸ್ತೋತ್ರಸಂಧಿ.

ಯಾವಾತನ ಪರಮಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪರಲೋಕಸಾಧನವು ನಿರ್ವಿಘ್ನ
ಪೂರ್ವಕ ನಡಿಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅಂಥಾ ವಿಘ್ನರಾಜನ ಸ್ತವನವನ್ನು ರಂ
ಗೋಲೆದಾಸರೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಾಯರು ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

|| ವಿಶ್ವಂಭರಮೂರ್ತಯೇ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಆರಭಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ . ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ .

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೊ || ಪಲ್ಲ ||

ಶ್ರೀಶನಂಭಿಸರೋಜಭೃಂಗ ಮ- . ಹೇಶಸಂಭವ ಮನ್ಮನದೊಳು
ಪ್ರ- . ಕಾಶಿಸನುದಿನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದಾ || ನೀ
ಸಲಹು ಸಜ್ಜನರ ನೇದ- . ವ್ಯಾಸಕರುಣಾಪಾತ್ರ ಮಹದಾ- . ಕಾಶಪತಿ
ಕರುಣಾಳು ಕೈಪಿಡಿದೆಮ್ಮನುದ್ಧರಿಸೊ || ೧ ||

ಏಕದಂತ ಇಭೇಂದ್ರಮುಖ ಚಾ- । ಮಾರಕಕೃತವಿಭೂಷಣಾಂಗ
ಕೃ- । ಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿ ನೋಡು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವೆನಿನಿತೆಂದೂ ॥ ನೋಕನೀ
ಯನ ನುತಿಸುತಿಪ್ಪ ವಿ- । ವೇಕಿಗಳ ಸಹವಾಸ ಸುಖಗಳ । ನೀ ಕರುಣೆ
ಸುವದೆನಗೆ ಸಂತತ ಪರಮಕರುಣಾಳೂ ॥ ೨ ॥

ವಿಘ್ನರಾಜನೆ ದುರ್ವಿಷಯದೊಳು । ಮಗ್ನವಾಗಿಹ ಮನವ ಮಹ
ದೋ- । ಷಘ್ನನಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗಳದಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ಲಗ್ನವಾ
ಗಲಿ ನಿತ್ಯನರಕಭ- । ಯಾಗ್ನಿಗಳಿಗಾನಂಜೆ ಗುರುವರ । ಭಗ್ನಗ್ನಿಸೆನ್ನವ
ಗುಣಗಳನು ಪ್ರತಿದಿವಸದಲ್ಲ ॥ ೩ ॥

ಧನಪವಿಷ್ವಕ್ಸೇನವೈದ್ಯಾ- । ಶ್ವಿನಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯೆನಿಸ ಷಣ್ಮುಖ- ।
ನನುಜ ಶೇಷಶತಸ್ಥ ದೇವೋತ್ತಮ ವಿಯದ್ಗಂಗಾ- ॥ ವಿನುತ ವಿಶ್ವೋ
ಪಾಸಕನೆ ಸ- । ನ್ಮನದಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- । ವನಿತೆಯರಸನ ಭಕ್ತಿ
ಜ್ಞಾನವ ಕೊಟ್ಟು ಸಲಹುವದೂ ॥ ೪ ॥

ಚಾರುದೇಷ್ಣಾಹ್ವಯನೆನಿಸಿ ಅವ- । ತಾರವಾಡಿದೆ ರುಗ್ಮಿಣೀ
ಯಲಿ । ಗೌರಿಯರಸನ ವರದಿ ವುದ್ಧಟರಾದ ರಾಕ್ಷಸರಾ ॥ ಶೌರಿಯಾ
ಜ್ಞದಿ ಸಂಹರಿಸಿ ಭೂ- । ಭಾರಯಿಳುಹಿದ ಕರುಣೆ ತ್ವತ್ಸಾ- । ದಾರವಿಂ
ದಕೆ ನಮಿಪೆ ಕರುಣೆಪುದೆಮಗೆ ಸನ್ಮತಿಯ ॥ ೫ ॥

ಶೂರ್ಪಕರ್ಣ ವಿರಾಜಿತೇಂದುವ । ದರ್ಪಹರ ವುದಿತಾರ್ಕ
ಸನ್ನಿಭ । ಸರ್ಪವರಕಟಿಸೂತ್ರ ವೈಕೃತಗಾತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರ ॥ ಸ್ಪರ್ಶಿತಾಂ
ಕುಶಪಾಶಕರ ಖಳ । ದರ್ಪಭಂಜನ ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿಗ । ತರ್ಪಕನು
ನೀನಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯ ಬಡಿಸು ಸಜ್ಜನರಾ ॥ ೬ ॥

ಖೇಶ ಪರಮಸುಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ । ವ್ಯಾಸಕೃತಗ್ರಂಥಗಳನರಿತು
ಪ್ರ- । ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಬರೆದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆಯೊ ಲೋಕದೊಳೂ ॥ ಪಾಶ
ಪಾಣಿಯೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನುಪ- । ದೇಶಿಸೆನಗದರರ್ಥಗಳ ಕರು- । ಣಾಸ
ಮುದ್ರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿ ನೋಡೊ ಪ್ರತಿದಿನದೀ ॥ ೭ ॥

ಶ್ರೀಶನತಿನಿರ್ಮಲಸುನಾಭೀ- | ದೇಶವಸ್ಥಿತ ರಕ್ತ ಶೃಂಗಗ- | ದಾಸು
ಶೋಭಿತಗಾತ್ರ ಲೋಕಪವಿತ್ರ ಸುರಮಿತ್ರಾ | ಮೂಷಕಾಸುರವಹನ
ಪ್ರಾಣಾ- | ವೇಶಯುತ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಪ್ರಭು ಪು- | ರೈಸು ಭಕ್ತರು ಬೇಡಿ
ದಿಷ್ಟಾರ್ಥಗಳ ಪ್ರತಿದಿನದೀ || ೮ ||

ಶಂಕರಾತ್ಮಜ ದೈತ್ಯರಿಗತಿಭ- | ಯಂಕರಗತಿಗಳೇಯಲೋಸುಗ |
ಸಂಕಟ ಚತುರ್ಥಿಗನೆನಿಸಿಯಹಿತಾರ್ಥಗಳ ಕೊಟ್ಟು || ಮಂಕುಗಳ
ಮೋಹಿಸುವೆ ಚಕ್ರಧ- | ರಾಂಕಿತನೆ ದಿನದಿನದಿ ತ್ವತ್ಪದ | ಸಂಕಜಗಳಿಗೆ
ಯೆರಗಿ ಬಿನ್ನೈಸುವೆನು ಪಾಲಿಪುದೂ || ೯ ||

ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಗಣಸಮಾ- | ರಾಧ್ಯಚರಣಸರೋಜ ಸರ್ವಸು- |
ಸಿದ್ಧಿದಾಯಕ ಶೀಘ್ರದಿಂ ಪಾಲಿಪುದು ಬಿನ್ನಪವಾ || ಬುದ್ಧಿವಿದ್ಯಾಜ್ಞಾನ
ಬಲ ಪರಿ- | ಶುದ್ಧಭಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿನಿರುತನ- | ವದ್ಯನ ಸ್ಮೃತಿಲೀಲೆಗಳ ಸುಸ್ತ
ವನ ವದನದಲೀ || ೧೦ ||

ರಕ್ತವಾಸದ್ವಯವಿಭೂಷಣ | ಉಕ್ತಿಲಾಲಿಸು ಪರಮಭಗವ- |
ಧ್ವಕ್ತವರ ಭವ್ಯಾತ್ಮ ಭಾಗವತಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಲೀ || ಸಕ್ತವಾಗಲಿ ಮನವು
ವಿಷಯ ವಿ- | ರಕ್ತಿಪಾಲಿಸು ವಿದ್ವದಾಯು ವಿ- | ಮುಕ್ತನೆಂದೆನಿಸೆನ್ನ
ಭವಭಯದಿಂದ ಕರುಣದಲಿ || ೧೧ ||

ಶುಕ್ರಶಿಷ್ಯರ ಸಂಹರಿಪುದಕೆ | ಶಕ್ರ ನಿನ್ನನು ಪೂಜಿಸಿದನು ಉ- |
ರುಕ್ರಮನು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಸೇತುಮುಖದಲ್ಲಿ || ಚಕ್ರವರ್ತೀ
ಧರ್ಮರಾಜನು | ಚಕ್ರಪಾಣಿಯ ನುಡಿಗೆ ಭಜಿಸಿದ | ವಕ್ರತುಂಡನೆ
ನಿನ್ನೊಳೆಂತುಬೋ ಈಶನುಗ್ರಹವು || ೧೨ ||

ಕಾರವೇಂದ್ರನು ನಿನ್ನ ಭಜಿಸದ | ಕಾರಣದಿ ನಿಜಕುಲಸಹಿತ
ಸಂ- | ಹಾರವೈದಿದ ಗುರುವರವೃಕೋದರನ ಗಡೆಯಿಂದಾ || ತಾರಕಾಂ
ತಕನನುಜ ಯೆನ್ನ ಶ- | ರೀರದೊಳು ನೀ ನಿಂತು ಧರ್ಮ | ಪ್ರೇರಕನು
ನೀನಾಗಿ ಸಂತೈಸೆನ್ನ ಕರುಣದಲಿ || ೧೩ ||

ಏಕವಿಂಶತಿ ನೋದಕಪ್ರಿಯ । ಮೂಕರನು ವಾಗ್ಮಿಗಳ ಮಾಳ್ವ
ಕೃ- । ಪಾಕರೇಶ ಕೃತಜ್ಞ ಕಾಮದ ಕಾಯೊ ಕೈಪಿಡಿದು ॥ ಲೇಖಕಾಗ್ರಣಿ
ಮನ್ಮನದ ದು- । ವ್ಯಾಕುಲವ ಪರಿಹರಿಸು ದಯದಿ ಪಿ- । ನಾಕಿ
ಭಾರ್ಯಾತನುಜ ಮೃದ್ಭವ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ನಿನಗೆ ॥ ೧೪ ॥

ನಿತ್ಯ ಮಂಗಲಚರಿತ ಜಗದು- । ತೃಪ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯನಿಯಮನ
ಜ್ಞಾ- । ನತ್ರಯಪ್ರದ ಬಂಧಮೋಚಕ ಸುಮನಸಾಸುರರಾ ॥ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ
ಗಳಂತೆ ನಡೆವ ಪ್ರ- । ಮತ್ತನಲ್ಲ ಸುಹೃಜ್ಞನಾಪ್ತನ । ನಿತ್ಯದಲಿ ನೆನನೆ
ನದು ಸುಖಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಕರುಣಿಪುದು ॥ ೧೫ ॥

ಪಂಚಭೇದಜ್ಞಾನವರುಪು ವಿ- । ರಿಂಚಿಜನಕನ ತೋರು ಮನ
ದಲಿ । ವಾಂಛಿತಪ್ರದ ವಲಿಮೆಯಿಂದಲಿ ದಾಸನೆಂದರಿದೂ ॥ ಪಂಚವ
ಕ್ರನ ತನಯ ಭವದೊಳು । ವಂಚಿಸಿದೆ ಸಂತೈಸು ವಿಷಯದಿ । ಸಂಚರಿ
ಸದಂದದಲಿ ಮಾಡು ಮನಾವಿಕರಣಗಳ ॥ ೧೬ ॥

ಏನುಬೇಡುವದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕು- । ಯೋನಿಗಳು ಬರಲಂಜೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ- ।
ಪ್ರಾಣಪತಿ ತತ್ವೇಶರಂದೊಡಗೂಡಿ ಗುಣಕಾರ್ಯ ॥ ತಾನೆ ಮಾಡುವ
ನೆಂಬ ಈ ಸು- ॥ ಜ್ಞಾನವೇ ಕರುಣಿಸುವುದೆನಗೆ ಮ- । ಹಾನುಭಾವ
ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ಯಿನಿತೆಂದು ॥ ೧೭ ॥

ನಮೋನಮೋ ಗುರುವರ್ಯ ವಿಬುಧೋ- । ತ್ತಮ ವಿವರ್ಜಿತನಿದ್ರ
ಕಲ್ಪ- । ದ್ರುಮನೆನಿಸೆ ಭಜಕರಿಗೆ ಬಹುಗುಣಭರಿತ ಶುಭಚರಿತಾ ॥
ಉಮೆಯ ನಂದನ ಪರಿಹರಿಸು ಹಂ- । ಮಮತೆ ಬುಧ್ಯಾದಿಂದ್ರಿಯಗ
ಳಾ- । ಕ್ರಮಿಸಿ ದಣಿಸುತಲಿಹವು ಭವದೊಳಗಾವಕಾಲದಲೀ ॥ ೧೮ ॥

ಜಯಜಯತು ವಿಘ್ನೇಶ ತಾಪ- । ತ್ರಯವಿನಾಶನ ವಿಶ್ವಮಂಗಳ ।
ಜಯಜಯತು ವಿಘ್ನಪ್ರದಾಯಕ ವೀತಭಯಶೋಕಾ ॥ ಜಯಜಯತು
ಚಾರ್ವಂಗ ಕರುಣಾ । ನಯನದಿಂದಲಿ ನೋಡಿ ಜನ್ಮಾ- । ಮಯ
ಮೃತಿಗಳನು ಪರಿಹರಿಸು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭವದೊಳಗೆ ॥ ೧೯ ॥

ಕಡುಕರುಣಿ ನೀನೆಂದರಿದು ಹೇ- | ರೊಡಲ ನಮಿಸುವೆ ನಿನ್ನ
ಡಿಗೆ ಬಿಂ- | ಬಿಡದೆ ಪಾಲಿಸು ಪರಮಕರುಣಾಸಿಂಧು ಯೆಂದೆಂದು || ನಡು
ನಡುವೆ ಬರುತಿಪ್ಪ ವಿಘ್ನವ | ತಡೆದು ಭಗವನ್ನಾಮಕೀರ್ತನೆ | ನುಡಿನು
ಡಿಗೆ ಯೆನ್ನಿಂದ ಪ್ರತಿದವಸದಲಿ ಮರೆಯದಲೆ || ೨೦ ||

ಏಕವಿಂಶತಿ ಪದಗಳೆನಿಸುವ | ಕೋಕನದ ವನಮಾಲಿಕೆಯು
ಮೈ- | ನಾಕಿತನಯಾಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣಪತಿಯೆನಿಸಾ || ಶ್ರೀಕರಜಗ
ನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲ | ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗಾಪವರ್ಗದಿ | ತಾ ಕೊಡುವ ಸೌಖ್ಯ
ಗಳ ಭಕತಂಗಾವಕಾಲದಲಿ || ೨೧ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೮ಕ್ಕೆ ಪದ ೮೬೬ಕ್ಕೆ ಗಣಪತಿಸ್ತೋತ್ರಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

— (೦) —

೨೯. ಅಣುತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ.

ಇದರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಬುದ್ಧ್ಯಾರೂಢವಾಗುವಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅರಂಭ
ಮಾಡಿ ದೈತ್ಯರ ಪರಿಯಂತ ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

|| ಶ್ರೀಮಧುಸೂದನಾಯ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಸುರಟಿ, ಅಟತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ವಿಷ್ಣು ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ಪ್ರಕೃತಿ ಕ- | ನಿಷ್ಕಳೆನಿಸಾನಂತಗುಣ ಪರ- |
ಮೇಷ್ಠಿಪವನರು ಕಡಿಮೆ ನಾಣೀಭಾರತಿಗಳಧಮಾ || ವಿಷ್ಣುವಹನ
ಫಣೀಂದ್ರವೃಡರಿಗೆ | ಕೃಷ್ಣಮಹಿಷಿಯರಧಮರಿವರೊಳು | ಶ್ರೇಷ್ಠಳೆನಿ
ಪಳು ಜಾಂಬವತಿಯಾವೇಶಬಲದಿಂದಾ || ೧ ||

ಪ್ಲವಗಸನ್ನಗಪಾಹಿಭೂಷಣ । ಯುವತಿಯರು ನಮ ತಮ್ಮೊ
ಳಗೆ ಜಾಂ- । ಬವತಿಗಿಂದಲು ಕಡಿಮೆ ಯಿವರಿಂದಿದ್ರಕಾಮರಿಗೆ ॥ ಅವ
ರಪ್ರಾಣನು ಕಡಿಮೆ ಕಾಮನ । ಕುವರ ಶಚಿ ರತಿ ದಕ್ಷ ಗುರು ಮನು ।
ಪ್ರವಹಮಾರುತ ಕೊರತೆಯೆನಿಸುವನಾರುಜನರಿಂದಾ ॥ ೨ ॥

ಯಮ ದಿನಾಕರ ಚಂದ್ರ ಮಾನವಿ । ಸಮರು ಕೋಣಪ್ರವಹಗ
ಧಮರು । ದ್ಯುಮಣಿಗಿಂದಲಿ ವರುಣ ನೀಚನು ನಾರದಾಧಮನು ॥
ಸುಮನಸಾಖ್ಯಪ್ರಸೂತಿ ಭೃಗುಮುನಿ । ಸಮರು ನಾರದಗಧಮನಶ್ರಿ ।
ಪ್ರಮುಖ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ವೈವಸ್ವತರನಲಗಧಮಾ ॥ ೩ ॥

ಮಿತ್ರ ತಾರಾ ನಿಋತುತಿ ಪ್ರವಹ । ಪತ್ನಿ ಪ್ರವಹಿ ಸಮರು ಶಿಶ್ವಾ- ।
ಮಿತ್ರಗಿಂದಲಿ ಕೊರತೆ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನ ಗಣನಾಥಾ ॥ ವಿತ್ತಪತಿ ಅಶ್ವಿನಿಗಳಧ
ಮರು । ಮಿತ್ರ ಮೊದಲಾದವರಿಗಿಂದಲು । ಬಿತ್ತರಿವೆನು ಶತಸ್ಥ ದಿವಿಜರ
ವ್ಯೂಹನಾಮಗಳಾ ॥ ೪ ॥

ಮರುತರೊಂಭತ್ತಧಿಕ ನಾಲ್ಕು- । ತ್ರಿರಡು ಅಶ್ವಿನಿ ವಿಶ್ವದೇವರು ।
ಯಿರಡಯಿದು ಹನ್ನೊಂದು ರುದ್ರರು ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯಾ ॥ ಗುರು ಪಿತೃತ್ರ
ಯವಷ್ಟವಸುಗಳು । ಭರತ ಭಾರತಿ ಪೃಥ್ವಿಯುಭುವೇ- । ದರಿವುದಿವ
ರನು ಸೋಮರಸಪಾನಾರ್ಹರಹುದೆಂದು ॥ ೫ ॥

ಈದಿನೌಕಸರೊಳಗೆ ವುಕ್ತರು । ಐದಧಿಕ ದಶವುಳಿದ ಯೆಂಭ- ।
ತ್ವೈದು ಶೇಷರಿಗೆಣೆಯೆನಿಸುವರು ಧನಪ ವಿನಯಕರೂ ॥ ಸಾಧುವೈವ
ಸ್ವತಸ್ವಯಂಭುವ । ಶ್ರೀದತಾಪಸರುಳಿದು ಮನುನೇ- । ಕಾಗಶರು ವಿಘ್ನೇಶ
ನಿಂದಲಿ ನೀಚರೆನಿಸುವರು ॥ ೬ ॥

ಚವನನಂದನ ಕವಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿ- । ಯವರಜನುಚಿಧ್ವಮುನಿಪಾ
ವಕ । ಧ್ರುವ ನಹುಷ ಶಶಿಬಿಂದು ಪ್ರಿಯವ್ರತನು ಪ್ರಹ್ಲಾದಾ ॥ ಕುವಲ
ಯಸರುಕ್ತೇಶರಿಂದಲಿ । ಅವರ ರೋಹಿಣಿ ಶಾಮಲಾ ಜಾ- । ಹ್ವವಿ ವಿರಾ
ಟೈರ್ಜನ್ಯಸಂಜ್ಞಾದೇವಿಯರು ಅಧಮಾ ॥ ೭ ॥

ದ್ವ್ಯನದಿಗಿಂದಲಿ ನೀಚರೆನಿಸರು । ಅನಭಿಮಾನಿ ದಿವೌಕಸರು
ಕೇ- । ಚನ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಸ್ವಾಹಾದೇವಿಗಧಮ ಬುಧ ॥ ಎನಿಸು
ವಳುಷಾ ದೇವಿ ನೀಚಳು । ಶನಿಕಡಿಮೆ ಕರ್ಮಾಧಿಪತಿ ಸ- । ದ್ವಿನುತ
ಪುಷ್ಕರ ನೀಚನೆನಿಸುವ ಸೂರ್ಯನಂದನಗೆ ॥ ೮ ॥

ಕೊರತೆಯೆನಿಸರಶೀತಿ ಋಷಿ ಪು- । ಪುರಗೆ ಊರ್ವಶಿ ಮುಖ್ಯ
ಶತಮ- । ಪುರರು ತುಂಬುರಮುಖರು ಆಜಾನಜರೆನಿಸುತಿಹರು ॥ ಕರೆಸು
ವದು ಅನಳಗಣ ನಾಲ್ವ- । ತ್ತರೆ ಚತುರ್ದಶದ್ವೈಷ್ಟಸಾವಿರ । ಹರಿಮಡ
ದಿಯರು ಸಮರೆನಿಸುವರು ಪಿಂತೆ ಪೇಳ್ವರಿಗೆ ॥ ೯ ॥

ತದವರರನಾಖ್ಯಾತಮಪುರ । ಸುದತಿಯರು ಕೃಷ್ಣಾಂಗ ಸಂಗ
ಗ- । ಕದರ ತರುವಾಯದಲಿ ಚಿರಪಿತರುಗಳು ಯಿವರಿಂದಾ ॥ ತ್ರಿದಶಗಂ
ಧರ್ವಗಣ ಯಿವರಿಂ- । ದಧಮ ನರಗಂಧರ್ವರಿವರಿಂ- । ದುದಧಿಮೇಖ
ಳಪತಿಗಳಧಮರು ನೂರುಗುಣದಿಂದ ॥ ೧೦ ॥

ಪೃಥ್ವಿಪತಿಗಳಿಗಿಂದ ಶತಮನು- । ಜೋತ್ತಮರು ಕಡಿಮೆನಿಸರಿವ
ರಿಂ- । ದುತ್ತರೋತ್ತರ ನೂರುಗುಣದಿಂದಧಿಕರಾದವರಾ ॥ ನಿತ್ಯದಲಿ
ಚಿಂತಿಸುತ ನಮಿಸುತ । ಭೃತ್ಯನಾನಹುದೆಂಬ ಭಕತರ । ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆಲೆ
ಗೊಂಡು ಕರುಣೆಪರಖಿಳ ಸೌಖ್ಯಗಳಾ ॥ ೧೧ ॥

ದ್ರುಮಲತಾತ್ಮಣಗುಲ್ಮ ಜೀವರು । ಕ್ರಮದಿ ನೀಚರು ಯಿವರಿ
ಗಿಂದಾ- । ಧಮರೆನಿಸುವರು ನಿತ್ಯಬದ್ಧರಿಗಿಂದಲಿಜ್ಞಾನಿ ॥ ತಮಸಿಗ್ಗೋ
ಗ್ಯರ ಭೃತ್ಯರಧಮರು । ಅಮರುಷಾದ್ಯಭಿಮಾನಿ ದೈತ್ಯರು । ನಮುಚಿ
ಮೊದಲಾದವರಿಗಿಂದಲಿ ವಿಪ್ರಚಿತಿ ನೀಚಾ ॥ ೧೨ ॥

ಅಲಕುಮಿಯು ತಾ ನೀಚಳೆನಿಸಳು । ಕಲಿ ಪರಮನೀಚತಮನವ
ನಿಂ- । ದುಳಿದ ಪಾಪಿಗಳಿಲ್ಲ ನೋಡಲು ಈ ಜಗತ್ರಯದಿ ॥ ಮಲವಿಸ
ರ್ಜನ ಕಾಲದಲಿ ಕ- । ತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಕಶ್ಮಲ ಕುಮಾರ್ಗ- । ಸ್ಥಳಗಳಲಿ
ಚಿಂತನೆಯ ಮಾಳ್ವದು ಬಲ್ಲವರು ನಿತ್ಯ ॥ ೧೩ ॥

ಸತ್ಯ ಜೀವರ ಮಾನಿ ಬ್ರಹ್ಮನು । ನಿತ್ಯ ಬದ್ಧರೊಳಗೆ ಪುರಂಜನ ।
ದೈತ್ಯ ಸಮುದಾಯಾಧಿಪತಿ ಕಲಿಯೆನಿಪ ಪವಮಾನ ॥ ನಿತ್ಯದಲಿಯವ
ರೊಳಗೆ ಕರ್ಮ ಪ್ರ- । ವರ್ತಕನು ತಾನಾಗಿ ಶ್ರೀ ಪುರು- । ಪೋತ್ತಮನ
ಸಂಪ್ರೀತಿಗೋಸುಗ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುವಾ ॥ ೧೪ ॥

ಪ್ರಾಣದೇವನು ತ್ರಿವಿಧರೊಳಗೆ ಪ್ರ- । ವೀಣ ತಾನೆಂದೆನಿಸುತ್ತದಿ
ಕಾ- । ರಾನುಸಾರದಿ ಕರ್ಮಗಳ ತಾ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುವಾ ॥ ಜ್ಞಾನ
ಭಕ್ತಿ ಸುರರ್ಗ ಮಿಶ್ರ । ಜ್ಞಾನ ಮಧ್ಯಮ ಜೀವರಿಗೆ ಅ- । ಜ್ಞಾನ ಮೋಹ
ದ್ವೇಷಗಳ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡುತಿಪ್ಪಾ ॥ ೧೫ ॥

ದೇವ ದೈತ್ಯರ ಶಾರತಮ್ಯವ- । ನೀ ವಿಧದಿ ತಿಳಿದೆಲ್ಲರೊಳು ಲ- ।
ಕ್ಷೀವರನೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ಯೆಂದರಿದು ನಿತ್ಯದಲಿ ॥ ಸೇವಿಸುವ ಭಕ್ತ
ರಿಗೊಲಿದು ಸುಖ- । ವೀವ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಸುಖಮಯ । ಶ್ರೀ ವಿರಿಂಚಾದ್ಯ
ಮರನುತ ಜಗನ್ನಾಥ ವಿಟ್ಟಲನೂ ॥ ೧೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೯ಕ್ಕೆ ಪದ ಲಘುಕ್ಕೆ ಅಣುತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೩೦. ದೈತ್ಯತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ.

ದೇವತಾ ತಾರತಮ್ಯವತ್ ದೈತ್ಯರ ತಾರತಮ್ಯವೂ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು ಪರಮಾವಶ್ಯಕವಾದ್ದರಿಂದ ದೈತ್ಯರ ಸ್ವಭಾವ ಅವರ ಗುಣ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

|| ಶ್ರೀ ಧನ್ವಂತರಯೇ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಕಾಪಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಸಂಧಿಸೂಚನೆ:—ಶ್ರೀಶ ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತ ಸುರವರ | ವಾಸು
ದೇವಗೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕಮ- | ಲಾಸನನು ಪೇಳಿದನು ದೈತ್ಯಸ್ವಭಾವ
ಗುಣಗಳನೂ ||

ಎನಗೆ ನಿನ್ನಲಿ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಗ- | ಳಿನಿತಿಹವು ಪ್ರಾಣನಲಿ ತಿಳಿಯದೆ |
ಹನುಮದಾದ್ಯವತಾರಗಳ ಭೇದಗಳ ಪೇಳುವವಾ || ದನುಜ ಘೋರಾಂ
ಧಂತಮಸಿಗ್ಯೋ- | ಗ್ಯನು ನಸಂಶಯ ನಿನ್ನ ಬೈವರ | ಕೊನೆಯ ನಾಲಿಗೆ
ಪಿಡಿದು ಛೇದಿಪೆನೆಂದನಬ್ಜಭವಾ || ೧ ||

ಜ್ಞಾನಬಲಸುಖಪೂರ್ಣ ವ್ಯಾಪ್ತಗೆ | ಹೀನ ಗುಣನೆಂಬುವನು
ಈಶ್ವರ | ನಾನೆ ಯೆಂಬುವ ಸಜ್ಜಿದಾನಂದಾತ್ಮಗುಪ್ತತಿ || ಶ್ರೀನಿತಂಬಿನಿ
ಗೀಶಗೆ ವಿಯೋ- | ಗಾನುಚಿಂತನೆ ಛೇದ ಭೇದವಿಹೀನದೇಹಗೆ ಶಸ್ತ್ರಗಳ
ಭಯ ಪೇಳುವವ ದೈತ್ಯಾ || ೨ ||

ಲೇಶಭಯಶೋಕಾದಿ ಶೂನ್ಯಗೆ | ಕ್ಲೇಶಗಳು ಪೇಳುವವ ರಾಮ |
ವ್ಯಾಸ ರೂಪಂಗಳಿಗೆ ಋಷಿ ವಿಪ್ರತ್ವ ಪೇಳುವವ || ದಾಶರಥಿ ಕೃಷ್ಣಾದಿ
ರೂಪಕೆ | ಕೇಶ ಖಂಡನ ಪೇಳ್ವ ಮಕ್ಕಳ- | ಗೋಸುಗ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ
ಮಾಡಿದನೆಂಬುವನೆ ದೈತ್ಯಾ || ೩ ||

ಪಾಪಪರಿಹಾರಾರ್ಥ ರಾಮನು- । ಮಾಪತಿಯ ನಿರ್ಮಿಸಿದ
ಭಗವ- । ದ್ರೂಪ ರೂಪಗೆ ಭೇದ ಚಿಂತನೆ ಮಾಳ್ವ ಮಾನವನೂ ॥ ಅಪ
ಗಳು ಸತ್ತೀರ್ಥ ಗುರು ಮಾ- । ತಾಪಿತ್ಯ ಪ್ರಭು ಪ್ರತಿಮ ಭೂತ ದ- ।
ಯಾಪರರು ಕಂಡವರೆ ದೇವರು ಯೆಂಬವನೆ ದೈತ್ಯಾ ॥ ೪ ॥

ಸುಂದರ ಸ್ವಯಂವ್ಯಕ್ತವು ಚಿದಾ- । ನಂದ ರೂಪಗಳೆಂಬುವನು
ನರ- । ನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತ ಈಶ್ವರಗೆ ಅಭಿನಮಿಸುತಿಕ ನರನು ॥ ಕಂದುಗೊ
ರಳ ದಿವಾಕರನು ಹರಿ- । ಯೊಂದೆ ಸೂರ್ಯ ಸುರೋತ್ತಮ ಜಗ- ।
ದ್ವಂದ್ಯನೆಂಬವ ವಿಷ್ಣು ದೂಷಣೆ ಮಾಡಿದವ ದೈತ್ಯಾ ॥ ೫ ॥

ನೇಮದಿಂದಶ್ವತ್ಥ ತುಲಸೀ । ಸೋಮಧರನಲಿ ವಿಮಲ ಸಾಲಿ- ।
ಗ್ರಾಮಗಳನಿಟ್ಟಭಿನಮಿಸ ನರ ಮುಕ್ತಿಯೋಗ್ಯ ಸದಾ ॥ ಭೂಮಿಯೊಳು
ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಮುಕ್ತಿ ಸು- । ಕಾಮಪೇಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಸಾಲಿ- । ಗ್ರಾಮಗಳ
ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ವಂದಿಸೆ ದುಃಖವೈದುವನು ॥ ೬ ॥

ವಿತತಮಹಿಮನ ಬಿಟ್ಟು ಸುರರಿಗೆ । ಪೃಥಕು ವಂದನೆಯ ಮಾಳ್ವ
ಮಾನವ । ದಿತಿಜನೇ ಸರಿ ಹರಿಯು ತಾ ಸಂಸ್ಥಿತನೆನಿಸನಲ್ಲಿ ॥ ಚತುರ
ಮುಖನೊದಲಾದಖಳ ದೇ- । ವತೆಗಳೊಳಗಿಹನೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ- ।
ಪತಿಗೆ ವಂದಿಸೆ ಒಂದರಕ್ಷಣ ಬಿಟ್ಟಿಗಲನವರಾ ॥ ೭ ॥

ಶೈವಶೂದ್ರಕರಾರ್ಚಿತಮಹಾ- । ದೇವ ನಾಯು ಹರಿ ಪ್ರತಿಮ
ವೃಂ- । ದಾವನದಿ ಮಾಸದ್ವಯದೊಳಿಹ ತುಳಸಿಯಪ್ರಸವ ॥ ಗೋ
ವಿನಾಹವಿವರ್ಜಿತಾಶ್ವ- । ತಾಳಿವಿಟಸಿಗಳ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ । ಸೇವಿಸುವ
ನರ ದೈತ್ಯ ಶಾಶ್ವತದುಃಖವೈದುವನೂ ॥ ೮ ॥

ಕಮಲಸಂಭವ ಮುಖ್ಯ ಮನುಜೋ- । ತ್ತಮರ ಪರಿಯಂತರದಿ
ಮುಕ್ತರು ॥ ಸಮ ಶತಾಯುಸ್ಸುಳ್ಳವನು ಕಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನೋಪಾದಿ ॥ ಕ್ರಮದಿ
ನೀಚರು ದೈತ್ಯರು ನರಾ- । ಧಮರವಿಡಿದು ಕುಲಕ್ಷಿತ್ರ ಕಲಿಯನು- ।
ಪಮರೆನಿಸುವವರ ಸುರರೊಳು ದ್ವೇಷಾದಿ ಗುಣದಿಂದಾ ॥ ೯ ॥

ವನಜಸಂಭವನಬ್ಬಶತ ೭- । ಬೃನೆ ಮಹಾಕಲಿಶಬ್ದವಾಚ್ಯನು ।
ದಿನದಿನಗಳಲಿ ಬೀಳ್ವರಂಧಂತಮದಿ ಕಲಿಮಾರ್ಗಾ ॥ ದನುಜರೆಲ್ಲ
ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸುತ ಬ್ರ- । ಹೃನ ಶತಾಬ್ದಾಂತದಲಿ ಲಿಂಗವು । ಅನಿಲನ ಗದಾ
ಪ್ರಹರದಿಂದಲಿ ಭಂಗವೈದುವರೂ ॥ ೧೦ ॥

ಮಾರುತನ ಗದೆಯಿಂದ ಲಿಂಗ ಶ- । ರೀರ ಪೋದಾ ನಂತರ
ತಮೋ- । ದ್ವಾರವೈದಿ ಸ್ವರೂಪದುಃಖಗಳನುಭವಿಸುತಿಹರೂ ॥ ವೈರ
ಹರಿಭಕ್ತರಲಿ ಹರಿಯಲಿ । ತಾರತಮ್ಯದಲಿರುತಿಹದು ಸಂ- । ಸಾರದಲ್ಲಿ
ತಮಸ್ಸಿನಲಿಯತ್ಯಧಿಕ ಕಲಿಯಲ್ಲಿ ॥ ೧೧ ॥

ಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು ಮಿಥ್ಯವಸಮಾ- । ಚೀನ ದುಃಖತರಂಗವೆ
ಸಮಾ- । ಚೀನ ಬುದ್ಧಿ ನಿರಂತರದಿ ಕಲಿಗಿಹದು ದೈತ್ಯರೊಳೂ ॥ ಹೀನಳೆ
ನಿಷಳು ಶತಗುಣದಿ ಕಲಿ- । ಮಾನಿನಿಗೆ ಶತ ವಿಪ್ರಚಿತ್ತಿಗೆ । ಉನ ಶತ
ಗುಣ ಕಾಲನೇಮಿಯೆ ಕಂಸನೆನಿಸಿದನೂ ॥ ೧೨ ॥

ಕಾಲನೇಮಿಗೆ ಪಂಚ ಗುಣದಿಂ । ಕೀಳ ಮಧುಕೈಟಭನು ಜನ್ಮ
ವ । ತಾಳಿ ಯಿಳೆಯೊಳು ಹಂಸ ಡಿಭಿಕಾಹ್ವಯದಿ ಕರೆಸಿದರೂ ॥ ಐಳ
ನಾಮಕ ವಿಪ್ರಚಿತ್ತಿ ಸ- । ಮಾಳುವೆನಿಸ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪು । ಶೂಲವಾ
ಣಿಯ ಭಕ್ತ ನರಕಗೆ ಶತಗುಣಾಧಮನೂ ॥ ೧೩ ॥

ಗುಣಗಳತ್ರಯ ನೀಚರೆನಿಸುವ । ಕನಕಕಶಿಪುಗೆ ಹಾಟಕಾಂಬಕ- ।
ಗಿಣಿಯೆನಿಸ ಮಣಿಮಂತಗಿಂದಲಿ ಕಿಂಚಿದೂನ ಬಕ ॥ ದನುಜವರ ತಾರ
ಕನು ವಿಂಶತಿ । ಗುಣದಿ ನೀಚನು ಲೋಕಕಂಟಕ- । ನೆನಿಸ ಶಂಬರ
ತಾರಕಾಸುರಗಧಮ ಷಡ್ಗುಣದೀ ॥ ೧೪ ॥

ಸರಿಯೆನಿಸುವನು ಸಾಲ್ವನಿಗೆ ಸಂ- । ಕರನಿಗಧಮನು ದಶಗುಣದಿ
ಶಂ- । ಬರಗೆ ಷಡ್ಗುಣ ನೀಚನೆನಿಸ ಹಿಡಿಂಬಕಾ ಬಾಣಾ- ॥ ಸುರನು
ದ್ವಾಪರ ಕೀಚಕನು ನಾ- । ಲ್ವರು ಸಮರು ದ್ವಾಪರನೆ ಶಕುನೀ । ಕರಿಸಿ
ದನು ಕೌರವಗೆ ಸೋದರ ಮಾವನಹುದೆಂದೂ ॥ ೧೫ ॥

ನಮುಚಿ ಇಲ್ವಲ ಪಾಕನಾಮಕ । ಸಮರು ಬಾಣಾದ್ಯರಿಗೆ ದಶ
ಗುಣ । ನಮುಚಿ ನೀಚನು ನೂರು ಗುಣದಿಂದಧಮ ವಾತಾಪೀ ॥
ಕುಮತಿ ಧೇನುಕ ನೂರು ಗುಣದಿಂದಧಮ ವಾತಾಪಿಗಧಮನು ।
ವಮನ ಧೇನುಕನಿಂದಲರ್ಧ ಗುಣಾಧಮನು ಕೇಶೀ ॥ ೧೬ ॥

ಮತ್ತೆ ಕೇಶೀನಾಮಕ ತೃಣಾ- । ವರ್ತ ಸಮ ಲವಣಾಸುರನು
ಒಂ- । ಭತು ನೀಚಾರಿಷ್ಟ ನಾಮಕ ಪಂಚಗುಣದಿಂದಾ ॥ ದೈತ್ಯಸತ್ತಮ
ಹಂಸ ಡಿಭಕ ಪ್ರ- । ಮತ್ತವೇನನು ಪಾಂಡ್ರಕನು ಯೆಂ- । ಭತ್ತು ಗುಣ
ದಿಂದಧಮ ಮೂವರು ಲವಣನಾಮಕಗೇ ॥ ೧೭ ॥

ಈಶನೇ ನಾನೆಂಬ ಖಳ ದು- । ಶ್ಯಾಸನಾ ವೃಷಸೇನ ದೈತ್ಯಾ- ।
ಗ್ರೇಸರ ಜರಾಸಂಧ ಸಮ ಪಾಪಿಗಳೊಳತ್ಯಧಿಕಾ ॥ ಕಂಸ ಕೂಪ ವಿಕರ್ಣ
ಸರಿ ರು- । ಗ್ಮೀ ಶತಾಧಮ ರುಗ್ಮಿಗಿಂದ ಮ- । ಹಾಸುರನು ಶತಧನ್ವ
ಕಿರ್ವೀರರು ಶತಾಧಮರೂ ॥ ೧೮ ॥

ಮದಿರಪಾನೀ ದೈತ್ಯಗಣದೋ- । ಳಧಮರೆನಿಸರು ಕಾಲಕೇ
ಯರು । ಅಧಿಕರಿಗೆ ಸಮರಹರು ದೇವಾವೇಶಬಲದಿಂದಾ ॥ ವದನ
ಪಾಣೀ ಪಾದ ಶ್ರೋತ್ರಿಯ । ಗುದ ಉಪಸ್ಥ ಘ್ರಾಣತ್ವಗ್ರಸನ- । ಕಧಿಪ
ದೈತ್ಯರು ನೀಚರೆನಿಸರು ಕಾಲಕೇಯರಿಗೆ ॥ ೧೯ ॥

ಜ್ಞಾನ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಅಭಿ- । ಮಾನಿ ಕಲ್ಯಾಣ್ಯಖಿಳ ದಿತಿ
ಜರು । ಹೀನ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸುತಿಹರು ಸರ್ವರೋಳೂ ॥
ನಾಣಿ ಭಾರತಿ ಕಮಲಭವ ಪವ- । ಮಾನರಿವರಚ್ಛಿನ್ನ ಭಕ್ತರು । ಪ್ರಾಣ
ಅಸುರಾವೇಶ ರಹಿತರು ಆಖಣಾಶ್ರುಸಮಾ ॥ ೨೦ ॥

ಹುತವಹಾಕನ್ವಾದ್ಯಮರರೆಲ್ಲರು । ಯುತರು ಕಲ್ಯಾಣೇಶ ವಿಧಿ
ಮಾ- । ರುತ ಸರಸ್ವತಿ ಭಾರತಿಯರವತಾರದೊಳಗಿಲ್ಲಾ ॥ ಕೃತ ಪುಟಾಂ
ಜಲಿಯಿಂದ ತನ್ನಯ । ಪಿತನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಂದಾ- । ನತಿಸಿ ಬಿನ್ನೈಸಿ
ದನು ಯೆನ್ನೊಳು ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆಂದೂ ॥ ೨೧ ॥

ದ್ವೇಷಿ ದೈತ್ಯರ ತಾರತಮ್ಯವು | ದೂಷಣೆಯು ಭೂಷಣಗಳೆನ್ನದೆ |
ದ್ವೇಷವೆಂಬವ ದ್ವೇಷಿ ನಿಶ್ಚಯವಿವರ ನೋಡಲ್ವೆ || ಕ್ಲೇಶಗಳನ್ನೈದುಮನು
ಬಹುವಿಧ | ಸಂಶಯವು ಬಡಸಲ್ಲ ವೇದ- | ವ್ಯಾಸ ಗರುಡಪುರಾಣದಲಿ
ಪೇಳಿದನು ಋಷಿಗಳಿಗೆ || ೨೨ ||

ಜಾಲಿ ನೆಗ್ಗಿಲು ಕ್ಷುದ್ರಶಿಲೆ ಬರಿ- | ಗಾಲ ಪುರುಷನ ಬಾಧಿಸವು
ಚ- | ಮೋಳಗಿಯ ಮೆಟ್ಟಿದವಗುಂಟೇ ಕಂಟಕಗಳ ಭಯ || ಚೇಳು
ಸರ್ಪವ ಕೊಂದ ವಾರ್ತೆಯು | ಕೇಳಿ ಮೋದಿಸಗಿಲ್ಲವಘ ಯಮ- |
ನಾಳುಗಳ ಭಯವಿಲ್ಲ ದೈತ್ಯರ ನಿಂದಿಸುವ ನರಗೆ || ೨೩ ||

ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮವ ಪುಷ್ಕರಾದಿ ಹಿ- | ರಣ್ಯ ಗರ್ಭಾಂತರ್ಗತ ಬ್ರ- |
ಹ್ಮಣ್ಯದೇವನಿಗರ್ಪಿಸುತಲಿರು ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳಾ || ಜನ್ಯ ದುಃಖವ ಕಲಿ
ಮುಖಾದ್ಯರಿ- | ಗುಣ್ಯಲೀವನು ಸಕಲ ಲೋಕ ಶ- | ರಣ್ಯ ಶಾಶ್ವತ
ಮಿಶ್ರಜನರಿಗೆ ಮಿಶ್ರಫಲವೀವಾ || ೨೪ ||

ತ್ರಿವಿಧ ಗುಣಗಳ ಮಾನಿ ಶ್ರೀಭಾ- | ಗರ್ವಿರಮಣ ಗುಣಗುಣಗ
ಳೋಳವ- | ರವರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಕರ್ಮಗಳನನುಸರಿಸಿ ಕರ್ಮಫಲಾ ||
ಸ್ವಶರಾದಮರಾಸುರರ ಗಣ- | ಕವಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೊಡುವ ದೇವ- |
ಪ್ರವರ ವರ ಜಗನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನಾ || ೨೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೦೭ಕ್ಕೆ ದೈತ್ಯತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೩೧. ನೈವೇದ್ಯಸಮರ್ಪಣಸಂಧಿ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಿಃಸ್ಥಿತ ಪ್ರತಿಮಾ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಗತ ಭಗವದ್ನುಪಕೈಸಾಕ
ಮಾಡಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿವೇದನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

॥ ಶ್ರೀಮಧ್ವೇಶಾಯ ನಮಃ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ | ಪಲ್ಲ |

ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಲಕುಮಿಯನು ಬೊಮ್ಮನ | ಪೊಕ್ಕಳಿಂದಲಿ ಪಡೆದ
ಪೊಸ ಪೊಂ- | ಬಕ್ಕಿದೇರನು ಪಡದವಯವಗಳಿಂದ ದಿವಿಜರನು ||
ಮಕ್ಕಳಂದದಿ ಪೊರೆವ ಸರ್ವದ | ರಕ್ಕಸಾಂತಕ ರಣದೊಳಗೆ ನಿ- |
ದುಃಖ ಸುಖಮಯ ಕಾಯ್ ಪಾರ್ಥನ ಸೂತನೆಂದೆನಿಸಿ || ೧ ||

ದೋಷಗಂಧವಿದೂರ ನಾನಾ- | ವೇಷಧಾರಿ ವಿಚಿತ್ರಕರ್ಮ ಮ- |
ನೀಷ ಮಾಯಾರಮಣ ಮಧ್ವಾಂತಃಕರಣರೂಢಾ || ಶೇಷಶಾಯಿ
ಶರಣ್ಯ ಕೌಸ್ತುಭ- | ಭೂಷಣ ಸುಕಂಧರ ಸದಾ ಸಂ- | ತೋಷಬಲ
ಸೌಂದರ್ಯಸಾರನ ಮಹಿಮೆಗೇನೆಂಬೆ || ೨ ||

ಸಾಶನಾನಶನೇ ಅಭೀ ಯೆಂ- | ಬೀ ಶ್ರುತಿಪ್ರತಿಪಾದ್ಯನಿಸುವ |
ಕೇಶವ ರೂಪದ್ವಯವ ಚಿದ್ವೇಹದೊಳು ಹೊರಗೆ || ಬೇಸರದೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿ
ಯಿಂದ ವು- | ಪಾಸನೆಯ ಗೈಯುತ್ತ ಬುಧರು ಹು- | ತಾಶನನ ಪೊಲಿಪ್ಪ
ನೆಂದನವರತ ನುತಿಸುತಿರು || ೩ ||

ಸಕಲಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣ ಜನ್ಮಾ- | ದೈವಿಳದೋಷವಿದೂರ ಪ್ರಕ
ಟಾ- | ಪ್ರಕಟ ಸದ್ವ್ಯಾಪಾರಿ ಗತಸಂಸಾರಿ ಕಂಸಾರೀ || ನಕುಲ ನಾನಾ
ರೂಪ ನೀಯಾ- | ಮಕ ನಿಯಮ್ಯ ನಿರಾಮಯ ರವಿ- | ಪ್ರಕರ ಸನ್ನಿಭ
ಪ್ರಭು ಸದಾ ಮಾಂ ಪಾಹಿ ಪರಮಾಪ್ತ || ೪ ||

ಚೇತನಾಚೇತನಜಗತ್ತಿನೊ- । ಛಾತತನು ತಾನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- ।
ನಾಥ ಸರ್ವರೊಳಿಪ್ಪ ತತ್ತದ್ರೂಪಗಳ ಧರಿಸಿ ॥ ಜಾತಿಕಾರನ ತೆರದಿ
ಯೆಲ್ಲರ । ಮಾತಿನೊಳಗಿದ್ದಖಿಳ ಕರ್ಮವ । ತಾ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದಲಿ
ಮಾಡಿಸಿ ನೋಡಿ ನಗುತಿಪ್ಪಾ ॥ ೫ ॥

ವೀತಭಯ ವಿಜ್ಞಾನದಾಯಕ । ಭೂತಭವ್ಯಭವತ್ವಭು ಖಳಾ- ।
ರಾತಿ ಖಗವರವಹನ ಕಮಲಾಕಾಂತ ನಿಶ್ಚಿಂತಾ ॥ ಮಾತರಿಶ್ವಪ್ರಿಯ
ವುರಾತನ । ಪೂತನಾಪ್ರಾಣಾಪಹಾರಿ ವಿ- । ಧಾತೃಜನಕ ವಿಪಶ್ಚಿತರ
ಪ್ರಿಯ ಸಲಹು ಸಲಹೆಮ್ಮಾ ॥ ೫ ॥

ದುಷ್ಟಜನಸಂಹಾರಿ ಸರ್ವೋ- । ತೃಷ್ಟಮಹಿಮ ಸಮೀರನುತ
ಸಕ- । ಲೇಷ್ಟದಾಯಕ ಸ್ವರತ ಸುಖಮಯ ಮಮ ಕುಲಸ್ವಾಮಿಾ ॥
ಹೃಷ್ಟಪುಷ್ಟ ಕನಿಷ್ಟ ಸೃಷ್ಟಿ- । ದೃಷ್ಟಕರ್ತೃ ಕರೋದ್ರವರದ ಯ- ।
ಭೇಷ್ಟದನು ವುನ್ನತ ಸುಕರ್ಮಾನಮಿಪೆನನವರತಾ ॥ ೬ ॥

ಪಾಕಶಾಸನಪೂಜ್ಯಚರಣ ಪಿ- । ನಾಕಿಸನ್ನತಮಹಿಮ ಸೀತಾ- ।
ಶೋಕನಾಶನ ಸುಲಭ ಸುಮುಖ ಸುವರ್ಣವರ್ಣನಿಭಾ ॥ ಮಾಕಳತ್ರ
ಮನೀಷಿ ಮಧುರಿವು । ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯರೂಪ ಪ್ರ- । ತೀಕ ದೇವ
ಗಣಾಂತರಾತ್ಮಕ ಪಾಲಿಸುವದೆಮ್ಮಾ ॥ ೮ ॥

ಅಪ್ರಮೇಯಾನಂತರೂಪ ಸ- । ದಾ ಪ್ರಸನ್ನಮುಖಾಬ್ಜ ಮುಕ್ತಿ
ಸು- । ಖಪ್ರದಾಯಕ ಸುಮನಸಾರಾಧಿತಪದಾಂಭೋಜಾ ॥ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ
ಸ್ವತಂತ್ರ ಸರ್ವಗ । ಕ್ಷಿಪ್ರಫಲದಾಯಕ ಕ್ಷೀತಿಶ ಯ- । ದುಪ್ರವೀರ
ವಿಕರ್ತ ವಿಶ್ವಸುತೈಜಸ ಪ್ರಾಜ್ಞ ॥ ೯ ॥

ಗಾಳಿನಡೆವಂದದಲಿ ನೀಲಘ- । ನಾಳಿವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮತ್ರಿ- ।
ಶೂಲಧರ ಶಕ್ರಾರ್ಕ ಮೊದಲಾದಖಿಳ ದೇವಗಣಾ ॥ ಕಾಲಕರ್ಮ
ಗುಣಾಭಿಮಾನಿ ಮ- । ಹಾಲಕುಮಿಯನುಸರಿಸಿ ನಡೆವಳು । ಮೂಲ
ಕಾರಣ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ಹರಿಯೆನಿಸಿಕೊಂಬ ॥ ೧೦ ॥

ನೋಡ ಕೈಬೀಸಣಿಗೆಯಿಂದಲಿ । ಓಡಿಸುವೆನೆಂಬುವನ ಯತ್ನವು ।
ಕೂಡುವದೆ ಕಲ್ಪಾಂತಕಾದರು ಲಕ್ಷ್ಮಿವಲ್ಲಭನು ॥ ಜೋಡು ಕರ್ಮವ
ಜೀವರೊಳು ತಾ । ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಸಿ ಫಲಗಳುಣಿಸುವ । ಪ್ರೌಢರಾದ
ವರಿವನ ಭಜಿಸಿ ಭವಾಬ್ಧಿ ದಾಟುವರು ॥ ೧೧ ॥

ಕ್ಷೇಶನೋಹಾಜ್ಞಾನದೋಷ ವಿ- । ನಾಶಕ ವಿರಿಂಚಾಂಡದೊ
ಳಗಾ- । ಕಾಶದೋಪಾದಿಯಲಿ ತುಂಬಿಹನೆಲ್ಲಕಾಲದಲಿ ॥ ಘಾಸಿಗೊಳಿ
ಸದೆ ತನ್ನವರನಾ- ॥ ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಸಲಹುತಿರೆ ಕರು- । ಣಾಸಮುದ್ರ
ಪ್ರಸನ್ನವದನಾಂಭೋಜ ವೈರಾಜಾ ॥ ೧೨ ॥

ಕನ್ನಡಿಯ ಕೈಪಿಡಿದು ನೋಳ್ವನ । ಕಣ್ಣುಗಳು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಯೆರ
ಗದೆ । ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನೆ ಕಾಣಿಸ ದರ್ಪಣವ ಬಿಟ್ಟು ॥ ಧನ್ಯರಿಕೆಯೊಳ
ಗೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ । ನಿನ್ನ ರೂಪವ ನೋಡಿ ಸುಖಿಸುತ । ಸನ್ನತಿಸುತಾನಂದ
ವಾರಿಧಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿಹರೂ ॥ ೧೩ ॥

ಅನ್ನಮಾನಿ ಶಶಾಂಕನೊಳು ಕಾ- । ರುಣ್ಯಸಾಗರ ಕೇಶವನು ಪರ- ।
ಮಾನ್ನದೊಳು ಭಾರತಿಯು ನಾರಾಯಣನು ಭಕ್ತದೊಳು ॥ ಸೊನ್ನಗದಿ
ರನು ಮಾಧವನು ಶ್ರುತಿ- । ಸನ್ನತ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಪುತದೊಳು । ಮಾನ್ಯ
ಗೋವಿಂದಾಭಿಧನು ಯಿರುತಿಪ್ಪನೆಂದೆಂದು ॥ ೧೪ ॥

ಕ್ಷೀರಮಾನಿ ಸರಸ್ವತೀ ಜಗ- । ತ್ಸಾರವಿಷ್ಟವ ಚಿಂತಿಸುವದು ಸ- ।
ರೋರುಹಾಸನ ಮಂಡಿಗೆಯೊಳರುತಿಪ್ಪ ಮಧುವೈರಿ ॥ ಮಾರುತನು ನವ
ನೀತದೊಳು ಸಂ- । ಪ್ರೇರಕ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ದಧಿಯೊಳು । ವಾರಿನಿಧಿ
ಚಂದ್ರಮರೊಳಗೆ ಇರುತಿಪ್ಪ ವಾಮನನು ॥ ೧೫ ॥

ಗರುಡ ಸೂಪಕೆ ಮಾನಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ- । ಧರನು ದೇವನು ಪತ್ರಶಾಕಕೆ ।
ವರನಿಪ ಮಿತ್ರಾಖ್ಯ ಸೂರ್ಯಹೃಷೀಕಪನ ಮೂರ್ತಿ ॥ ಉರಗರಾಜನು
ಫಲಸುಶಾಕಕೆ । ವರನಿಸುವನು ಪದ್ಮನಾಭನ । ಸ್ಮರಿಸಿ ಭುಂಜಿಸುತಿ
ಹರು ಬಲ್ಲವರೆಲ್ಲಕಾಲದಲಿ ॥ ೧೬ ॥

ಗೌರಿ ಸರ್ವಾಮ್ಲಪ್ಥಳಿನಿಪಳು । ಶೌರಿದಾಮೋದರನ ತಿಳಿವುದು ।
ಗೌರಿಪಾನಾಮ್ಲಪ್ಥ ಸಂಕರುಷಣನ ಚಿಂತಿಪುದು ॥ ಸಾರಶರ್ಕರಗುಡ
ದೊಳಗೆ ವೃ- । ತ್ರಯಿಯಿರುತಿಹ ವಾಸುದೇವನ । ಸೂರಿಗಳು ಧೇನಿಸಿರು
ಪರಮಾದರದಿ ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೧೭ ॥

ಸ್ಮರಿಸು ವಾಚಸ್ಪತಿಯ ಸೋಪ- । ಸ್ಮರದೊಳಗೆ ಪ್ರಮೃಷ್ಣನಿ
ಪ್ಪನು । ನಿರಯಪತಿ ಯಮಧರ್ಮ ಕುಟುಂಬವ್ಯದೊಳಗನಿರುದ್ಧಾ ॥ ಸರ
ಷಪ ತ್ರೀರಾಮಲೇಲದಿ । ಸ್ಮರನ ತ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಕ- । ಪುರದಿ
ಚಿಂತಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತಲಿರು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೧೮ ॥

ನಾಲಿಗೆಯೊಳು ಸ್ವೀಕರಿಸ ರಸ । ಪಾಲು ಮೊದಲಾದರೊಳಗೇ
ಘೃತ । ತೈಲ ಪಕ್ವಪದಾರ್ಥದೊಳಗಿಹ ಚಂದ್ರನಂದನನಾ ॥ ಪಾಲಿಸುವ
ಧೋಕ್ಷಜನ ಚಿಂತಿಸು । ಸ್ಥೂಲಕೂಷ್ಮಾಂಡ ತಿಲಮಾಷಜ । ಈ ಲಲಿ
ತಭಕ್ಷದಲಿ ದಕ್ಷನು ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಾ ॥ ೧೯ ॥

ಮನುವು ಮಾಷಸುಭಕ್ಷದೊಳು ಚಿಂ- । ತನೆಯಮಾಡಚ್ಯುತನ
ನಿರಜುತಿ । ಮನೆಯೆನಿಸ ಲವಣದೊಳು ಮರೆಯದೆ ತ್ರೀಜನಾರ್ದನನಾ ॥
ನೆನೆವುತಿರು ಫಲರಸಗಳೊಳು ಪ್ರಾ- । ಣನನುಪೇಂದ್ರನ ವೀಳ್ಯದೆಲೆ
ಯೊಳು । ದ್ಯುನದಿ ಹರಿಯೊಪವನೆ ಕೊಂಡಾಡುತಲೆ ಸುಖಿಸುತಿರು ॥ ೨೦ ॥

ವೇದವಿನುತಗೆ ಬುಧನು ಸುಸ್ವಾ- । ದೂದಕಾಧಿಪನೆನಿಸಿಕೊಂ
ಬನು । ತ್ರೀದಕೃಷ್ಣನ ತಿಳಿದು ಪೂಜಿಸುತಿರು ನಿರಂತರದೀ ॥ ಸಾಧುಕ
ರ್ಮವ ಪುಷ್ಕರನು ಸುನಿ- । ವೇದಿತ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಶುದ್ಧಿಯ । ಗೃದು
ಗೃಸುತ ಹಂಸ ನಾಮಕಗರ್ಪಿಸುತಲಿಪ್ಪಾ ॥ ೨೧ ॥

ರತಿ ಸಕಲಸುಸ್ವಾದುರಸಗಳ । ಪತಿಯೆನಿಸುವಳು ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವನು ।
ಹುತವಹನ ಚುಲ್ಲಿಗಳೊಳಗೆ ಭಾರ್ಗವನ ಚಿಂತಿಪುದೂ ॥ ಕ್ಷಿತಿಜ ಗೋ
ಮಯಜಾದಿಯೊಳು ಸಂ- । ಸ್ಥಿತ ವಸಂತನ ಋಷಭದೇವನ । ತುತಿಸು
ತಿರು ಸಂತತ ಸದಾ ಸದ್ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೨೨ ॥

ಪಾಕಕರ್ತೃಗಳೊಳು ಚತುರ್ದಶ | ಲೋಕಮಾತೆ ಮಹಾಲಕುಮಿ
ಗತ- | ಶೋಕ ವಿಶ್ವಂಭರನ ತಿಳಿವುದು ಯೆಲ್ಲಕಾಲದಲಿ || ಚೌಕಶುದ್ಧ
ಸುಮಂಡಲದಿ ಭೂ- | ಸೂಕರಾಹ್ವಯ ವುಸರಿಚೈಲಪ- | ನೇಕದಂತ
ಸನತ್ತುಮಾರನ ಧ್ಯಾನಿವುದು ಬುಧರೂ || ೨೩ ||

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುವ | ಕಾಣಗೊಡದಂದದಲಿ ವಿಷ್ಣು- |
ಕ್ಷೇನ ಪರಿಖಾರೂಪನಾಗಿಹನಲ್ಲಿ ಪುರುಷಾಖ್ಯಾ || ತಾನೆ ಪೂಜಕ ಪೂಜ್ಯ
ನೆನಿಸಿ ನಿ- | ಜಾನುಗರ ಸಂತೈಪ ಗುರುಪವ- | ಮಾನವಂದಿತ ಸರ್ವ
ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇಶಾ || ೨೪ ||

ನೂತನ ಸಮೀಚೀನ ಸುರನೋ- | ಪೇತ ಹೃದ್ಯಪದಾರ್ಥದೊಳು
ವಿಧಿ- | ಮಾತೆ ತತ್ತದ್ರಸಗಳೊಳು ರಸರೂಪ ತಾನಾಗಿ || ಪ್ರೀತಿಬಡಿಸುತ
ನಿತ್ಯದಿ ಜಗ- | ನ್ನಾಥವಿಠಲನ ಕೂಡಿ ತಾ ನಿ- | ಭೀತಳಾಗಿಹಳೆಂದ
ರಿದು ನೀ ಭಜಿಸಿ ಸುಖಿಸುತಿರು || ೨೫ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೦ಕ್ಕೆ ಪದ ೯೩೨ಕ್ಕೆ ನೈವೇದ್ಯಪ್ರಕರಣಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೩೨. ದೇವತಾತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ.

(ಕಕ್ಷತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ.)

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥರಾಯರು ತಾರತಮ್ಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಾಡಿ ಗ್ರಂಥಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

॥ ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿಕರ್ತ್ರೇ ನಮಃ ॥

ರಾಗ ತೋಡಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ । ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ ।

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಶ್ರೀರಮಣ ಸರ್ವೇಶ ಸರ್ವಗ । ಸಾರಭೋಕ್ತ ಸ್ವತಂತ್ರ ದೋಷವಿ- ।
ದೂರ ಜ್ಞಾನಾನಂದಬಲವೈಶ್ವರ್ಯಗುಣಪೂರ್ಣಾ ॥ ಮೂರು ಗುಣವ
ರ್ಜಿತ ಸಗುಣ ಸಾ- । ಕಾರ ವಿಶ್ವಸ್ಥಿತಿಲಯೋದಯ- । ಕಾರಣ ಕೃಪಾ
ಸಾಂದ್ರ ನರಹರಿ ಸಲಹೊ ಸಜ್ಜನರಾ ॥ ೧ ॥

ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಳೆ ನಿರ್ವಿಕಾರಳೆ । ನಿತ್ಯಸುಖಸಂಪೂರ್ಣೆ ನಿತ್ಯಾ- ।
ನಿತ್ಯಜಗದಾಧಾರೆ ಮುಕ್ತಾಮುಕ್ತಗಣವಿನುತೆ ॥ ಚಿತ್ತಯಿಸು ಬಿನ್ನಪವ
ಶ್ರೀಪುರು- । ಷೋತ್ತಮನ ವಕ್ಷೋನಿವಾಸಿನಿ । ಭೃತ್ಯವತ್ಸಲೆ ಕಾಯೆ
ಪ್ರಜಗನ್ಮಾತೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ ॥ ೨ ॥

ರೋಮಕೂಪಗಳೊಳು ಪೃಥಕ್ಪೃಥ- । ಗಾ ಮಹಾಪುರುಷನ
ಸುಮೂರ್ತಿಯ । ತಾಮರಸಜಾಂಡಗಳ ತದ್ಗತವಿಶ್ವರೂಪಗಳ ॥ ಶ್ರೀಮ
ಹಿಳೆ ರೂಪಗಳ ಗುಣಗಳ । ಸೀಮೆಗಾಣದೆ ಯೋಚಿಸುತ ಮಮ ।
ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಿಮೆಯದೆಂತುಟಿಂದಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆರಗಾದ ॥ ೩ ॥

ಒಂದಜಾಂಡದೊಳೊಂದು ರೂಪದೊ- । ಳೊಂದವಯವದೊ
ಳೊಂದು ನಖದೊಳ- । ಗೊಂದು ಗುಣಗಳ ಪಾರಗಾಣದೆ ಕೃತಪುಟಾಂ
ಜಲಿಯೂ ॥ ಮಂದಜಾಸನ ಪುಳಕಪುಳಕಾ- । ನಂದಬಾಷ್ಪ ತೊದಲ್ನು
ಡಿಗಳಿಂ- । ದಿಂದಿರಾವಲ್ಲಭನ ಮಹಿಮೆ ಗಭೀರತರವೆಂದಾ ॥ ೪ ॥

ಎನು ಧನ್ಯರೊ ಬ್ರಹ್ಮ ಗುರುಪವ- । ಮಾನರೀವರು ಯಾ ಪರಿ
ಯಲಿ ರ- । ಮಾನಿವಾಸನ ವಿಮಲಲಾವಣ್ಯಾತಿಶಯಗಳನೂ ॥ ಸಾನು
ರಾಗದಿ ನೋಡಿ ಸುಖಿಪ ಮ- । ಹಾನುಭಾವರ ಭಾಗ್ಯವೆಂತೊ ಭ- ।
ವಾನಿಧವನಿಗಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಲು ನರರ ಪಾಡೇನೂ ॥ ೫ ॥

ಆ ಪಿತಾಮಹ ನೂರು ಕಲ್ಪ ರ- । ಮಾಪತಿಯ ಗುಣ ಜಪಿಸಿ
ಒಲಿಸಿ ಮ- । ಹಾಪರಾಕ್ರಮ ಹನುಮ ಭೀಮಾನಂದಮುನಿಯೆನಿಸಿ ॥
ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಸುನಾಭೀ- । ಕೂಪಸಂಭವ ನಾಮದಲಿ ಮೆರೆ- । ವಾ
ಪಯೋಜಾಸನ ಸವಿಾರರಿಗಭಿನಮಿಪೆ ಸತತಾ ॥ ೬ ॥

ವಾಸುದೇವನ ಮೂರ್ತಿ ಹೃದಯಾ- । ಕಾಶಮಂಡಲಮಧ್ಯದಲಿ
ತಾ- । ರೇಶನಂದದಿ ಕಾಣುತತಿಸಂತೋಷದಲಿ ತುತಿಪಾ ॥ ಆ ಸರಸ್ವತಿ
ಭಾರತಿಯರಿಗೆ । ನಾ ಸತತ ವಂದಿಸುವೆ ಪರಮೋ- । ಲ್ಲಾಸದಲಿ
ಸುಜ್ಞಾನ ಭಕುತಿಯ ಸಲಿಸಲೆಮಗೆಂದು ॥ ೭ ॥

ಜಗದುದರನ ಸುರೋತ್ತಮನ ನಿಜ- । ಪೆಗಲೊಳಾಂತು ಕರಾಬ್ಬ
ದೊಳ್ಳದ- । ಯುಗ ಧರಿಸಿ ನಖಪಜ್ಜಿಯೊಳು ರಮಣೀಯತರವಾದ ॥
ನಗಧರನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕಾಣುತ । ಮಿಗೆ ಹರುಷದಿಂ ಪೊಗಳಿ ಹಿಗ್ಗುವ ।
ಖಗಕುಲಾಧಿಪ ಕೊಡಲಿ ಮಂಗಳ ಸಕಲಸುಜನರಿಗೆ ॥ ೮ ॥

ಯೋಗಿಗಳ ಹೃದಯಕೆ ನಿಲುಕ ನಿಗ- । ಮಾಗಮೈಕವಿನುತನ
ಪರಮನು- । ರಾಗದಲಿ ದ್ವಿಸಹಸ್ರ ಜಿಹ್ವೆಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸುವ ॥ ಭೂಗ
ಗನ ಪಾತಾಳ ವ್ಯಾಪ್ತನ । ಯೋಗನಿದ್ರಾಪ್ತದನೆನಿಸು ಗುರು- । ನಾಗರಾ
ಜನ ಪದಕೆ ನಮಿಸುವೆ ಮನದೊಳನವರತಾ ॥ ೯ ॥

ನಂದಿವಾಹನ ನಳಿನಿಧರ ಮೌ- । ಳೇಂದುಶೇಖರ ಶಿವ ತ್ರಿಯಂ
ಬಕ । ಅಂಧಕಾಸುರಮಥನ ಗಜಶಾರ್ದೂಲಚರ್ಮಧರಾ ॥ ಮಂದಜಾ
ಸನತನಯ ತ್ರಿಜಗ- । ದ್ವಂದ್ಯ ಶುದ್ಧಸ್ಥಿತಿಕಸನ್ನಿಭ । ವಂದಿಸುವೆನನವ
ರತ ಪಾಲಿಸೊ ವಾರ್ವತೀರಮಣಾ ॥ ೧೦ ॥

ಫಣಿಫಣಾಂಚಿತಮಕುಟರಂಜಿತ । ಕ್ಷಣಿತಡಮರು ತ್ರಿಶೂಲ ಶಿಖಿ
ದಿನ- । ಮಣಿನಿಶಾಕರನೇತ್ರ ಪರಮಪವಿತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರಾ ॥ ಪ್ರಣತ
ಕಾಮದ ಪ್ರಮಥಸುರಮುನಿ । ಗಣಸುಪೂಜಿತಚರಣಯುಗ ರಾ- । ವಣ
ಮದವಿಭಂಜನ ಸತತ ಮಾಂ ಪಾಹಿ ಮಹದೇವಾ ॥ ೧೧ ॥

ದಕ್ಷಯಜ್ಞವಿಭಂಜನನೆ ವಿರು- । ಪಾಕ್ಷ ವೈರಾಗ್ಯಾಧಿಪತಿ ಸಂ- ।
ರಕ್ಷಿಸೆಮ್ಮನು ಸರ್ವಕಾಲದಿ ಸನ್ಮದವನಿತ್ತು ॥ ಯಕ್ಷಪತಿಪಖ ಯಜಪ
ರಿಗೆ ಸುರ- । ವೃಕ್ಷ ವೃಕದನುಜಾರಿ ಲೋಕಾ- । ಧೃಕ್ಷ ಶುಕದೂರ್ವಾಸ
ಜೈಗೀಷವ್ಯ ಸಂತೈಸೂ ॥ ೧೨ ॥

ಹತ್ತು ಕಲ್ಪದಿ ಲವಣಜಲಧಿಯೊ- । ಳುತ್ತಮಶ್ಲೋಕನ ವಲಿಸಿ
ಕೃತ- । ಕೃತ್ಯನಾಗಿ ಜಗತ್ಪತಿಯ ನೇಮದಿ ಕುಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾ ॥ ಬಿತ್ತರಿಸಿ
ಮೋಹಿಸಿ ದುರಾತ್ಮರ । ನಿತ್ಯನಿರಯನಿವಾಸರೆನಿಸಿದ । ಕೃತ್ತಿವಾಸಗೆ
ನಮಿಪೆ ಶೇಷಪದಾರ್ಹನಹುದೆಂದು ॥ ೧೩ ॥

ಕಂಬುಪಾಣಿಯ ಪರಮಪ್ರೇಮುನಿ- । ತಂಬಿನಿಯರೆಂದೆನಿಪ ಲಕ್ಷ
ಣ । ಜಾಂಬವತಿ ಕಾಳಿಂದಿ ನೀಲಾ ಭದ್ರ ಸಖವಿಂದಾ ॥ ಎಂಬ ಷಣ್ಮುಹಿ
ಷಿಯರ ದಿವ್ಯ ಪ- । ದಾಂಬುಜಗಳಿಗೆ ನಮಿಪೆ ಮಮ ಹೃದ- । ಯಾಂಬ
ರದಿ ನೆಲಸಲಿ ಬಿಡದೆ ತಮ್ಮರಸನೊಡಗೂಡಿ ॥ ೧೪ ॥

ಆ ಪರಂತಪನೊಲುಮೆಯಿಂದ ಸ- । ದಾಪರೋಕ್ಷಗಳೆನಿಸಿ ಭಗ
ವ- । ದ್ರೂಪಗುಣಗಳ ಮಹಿಮೆ ಸ್ವಪತಿಗಳಾನನದಿ ತಿಳಿವಾ ॥ ಸೌಪ
ರಣಿ ವಾರುಣಿ ನಗಾತ್ಮಜ- । ರಾಪನಿತು ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ಯೆನ್ನ ಮ- ।
ಹಾಪರಾಧಗಳೆಣಿಸದೀಯಲಿ ಪರಮಮಂಗಳವಾ ॥ ೧೫ ॥

ತ್ರಿದಿವತರು ಮಣಿ ಧೇನುಗಳಿಗಾ- । ಸ್ವದವೆನಿಸ ತ್ರಿದಶಾಲಯಾ
ಬ್ಬಿಗೆ । ಬದರನಂದದಲೊಪ್ಪುತಿಪ್ಪ ವುಪೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮನಾ ॥ ಮೃದು
ಮಧುರ ಸುಸ್ತವನದಿಂದಲಿ । ಮಧುಸಮಯ ಪಿಕನಂತೆ ಪಾಡುವ ।
ಮುದಿರವಾಹನನಂಘ್ರಿಯುಗ್ಗುಗಳಿಗೆ ನಮಿಸುವೆನು ॥ ೧೬ ॥

ಕೃತಿರಮಣ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ದೇವನ । ಅತುಳಬಲಲಾವಣ್ಯ ಗುಣ
ಸಂ- । ತತವುಪಾಸನಕೇತುಮಾಲಾಖಂಡದೊಳು ರಚಿಸಾ ॥ ರತಿಮನೋ
ಹರನಂಘ್ರಿಕಮಲಕೆ । ನುತಿಸುವೆನು ಭಕುತಿಯಲಿ ಮಮ ದು- ।
ರ್ಮತಿಯ ಕಳೆದು ಸನ್ಮತಿಯನೀಯಲಜಪ್ತ ನಮಗೊಲಿದು ॥ ೧೭ ॥

ಚಾರುತರ ನವವಿಧ ಭಕುತಿ ಗಂ- । ಭೀರವಾರಾಶಿಯೊಳು ಪರ
ಮೋ- । ದಾರಮಹಿಮನ ಹೃದಯ ಘಣಿಸತಿ ಪೀಠದೊಳು ಭಜಿಸಾ ॥
ಭೂರಿ ಕರ್ಮಾಕರನೆನಿಸುವ ಶ- । ರೀರಮಾನಿ ಪ್ರಾಣಪತಿ ಪದ- । ವಾರಿ
ರುಹಕಾನಮಿಪೆ ಮದ್ಗುರುರಾಯನಹುದೆಂದು ॥ ೧೮ ॥

ವಿತತಮಹಿಮನ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ- । ನತುಳಭುಜಬಲಕಲ್ಪ
ತರುವಾ- । ಶ್ರಿತರೆನಿಸಿ ಸಕಲೇಷ್ಟ ಪಡೆದನುದಿನದಿ ಮೋದಿಸುವ ॥ ರತಿ
ಸ್ವಯಂಭುವ ದಕ್ಷ ವಾಚ- । ಸ್ಪತಿ ಬಿಡೌಜನ ಮಡದಿ ಶಚಿ ಮ- । ನೃಥ
ಕುಮಾರನಿರುದ್ಧರೆಮಗೀಯಲಿ ಸುಮಂಗಳವಾ ॥ ೧೯ ॥

ಭವನನಧಿನವಪೋತ ಪುಣ್ಯ- । ಶ್ರವಣಕೀರ್ತನಪಾದವನರುಹ ।
ಭವನನಾವಿಕನಾಗಿ ಭಜಕರ ತಾರಿಸುವ ಬಿಡದೇ ॥ ಪ್ರವಹಮಾರುತ
ದೇವ ಪರಮೋ- । ತ್ಸವವಿಶೇಷನಿರಂತರ ಮಹಾ- । ಪ್ರವಹದಂದದಿ
ಕೊಡಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಸಂತತಿಗೆ ॥ ೨೦ ॥

ಜನರನುದ್ಧರಿಸುವೆನೆನುತ ನಿಜ । ಜನಕನನುಮತದಲಿ ಸ್ವಯಂ
ಭುವ- । ಮನುವಿನಿಂದಲಿ ಪಡದೆ ಸುಕುಮಾರಕರನೊಲುಮೆಯಲಿ ॥
ಜನನಿ ಶತರೂಪಾ ನಿತಂಬಿನಿ । ಮನವಚನ ಕಾಯದಲಿ ಬಿಡದನು- ।
ದಿನ ನಮಿಸುವೆನು ಕೊಡು ಯೆಮಗೆ ಸನ್ಮಂಗಳವನೊಲಿದು ॥ ೨೧ ॥

ನರನ ನಾರಾಯಣನ ಹರಿ ಕೃ- । ಪ್ಲರ ಪಡದೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ತೆರ
ದಲಿ । ತರಣಿ ಶಶಿ ಶತರೂಪರಿಗೆ ಸಮನೆನಿಸಿ ಪಾಪಿಗಳಾ ॥ ನಿರಯ
ದೊಳು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಸಜ್ಜನ । ನೆರವಿಯನು ಪಾಲಿಸುವ ಔದುಂ- । ಬರು
ಸಲಹು ಸಲಹೆಮ್ಮ ಬಿಡದಲೆ ಪರಮ ಕರುಣದಲಿ ॥ ೨೨ ॥

ಮಧುವಿರೋಧಿ ಮನೋಜ ಕ್ಷೀರೋ- । ದಧಿಮಧನಸಮಯದ
ಲುದಿಸಿ ನೆರೆ । ಕುಧರಜಾವಲ್ಲಭನ ಮಸ್ತಕಮಂದಿರದಿ ಮೆರೆವಾ ॥ ವಿಧು
ತವಾಂಘ್ರಪಯೋಜಯುಗಳಕೆ । ಮಧುಪನಂದದಲೆರಗಲೆನ್ನನ- । ದಧಿಪ
ವಂದಿಪೆನನುದಿನಂತಸ್ತಾಪ ಪರಿಹರಿಸು ॥ ೨೩ ॥

ಶ್ರೀವನರುಹಾಂಬಕನ ನೇತ್ರಗ- । ಳೇವೆ ಮನೆನಿಸಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಕ- ।
ರಾವಲಂಬನವೀವ ತೆರದಿ ಮಯೂಖ ವಿಸ್ತರಿಸಾ ॥ ಆ ವಿವಸ್ವಾನೆಂದೆ
ನಿಸುವ ವಿ- । ಭಾವಸುವಹರ್ನಿಶಿಗಳಲಿ ಕೊಡ- । ಲೀವಸುಂಧರೆಯೊಳು
ವಿಪಶ್ಚಿತರೊಡನೆ ಸುಜ್ಞಾನಾ ॥ ೨೪ ॥

ಲೋಕಮಾತೆಯ ಪಡೆದು ನೀ ಜಗ- । ದೇಕಪಾತ್ರನಿಗಿತ್ತಕಾರ
ಣ । ಶ್ರೀಕುಮಾರಿ ಸಮೇತ ನೆಲಸಿದ ನಿನ್ನ ಮಂದಿರದೀ ॥ ಆ ಕಮಲಭ
ವಮುಖರು ಬಿಡದೆ ಪ- । ರಾಕೆನುತ ನಿಂದಿಹರೊ ಗುಣರ- । ತ್ನಾಕರನೆ
ಬಣ್ಣಿಸಲಳನೆ ಕೊಡು ಯೆಮಗೆ ಸನ್ಮನವಾ ॥ ೨೫ ॥

ಫಣಿಯೊಳೊಪ್ಪುವ ತಿಲಕ ತುಲಸೀ- । ಮಣಿಗಣಾಂಚಿತಕಂಠ ಕರ
ದಲಿ । ಕೃಣಿತ ವೀಣಾಸುಸ್ವರದಿ ಬಹುತಾಳಗತಿಗಳಲಿ ॥ ಪ್ರಣವಪ್ರತಿ
ಪಾದ್ಯನ ಗುಣಂಗಳ । ಕುಣಿದು ಪಾಡುತ ಪರಮ ಸುಖಸಂ- । ದಣಿ
ಯೊಳಾಡುವ ದೇವಯುಷಿ ನಾರದರಿಗಭಿನಮಿಪೆ ॥ ೨೬ ॥

ಆ ಸರಸ್ವತೀರದಲಿ ಬಿ- । ನೈಸೃಸಲಾಮುನಿಗಳ ನುಡಿಗಿ ಜಡ- ।
ಜಾಸನ ಮಹೇಶಾಚ್ಯುತರ ಲೋಕಂಗಳಿಗೆ ಪೋಗೀ ॥ ತಾ ಸಕಲಗುಣ
ಗಳ ವಿಚಾರಿಸೆ । ಕೇಶವನೆ ಪರದೈವವೆಂದುಪ- । ದೇಶಿಸಿದ ಭೃಗುಮು
ನಿಸ ಕೊಡಲೆಮಗವಿಳ ಪುರುಷಾರ್ಥ ॥ ೨೭ ॥

ಬಿಸರುಹಾಂಬಕನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಸುಮ- । ನಸಮುಖನು ತಾನೆನಿಸಿ
ನಾನಾ । ರಸಗಳುಳ್ಳ ಹವಿಸ್ಸುಗಳನವರವರಿಗೊಯ್ದಾವಾ ॥ ವಸುಕುಲಾ
ಧಿಪ ಯಜ್ಞ ಪುರುಷನ । ಅಸಮಬಲರೂಪಂಗಳಿಗೆ ವಂ- । ದಿಸುವೆ ಜ್ಞಾನ
ಯಶಸ್ಸು ವಿದ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡಲೆಮಗೆ ॥ ೨೮ ॥

ತಾತನಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ನೀ ಪ್ರ- । ಖ್ಯಾತಿಯುಳ್ಳರವತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪಡೆದವರವರಿಗಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದೆ ॥ ವೀತಿಹೋತ್ರನ ಸಮಕೆ
ನಿಸುವ ಪ್ರ- । ಸೂತಿ ಜನನಿ ತ್ವದಂಭ್ರ ಕಮಲಕೆ । ನಾ ತುತಿಸಿ ತಲೆವಾ
ಗುವೆಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಸಲಹುವದೂ ॥ ೨೯ ॥

ಶತಧೃತಿಯ ಸುತರೇರ್ವರುಳಿದ- । ಪ್ರತಿಮ ಸುತಪೋನಿಧಿಗಳ
ಪರಾ- । ಜಿತನ ಸುಸಮಾಧಿಯೊಳೊಲಿಸಿ ಮೂರ್ಛೋಕದೊಳು ಮೆರೆ
ವಾ ॥ ವ್ರತಿವರ ಮರೀಚ್ಯತ್ರಿಪುಲಹಾ । ಕ್ರತು ವಸಿಷ್ಠ ಪುಲಸ್ತ್ಯ ವೈವ- ।
ಸ್ವತನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಂಗಿರಂಭ್ರಿಗಿರಗುವೆನು ॥ ೩೦ ॥

ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರೊಳು ಮೊದಲಿಗ- । ನಾದ ಮಿತ್ರ ಪ್ರವಹಮಾನಿ
ನಿ- । ಯಾದ ಪ್ರಾವಹಿ ನಿಮತಿನಿರ್ಜರ ಗುರುಮಹಿಳೆ ತಾರಾ ॥ ಈ ದಿವಾ
ಕಸರನುದಿನಾಧಿ- । ವ್ಯಾಧಿಯುಪಟಳವಳಿದು ವಿಬುಧರಿ- । ಗಾದರದಿ
ಕೊಡಲಖಿಳ ಮಂಗಳವಾವಕಾಲದಲಿ ॥ ೩೧ ॥

ಮಾನನಿಧಿಗಳೆನಿಸುವ ವಿಷ್ಣು- । ಕ್ಷೇನಧನದಾದ್ಯನಿಮಿಷಂಗೆ ಸ- ।
ಮಾನರೆಂಭತ್ತೈದು ಶೇಷಶತಸ್ಥ ದೇವಗಣ ॥ ಆ ನಮಿಸುವೆನು ಬಿಡದೆ
ಮಿಥ್ಯಾ- । ಜ್ಞಾನಕಳೆದು ಸುಬೋಧವಿತ್ತು ಸ- । ದಾನುರಾಗದಲೆಮ್ಮ
ಪರಿಪಾಲಿಸಲಿ ಸಂಪದವಾ ॥ ೩೨ ॥

ಭೂತಮಾರುತವಾಂತರಭಿಮಾ- । ನೀ ತಪಸ್ವಿಮರೀಚಿಮುನಿ
ಪುರು- । ಹೂತನಂದನ ಪಾದಮಾನಿ ಜಯಂತರೆಮಗೊಲಿದು ॥ ಕಾತ
ರವ ಪುಟ್ಟಿಸದೆ ವಿಷಯದಿ । ವೀತಭಯನ ಪದಾಬ್ಜದಲಿ ವಿಪ- । ರೀತ
ಬುದ್ಧಿಯನೀಯದೆ ಸದಾ ಪಾಲಿಸಲಿ ನಮ್ಮ ॥ ೩೩ ॥

ಓದಿಸುವ ಗುರುಗಳನೆ ಜರಿದು ಸ- । ಹೋದರರಿಗುಪದೇಶಿಸಿದ
ಮಹ- । ದಾದಿಕಾರಣ ಸರ್ವಗುಣಸಂಪೂರ್ಣ ಹರಿಯೆಂದು ॥ ವಾದಿ
ಸುವ ತತ್ವತಿಯತೋರಿಂ- । ದಾದನುಜ ಬೆಸಗೊಳಲು ಸ್ತಂಭದಿ । ಶ್ರೀದ
ನಾಕ್ಷಣ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಸಲಹೆಮ್ಮ ॥ ೩೪ ॥

ಬಲಿವೊದಲು ಸಪ್ತೇಂದ್ರರಿವರಿಗೆ । ಕಲಿತಕರ್ಮಜ ದಿವಿಜ
ರೆಂಬರು । ಉಳಿದಯೇಕಾದಶಮನುಗಳು ವುಚ್ಯಭ್ಯಚವನಮುಖಾ ॥ ಕುಲ
ಖುಷಿಗಳೆಂಭತ್ತು ಹೈಹಯ- । ನಿಳೆಯ ಕಂಪನಗೈದ ಪೃಥು ಮಂ- ।
ಗಳಪರೀಕ್ಷಿತ ನಹುಷ ನಾಭಿ ಯಯಾತಿ ಶಶಿಬಿಂದು ॥ ೩೫ ॥

ಶತಕಸಂಕೇತುಳ್ಳಪ್ರೀಯ- । ವ್ರತ ಭರತ ಮಾಂಧಾತ ಪುಣ್ಯಾ- ।
ಶ್ರೀತರು ಜಯವಿಜಯಾದಿಗಳು ಗಂಧರ್ವರೆಂಟುಜನಾ ॥ ಹುತವಹಜ
ಪಾವಕ ಸನಾತನ । ಪಿತೃಗಳೇಷ್ಟರು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು । ಪ್ರತಿದಿವಸ ಪಾಲಿ
ಸಲಿ ತಮ್ಮವನೆಂದು ಯೆಮಗೊಲಿದು ॥ ೩೬ ॥

ವಾಸವಾಲಯಶಿಲ್ಪಿ ವಿಮಲಜ- । ಲಾಶಯಗಳೊಳು ರಮಿಪ
ಉರ್ವಶಿ । ಭೇಶ ರವಿಗಳ ರಿಪುಗಳೆನಿಸುವ ರಾಹುಕೇತುಗಳೂ ॥ ಶ್ರೀಶ
ಪದಪಂಥಾನ ಧೂಮಾ- । ಚೀಶ ದಿವಿಜರು ಕರ್ಮಜರಿಗೆ ಸ- । ದಾ
ಸಮಾನ ದಿವೌಕಸರು ಕೊಡಲೆಮಗೆ ಮಂಗಳವಾ ॥ ೩೭ ॥

ದ್ಯುನದಿ ಶಾಮಲಸಂಜ್ಞ ರೋಹಿಣಿ । ಧನಪ ಪರ್ಜನ್ಯಾನಿರುದ್ಧನ ।
ವನಿತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾಭಿಮಾನಿ ವಿರಾಟದೇವಿಯರಾ ॥ ನೆನೆವೆ ನಾನಲ
ವಿಂದ ದೇವಾ- । ನನಮಹಿಳೆ ಸ್ವಾಹಾಖ್ಯರಾಲೋ- । ಚನೆಕೊಡಲಿ
ನಿರ್ವಿಘ್ನದಿಂ ಭಗವದ್ಗುಣಂಗಳಲಿ ॥ ೩೮ ॥

ವಿಧಿಸಿತನ ಪಾದಾಂಬುಜಗಳಿಗೆ । ಮಧುಪನಂತೆ ವಿರಾಜಿಪಾ
ಮಲ । ಉದಕಗಳಿಗೆ ಸದಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬಾ ॥ ಬುಧಗೆ ನಾ
ವಂದಿಸುವೆ ಸನ್ಮೋ- । ದದಿ ನಿರಂತರ ವಲಿದು ಯೆಮಗ- । ಭೃದಯ
ಪಾಲಿಸಲೆಂದು ಪರಮೋತ್ಸವದಲನುದಿನದಿ ॥ ೩೯ ॥

ಶ್ರೀವಿಂಚಾದ್ಯರ ಮನಕೆ ನಿಲು- । ಕಾವಕಾಲಕು ಜನನರಹಿತನ ।
ತಾ ವಲಿಸಿ ಮಗನೆಂದು ಮುದ್ದಿಸಿ ಲೀಲೆಗಳ ನೋಳ್ವೆ ॥ ದೇವಕಿಗೆ ವಂದಿ
ಪೆ ಯಶೋದಾ- । ದೇವಿಗಾನಮಿಸುವೆನು ಬಿಡದೆ ಕೃ- । ಪಾವಲೋಕನ
ದಿಂದ ಸಲಹುವದೆಮ್ಮ ಸಂತತಿಯಾ ॥ ೪೦ ॥

ಪಾಮರರ ಸುಪವಿತ್ರಗೈಸುವ । ಶ್ರೀಮುಕುಂದನ ವಿಮಲ ಮಂಗಳ ।
ನಾಮಗಳಿಗಭಿಮಾನಿಯಾದ ಉಷಾಖ್ಯದೇವಿಯರಾ ॥ ಭೂಮಿಯೊಳ
ಗುಳ್ಳವಿಳ ಸಜ್ಜನ- । ರಾಮಯಾದಿಗಳಳಿದು ಸಲಹಲಿ । ಆಮರುತ್ತನ
ಮನೆಯವೈದ್ಯರ ರಮಣಿ ಪ್ರತಿದಿನದಿ ॥ ೪೧ ॥

ಪುರುಟಲೋಚನ ನಿನ್ನ ಕದ್ದೊ- । ಯ್ವಿರಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ ದೇವತೆಗ
ಳು- । ತ್ತರವ ಲಾಲಿಸಿ ತಂದ ವರಹಾರೂಪ ತಾನಾಗಿ ॥ ಧರಣಿಜನನೀ
ನಿನ್ನ ಪಾದಕೆ । ಎರಗಿ ಬಿನ್ನೈಸುವೆನು ಪಾದ- । ಸ್ವರುಶ ಮೊದಲಾದವಿಳ
ದೋಷಗಳೆಣಿಸದಿರುಯೆಂದು ॥ ೪೨ ॥

ವನಧಿವಸನೆ ವರಾದ್ರಿನಿಚಯ- । ಸ್ತನವಿರಾಜಿತೆ ಜೇತನಾಚೇ- ।
ತನವಿಧಾರಕೆ ಗಂಧರಸ ರೂಪಾದಿಗುಣವಪುಪೆ ॥ ಮುನಿಕುಲೋತ್ತಮ
ಕಶ್ಯಪನ ನಿಜ- । ತನುಜೆ ನಿನಗಾನಮಿಪೆ ಯೆನ್ನವ- । ಗುಣಗಳೆಣಿಸದೆ
ಪಾಲಿಪುದು ಪರಮಾತ್ಮನರ್ಥಾಂಗಿ ॥ ೪೩ ॥

ಹರಿಗುರುಗಳರ್ಚಿಸದ ಪಾಪಾ- । ತ್ಮರನ ಶಿಕ್ಷಿಸಲೋಸುಗ ಶನೈ- ।
ಶ್ವರನೆನಿಸಿ ದುಷ್ಟಲಗಳೇನೆ ನಿರಂತರವು ಬಿಡದೇ ॥ ತರಣಿನಂದನ
ನಿನ್ನ ಪಾದಾಂ- । ಬುರುಹಗಳಿಗಾನಮಿಪೆ ಬಹು ದು- । ಸ್ತರಭವಾರ್ಣವ
ಮಗ್ನನಾದೆನ್ನದ್ಧರಿಸಬೇಕು ॥ ೪೪ ॥

ನಿರತಿಶಯ ಸುಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ । ವಿರಚಿಸುವ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮ
ಗ- । ಕರಿತು ತತ್ತತ್ಕಾಲದಲಿ ತಜ್ಜನ್ಯಫಲರಸವ ॥ ಹರಿಯ ನೇಮದಲು
ಣಿಸಿ ಬಹು ಜೀ- । ವರಿಗೆ ಕರ್ಮಪನೆನಿಸ ಗುರುಪು- । ಪುರನು ಸತ್ಯ
ರ್ಮಂಗಳಲಿ ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯ ಕೊಡಲಿ ॥ ೪೫ ॥

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪರಮಕಾರು- । ಜ್ಯಾನಿವಾಸಸ್ಥಾನರೆನಿಸ ಕೃ- ।
ಶಾನುಜರು ಸಾಹಸ್ರಷೋಡಶ ಶತರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಮಾನಿನಿಯರೆಪ್ಪತ್ತು
ಯಕ್ಷರು । ದಾನವರು ಮೂವತ್ತು ಚಾರಣ- । ಜಾನಜಾಮರರಪ್ಪರು
ಗಂಧರ್ವರಿಗೆ ನಮಿವೆ ॥ ೪೬ ॥

ಕಿನ್ನರರು ಗುಹ್ಯಕರು ರಾಕ್ಷಸ- । ಪನ್ನಗರು ಪಿತ್ಯಗಳು ಸುಸಿ
ದ್ಧರು । ಸನ್ನತಾಜಾನುಜರು ಸಮರಿವರಮರಯೋನಿಜರೂ ॥ ಇನ್ನಿವರ
ಗಣವೆಂತು ಬಣ್ಣಿಸ- । ಲೆನ್ನಳವೆ ಕರುಣದಲಿ ಪರಮಾ- । ಪನ್ನಜನರಿಗೆ
ಕೊಡಲಿ ಸನ್ಮದ ಸುಪ್ರತಾಪಗಳಾ ॥ ೪೭ ॥

ಆಯಮುನೆಯೊಳು ಸಾದರದಿ ಕಾ- । ತ್ವಯನೀ ವ್ರತಧರಿಸಿ ಕೆಲ
ರು ದ- । ರಾಯುಧನೆ ಪತಿಯೆನಿಸಿ ಕೆಲಬರು ಜಾರತನದಲ್ಲಿ ॥ ವಾಯು
ಪಿತನೊಲಿಸಿದರು ಇವರಿಗೆ । ತೋಯಜಾಕ್ಷಿಯರವರ ಪಾದಕೆ । ನಾ
ಯಿರಗುವೆ ಮನೋರಥಂಗಳ ಸಲಿಸಲನುದಿನವೂ ॥ ೪೮ ॥

ನೂರುಮುನಿಗಳನುಳಿದು ಮೇಲಿ- । ನ್ನೂರುಕೋಟಿ ತಪೋಧನರ
ಪಾ- । ದಾರವಿಂದಕೆ ಮುಗಿವೆ ಕರಗಳನುದ್ಧರಿಸಲೆಂದು ॥ ಮೂರು ಸತ್ತ
ಶತಾಹ್ವಯರ ತೊರ- । ದೀಋಷಿಗಳಿಗನಂತರದಲಿಹ । ಭೂರಿಪಿತ್ಯಗಳು
ಕೊಡಲಿ ನಮಗೆ ಸದಾ ಸುಮಂಗಳವಾ ॥ ೪೯ ॥

ಪಾವನಕೆ ಪಾವನನೆನಿಸುವ ರ- । ಮಾವಿನೋದನ ಗುಣಗಣಂ
ಗಳ । ಸಾವಧಾನದಲೇಕಮಾನಸರಾಗಿ ಸುಸ್ವರದಿ ॥ ಆವಿಬುಧಪತಿ ಸಭೆ
ಯೊಳಗೆ ನಾ- । ನಾ ವಿಲಾಸದಿ ಪಾಡಿ ಸುಖಿಸುವ । ದೇವಗಂಧರ್ವರು
ಕೊಡಲಿ ಯೆಮಗಖಿಳಪುರುಷಾರ್ಥ ॥ ೫೦ ॥

ಭುವನಪಾವನನೆನಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- । ಧವನ ಮಂಗಳದಿವ್ಯನಾಮ- ।
ಸ್ತವನ ಗೃವ ಮನುಷ್ಯಗಂಧರ್ವರಿಗೆ ವಂದಿಸುನೇ ॥ ಪ್ರವರಭೂಭುಜ
ರುಳಿದು ಮಧ್ಯಮ । ಕುವಲಯಪರೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬರ । ದಿವಸದಿವಸಂ
ಗಳಲಿ ನೆನೆನೆನು ಕರಣಶುದ್ಧಿಯಲಿ ॥ ೫೧ ॥

ಶ್ರೀಮುಕುಂದನ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಸೌ- । ದಾಮಿನಿಯವೋಲ್ ಹೃದ
ಯವಾರಿಜ- । ವೈಷ್ಣವಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕಾಣುತಲಿ ಮೋದಿಸುವ ।
ಆ ಮನುಷ್ಯೋತ್ತಮರ ಪದಯುಗ । ತಾಮರಸಗಳಿಗಿರಗುವೆ ಸದಾ ।
ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳಿತ್ತು ಸಲಹಲಿ ಪ್ರಣತಜನತತಿಯು ॥ ೫೨ ॥

ಈಮಹೀಮಂಡಲದೊಳಿಹ ಗುರು । ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಮತಾ
ನುಗ- । ರಾ ಮಹಾವೈಷ್ಣವರ ವಿಷ್ಣು ಪದಾಬ್ಜಮಧುಕರರ ॥ ಸ್ತೋಮಕಾ
ನಮಿಸುವೆನವರವರ । ನಾಮಗಳ ಪೇಳಳವೆ ಬಹುವಿಧ । ಯಾಮ
ಯಾಮಂಗಳಲಿ ಬೋಧಿಸಲೆನಗೆ ಸನ್ಮತಿಯು ॥ ೫೩ ॥

ಮಾರನಯ್ಯನ ಕರುಣಪಾರಾ- । ವಾರಮುಖ್ಯಸುಪಾತ್ರರೆನಿಪ ಸ- ।
ರೋರುಹಾಸನ ವಾಣಿ ರುದ್ರೇಂದ್ರಾದಿ ಸುರನಿಕರ ॥ ತಾರತಮ್ಯಾ
ತ್ಮಕ ಸುಪದ್ಯಗ- । ಛಾರು ಪರಿಸುವರಾ ಜನರಿಗೆ ರ- । ಮಾರಮಣ ಪೂರೈಸ
ಲೀಪ್ಪಿತ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ೫೪ ॥

ಮೂರು ಕಾಲಂಗಳಲಿ ಪರಿಸೆ ಶ- । ರೀರವಾಜ್ಞನ ಶುದ್ಧಿಮಾಳ್ವ
ದು । ದೂರಗೈಸುವದಖಿಳ ಪಾಪಸಮೂಹ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ॥ ಚೋರಭಯ
ರಾಜಭಯ ನಕ್ರ ಚ- । ಮೂರು ಶಸ್ತ್ರ ಜಲಾಗ್ನಿ ಭೂತ ಮ- । ಹೋರಗ
ಜ್ವರ ನರಕಭಯ ಸಂಭವಿಸದೆಂದೆಂದು ॥ ೫೫ ॥

ಜಯಜಯತು ತ್ರಿಜಗದ್ವಿಲಕ್ಷಣ । ಜಯಜಯತು ಜಗದೇಕಕಾ
ರಣ । ಜಯಜಯತು ಜಾನಕಿರಮಣ ನಿರ್ಗತಜರಾಮರಣ ॥ ಜಯಜ
ಯತು ಜಾಹ್ನವಿಜನಕ ಜಯ । ಜಯತು ದೈತ್ಯಕುಲಾಂತಕ ಭವಾ- ।
ಮಯಹರ ಜಗನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲ ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಸತತ ॥ ೫೬ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೨ಕ್ಕೆ ಪದ ಕಲಲಕ್ಕೆ ದೇವತಾತಾರತಮ್ಯಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೩೩. ಫಲಸ್ತುತಿಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀಮದ್ಧರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರವು ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರಸಾರವು; ಇದರ ಶ್ರವಣಮಾನನಾದಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸುಜನರಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಾದಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಕೊಡುವನೆಂದು ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃಷ್ಯರಾದ ಕರ್ಜಿಗೀ ದಾಸಪ್ಪದಾಸರು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

|| ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

(ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಟಿದಿ.)

ರಾಗ ಕಾಪಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |

ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರ ಶ್ರೀಮ- | ದ್ಗುರುವರ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರ
ಕರತಳಾಮಲಕವೆನೆ ಪೇಳಿದ ಸಕಲ ಸಂಧಿಗಳಾ || ಪರಮ ಪಂಡಿತ
ಮಾನಿಗಳು ಮ- | ತ್ಸರಿಸಲೆದೆಗಿಚ್ಚಾಗಿ ತೋರುವ- | ದರಸಿಕರಿದು
ತೋರಿ ಪೇಳುವದಲ್ಲ ಧರಿಯೊಳಗೆ || ೧ ||

ಭಾಮಿನಿಯ ಷಟ್ಟಿದಿಯ ರೂಪದ- | ಲೀ ಮಹಾದ್ಭುತ ಕಾವ್ಯ
ದಾದಿಯೊ- | ಳಾಮನೋಹರ ತರತಮಾತ್ಮಕ ನಾಂದಿಪದ್ಯಗಳ ||
ಯಾಮ ಯಾಮಕೆ ಪರಿಸುವವರ ಸು- | ದಾಮಸಖ ಕೈಪಿಡಿಯಲೋ
ಸುಗ | ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವ ಗುರು ಕಾರುಣ್ಯಕೇನೆಂಬೆ || ೨ ||

ಸಾರವೆಂದರೆ ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸ | ಸಾರದೆಂಬುವದೆಮ್ಮ ಗುರುವರ |
ಸಾರದಲ್ಲದೆ ತಿಳಿಯದೆನುತ ಮಹೇಂದ್ರನಂದನನಾ || ಸಾರಧಿಯ ಬಲ
ಗೊಂಡು ಸಾರಾ- | ಸಾರಗಳ ನಿರ್ಣಯ ಪೇಳ್ವನು- | ಸಾರ ನಡೆವ
ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲಿಹದೋ || ೩ ||

ದಾಸವರ್ಯರ ಮುಖದಿ ನಿಂದು ರ- । ಮೇಶನನು ಕೀರ್ತಿಸುವ
ಮನದಭಿ- । ಲಾಸೆಯಲಿ ವರ್ಣಾಭಿಮಾನಿಗಳೊಳಿದು ಪೇಳಿಸಿದಾ ॥ ಈ
ಸುಲಕ್ಷಣ ಕಾವ್ಯದೋಳ್ ಯತಿ । ಪ್ರಾಸಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆ । ಲೇಸು
ಲೇಸೆನೆ ಶ್ರಾವ್ಯವಾದುದೆ ಕುರುಹು ಕವಿಗಳಿಗೆ ॥ ೪ ॥

ಪ್ರಾಕೃತೋಕ್ತಿಗಳೆಂದು ಬರಿದೆ ಮ- । ಹಾ ಕೃತಘ್ನರು ಜರಿವರ
ಲ್ಲದೆ । ಸ್ವೀಕೃತವ ಮಾಡದಲೆ ಬಿಡುವರೆ ಸುಜನರಾದವರು ॥ ಶ್ರೀಕೃತೀ
ಪತಿಯಮಲ ಗುಣಗಳು । ಈ ಕೃತಿಯೊಳುಂಟಾದ ಬಳಿಕ । ಪ್ರಾಕೃತವೆ
ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸಡಗರವೇನು ಸುಗುಣರಿಗೆ ॥ ೫ ॥

ಶ್ರುತಿಗೆ ಶೋಭನವಾಗದೊಡೆ ಜಡ- । ಮತಿಗೆ ಮಂಗಳವೀಯ
ದೊಡೆ ಶ್ರುತಿ- । ಸ್ಮೃತಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಿಲ್ಲದಿದ್ದೊಡೆ ನಮ್ಮ ಗುರುರಾಯಾ ॥
ಮಧಿಸಿ ಮಧ್ವಾಗಮ ಪರ್ಯಾಭಿಯ । ಕ್ಷಿತಿಗೆ ತೋರಿದ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾ- ।
ರತಂಗೀಸ್ಥಿತ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರವೆನಿಸುವದೂ ॥ ೬ ॥

ಭಕ್ತಿವಾದದಿ ಪೇಳ್ವನೆಂಬ ಶ್ರು- । ಸಕ್ತಿ ಸಲ್ಲದು ಕಾವ್ಯದೊಳು
ವುನ- । ರುಕ್ತಿ ಶುಷ್ಕಸಮಾಸಪದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮೊದಲಾದಾ ॥ ಯುಕ್ತಿ
ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿರುದ್ಧ ಶಬ್ದವಿ- । ಭಕ್ತಿ ವಿಷಮಗಳಿರಲು ಜೀವ- । ನ್ಮುಕ್ತಿಯೋ
ಗ್ಯವಿದೆಂದು ಸಿರಿಮದನಂತ ಮೆಚ್ಚುವನೆ ॥ ೭ ॥

ಆಶುಕವಿಕುಲಕಲ್ಪತರು ದಿ- । ಗ್ವೇಶವರಿಯಲು ರಂಗನೊಲುವೆ
ಯ । ದಾಸಕೂಟಸ್ಥರಿಗೆರಗಿ ನಾ ಬೇಡಿಕೊಂಬುವೆನು ॥ ಈ ಸುಲಕ್ಷಣ
ಹರಿಕಥಾಮೃತ । ವಾಸಲಳಿಯದ ಸಾರದೀರ್ಘ- । ದ್ವೇಷಿಗಳಿಗರಸದಲೆ
ಸಲಿಸುವದೆನ್ನ ಬಿನ್ನಸವಾ ॥ ೮ ॥

ಪ್ರಾಸಗಳ ಪೊಂದಿಸದೆ ಶಬ್ದ । ಶ್ಲೇಷಗಳ ಶೋಧಿಸದೆ ದೀರ್ಘ ।
ಹ್ರಾಸಗಳ ಸಲ್ಲಿಸದೆ ಷಟ್ಪದಿಗತಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸದೇ ॥ ದೂಷಕರು ದಿನದಿನದಿ
ಮಾಡುವ । ದೂಷಣವೆ ಭೂಷಣಗಳೆಂದುಪ- । ದೇಶಗಮ್ಯವು ಹರಿಕ
ಥಾಮೃತಸಾರ ಸಾಧ್ಯರಿಗೆ ॥ ೯ ॥

ಅಶ್ರುತಾಗಮ ಭಾವವಿದರ ಕ- । ರಿಶ್ರಮವು ಬಲ್ಲವರಿಗಾನಂ- ।
ದಾಶ್ರುಗಳು ಮಳೆಗರಿಸಿ ಮೈಮರೆಸುವ ಚಮತ್ಕೃತಿಯಾ ॥ ಮಿಶ್ರರಿಗೆ ಮರೆ
ಮಾಡಿ ದಿವಿಜರ- । ಜಸ್ರದಲಿ ಕಾಯ್ವಿಪ್ಪರಿದರೊಳು । ಪಶ್ರುತಿಗಳುರೆ
ತಪ್ಪುವವೆ ನಿಜ ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರಿಗೆ ॥ ೧೦ ॥

ನಿಚ್ಚ ನಿಜಜನ ನೆಚ್ಚಿ ನೆಲೆಗೊಂ- । ಡಚ್ಚ ಬಾಗ್ಯವು ಪೆಚ್ಚಪೆರ್ಪೆ
ಯು । ಕೆಚ್ಚಕೇಳನ ಮೆಚ್ಚಿಮಲವರ ಮುಚ್ಚಲೆಂದೆನುತಾ ॥ ಉಚ್ಚವಿಗ
ಳಿಗೆ ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸದೆನ- । ಲುಚ್ಚರಿಸಿದೀಸುಚ್ಚಂತ್ರೆಯ- । ನುಚ್ಚರಿಸೆ ಸಿರಿವ
ತ್ಸಲಾಂಛನ ಮೆಚ್ಚಲೇನರಿದೂ ॥ ೧೧ ॥

ಸಾಧುಸಭೆಯೊಳ್ಳಿರೆಯೆ ತತ್ವ ಸು- । ಬೋಧವೃಷ್ಟಿಯ ಗರಿಯೆ
ಕಾಮ । ಕ್ರೋಧಬೀಜವು ಹುರಿಯೆ ಖಳರೆದೆ ಬಿರಿಯೆ ಕರಕರಿಯಾ ॥
ವಾದಿಗಳ ಪಲ್ಪುರಿಯೆ ಪರಮವಿ- । ನೋದಿಗಳ ಮೈಮರೆಯಲೋಸುಗ ।
ಹಾದಿದೋರಿದ ಹಿರಿಯ ಬಹುಚಾತುರ್ಯ ಹೊಸಪರಿಯಾ ॥ ೧೨ ॥

ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ವಲವೊ ವಿಠಲೋ- । ಪಾಸಕ ಪ್ರಭುವರ್ಯ ಪುರಂ
ದರ । ದಾಸರಾಯರ ದಯವೊ ತಿಳಿಯದು ಓದಿಕೇಳದಲೇ ॥ ಕೇಶ
ವನ ಗುಣ ಮಣಿಗಳನು ಪ್ರಾ- । ಕೇಶಗರ್ವಿಸಿ ವಾದಿರಾಜರ । ಕೋಶ
ಕೊಪ್ಪುವ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಪೇಳಿದರೂ ॥ ೧೩ ॥

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ನವರಸ- । ಭರಿತ ಗುಣಗಂಭೀರ ರತ್ನಾ- ।
ಕರರುಚಿರ ಶೃಂಗಾರ ಸಾಲಂಕಾರ ವಿಸ್ತಾರ ॥ ಸರಸನರಕಂಠೀರವಾ
ಚಾ- । ಯರ ಜನಿತ ಸುಕುಮಾರ ಸಾಕ್ಷೀ- । ಕರಿಗೆ ಪರಮೋದಾರ
ಮಾಡಿದ ಮರೆಯದುಪಕಾರಾ ॥ ೧೪ ॥

ಅವನಿಯೊಳು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕೃತಿಯ ತೈ- । ಲವನು ಪಾಮರನುಂಡು
ಜೀರ್ಣಸ- । ಲವನೆ ಪಂಡಿತನೋಕರಿಸಲವಿವೇಕಿಯಪ್ಪಂತೆ ॥ ಶ್ರವಣ
ಮಂಗಲ ಹರಿಕಥಾಮೃತ । ಸವಿದು ನಿರ್ಗುಣಸಾರಮಕ್ಕಿಸ- । ಲವ
ನಿಪುಣನೈ ಯೋಗ್ಯಗಲ್ಲದೆ ದಕ್ಕಲರಿಯದಿದೂ ॥ ೧೫ ॥

ಅಕ್ಕರದೊಳೀಕಾವ್ಯದೊಳಗೊಂ- । ದಕ್ಕರವ ಬರದೊದಿದವ
ದೇ- । ವರ್ಕಳಿಗೆ ದುಸ್ತೃಜನೆನಿಸಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮಗಳಾ || ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ
ಲೋಕೈಕನಾಧನ । ಭಕ್ತಿಭಾಗ್ಯವ ಪಡೆವ ಜೀವ- । ನ್ನುಕ್ತಗಲ್ಲದೆ ಹರಿ
ಕಥಾವೃತಸಾರ ಸೊಗಸುವದೇ || ೧೬ ||

ಒತ್ತಿ ಬಹು ವಿಘ್ನಗಳ ತಡೆವಪ- । ವೃತ್ಯುವಿಗೆ ಮರೆಮಾಡಿ ಕಾಲ
ನ । ಭೃತ್ಯರಿಗೆ ಭೀಕರವ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಗಳಾ || ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವ
ವನರುಹೇಕ್ಷಣ । ನೃತ್ಯಮಾಡುವನವನ ಮನೆಯೊಳು । ನಿತ್ಯಮಂಗಳ
ಹರಿಕಥಾವೃತಸಾರ ಪಠಿಸುವರಾ || ೧೭ ||

ಆಯುರಾರೋಗೈಶ್ವರಿಯ ಯಶ । ಧೈರ್ಯ ಬಲವಿಜ್ಞಾನಸಮ
ಸಾ- । ಹಾಯಶೌರ್ಯೋದಾರ್ಯ ಗುಣಗಾಂಭೀರ್ಯ ಮೊದಲಾದಾ ||
ಆಯತಗಳುಂಟಾಗಲೊಂದ- । ಧ್ಯಾಯ ಪಠಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂ ಶ್ರವ- ।
ಣೀಯವಲ್ಲವೆ ಹರಿಕಥಾವೃತಸಾರ ಸುಜನರಿಗೆ || ೧೮ ||

ಕುರುಡ ಕಂಗಳ ಪಡೆವ ಬಧಿರನಿ- । ಗೆರಡು ಕಿವಿ ಕೇಳಹವು
ಬೆಳೆಯದ । ಮುರುಡ ಮದನಾಕೃತಿಯ ತಾಳವನು ಕೇಳ್ವ ಮಾತ್ರದಲೀ ||
ಬರಡು ಹೈನಾಗುವದು ಕೇಳ್ವರೆ । ಕೊರಡು ಪಲ್ಲವಿಸುವದು ಪ್ರತಿದಿನ ।
ಹುರುಡಿಲಾದರು ಹರಿಕಥಾವೃತಸಾರವನು ಪಠಿಸೇ || ೧೯ ||

ನಿರ್ಜರತರಂಗಿಣಿಯೊಳನುವಿನ । ಮಜ್ಜನಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮ
ವಿ- । ವರ್ಜಿತಾಶಾಸಾಶದಿಂದಲಿ ಮಾಡಿದಧಿಕಫಲಾ || ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ
ದೊರಿಯದಿಪ್ಪವೆ । ಸಜ್ಜನರು ಶಿರದೂಗುವಂದದಿ । ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಲೀಹರಿ
ಕಥಾವೃತಸಾರ ಪಠಿಸುವರಾ || ೨೦ ||

ಸತಿಯರಿಗೆ ಪತಿಭಕುತಿ ಪತ್ನಿ- । ವ್ರತ ಪುರುಷರಿಗೆ ಹರುಷ ನೆಲೆ
ಗೊಂ- । ಡತಿ ಮನೋಹರರಾಗಿ ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ಜಗದೊಳಗೆ ||
ಸತತ ಮಂಗಳವೀಯುವ ಬಹು ಸು- । ಕೃತಗಳೆನಿಸುತ ಸುಲಭದಿಂ ಸ- ।
ದ್ಗತಿಯ ಪಡೆವರು ಹರಿಕಥಾವೃತಸಾರವನು ಪಠಿಸೇ || ೨೧ ||

ಎಂತು ವರ್ಣಿಸಲೆನ್ನಳವೆ ಭಗ- । ವಂತನಮಲಗುಣಾನುವಾದ
ಗ- । ಕೆಂತುಪರಿಯಲಿ ಪೂರ್ಣಬೋಧರ ಮತವ ಪೊಂದಿದರಾ ॥ ಚಿಂತ
ನೆಗೆ ಬಪ್ಪಂತೆ ಬಹು ದೃ- । ಸ್ವಾಂತಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪೇಳ್ವ ಮ- । ಹಂತ
ರಿಗೆ ನರರೆಂದು ಬಗುವರೆ ನಿರಯಭಾಗಿಗಳೂ ॥ ೨೨ ॥

ಮಣಿಖಚಿತಹರಿವಾಣದಲಿ ವಾ- । ರಣ ಸುಭೋಜ್ಯಪದಾರ್ಥ
ಕೃಷ್ಣಾ- । ಪರ್ಣವೆನುತ ಪಸಿದವರಗೋಸುಗ ನೀಡುವಂದದಲೀ ॥
ಪ್ರಣತರಿಗೆ ಪೊಂಗನಡವರವಾ- । ಜ್ಯಣಿಗಳಿಂ ವಿರಚಿಸಿದ ಕೃತಿಯೋ- ।
ಳುಣಿಸಿ ನೋಡುವ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರವನುದಾರಾ ॥ ೨೩ ॥

ದುಷ್ಟರೆನ್ನದೆ ದುರ್ವಿಷಯದಿಂ । ಪುಷ್ಟರೆನ್ನದೆ ಪೂತಕರ್ಮ ।
ಭ್ರಷ್ಟರೆನ್ನದೆ ಶ್ರೀದವಿಟ್ಟಲ ವೇಣುಗೋಪಾಲಾ ॥ ಕೃಷ್ಣಕೈಪಿಡಿಯುವನು
ಸತ್ಯ ವಿ- । ಶಿಷ್ಟ ದಾಸತ್ವವನು ಪಾಲಿಸಿ । ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದಲಿ ಹರಿಕಥಾಮೃ
ತಸಾರ ಪರಿಸುವರಾ ॥ ೨೪ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೩ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೧೨ಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರಾಜರ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಿಯ ಶ್ರೀದವಿಠಲಾಂಕಿತ ಕರ್ಜಿಗೀ ದಾಸಪ್ರದಾಸರಾಯರಿಂದ ವಿರ
ಚಿತವಾದ ಫಲಸ್ತುತಿಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೪೪. ಸಂಧಿಮಾಲಾಸಂಧಿ.

ದಾಸಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರೊಬ್ಬರು ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ಏಳು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಂಧಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಬರುತ್ತವೆ

|| ಶ್ರೀಹರಯೇ ನಮಃ ||

(ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ.)

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವೃತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ |
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಯೌಕಥಾವೃತಸಾರ ಸಂಧಿಗ- | ಕರುಹುವೆನು ತತ್ಪ್ರತಮಹಾತ್ಮರ |
ಚರಣಕರುಣಾಬಲವಿರಲು ಸನ್ಮಂಗಳಾಚರಣಾ || ಸರಸಸಂಧಿಯ ಪೇಳ್ವ
ಸುಜನರ- | ಘರುಷ ಕೊಡುವದಯೆಂದು ಪರಮಾ- | ದರದಿ ಕರುಣಾ
ಸಂಧಿ ವ್ಯಾಪ್ತಸುಸಂಧಿ ಭೋಜನದಾ || ೧ ||

ಸಂಧಿ ಸುಖದ ವಿಭೂತಿ ಸಿರಿಗೋ- | ವಿಂದನಾಜ್ಞದಿ ಪೇಳಿದರು ಆ- |
ನಂದನೀಡುವ ಪಂಚಮಹ ಯಜ್ಞದ ಸುಸಂಧಿಯನು || ಚಂದದಿಂದಲೆ
ಪಂಚತನ್ಮಾ- | ತ್ರೆಂದು ಕರೆಸುವ ಸಂಧಿ ಪೇಳ್ವರು | ಇಂದಿರೇಶನ ಪ್ರೀತಿ
ಬಡಿಸುವ ಮಾತೃಕಾಸಂಧೀ || ೨ ||

ವರ್ಣಪ್ರಕ್ರಿಯಸಂಧಿ ಸುಜನರ | ಕರ್ಣಗಳಿಗೆತಿಶ್ರಾವ್ಯವೆನಿ
ವುದು | ತೂರ್ಣದಲಿ ಸರ್ವಪ್ರತೀಕ ಧ್ಯಾನಪ್ರಕ್ರಿಯವಾ || ನಿರ್ಣಯಿಸಿ
ದರು ನಾಡಿಯನು ಸಂ- | ಪೂರ್ಣ ಗುಣನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನು | ಸ್ವರ್ಣ
ನಾಭಿ ಪ್ರಮುಖ ಜೀವನ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಸಂಧೀ || ೩ ||

ವಾಸುದೇವನ ಕರುಣದಿಂದಲಿ । ತ್ವಾಸಸಂಧಿಯ ಪೇಳಿದರು
ಜಗ- । ದೀಶನಿಂದಲಿ ದತ್ತಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾಖ್ಯ ಸಂಧಿಯನು ॥ ಲೇಸೆನಿಪ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವಿಭಜನ । ದಾಸಸಾರಿದರೆಲ್ಲ ಬಿಂಬೋ- । ಪಾಸನದ
ಸಂಧಿಯನು ಹರಿಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಂಧಿಯನು ॥ ೪ ॥

ಸುಗುಣ ತರತಮ ಭಾವಸಂಧಿಯು । ಮಿಗಿಲು ಆನೇಶಾವತಾ
ರವ । ನಗಧರನ ಭಕ್ತಾಪರಾಧ ಸಹಿಷ್ಣು ಸಂಧಿಯನು । ಹಗಲು ಇರುಳೆ
ನ್ನದಲೆ ಪಿರಿಯರು । ಬಗೆಬಗೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರವನು ಶೋಧಿಸಿ । ಸುಗತಿಪ್ರದ
ಬೃಹತ್ತಾರತಮ್ಯದ ಸಾಧನದ ಸಂಧಿ ॥ ೫ ॥

ದೇವನಂಭಿಯ ನೆನೆಯುತಲಿ ಕ್ರೀ- । ಡಾವಿಲಾಸವರೋಹ ಸಂಧಿ
ಯು । ದೇವತಾನುಕ್ರಮಣಿಕಾ ವಿಘ್ನೇಶಸಂಧಿಯನು ॥ ಭಾವವುಳ್ಳಣುತಾ
ರತಮ್ಯವ । ತಾ ವಿರಚಿಸುತ ದೈತ್ಯತರತಮ । ಭಾವ ನೈವೇದ್ಯ ಪ್ರಕರ
ಣದ ಸಂಧಿ ಪೇಳಿದರೂ ॥ ೬ ॥

ನೀರಜಾಕ್ಷನ ನೆನೆಯ ಕಕ್ಷೆ । ತಾರತಮ್ಯದ ಸಂಧಿ ಪೇಳುತ । ಶ್ರೀ
ರಮಣಗರ್ವಿಸುತಲಿರೆ ಭೀಮೇಶವಿಟ್ಟಲನು ॥ ಚಾರು ಚರಣವ ನೆನೆಯುತ
ನುದಿನ । ಧಾರುಣೀಯೊಳು ಮೆರೆದ ನಮ್ಮಯ । ಗುರುದೊರೆ ಜಗನ್ನಾಥ
ದಾಸರ ನೆನೆಯೆನನವರತಾ ॥ ೭ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಪದ ಗಂಗಳಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರಾಯರ
ಶಿಷ್ಯ ಭೀಮೇಶದಾಸವಿರಚಿತ ಸಂಧಿಮಾಲಾಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೩೫. ಮನೋಹರವಿಠಲದಾಸರ ಘಲಸ್ತುತಿಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರವನ್ನು ಬರೆದು ಓದುವವರು ಸಂಸಾರ ನಿವೃತ್ತಿವ್ವಾರಾ ಮೋಕ್ಷಾದಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವರೆಂದು ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

— • —

ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ ಭಗವತ್ಪದಾಚಾರ್ಯ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ತ್ರಿಪುಟಿತಾಳ.

ಹರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರ ಗುರುಗಳ | ಕರುಣದಿಂದಾಪನಿತು ಪೇಳುವೆ :
ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಂದನಾದರದಿ ಕೇಳುವುದೂ || ಪಲ್ಲ ||

ಶ್ರೀವರ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ | ಚರಣ ಭಜಕ ನೃಸಿಂಹದಾಸನ | ವರ
ಮುಖಾಂಬುಜದಿಂದ ಪರಿಮಳದಂತೆ ಪಸರಿಸಿದಾ || ಹರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರ
ಪುಸ್ತಕ | ಬರೆದು ಓದುತ್ತ ಕೇಳು ಸುಜನರ | ದುರಿತ ಪರಿಹರ ಮುಕ್ತಿ
ಯವರಿಗೆ ಕರತಳಾಮಲಕಾ || ೧ ||

ಇದು ಸುಧಾಮಣಿ ಚಿಂತಿಸುವವರಿ- | ಗಿದು ಅಭೀಷ್ಟವನೀವ ಸುರ
ತರು- | ವಿದು ಮನದ ಕಾಮಿತವ ಕರಕೊಂಬುದಕೆ ಸುರಧೇನು || ಇದು
ಚತುರವಿಧವಾದ ಪುರುಷಾ- | ಧರದ ಸುಮಾರ್ಗವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ | ಸದ
ಮಲ ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರ ಕೇಳಿದರಿಗೆ || ೨ ||

ಪತಿತಪಾವನ ಮಾಳ್ವದಿದು ಸಂ- | ಸೃತಿಯ ಬಾಧೆಯ ಕಳೆವದಿದು
ಸಂ- | ತತ ವಿಮಲ ಸುಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯದಿ ಭಾಗ್ಯವನೂ || ಅತಿಶಯದಿ
ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿತ್ತ- | ಚ್ಯುತನ ಪಾವನ ತೋರ್ಪದಿದು ಸಂ- | ಸ್ತುತಿಸಲೊಲವೇ
ಹರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರ ಸಂಸ್ತುತಿಯಾ || ೩ ||

ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರ ಪೂರ್ವಾ- । ಪರದಿ ರಚಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುದಾಸರ ।
ನರರಿವರು ಧಿಟನೆಂದು ಬಗೆವರು ಮೂರ್ಖರೀತಿಯೊಳಗೆ ॥ ಸುರರೆ
ಲೋಕೋದ್ಧಾರಗೋಸುಗ । ನರಹರಿಯ ಸದ್ಗುಣಗಣಂಗಳ- । ನರುಹಲು
ದಿಸಿದರೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುವರು ಕೋವಿದರು ॥ ೪ ॥

ಶರಧಿಮಥನದೊಳಂದು ಸುಧೆ ತಮ- । ಗೆರೆಯಲಾನರಸಿಂಹದಾ
ಸರು । ಕರುಣದಿಂ ತತ್ಸುಧೆಯ ಸುಜನರಿಗುಣಿಸಬೇಕೆಂದು ॥ ಹರಿಕಥಾ
ವ್ಯಾಸಾರ ನಿಜಮುಖ । ವರಕಲಶದಿಂದಿತ್ತ ರಸ ಸವಿ- । ದಿರಲು ಶಾಶ್ವತ
ಲೋಕದೊಳಜರಮರಣವೆನಿಸುವದು ॥ ೫ ॥

ಪರಮತತ್ವಾಸಾರ ಯೋಗೀ- । ಶ್ವರರ ಮನಕೆ ವಿಹಾರ ಸಜ್ಜನ ।
ನೆರವಿಗಳ ಶ್ರುತಿಗೊಪ್ಪುತಿಹ ಶೃಂಗಾರಲಂಕಾರಾ ॥ ಶರಣಜನಮಂದಾರ
ವೆನಿಸುವ । ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರ ಕೇಳರೆ । ದುರಿತ ಪಾರಾವಾರವನು ದಿಟ
ಪಾರ ಕಾಂಬುವನು ॥ ೬ ॥

ರೋಗ ಭಯವೆಂದೆಂದು ಬಾರದು । ಆಗದಪಜಯ ಧುರದಿ
ಬಯಸಿದ । ಭೋಗ ಶುಭಕಲ್ಯಾಣವಪ್ಪುದು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ಶ್ರೀಗಿ
ರಿಯ ಮಂದಿರನ ಕಥೆ ಲೇ- । ಸಾಗಿ ಕೇಳಲು ದಿನದಿನದಿ ಶತ । ಯಾಗಫಲ
ಬಹುದಾಯುರಾರೋಗ್ಯಾದಿ ಶಿರಿಬಹುದು ॥ ೭ ॥

ವಾದಿಗಳ ಯೆದೆ ಶೂಲ ಕುಮತವ । ಭೇದಿಸುವ ಕರವಾಳ ಕಾಮ ।
ಕ್ರೋಧ ತರಿದಾನಂದವೀವುದು ಹರಿಕಥಾವ್ಯಾಸಾರ ॥ ಪಾದಮಾತ್ರವ ಪರಿ
ಸುವಗೆ ಗಂ- । ಗಾದಿ ಸ್ನಾನ ಫಲವು ಬಹದು ಮೇ- । ಣೋದಿದವನೇ
ಧನ್ಯತಮ ಪುಸ್ತಕ ಸಮಗ್ರವನು ॥ ೮ ॥

ಏನು ಧನ್ಯರು ನಮ್ಮ ಗುರು ಪವ- । ಮಾನ ಮತದೊಳಗೆಸೆವ
ಚದುರ ಮ- । ಹಾನುಭಾವರು ಎನಿಪ ವೆಂಕಟ ನರವೃಗೇಂದ್ರಾಖ್ಯಾ ॥
ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಮುಖದಿಂದ ಉದಿಸಿದ । ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಚರಿತೆ ಸುಧೆಯನು ।
ಪಾನಗಯ್ಯಲು ಮನದಣಿಯರೆಂದೆಂದು ಸಜ್ಜನರು ॥ ೯ ॥

ಅಂಡಜಾಧಿಪ ತುರಗನಡಿಕರ । ದಿಂಡಗಳನನವರತ ಭಜಿಸುತ ।
ಪಂಡಿತರಿಗಿದು ಸೊಗಸುದೋರುವದಧಮ ಮನುಜರಿಗೆ ॥ ಕಂಡ ಸದ್ವ
ಶವು ಮುಟ್ಟಲಾವುದೆ । ಬಂಡುಣಿಯು ಚಂಪಕ ಸುಪುಷ್ಪವ । ಕಂಡ
ಓಲ್ ಕುಜನರಿಗಸಾಧ್ಯವು ಹರಿಕಥಾವೃತವು ॥ ೧೦ ॥

ಪರಮ ತತ್ವರಹಸ್ಯವಿದನು- । ಚ್ಚರಿಸಲು ಬರೆದ ವೈಷ್ಣವರಿಗಿದು ।
ಕರಕರಿಯ ಸಂಸಾರವೆಂಬಬ್ಬಿಯೊಳು ಮುಣುಗಿರುವಾ ॥ ನರರಿ
ಗೊರೆಯಲು ಬಾರದೆಂದಿಗು । ಕರಣಶುದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಚರಿಸುವ । ಹರಿಯ
ದಾಸೋತ್ತಮರಿಗರುಹಲು ಸಫಲವಾಗುವದು ॥ ೧೧ ॥

ಸನ್ನನ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೇತಕೆ । ಮೌನ ಜಪತಪ ಹೋಮವೇ
ತಕೆ । ದಾನ ಕಾಯಕ್ಲೇಶ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಯಾತ್ರೆಗಳಾ ॥ ತಾನೆಸಗಲೇ
ಕಮಲ ಭಕ್ತಿ । ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ ಹರಿಕಥೆಯ ಸ- । ನ್ಯಾನದಿಂ ಕೇಳಿದರೆ
ಸರ್ವವು ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವದು ॥ ೧೨ ॥

ಹರಿಕಥಾವೃತಸಾರ ಪುಸ್ತಕ । ಸುರಮಹೀರುಹ ಅದಕೆ ಶಾಖೆ
ಗ- । ಕೆರೆಡು ನಾಕೆರಡೆಂಬ ಸಂಧಿಗಳಿದಕೆ ಮುನ್ನೂರು ॥ ಎರಡು ಅರು
ವತ್ತೆಂಟು ಪದಗಳೆ । ವರಮಧುರ ಫಲವರುಣವಾಗಲು । ಹರುಷದಿಂ
ಸವಿಸವಿದು ರುಚಿಗಳ ಪೊಗಳ್ವರೇ ಬುಧರು ॥ ೧೩ ॥

ದಶಸುಸಂಧಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಶ್ಲೋಕಗ- । ಕೆಸೆವ ನವರತ್ನಾದಿ ಮಣಿ
ಗಳ । ಪ್ರಸರ ಮಣಿಕಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗಳೆಂಬ ಕರದಿಂದಾ ॥ ಎಸಗಿ ನವರತ್ನ
ಗಳ ಮೂಟೆಗ- । ಕಸಮ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ । ಬಸಜ ಪಾದಕ್ಕೆ
ಡಲು ಸೇವೆಯನೊಡನೆ ಕೈಕೊಂಬ ॥ ೧೪ ॥

ನವರಸಾಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರವ । ವಿವರಿಸಲು ಬಹುದತಿಚಮತ್ಕೃತಿ ।
ಕವಿತವನು ವರ್ಣಿಸಲು ಬಹುದೀ ಶ್ರೀಮನೋಹರನಾ ॥ ಸ್ತವನ ಗುಣ
ಗಳ ತತ್ವಸಾರವ । ಅವನಿ ಜನರಿಗೆ ಪೇಳಲೊರನೇ । ದಿವಿಭವರಿಗಲ್ಲ
ದಲೆ ಹರಿಯ ಕಥಾವೃತಸನ್ನನ ॥ ೧೫ ॥

ಶ್ರೀಮನೋಹರ ವಿಠಲದಾಸನ । ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕರವಿಡಿದ ಗುಣ
ನಿ- । ಸ್ವೀಮ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ ಭಜಕರೆಂದೆನಿಸಾ ॥ ಆ ಮಹಾತ್ಮರ
ಜ್ಞಾನವಿದ್ಯೆಯ । ನಾಮವನುದಿನ ಸ್ಮರಿಸಲಿವರಿಗೆ । ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳು
ದೊರೆವವು ಸಂದೇಹವೇನಿದಕೆ ॥ ೧೬ ॥

ಇರುಳುಹಗಲರುವತ್ತು ಘಳಿಗೆಯು । ಪರಿಸರಿಯ ದಿವಸದಲಿ ಸಂ
ತತ । ನಿಸತರ ಸಂಸಾರವೆಂಬಬ್ಬಿಯೊಳು ಮುಳಿಗಿದೆ ॥ ಅರೆಘಳಿಗೆ
ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಶ್ರೀ । ಹರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರ ಸವಿದರೆ । ಶಿರಮನೋಹರ
ವಿಠಲನಡಿದಾವರೆಯ ಸೇರುವರು ॥ ೧೭ ॥

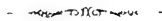
ಸಂಧಿಷಿಕ್ಕೆ ಪದಂಶಿಕ್ಕೆ ಮನೋಹರವಿಠಲದಾಸರಫಲಸ್ತು ತಿಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಗುರ್ವಂತರ್ಗತಮಧ್ಯೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

೩೬. ನಿರ್ಗುಣಸಾರಸಂಧಿ.

ಶ್ರೀಹರಿಯು ತಾನು ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಲಿಪ್ತನಾಗದೇ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ
ಸಕಲ ಜೇತನರೊಳಗಿದ್ದು ಅವರವರ ಅನಾದಿ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕರ್ಮ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಾದಿ
ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪ
ಡುವದು.

॥ ಶ್ರೀಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥

(ವಾರ್ಧಿಕ ಪಟ್ಟಿ ದಿ.)

ಶ್ರೀರಾಗ, ಅಟತಾಳ.

ಶ್ರೀರಮಣ ಕುಚಕುಂಕುಮಾಂಕಿತದ ಸೊಬಗಿನಿಂ । ವಾರಿಜಭವೇರ
ರುಚಿ ತುತಿಸುತಿಕ ಭಾಗ್ಯದಿಂ । ಚಾರುತರ ವಾಣಿ ಭಾರತಿ ಫಣಿಪವಹ
ಗಪತಿ ಗಿರಿಜಾರಮಣ ಮುಖ್ಯರಾ ॥ ಭೂರಿ ವಂದನೆಯ ಸಂಪದದಿಂದ
ಮೆರೆಯುತಿಕೊ । ದಾರ ಜ್ಞಾನಾನಂದಗುಣಪೂರ್ಣ ವ್ಯಾಪಿ ಜಗ । ಧಾರ
ಗುರುವರ ಶ್ರೀನಿನಾಸವಿಟ್ಟಲ ಪೊರೆವ ತನಗೆ ತಾನೇ ಧರೆಯೊಳು ॥ ೧ ॥

ಮುನ್ನು ಗುರುವರ ಜಗನ್ನಾಥವಿಟ್ಟಲ ಪೇಳ್ವೆ । ಸನ್ನತ ಕವಿತ
ವೆನಿಸ ಹರಿಕಥಾವ್ಯತಸಾರ । ತನ್ನಧ್ಯಮೋಕ್ಷೋರಿತೋರದಮೊಲಿಪ್ಪ
ನಿರ್ಗುಣಸಾರ ಸಂಗತಿಯನೂ ॥ ಇನ್ನು ಜಗದೊಳಗಿಪ್ಪ ಸರ್ವಜೀವಾಂ
ತಸ್ಥ । ತನ್ನ ಹರಿ ಕೇಳಿ ತೋಷಿಸಲೆಂದು ಧರೆಯೊಳ- । ತ್ಯುನ್ನತವಧಿಕ
ಸರ್ವಜೀವನಿಯಮಕನಲ್ಲಿ ನಿಂದು ನುಡಿವನು ಧರೆಯೊಳು ॥ ೨ ॥

ಅನಭಿಮತಕರ್ಮ ಪ್ರವಾಹದೊಳ್ ಜೀವತತಿ- । ಯನುಪಮನ
ವಶವಾಗಿಯಿರುವ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ । ಸಲೆ ಜೀವರೆಲ್ಲ ನಿಷ್ಟ್ರಿಯ ಚೇತನಾಭಾಸ
ರೆಂದು ಕರೆಸುವರು ಬಳಿಕಾ ॥ ಅನುಪಮ ಚರಿತ್ರಹರಿ ಪಾಲಿಸುವನನವ
ರತ । ತನಮಡದಿಯಧಿದೈವವೆನಿಪ ಜಡರೂಪದಾ । ತನುವಿತ್ತು ಜೀವ
ಕೃತಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸೆ ಸುಕೃತ ದುಷ್ಕೃತಗಳುಂಟಿ ॥ ೩ ॥

ತನ್ನ ಮನಬಂದ ತೆರದಂತೆ ಜೀವರೊಳಿದ್ದು । ಭಿನ್ನಗುಣರೂಪ
ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳ ತೋರುವಂ । ಸನ್ನತ ಸುಮಾರ್ಗ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯ
ಮವೆಂದು ಕರೆಸುತಿಕ್ಕಂ ಧರೆಯೊಳು ॥ ತನ್ನ ಮನಬಂದ ತಾಮಸವ ಸ್ವೀಕ
ರಿಸುವಂ । ತನ್ನ ಮತವಲ್ಲದಿಹ ಸಾತ್ವಿಕವನನುಕರಿಸ । ತನ್ನ ಮನವಾರೆ
ರಾಜಸವೆಂದು ಕರೆದು ನಡೆವಂ ತಾನೆ ರಾಜಸದೊಳು ॥ ೪ ॥

ಬಲು ಜನ್ಮವೀಯಲೋಸುಗ ಕೆಲವರಲಿ ನಿಂತು । ತಿಳಿಯದವ
ನೋಪಾದಿ ತನ್ನ ತಾ ಮರೆದಿಹಂ । ಸಲೆ ಜನ್ಮಗಣನೆ ತೀರಿದ ಬಳಿಕ
ತನ್ನ ತಾನೊಳಕೊಂಬ ಚೇತನದೊಳು ॥ ತಿಳಿದು ತನ್ನಯ ಸೇವೆ
ತಾನೆ ಮಾಡತ ನಿತ್ಯ- । ವಿಳೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಜೀವರೊಳಿದ್ದು ತಾ ಪೊಗಳಿ ।
ಬಲು ಪುಣ್ಯವಂತನಿವನೆಂದು ಸಂತಸಬಟ್ಟು ತನಗೆ ತಾನೇ ವಲಿವನು ॥ ೫ ॥

ವೇಧ ಮೊದಲಾದವರ ಸಾತ್ವಿಕರೆನಿಸಲೆಳಸಿ । ಸಾಧು ಶಾಂತತ್ವ
ಸ್ವರೂಪದಿಂದಿರುತಿಪ್ಪ । ಕ್ರೋಧಿ ಶಂಬರದೈತ್ಯ ಕಲಿಮುಖ್ಯ ದಾನವರೊ
ಳಿಪ್ಪನತಿಕೋಪದಿಂದಾ ॥ ಈ ವಸುಂಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೋಪಶಾಂತಿಗಳೆ
ರಡು । ಅವ ದೇಶದೊಳಾದೊಡಂ ಕೂಡಿ ನಡೆದಪುದೆ । ದೇವ ಮಾಡುವ
ಕೃತ್ಯಗಳನು ನಿಂದಿಸರುಂಟಿ ಅವಾವ ಲೋಕಗಳೊಳು ॥ ೬ ॥

ದೇಹಸ್ಥನಾದ ಜೀವನು ಕಳವನಾಚರಿಸೆ | ದೇಹಕ್ಕೆ ನಿಗಳಬಂಧ
ನವಪ್ಪ ತೆರದಂತೆ | ದೇಹಿನಿಕರದೊಳು ಹರಿ ತಾ ನಿಂತು ಜೀಷ್ಟಯಂ
ಮಾಡಲದರದರ ಫಲಕೆ || ಈ ದೇವವಂದ್ಯ ಸುಖದುಃಖಭೋಕ್ತನು
ಎಂದೊಡಾ | ದೇವಗೇನಹುದು ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿಂತು | ಮಾಧವನೆ
ಆಚರಿಸಿ ನುಡಿದು ಸಂತಸಬಡುವ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳದ್ದು || ೭ ||

ಭೂಸುರರ ದೇಹದೊಳಗಿರುವ ಜೀವನೊಳಪ್ಪ | ವಾಸುದೇವನೆ
ವಿಪ್ರನೆಂದು ತಾ ಕರೆಸುವಂ | ಈ ಸಮಸ್ತ ಪುರಾಣ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ
ಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸುತೀತನು || ಸ್ತೋಚಿತ ಸುಮಾರ್ಗಗಳ ನಾಚರಿಸ
ಬೇಕೆಂದು | ವಾಚಿಸುತ ಮೂರುವರ್ಣದ ಜೀವರೊಳಗಿಪ್ಪ | ಕೀಚಕಾರಿ
ಪ್ರಿಯಗೆ ಸೂಚಿಸುತ ನೆಲಸಿಹಂ ಆಸೆಕ್ಷೇಶಕೆ ಸಿಲುಕದೆ || ೮ ||

ಮಾನವಪದೇಹಸ್ಥನಾದ ಜೀವರೊಳಿದ್ದು | ತಾನೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯನೆಂದು
ಕರೆಸುತನುದಿನ ವನಜ | ನಾಭ ಸಂಕರ್ಷಣನೆ ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹಶಿಷ್ಟ ಪರಿ
ಪಾಲನೆಯನು ಮಾಡಿ || ಸಾನುರಾಗದಿ ಸಕಲವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರ |
ಹೀನವಾಗದೆ ತೆರದಿ ಪಾಲಿಸುತಲನುದಿನದಿ | ತಾನೆ ಪೂಜಿಸನು ವಿಪ್ರಸ್ಥ
ನಾಗಿಹ ವಾಸುದೇವನೇ ವಿನಯದಿಂದಾ || ೯ ||

ಈ ನಳಿನಜಾಂಡದೊಳಗುಳ್ಳ ವೈಶ್ಯರ ಕಾಯ | ಜಾಲಗಳೊಳಿಪ್ಪ
ಜೀತನನಿಕರದೊಳು ನಿಂತು | ವಾಣಿಜ್ಯವೃತ್ತಿಗಳ ಸೇವಾದಿಕ್ಯತ್ಯಗಳನಾ
ಚರಿಸ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನು || ತಾನೆ ಪೂಜಿತಪೂಜ್ಯನಾದೊಡಂ ಬೇಸರದೆ | ತಾನೆ
ಪೂಜಿಸ ತಾನೆ ಇಟ್ಟಿಹಾ ಜ್ಞಾನಮಂ | ಸಾನುರಾಗದಿ ಜೀವತತಿಗಿತ್ತು
ಅವರ ಸ್ವಭಾವಯೆನಿಸುವನು ಕರುಣೆ || ೧೦ ||

ತಾವೆ ಬಿತ್ತುವ ಬೆಳವನಿತ್ತ ಧಾನ್ಯಗಳ ತಾ | ವೋವಿ ಅವನಿಪತಿ
ಮೊದಲಾದವರ್ಗಿಯುತೀತ | ಅವಿ ಅಜ ವೃಷಭಮೊದಲಾದಜೀವನ
ತತಿಯ ಸಲಹುವಂ ಶೂದ್ರನೆನಿಸಿ || ಈ ವನಜ ಗರ್ಭಾಂಡದೊಳಗುಳ್ಳ
ಜೀವರೊಳು | ಭಾವಿತನು ಅನಿರುದ್ಧನಾಮದಿಂದಲೆ ಕರೆಸಿ | ಈವಿಧದಿ ಚತು
ಷ್ಪಾತು ತಾನೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಪ್ಪ ಮಾವಿಧಿಪ್ರಮುಖಸ್ತುತ್ಯಾ || ೧೧ ||

ಗೋವುಗಳೊಳಿರುತಿಪ್ಪನುದ್ಧೇಧನಾಮಕಂ । ಅವಿ ಅಜಗಳೊಳಿ
ಹನು ಪ್ರಸ್ಥವಹೀಂಕಾರ । ವಾಹನಾಪ್ತವಾದ ಹಯಗಳೊಳಿಗಿರುತಿಪ್ಪ
ಪ್ರತಿಹಾರನೆನಿಸಿಕೊಂಡೂ ॥ ಜೀವನಪ್ರದ ನಿಧನನಾಮ ಮನುಜರೊಳಿದ್ದು
ದೇವದಾನವರೆನಿಸು ಸಕಲ ಜೀತನರುಗಳ । ಯಾವದೇಂದ್ರಿಯ ಭಾಗ್ಯ
ರಸಗಳನು ಸ್ವೀಕರಿಸ ಸ್ಥೂಲಭುಕು ವಿಶ್ವಾಖ್ಯನು ॥ ೧೨ ॥

ಕೇಶಸಾಸಿರ ಭಾಗ್ಯಸಲೆನಿತಿಹ ಜೀವ । ನೀಸು ದೃಢತರವಾಗ
ದವನು ಭುಂಜಿಸನೆನಲೆ । ವಾಸವಾರ್ಚಿತಪಾದ ಶ್ರೀಶನಗದಿಹನೆ
ತನ್ನಯ ಕೃತ್ಯ ತಾನೆ ನೆನೆದೂ ॥ ಸೂಸಿ ಕರುಣವ ತಾನು ಕೈಪಿಡಿದ ಚೇತ
ನನೊ । ಕೇಸುಕಾಲಗಳಾದೊಡಂ ಜೀವಕೃತವೆನಿಸ । ಘಾಸಿಗೊಳಸಲು
ಜಗದ ಜೀವರೊಳಗಿದ್ದಾಡಿ ಜನ್ಮಮೃತಿಗಳ ಕೊಡುವನು ॥ ೧೩ ॥

ಜೀವರಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಪ್ಪ ಹರಿಲಿಂಗದೇಹದಭಿಮಾನಿಲಕು
ಮಿಯೊಳಿರುವ ತನಗೆ ತಾ । ನೋವಿ ಪ್ರೇರಿಸೆ ಬಳಿಕ ಲಿಂಗಸ್ಥನಾದ
ವಾರಿಜಭವಾಂತರ್ಯಾಮಿಗೆ ॥ ಜೀವ ಪ್ರವರಣ ಲಿಂಗಾಭಿಮಾನಿ
ಯೊಳಿದ್ದು । ಮಾವಿನುತ ಹರಿ ತನಗೆ ತಾನೆ ಪ್ರೇರಿಸಲಹವು । ತೀವಿ
ಮುಂದಿರುವ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹದೊಳಿಪ್ಪ ಜೀವತತಿಯೊಳು ನೆಲಸಿಹ ॥ ೧೪ ॥

ಭಾವಿಶೇಷಪದಾರ್ಥ ಮುಖ್ಯ ದೇವಾರ್ಚಿತ । ಶ್ರೀವಿನುತ ಹರಿಗೆ
ಪ್ರೇರಣೆ ಸ್ಥೂಲದೊಳು ಹೊಳೆವ । ದೇವದಾನವ ಸೇವ್ಯ ವಿಶ್ವಾಖ್ಯಗ
ಹುದು ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹಸ್ಥನಾಗಿ ॥ ಎಣಿಸೆ ವಿಶ್ವಾಖ್ಯನಾಚರಿಸ ತನ್ನಯ
ಅಜ್ಞೆ । ತನಗೆ ತಾನೇ ಮಾರದಲೆ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ-ದನುಸಾರ ಸ್ಥೂಲದೊಳ
ಗಿದ್ದು ತದ್ರೂಪ ತನ್ನಾವುದಿಂ ಕರೆಸಿ ಕೊಂಡೂ ॥ ೧೫ ॥

ಈವಿಧಾಧ್ಯಾತ್ಮದೊಳಗೀವ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿ । ಅವ ಕರ್ಮವ ಈಶನಾ
ಜ್ಞೆಯಿಂದಾಚರಿಸ । ಅವ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲಿರ್ದಪದು ಚೈತನ್ಯ ಚೇತ
ನಾಭಾಸಕಂಗೆ ॥ ಕೋವಿದೋತ್ತಮರೆನಿಸಿ ನ್ಯಾಯಬಾಹಿರರೆನಿಸಿ । ಅವ
ದೊಂದರಿಯದಜ್ಞಾನಮಿಶ್ರರು ಯೆನಿಸಿ । ಈವಿಧದಿ ಜೀವರನು ಮೂರು
ಗುಣದೊಳಗಿಟ್ಟು ಸಲಹುವಂ ಕೃತಿರಮಣನು ॥ ೧೬ ॥

ಜೀವರಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿದ್ದು ಪ್ರೇರಿಸುವ । ಪಾವನನೆನಿಸಿಪ್ಪ
ಪ್ರಾಣನೊಳಿದ್ದು ಸಾಕ್ಷಿಯಹ । ಮೋವಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಡೆಸುವ ಸ್ಥೂಲ
ದೊಳಗಿದ್ದು ವಿಶ್ವಾಖ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ॥ ಯಾವದಿಂದ್ರಿಯದ ವ್ಯಾಪಾರ
ಗಳ ನಡೆಸುವರೆ । ಅವಕಾಲಕು ಜೀವತತಿಗೆ ಸ್ವಾಧಿನವಿಲ್ಲ । ಪಾವನನೆ
ನಿಸ್ಸ ಹರಿಯಿಟ್ಟುತೆರನಂತಿರುವದೇ ಜೀವ ಧರ್ಮಕರ್ಮ ॥ ೧೭ ॥

ಜೀವ ಜೀವಗೆ ಬಿಂಬನೆನಿಸಿಕೊಂಬುವದುಂಟೆ । ಪಾವನನೆನಿಸಿಕೊಂ
ಡು ಹರಿತಾನೆ ನಿಂತಖಳ । ಜೀವರೊಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕರೆಸುವ ಬಿಂಬಪ್ರ
ತಿಬಿಂಬನಾಮದಿಂದಾ ॥ ಜೀವನಿಕರಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆಗಳಿಲ್ಲ ವಿಶ್ವಜಗ- । ತೀವ
ಲಯ ಜೀವರೊಳಗಿದ್ದು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ । ತಾನೆ ಪೇಳುವಯೋಗಧಿ
ಷ್ಠಾನ ನೀಚರೆಂದಾವಾವಕಾಲಗಳೊಳು ॥ ೧೮ ॥

ಆದಿಯೊಳು ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳು ನಿಂತು । ತಾ ದಯದಿ
ಮೂರು ಗುಣಗಳ ಸೃಜಿಸಿ ಮೇದಿನಿಯ । ಮೇಲೆ ಸಾತ್ವಿಕ ರಜೋ ತಾಮ
ಸಗಳೆಂದು ಪೆಸರಿಡೆ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪಕಾ ॥ ಈದೇವದೇವಗೊದಗಿತು ತವ
ಸುಸಾರ ಬಳಿ- । ಕೀಚರಾಚರ ಜೀವತತಿಯ ಗುಣದೊಳಗಿಟ್ಟು । ಹಾದಿತಪ್ಪ
ಲುಗೊಡದೆ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ನಡೆವನು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು ॥ ೧೯ ॥

ತಾನೆ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿ ಪಾಪವೆಂದರುಳುವಂ । ತಾನೆ ಕೃತ್ಯ
ನಡೆಸಿ ಸುಕೃತವೆಂದುಸುರಿದಪ । ತಾನರಿಯದವನ ತೆರದೊಳಗಿದ್ದು ಮಿಶ್ರ
ನೆಂದಾಡುವಂ ಜೀವತತಿಯಾ ॥ ತಾನೆ ತನ್ನಯ ಮನವನಿತ್ತು ಜೀವರ
ಪೊರೆವ । ತಾನೆ ಮತಗೊಡದೆ ಜೀವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸುವ । ತಾನುದಾ
ಸಿನಗೈದವನ ತೆರದೊಳರುತ ಹರಿ ಗುಣಯುಕ್ತ ಜೇತನರೊಳು ॥ ೨೦ ॥

ಜೀವರಿಗೆ ಋಣರೂಪವಾದ ಗುಣವನೆ ಸೃಜಿಸಿ । ಮಾವಿನುತ ತನ್ನ
ಆಜ್ಞದಿ ಜೀವರಿಗೆ ಹೊರಿಸಿ । ಈವಿಧದ ಯೆರಡೊಂದು ಗುಣವ ಋಣ
ಕೆಡೆಯಾಗಿಯಿರಲೋಸುಗವೆ ಅವರೊಳು ॥ ಜೀವಕತ್ರತ್ವ ಬಂಧಕ ಶಕುತಿ
ರೂಪಾಂತು । ಪಾವನನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಲಿಪ್ತನಾಗದೆ ನಿಂತು । ಅವಾವ ಪಕ್ಷ
ಕಾಲಗಳರಿತು ಗುಣಋಣವ ಸಾವಧಾನದಿ ತಿದ್ದುವಾ ॥ ೨೧ ॥

ಅವ ಗುಣಯುಣ ಸಕ್ಷಕಾಲ ಬಲ್ಲನೊ ಜೀವ । ಅವ ಕರ್ಮಗಳ
ಮರ್ಮದ ಫಲವ ನೆರೆಬಲ್ಲ । ಅವ ದುಷ್ಕೃತಸುಕೃತ ಫಲ ಉಂಡ ಪ್ರಜ್ಞಾವಿ
ಶೇಷವಿಪ್ಪದೊ ಜನುಮದೊಳ್ ॥ ತೀವಿಕೊಂಡಿಹ ಜನ್ಮಗುಣಯುಣ
ಮಹಾಭಯವು । ಠಾವರಿತು ಜೀವರನು ಪಾರಗಾಣಿಸೆ ಮುಕ್ತ । ಶ್ರೀಯರ
ಸನೊಲಿಯದಲೆ ವಲಿಸಬಲ್ಲವರುಂಟೆ ಜಡಜೀತನರ ಮಧ್ಯದಿ ॥ ೨೨ ॥

ನೋವೊಂದು ತನಗಾಗೆ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳಲರಿಯ । ಪಾವಗಿದ
ವಿಷವ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳಲಂತರಿಯ । ಜೀವನು ರಮಾಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದ್ಯ
ಚಿಂತ್ಯ ಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣ ನರಹರಿಯನೊ ॥ ತಾ ವಲಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಭವಾ
ರ್ಣವವ ದಾಟುವದಿ- ದಾವಕಾಲಕೂಸಾಧ್ಯವಹುದೆ ಅನಸೂಯೆಯಂ ।
ತಾ ವಲಿದು ಅನಿಮಿತ್ತ ಪೊರೆವನೆನಲವನೆ ನಿರ್ಗುಣಜೀವನೀಧರೆ
ಯೊಳು ॥ ೨೩ ॥

ಈವಿಧದ ಭಾವನೆಯು ಅವ ಜೀವನೊಳಿದ್ದು । ತಾನೋವಿ ಕರುಣ
ದಿಂ ಮಾಳ್ವನೋ ಶಿರರಮಣ । ಭೂವಲಯದೊಳಗೆ ತಜ್ಜೀತನನ ಗುಣ
ದೋಷಗಳನು ತಾ ಲೆಕ್ಕಿಸದಲೆ ॥ ಭಾವಿ ಆಗಾಮಿ ಸಂಚಿತಗಳನು ಕಳೆ
ದು ಭವ । ನೋವನೀಯದೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪದವಿತ್ತು । ಈವಸುಂಧರೆಯೊ
ಳಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ ಕಾವ ತನ್ನೊಳಗಿಟ್ಟು ಸಗುಣ ಕರುಣೆ ॥ ೨೪ ॥

ತಾನೆ ಕೋಪಿಸಿ ತಾನೆ ಶಾಂತನಾದಸನೊಮ್ಮೆ । ತಾನೆ ಬೈವಂ ತಾ
ನೆ ದಯಗೈವನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ । ತಾನೆ ನರಕವನಿತ್ತು ಮರಳಿ ದಯವಿಟ್ಟು
ಮೋಕ್ಷವನೀವ ಭಕ್ತಗಣಕೆ ॥ ಈವಿಧದ ಕೋಪಶಾಂತಿಗಳಿಗಾಸ್ಪದವಾದ ।
ಜೀವಕೃತ್ಯಗಳ ತಾನಾಚರಿಸಿ ನಡೆಯುತಿಕ । ದೇವ ಗುರು ಶ್ರೀನಿವಾಸವಿಠ
ಲಗೆ ವೈಷಮ್ಯವುಂಟೆ ಘನ ಚಿನುಮಯಂಗಿ ॥ ೨೫ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೬ಕ್ಕೆ ಪದ ೧೦೬೧ಕ್ಕೆ ನಿರ್ಗುಣಸಾರಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ.

ಶ್ರೀಗುರ್ವಂತರ್ಗತಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರಾಯರ ಚರಿತ್ರೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಈ ಮಹನೀಯರ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾದ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಮಹಿಮೆಗಳು ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ, ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದುವಮಾತ್ರದಿಂದ ಎಂಥವರಿಗೂ ದಾಸವರ್ಯರಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಬೆಲೆ: ೦-೪-೦.

ವಿಜಯದಾಸರ ಸುಳಾದಿಗಳು.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕರ್ಣಾನಂದಕರವಾಗಿ ವೇದಾಂತ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅತ್ಯುಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದು.

ಬೆಲೆ: ೧-೦-೦.

ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸುಳಾದಿಗಳು.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕನ್ನಡನಾಡಿಗರ ದಾಸಕೂಟದ ಆದಿಪುರುಷರಾದ ಶ್ರೀಪಾದರಾಯರಿಂದಲೂ, ಅವರ ಶಿಷ್ಯರೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯ ಮಹಾಮುನಿಗಳಿಂದಲೂ, ವಿರಚಿತಗಳಾದ ತತ್ವಬೋಧಕ ಸುಂದರಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದು.

ಬೆಲೆ: ೦-೮-೦.

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರವರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಚರಿತ್ರೆ.

ಈ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕವು ಅತಿ ಸುರಸವಾಗಿ ನೂತನಕ್ರಮಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ ವಾಚಕರಿಗೆ ಹೃದಯಾನಂದಕರವಾಗುವಂತೆ ವಿರಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಬೆಲೆ: ೦-೨-೦.

ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್,

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯ, ಉಡುಪಿ

